

 ronia bv
OFFICE PRODUCTS

archiefdoos
FOLIO

AANVUL-
LINGEN
BOEK
I

(UCK-DISK-SER-
VIERS-

Pers VS functioneert als hofhouding

Media geven vooral standpunten van Washington meer

Just in oorlogstijd heeft een vrij volk het meest een onafhankelijke pers nodig. In plaats daarvan geven de Amerikaanse media keurig het standpunt van Washington weer en worden zelden kanttekeningen geplaatst, meent Mark Hertsgaard.

Is de Amerikanen en Europeanen anders aankijken tegen de oorlog met Irak en het vervolg daarop, is dat niet omdat Amerikanen van Mars en Europeanen van Venus komen – zoals de dubieuze stelling luidt van Robert Kagan, oud-adviser van Ronald Reagan. Een betere verklaring is dat de Amerikanen van andere informatie uitgaan dan de niet-Amerikanen, om de eenvoudige reden dat de Amerikaanse nieuwsmidia over internationale aangelegenheden berichten vanuit het perspectief van Washington en de buitenlandse media dat niet doen.

De belangrijkste informatiebronnen voor de meeste Amerikaanse nieuwsberichten over het buitenland zijn het Pentagon, het ministerie van Buitenlandse Zaken en het Witte Huis, en die berichten weerspiegelen uiteindelijk altijd de wettelijke verlangens en ideologische uitgangspunten die in de heersende klasse van Washington her en der opgeld doen. Hoewel het in de Verenigde Staten zelden wordt erkend, is de alomtegenwoordigheid in het Amerikaanse politieke leven immers: Wie dit betwijfelt moet eens stilstraan bij het volgende: aan de vooravond van de oorlog met Irak gedooft 45 procent van de Amerikanen dat Saddam Hussein „rechtstreeks betrokken” was bij de terroristen van 11 september 2001.

Er was natuurlijk geen bewijs voor dat verband, zoals de CIA zelf had verklaard. Maar de regering-Bush en haar rechtse bondgenoten wisten die gedachte – en de consequentie *er is de oorlog met Irak en zaak van wraken en zelfverdediging was – te verkopen aan een aanzienlijk deel van het Amerikaanse volk, met behulp van de gemiddelde en volgzame nieuwsmid- dia.*

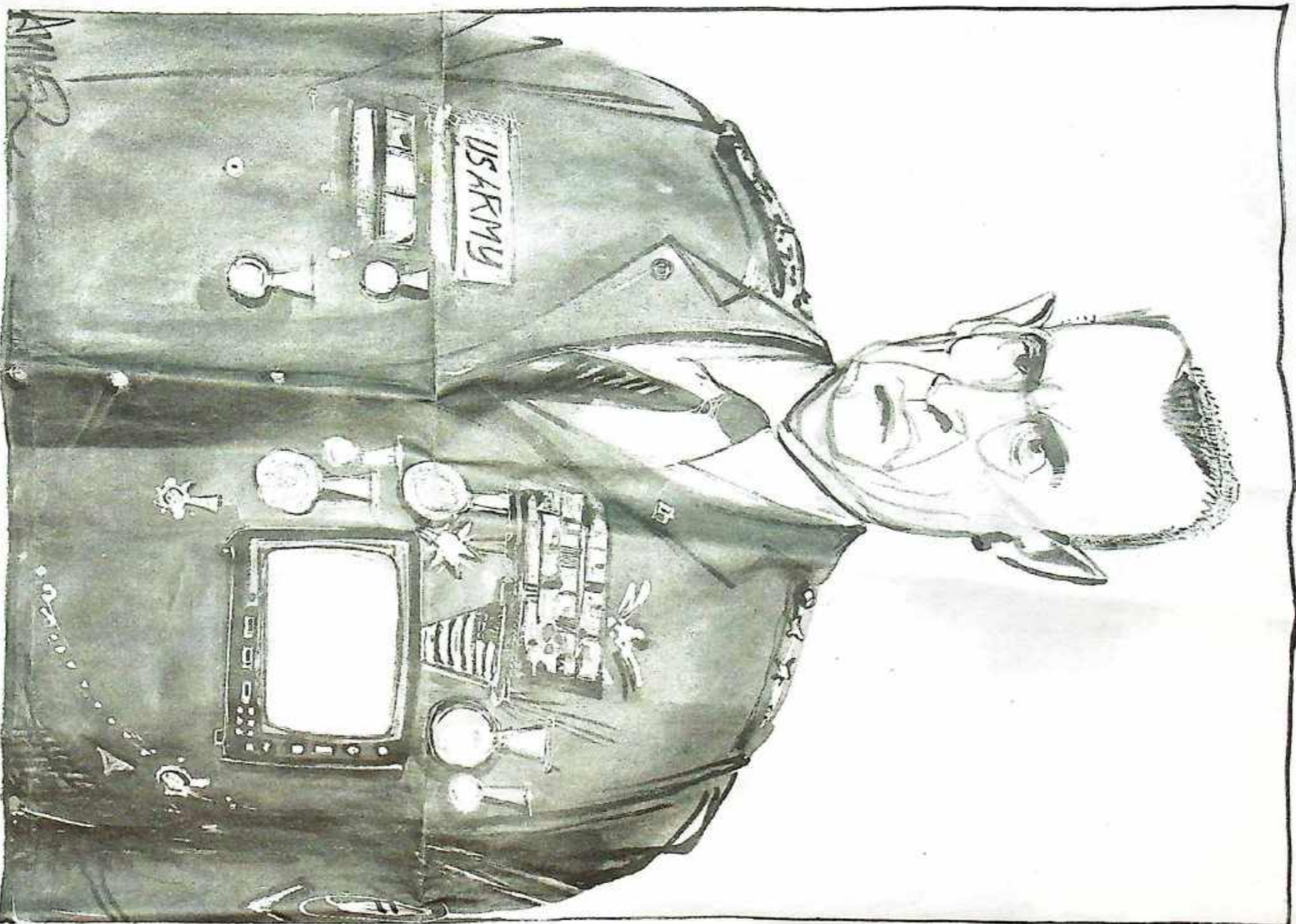
Een toespraak die Bush hield op 26 februari jongstleden illustreert hoe het Witte Huis Saddam in verband bracht met de verschrikkingen van 11 september en tegelijkertijd de aandacht afleidde van Osama bin Laden, die als echte aanslichter van de aanslagen nog altijd vrij rondloopt. De schrijvers van Bush' toespraak waren slim genoeg om hem niet duidelijk te laten weten dat er een band was tussen Saddam en Al-Qaeda, juist omdat daar geen bewijs voor was. In plaats daarvan werd in die toespraak de schuld indirect berekend, door middel van een betoog in vier stappen.

In stap één deed Bush een beroep op de gewijde herinnering van 11 september, toen terroristen de Amerikanen onbeschrijflijk verdriet en leed berekenden. Vervolgens bezwoer de president dat de Verenigde Staten nooit meer door terrorisme mochten worden getroffen. In stap drie verklaarde Bush dat Saddam een terrorist was met massavernietigingswapens die Amerika in gevaar brachten. Tot slot concludeerde Bush dat Saddam moest worden afgezet om een herhaling te voorkomen van de tragedie van 11 september.

Het was een behendige goocheltruc: omdat Amerika door terrorisme was getroffen, moest Saddam weg, ook al was er geen bewijs dat hij achter de aanslag zat. Gelukkig voor president Bush lieten de Amerikaanse media in hun verslagen van de toespraak zijn goocheltruc ongewild. De televisie was, zoals gewoonlijk, het minst kritisch. De avondjournaals openden met flitsreuzen beelden van Bush die zijn tekst uitsprak, terwijl de presentatoren neurtaal zijn beschuldigingen tegen Saddam herhaalden, plus zijn bewering dat afzetting van de dictator tot democratie in Irak en vrede in het Midden-Oosten zou leiden.

Van de grote media waarschuwde alleen *The New York Times* de Amerikanen nog enigszins voor de geloofwaardigheid van de toespraak, die een „dramatische voorbeeld van de public relations-strategie van de regering” werd genoemd.

Herhaling is het geheim van doeltreffende propaganda en de regering-Bush herhaalde in de aanloop naar de oorlog maandenlang dezelfde boodschap. Nu maarlijk bleek tal van de specifieke beweringen die daarbij werden gedaan, onjuist. Niet alleen ontkende de CIA een verband tussen Saddam en Al-Qaeda, ook oud-president Václav Havel van Tsjechoïë wies sprak een vermeende ontmoeting tussen Al-Qaeda en een agent van Saddam in

TEKENING: WOLFGANG AMMER

Prag. En *The Los Angeles Times* onthulde dat het bewijs van de regering dat Irak uranium van Niger had proberen te kopen, in feite bestond uit slecht vervalste documenten.

Maar de meeste Amerikaanse nieuwsmidia besceidden aan zulke onderwerpen

Herhaling wint het van de waarheid

Weinig of geen aandacht. De onttrachting van het Niger-verhaal werd door de televisie en de meeste gedrukte media geheel genegeerd. Daarvoor hadden deze incidentele tegenstrijdigheden in de officiële lijn weinig invloed op het openbaar bewustzijn in de Verenigde Staten, zeker in vergelijking met het voortdurende gehamer van de regeringspropaganda. Herhaling wint het van de waarheid.

Toen de oorlog eindelijk begon, behaalden de media de vraag of Saddam achter de aanslagen van 11 september zat als een kwestie van opvatting, niet van bewijs. Zo verwes de politieke analist William Schneider op CNN naar opiniepeilingen waaruit een sterke steun voor de oorlog onder het Amerikaanse volk bleek. De Democraten waren er minder voor, voegde

hij eraan toe, omdat zij „het verband niet zien tussen Irak en 11 september dat veel Amerikanen wel zien.”

Als buitenlanders maar moedelijk kunnen geloven dat de Amerikaanse nieuwsmidia onkritisch zijn, vermoed ik dat daar twee redenen voor zijn. Ten eerste lezen alle buitenlandse correspondenten in de Verenigde Staten de *New York Times* en nemen onbewust aan dat deze krant representatief is voor de Amerikaanse media als geheel. Voort 86 procent van de Amerikaanse media onkritisch zijn. Ten eerste lezen alle buitenlandse correspondenten in de Verenigde Staten de *New York Times* en nemen onbewust aan dat deze krant representatief is voor de Amerikaanse media als geheel. Voort 86 procent van de Amerikaanse media onkritisch zijn. Ten eerste lezen alle buitenlandse correspondenten in de Verenigde Staten de *New York Times* en nemen onbewust aan dat deze krant representatief is voor de Amerikaanse media als geheel. Voort 86 procent van de Amerikaanse media onkritisch zijn.

Maar de *New York Times* wordt dagelijks maar door zo'n miljoen mensen gelezen. Voort 86 procent van de Amerikaanse media onkritisch zijn. Ten eerste lezen alle buitenlandse correspondenten in de Verenigde Staten de *New York Times* en nemen onbewust aan dat deze krant representatief is voor de Amerikaanse media als geheel. Voort 86 procent van de Amerikaanse media onkritisch zijn.

Watergate' is ten onrechte nog steeds het jilkpunt

Buitenlanders idealiseren de Amerikaanse media ook nog altijd wegens hun optreden tijdens het Watergate-schandaal, toen dankzij het hardnekkige spoorwerk van *The Washington Post* de misdaden van Richard Nixon werden blootgelegd en hij zijn presidentschap op moest geven.

Maar Watergate is de afgelopen jaren gelieden. Sindsdien zijn onze media opgegaan in naamloze vennootschappen, die daarna weer zijn geluisterd; inmiddels beheersen zes reusachtige handelske bedrijven ruim vijftig procent van de Amerikaanse radio- en televisiezenders, kranten, bladen, boeken, muziek en films, en het internet. Intussen heeft ook de ideologische tenhu- Zoals Eric Alterman laat zien in zijn boek *What Liberal Media?*, huldigen alle deskundigen die geregeld op de grote televisienetten verschijnen rechtse opvattingen, evenals de meeste presentatoren van praatprogramma's op de radio en de redacteuren van invloedrijke kranten als de *Wall Street Journal*, de *Washington Times* en de *New York Post*.

De neiging van de Amerikaanse media om het standpunt van Washington weer te geven wordt bericht, maar ook de onderwerpen die al dan niet aandacht krijgen. In de aanloop naar de oorlog met Irak hoorde de Amerikanen terecht het nodige over de weerdeheid van Saddam en de massavernietigingwapens waar hij op uit was. Maar zelden hoorde weinig over een even belangrijk kant van de Iraakse werkelijkheid – de sipende gevolgen van twaalf jaar economische sancties, met steun van de Verenigde Staten, waaronder de dood van ten minste 350.000 Iraakse kinderen, volgens de Verenigde Naties – want dat onderwerp is te resseerde in Washington de politici van geen van beide partijen.

De pers in Washington functioneert al een hofhouding. Er wordt hoogst bekwam gemeld wat allerlei vleugels in het paleis in hun schild voeren: een stammenstrijd tussen de ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie, hoe het Witte Huis volgende week van plan is het Congres te benaderen. Zelden neemt de pers afstand van deze interne discussies door vraagtekens te zetten bij de achterliggende veronderstellingen of met alternatieve analyses te komen.

De Amerikaanse definitie van een verantwoord berichtgeving stelt van oudsher dat ze politiek neutral moet zijn. Daarvoor wegens de verslaggevers in Washington de verklaringen van de regering af tegen de verklaringen van de oppositiepartij. Als gevolg daarvan is de berichtgeving over een regering niet zo kritisch als de oppositiepartij dat is. Als die partij zich agressief opstelt, zoals de Republikeinse regens Bill Clinton, wordt betrekkelijk hard over de president bericht. Als de oppositiepartij bedeesd is zoals de Democraten in de jaren tachtig tegen Ronald Reagan waren en na 11 september 2001 tegen George W. Bush, is de berichtgeving vrij onkritisch.

De neiging van de media om de officiële standpunten niet tegen te spreken maakt natieparaten, is des te sterker in oorlogstijd wanneer tegenwerpingen vaak als „verraad” worden veroordeeld. Alleen *warjes* begonnen over burgerdoden, bulderded, commentator Fred Barnes van Fox News in de beginnaden van de oorlog met Irak. De Amerikaanse televisie heeft de oorlog verslagen als een sportwedstrijd, compleet met deskundige analyses van tactiek en strategie (door generaal b.d. in plaats van oud-sportlui), schitterende animaties en onbeschaamd gevoel voor de huisspog.

Conform de typisch Amerikaanse opvatting dat de Amerikanen de *good guys* zijn, richtte de berichtgeving zich veel meer op het lot van de Amerikaanse soldaten en het technische vernuft van hun wapens, dan op de dodelijke uitwerking die ze ter plaatse hadden. Terwijl de Europese en – meer nog – de Arabische televisie vaak levendige beelden uitzonden van burgerslachtoffers – verkolde lijken, huilende weduwen en kinderen – liet de Amerikaanse televisie de burgerslachtoffers zien terwijl ze hulp van gellieerde artsen kregen.

Het is tegenstrijdig maar: een vrij volk heeft juist in oorlogstijd het meest een onafhankelijke pers nodig. Als er bloed en rijkdom op het spel staan, komt elke regering in op de vermelding die waarheid te verdoezelen, ongedogen feiten toe te dekken en ook verder haar eigen belangen boven het belang van een geïnformeerde bevolking te stellen.

Het is een vals patriotisme dat gehoorzaamheid aan de overheid gelijkstelt met trouw aan het vaderland. Volgens de theorie van de Amerikaanse democratie kan alleen een vrije pers die losstaat van de overheid, pogingen blootleggen om het volk te misleiden en afbreuk te doen aan de ken nisoverdracht die wezenlijk is voor zelfbestuur.

Als de oorlogskoorde de berichtgeving van de Amerikaanse media blijft verstoren, zal het Amerikaanse volk de overzees avonturen van zijn regering in een heel ander licht blijven zien dan de rest van de wereld. En vergis u niet: de Amerikaanse leiders zijn van plan nog jarenlang in oorlog te blijven. Op 2 april verkondigde James Woolsey, ondirecteur van de CIA en oorspronkelijk adviseur van Bush, zondt zichzelf ongenoegen dat de aanval op Irak het begin van de Vierde Wereldoorlog inhulde. Woolsey hoopte dat deze oorlog niet zolang zou duren als de Koude Oorlog (de Dede Wereldoorlog in zijn visie), maar dacht wel zeker te weten dat hij langer zou duren dan de eerste twee wereldoorlogen. Welkom in de 21ste eeuw.

Mark Hertsgaard is Amerikaanse journalist en auteur van onder meer *The Eagle's Shadow: Why America Fights and Injures the World*.

De waarheid is ver te zoeken

De waarheid is bij oorlog het eerste slachtoffer, luidt een veel gebezigde uitdrukking. Aan de lezers van onze website vroegen wij: Hoe informeert u zich, nu de strijdende partijen er alles aan doen het publiek van hun oprechte bedoelingen en successen te overtuigen?

Zowel de Verenigde Staten als Irak hebben laten zien dat ze niet te vertrouwen zijn als het aankomt op feiten en bewijzen", schrijft F. Schermer uit San Francisco (VS).

„Beide partijen in een oorlog hopen dat de ander murw raakt, en zullen dus tegenvallers verzwijgen", weet Antoinette Bulten uit Tricht. „Daarom zit ik als burger met een grote behoefte aan informatie."

„Journalisten (ook van NRC Handelsblad) laten in hun taalgebruik hun kritiekloze houding blijken", schrijft de heer Hulstijn uit Tübingen. „Waar in Duitsland alle informatie van derden gemeld wordt als 'zou' (ser), wordt in de Nederlandse pers simpelweg 'is' gebruikt. Vijfennegentig procent van de berichtgeving is echter speculatie en/of van één bron afkomstig."

„Het is duidelijk dat ook de Amerikanen en Engelsen een enorme propagandoorlog voeren", schrijft Olav Meijer uit Utrecht. „Ze zijn al op veel leugens betrappt: chemische wapenfabriek in Noord-Irak, transactie tussen Niger en Irak, inname van Basra en

Umm Qasr, enz. Geloof dus niets totdat het duidelijk wordt aangevoeld. Verbijsterend overigens hoe snel de 'kritische' journalisten zich vereenzelvigden met de aanvallers: 'Hoe ver zijn we?', en 'Hoe staat het met de vorderingen?'"

„CNN is niet om aan te zien. De BBC is stukken beter", aldus Myrthe van den Bergh uit Toronto (Can.). „Ik belde mijn vader in Nederland en zei: „Pap, het gaat niet zo gemakkelijk met de oorlog in Irak hè!" Hij antwoordde: „Hoezo niet zo gemakkelijk. Het gaat juist heel goed, ze schieten lekker op!" Is hier sprake van verschil in interpretatie of in berichtgeving?"

„Een oorlog is een zo onover-

mcras' alleen die *shots* vertonen, die de superioriteit van de Amerikanen bevestigen."

Ko Geene uit Oss adviseert: „Laat je gerust wat vaker inlichten door je 'tegenstander'. Zo kun je het nieuws vanuit verschillende invalshoeken bekijken."

„De media zijn doorgaans nogal kritiekloos, en doen zelf – bewust of niet, daar ben ik nog steeds niet achter – ook aan de indoctrinatie mee", bevestigt Barbara Backer in Texas (VS). „Hoewel we voor de voortgang van dag tot dag hier afhankelijk zijn van nieuwszenders als CNN (ietsje beter dan FOX), kunnen we voor een andere kijk op de zaak nog wel elders terecht. Ik

System. Lees maar eens wat Amerikanen als Wolfowitz en Perle voorstaan, de angst slaat mij om het hart!"

„Soms wordt de waarheid op een presenteerblaadje aangedragen, zoals de foto in de *Bangkok Post* van 23 maart", meldt Anton Buijs uit Chiang Mai (Thailand). „Twee Britse soldaten kijken van boven af in een schuttersputje, waarin de lijken van twee Iraakse soldaten liggen. Een lijk houdt nog de stok vast met de witte vlag, die duidelijk boven het schuttersputje uitsteekt. De grijs op het gezicht van een van de Engelse soldaten spreekt boekdelen. Volgens mij denkt hij op dat moment: 'Je mag dan wel ons strooibiljet met aan wijzigen voor overgave gelezen hebben maar dat betekent nog niet dat wij ons aan onze richtlijnen houden.' Wat mij betreft mag deze foto uitgeroepen worden tot de *World Press Photo* 2003."

Thijs van Velzen uit Amsterdam is van mening dat in het Westen „vanwege belangen" zelden oprecht is bericht omtrent Irak: „Wat ik kwalijker vind, is dat de Verenigde Staten hun eigen burgers voorliegen over, in dit geval, de situatie waarin hun zonen en dochters momenteel verkeren. Wellicht nog erger is de hele politieke moriervatie voor het voeren van de oorlog. Ten slotte kun je je afvragen of het verkrijgen van gedetailleerde informatie essentieel is. Is het niet verstandiger op een hoger en objectiever niveau de hele oorlog te aanschouwen? Doet het er toe of er twintig of tweeduizend mensen vermoord worden? Beschikken mensen wel over het vermogen zich de gruwelijkheid van een oorlog voor te stellen?"

‘De leugen regeert, zeker in tijden van oorlog’

zichtelijk fenomeen dat zelfs de strijdende partijen de waarheid niet kennen", aldus Eddy Lensink uit Amsterdam vergoelijkend. „Individuele burgers kunnen alleen maar een beetje bij de waarheid komen door hun informatie van zoveel mogelijk verschillende bronnen te betrekken. En natuurlijk moet iedereen 'n gezonde verstand gebruiken."

„Ja, de leugen regeert, zeker in tijden van oorlog", vindt ook Anne Pries uit Leiden. „We kunnen de strijd *live* volgen via vaste camera's in Bagdad of mobiele camera's op tanks. Het is duidelijk dat deze ca-

ben ervan overtuigd dat internet wat dat betreft de wereld ook 'geopend' heeft. Al-Jazira bijvoorbeeld heeft een *website*."

Ook **Ronald Bosch**, al dertig jaar woonachtig in de Verenigde Staten, meent dat de waarheid ver te zoeken is: „Washington kwam met uitgebreid bewijsmateriaal dat Saddam Hussein uranium had gekocht in Niger. Later bleek dat alle documenten vervalst waren. En ga zo maar door. De hele bedoening is erop gericht om *The American Century* op gang te brengen: totale wereldheerschappij door Wall Street en de *Corporate-Military-Government*

het forum thuis. Het bevat uitsluitend kretologie, geen enkele serieuze analyse van de situatie in de wereld- of VS-economie. In grote stappen worden een paar zaken aan elkaar verbonden als zijnde oorzaak en gevolg. Wellicht zijn er wel verbanden, maar deze discussie is onder het peil van een zichzelf serieus nemend discussieforum, dat zo verwordt tot een ongenueanceerd scheldpodium.

- Een andere deelnemer vond de tekst niet kretologerend. Feiten kunnen zo erg, zo grof zijn dat het gewoon objectief weergeven ervan de indruk geeft van kretologie. In het artikel worden een paar feiten aangegeven, zoals de opslip van Bush in het Palestijns-Israëlisch conflict, de misleiding rond de massale inzet van kernwapens in Irak, de voortdurende stijgende bewapening van Israël met verwaarlozing van de burgerlijke infrastructuur en veiligheid, de afname van binnenlandse groei, de aanpak van de saneren. Ik voeg er ook aan dat de zinnig ondemocratische wijze van zijn benoemingsmethode, internationale naam zowel als nationaal, het stoppen van de hoopvol ingezette ontwapenings- en ontspanningsfase en de overgang naar herbewapening, zowel conventioneel als nucleair. Het veroorzaken van nieuwe spanningen, waarbij we de negatieve invloed van de plaatsing van interceptieraketten in Polen en Tsjechië niet mogen onderschatten. Feiten of geen feiten? Mag dat niet gezegd en geschreven worden? Eigenlijk zou het veel meer moeten gebeuren. Om objectief en evenwichtig te zijn zocht ik naar positieve feiten, maar vond er geen. In elk geval is door al deze gebeurtenissen en opstellingen de populariteit van de Verenigde Staten enorm gedaald. Ik ondervind dit ook in mijn patiënten- en kennissenkring. Waar men vroeger positief of hoogstens neutraal stond tegenover de VS, beginnen mensen nu spontaan hun negatieve gevoelens te ventileren.

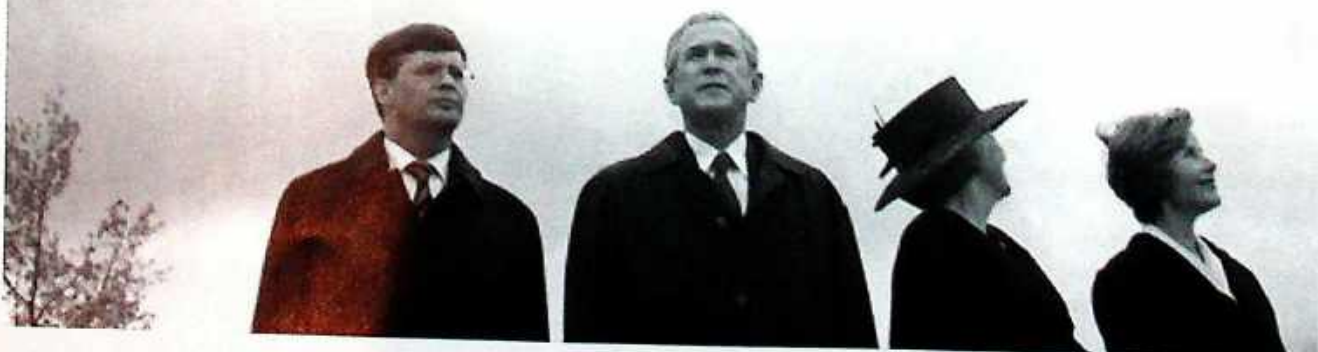
- Kretologie is misschien een wat zware uitdrukking, maar ik heb er bezwaar tegen, dat Bush tot DE GROTE BOOSDOENER wordt gemaakt. Dat noemt men demoniseren. Bush is in feite een middelmatig en niet al te intelligent mannetje, dat zijn macht ontleent aan allerlei groepen, lobbies, grootgeld-bezitters etc., een uiterst ingewikkeld samenspel van nationale en internationale belangenorganisaties, politiek, militair en industrieel, religieus en wat al niet meer. En ook Balkenende is gebonden aan allerlei afspraken, politiek, militair, economisch en dergelijke uit heden en verleden. Het is dus al te gemakkelijk om een paar mensen de schuld van falend beleid in de schoenen te schuiven. Beter om (zoals de bulk van de vredesbeweging is) de bevolking te informeren in een proces van verlichting, met behulp van de media, om zo de verantwoordelijkheid van de kiezers te vergroten. Het is niet de bedoeling om de kiezers te manipuleren, maar om hen te informeren en te helpen om hun eigen verantwoordelijkheid te nemen. Het is ook de bedoeling om de kiezers en gefundeerde politieke leiders op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Zie de actie rond de clusterbommen, waarbij Balkenende toch een heel positieve reactie gaf op een actie vanuit onze vereniging. De vredesbeweging moet ervoor waken om door al te ongenueanceerd wijzen naar enkele personen de eigen geloofwaardigheid te ondermijnen, niet bijvoorbeeld wijzen op gevaren van bepaalde technologieën zoals van kernenergie of sommige chemische (denk aan

grondstoffen voor chemische oorlogsvoering) productieprocessen.

- De discussie heeft zich genuanceerd maar ik ben het niet met de aanvankelijke aanmerkingen wel eens. Mensen die op fora grijpen naar termen als 'rampresident', waarvoor de boel leegplunderen, de hele handel staat op instorten' – voor een buitenlander mag het vreemd klinken, maar ik neem dat onze Raambewoners ook niet serieus en styf. met dit soort ongenueanceerde discussies bereik je absoluut niets. Dus waarom dit heerschap geciteerd wordt is mij ook onduidelijk. Het komt, ter vergelijking, op mij over als: "Ach al die wielrenners gebruiken doping, dat heb ik jullie toch altijd al gezegd!" Dat zou best de waarheid kunnen zijn, maar elke nuance is ver te zoeken. Ik bedoel het is heel gemakkelijk om zo de boeken toe te doen. Als men zich afvraagt waarom Nederland zich zo pro-Amerikaans opstelt kan ik zeggen dat dit zeker geen erfenis is van, godbetert, Pim Fortuyn. Nederland is sinds jaar en dag een trouwe vazal van de VS en dat zal niet zo snel veranderen. Laten we ons beperken tot (deel)aspecten en debatteren over een heldere stelling anders vliegt de discussie alle kanten op.

Afgesloten 30 september 2007

Richardson (1964) beweerde dat alles kan een "oorlog" worden, in vormen als een *insanor*, geestesziekte, spel staat. Thucydides' oorlogstheorie dat mensen "oorlog" krijgen door "eer, angst, of hebzucht". Volgens de mens Hobbes, worden oorlogen voortgevoerd en *glorie* pakkende, die worden geweid op alle niveaus.

Het theoretische belang van psychologische en pre-emptieve oorlog in de wereldschaal erkend door politieke wetenschappers (Vagts, 1956; Lebow, 1981; Gilpin, 1981; Van Evera, 1984; Levy, 1987). Howard (1983) opperde dat de verklaring van Thucydides voor de oorsprong van de Peloponnesische Oorlog voor de meeste oorlogen geldt: "De oorzaken van hedendaagse oorlogen, evenzeer als in het pre-industriële tijdperk, blijven geworteld in percepties door staatslieden van de groei van vijandige macht en de angsten voor verlies, zo niet teloorgang, van eigen macht". In zijn diplomatieke geschiedenis van Europa van 1848 tot 1918, stelt Taylor (1954) dat "elke oorlog tussen grootmachten (tijdens de periode van 1848-1918)... begon-

nen was als preventieve oorlog". Ook in zijn andere historische werken benadrukt Taylor vrees (*apprehension*) en wederzijdse angst als belangrijke oorlogsoorzaken. Carr (1964) nam een gelijkaardig standpunt in: "De ernstigste oorlogen worden gestreden om het eigen land militair sterker te maken of, nog vaker, een ander land te verhinderen militair sterker te worden". Kagan (1995) concludeert ook dat "angst, vaak onduidelijk en ongreepbaar, niet altijd voor directe bedreigingen, maar ook van indirecte bedreigingen, waartegen mogelijk geen remedie is, zorgt voor de persistente van oorlog als deel van de menselijke situatie die waarschijnlijk als oorlog zal worden gezien".

Howard

Sociaal-psychologische theorieën

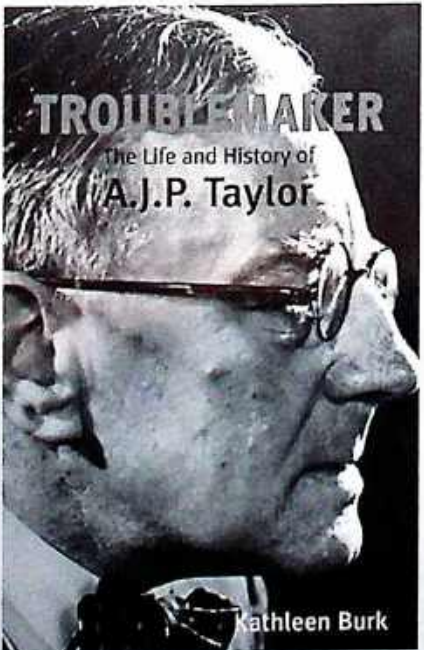
Andere huidige theorieën van oorlogsoorzaken vertonen een duidelijke sociaal-psychologische signatuur, bijvoorbeeld de frustratie-agressie-verplaatsings-theorie (*F-A displacement*) van Durbin & Bowlby (1939). De theorieën 'Spanningen tussen naties' (*Tensions among Nations*) en 'Oorlog begint in de geest van Mensen' (*Minds of Men*) kunnen worden beschouwd als verwaterde varianten van de frustratie-agressie-verplaatsings-theorie. In deze opinies zijn oorlogen eenvoudig het resultaat van onwetendheid, misperceptie, miscommunicatie en misverstanden, spanningen en frustraties onder volkeren, of problemen van geestelijke hygiëne

("Geen vrede zonder geestelijke gezondheid": Rickman, 1950), die door rationeel onderwijs, morele solidariteit, 'broederschap van de mensheid', wederzijdse contacten, universele symbolen, gezamenlijke taal en ideologie kunnen worden verholpen, enz. (bijvoorbeeld Cantril, 1950; UNESCO, 1948). Theoretici van deze overtuiging hebben een tendens om het bestaan van 'objectieve' conflicten tussen naties te ontkennen. Tot slot zijn er vele pogingen door psychoanalytici en psychologen geweest om de "primitieve" zowel als hedendaagse oorlog te verklaren uit "oorlogwekkende complexen" of uit de bevrediging die oorlog kan bieden door af te lossen, behoeften, instincten te vervullen (bijvoorbeeld een insinueren van "vechtlust" (*Kampflust, pugna*)), of andere onweersstaantbare verlangens, zoals een grote behoefte aan avontuur, of vlucht uit de onbeduidendheid en verveling van het uitzicht op de bestaan, die oorlog met zich mee kan brengen (bijvoorbeeld James, 1890; McDougall, 1908; Trotter, 1915; MacCurdy, 1918; Hinkle, 1925; Fromm, 1941, 1973; Fluegel, 1950; Bouthoul, 1972; Sturm, 1972).

Andere (onorthodoxe) theorieën van hedendaagse oorlogen

Het gemeenschappelijke thema van de onorthodoxe oorlogstheorieën is dat oorlog niet is wat het op het eerste gezicht lijkt. Om het in de woorden van de Franse polemoloog Bouthoul uit te drukken: oorlog is een "doel dat zich vermomt als middel". Niet verwonderlijk zijn de meeste van deze theoretici psychoanalytisch georiënteerd. Freud, en veel van zijn aanhangers, probeerden om oorlog te verklaren door een verlangen naar agressie en vernietiging of door de mysterieuze en onbewuste machinaties van de *Todestrieb*, of door diepe, irrationele behoeften, instincten, of pathologische ontsporingen. Volgens Ferguson (1984), heeft maar één antropoloog (Henry, 1941) ooit uitdrukkelijk de doodsdrijf in het verklaren van een primitief oorlogscomplex (bij de Braziliaanse Kaingang-indianen) aangehaald. Anderen, min of meer in de orthodoxe psychoanalytische traditie, beschouwen oorlog als een terugkerende massakrankzinnigheid ("sado-

Vervolg op pagina 18

Taylor

Gaston Bouthoul

Le phénomène guerre

Bouthoul

masochistische (pre)”) (bijvoorbeeld Volkan, 1991), een collectieve psychopathologie (bijvoorbeeld Fornari, 1963), geassocieerd met paranoïde projecties en sadomasochistische impulsen, compleet met therapeutische effecten. Een gelijksoortig idee wordt uitgedrukt in het begrip van oorlogen als ‘neuroses van de naties’. Een groep drukt collectieve agressie uit tegenover beangstigende en onacceptabele elementen die geprojecteerd worden op een vijandelijke groep (bijvoorbeeld Patrick, 1915; Money-Kyrle, 1937; Glover, 1947; DeMause, 1977). “Agressie en necrofilie worden gezien als de twee diepe bronnen van waaruit de oorlog zijn motivationele energieën afleidt” (Harva, 1969). Sommige van deze psychoanalytisch georiënteerde theorieën zijn gefundeerd op de veronderstelling dat de ‘ware’ of ‘echte’ functie van oorlog de massale moord op mensen is: “feesten van slachting” (bijvoorbeeld Strachey, 1956; Helwig, 1958; Fornari, 1974; Bouthoul, 1953, 1970; Caillois, 1951, 1963; Volkan, Julius &

Helwig

Montville, 1990). Volgens Helwig (1958) dienen de oorlog en het weloverwogen doden van mensen de functie van zelf-transcendentie. In zijn bijna

onvertaalbare en omineuze proza stelt hij:

Der Krieg und die Handhabung des Tötens von Mitmenschen als Mittel zur Höchststeigerung der Lebendigkeit... Das Töten ist ja nicht eine betäubliche Begleiterscheinung des Krieges, sondern das Mittel, mit dem diese Dramatisierungsform allein erreicht werden kann. Auf das gegenseitige Töten der Menschen arbeiten die Nationen, in Frieden hin, wenn sie rüsten. Die Rüstungsindustrie sowie alle Wissenschaften, die sich mit den Waffen und der Taktik der jeweils nächsten Kriege befassen, beschäftigen sich von Anfang an mit dem Töten. In der Tat, so ist es auch die Antwort auf die Frage, warum man sich nicht hassen, sondern töten will. Die Antwort heißt: weil das Töten die wichtigste Spielregel ist, um diese Höchstdramatisierung zu bewirken... die Vaterländer und ihr Wohl sind nicht Ziele der Kriege, sondern Mittel. Kriege entstehen nicht, weil Vaterländer bedroht werden, sondern Vaterländer entstehen und werden bedroht, damit Kriege als Höchststeigerung der Lebendigkeit möglich werden.

Andere psychoanalytici (bijvoorbeeld Walsh, 1971; Walsh & Scandalis, 1975) hebben een theorie van filicide of mannelijke vijandigheid tussen generaties uitgewerkt. Oorlog zou een grotendeels onbewuste vijandigheid zijn van oudere tegen jongere mannen, die naar de rijkdom, status en vrouwen van de oudere mannen hunkeren. Oorlogen, worden volgens deze zienswijze, inderdaad opzettelijk “gepland door de oude mannen om er de jonge mannen in te laten sterven” (Brodie, 1973). Bouthoul (1953, 1970) werkte een fundamenteel gelijkaardig idee uit van oorlog als ‘uitgestelde infanticide’. Weer andere psychoanalytisch georiënteerde auteurs hebben een

‘rituele’ conceptie van oorlog voorgesteld, als een ‘reinigingsrite’ (een “een verwijdering van gevaarlijk vuil”) (Leach, 1965), of als een ‘totemfeest’ (Abraham, 1955), of ‘opperste feest’ (Bouthoul, 1951), of ‘offerritueel’ (Koenigsberg, 1999). In deze concepties is het min of meer rituele en/of feestelijke doden zowel doel als middel. In zijn *Violence and the Sacred* ontwikkelde Girard (1979) dat oorlog en slachting oorspronkelijk heilzaam doel kunnen hebben gediend om de agressieve energie te temperen die een gemeenschap in spanning kan scheuren en die energie af te voeren in de richting van een offer-slachting. Volgens de theorie van oorlog, de theorie van de zija J. Een dergelijk ritueel deed wat bij Ehrenreich (1977) “De menigte die zich verzamelde rond de zondebok, gekozen als offer, te steunen, of die de gladiatoren in de arena toejuicht, ondervindt een ontlasting van angst-verlossende kracht”. Andere onderzoekers beweren dat wij vijanden nodig hebben (bijvoorbeeld Helwig, 1958; Guha & Papeke, 1985). Bouthoul en de Jungiaanse psychoanalyticus Stevens (2004) zien oorlog geworteld in fundamentele archetypische complexen. Fornari (1974) werkte een theorie uit van de “paranoïde verwerking van het rouwproces”, hetgeen eropneer komt dat na een dood in de gemeenschap de nabestaanden geloven dat zij hun rouw kunnen verminderen door iemand van een andere gemeenschap te doden. Otterbein (1968) noemde dit “doden uit verdriet” (*grief killing*), en Turney-High (1949) “vlucht uit verdriet” (*flight from grief*) en “gemoed luchten” (*spleen venting*). Codere (1950) stelde voor dat dit voortkomt uit een “wens om dood met dood te beantwoorden”. Het doel is om de andere gemeenschap dezelfde reden voor rouw en verdriet te geven als zij zelf hebben gehad, zoals Strehlow (1910) al observeerde. Moeller (1992), tenslotte, concludeerde dat het uiteindelijke doel van oorlog niet vernietiging maar voortplanting is. In de Griekse mythologie, merkt hij op, hadden de godin van de liefde Aphrodite en Ares, de god van de oorlog, een hartstochtelijke liaison.

Wordt vervolgd.

1-4-2003

MARCELY HAM

*Oliemaatschappij BP wil een 1770 km lange
pijpleiding aanleggen van de Kaspische Zee naar
de Middellandse Zee – dwars door Azerbeidzjan,
Georgië en Turkije. Milieu en lokale bewoners
worden niet opgeëist. Uit Georgië was Nana
Ivashvili vorige maand in Nederland om samen
met Milieudefensie akkoord te sluiten: "Over
aankomende verkeer duren er niet meer toe."*

MODERN ONDERNEMEN

Oliepijplijn zet regeringen buiten spel

De vorige avond heeft Nana Janashia uit Georgië de 'guys' van BP voor het eerst ontmoet, op een discussiebijeenkomst in Den Haag. "Aardige mensen hoor, daar niet van", lacht ze, "maar wat ze in onze regio van plan zijn is niet zo aardig." De oliepijpleiding (zie kaartje) die BP - de olieboer die zich zo tegenwoordig graag tooit met het etiket 'beyond petrol' - wil aanleggen gaat dwars door de bufferzone van het beschermde Nationaal Park Borjomi in Georgië. Volgens het IUCN is het natuurgebied zelfs één van de twintig 'hot spots' van de wereld. Bovendien is het natuurgebied ook nog een belangrijk drinkwaterreservoir. De flesjes met Borjomi mineraalwater waren in de voormalige Sovjet Unie al een begrip en doen het nog altijd goed. In geval van een lek in de oliepijp - en dat komt regelmatig voor bij dergelijke leidingen - kan de olie rechtsreeks de rivieren van het gebied instromen. Behalve de milieuschade aan flora en fauna is zo'n ongeluk dan ook een economische domper. Veel mensen in regio hebben een baan bij het drinkwaterbedrijf van Borjomi.

Ook zonder ongeluk zal de lokale bevolking weinig plezier hebben van de oliepijp. Van sociale programma's gericht op verbetering van onderwijs en gezondheidszorg, zoals de Wereldbank gewoonlijk bij dit soort grote projecten vraagt, is amper sprake. Janashia: "We hebben ervaring met dit soort projecten. De pijplijn zal de welig tierende corruptie in de drie landen slechts stimuleren en de kloof tussen arm en rijk vergroten."

Onbeperkte toegang

BP beroept zich op de contracten die zij met de overheden sloot. Janashia: "De minister van milieu van Georgië was en is er tegen. Maar zij werd vorig jaar midden in de nacht van haar bed gelicht en naar een bijeenkomst geleid waar zij onder grote druk van president Sjevardnadze haar handtekening moest zetten. BP dreigde dat het hele project niet door zou gaan, als Georgië niet snel zou tekenen. De contracten zetten alle nationale wetten in onze landen buitenspel, behalve de grondwet dan. Een nieuwe wet aannemen op het gebied van milieu of mensenrechten kan ook niet als die de belangen van de oliepijplijn zou schaden. BP krijgt voor veertig jaar

onbegrensde toegang tot ons land en onze waterbronnen. Als een Georgische boer wil protesteren tegen zijn verhuizing dan moet hij naar het gerechtshof in Engeland! Tegelijkertijd houdt de oliemaatschappij schone handen omdat de Georgische regering verantwoordelijk is voor de bescherming van de pijplijn." Het verzet van Janashia en Milieudefensie richt zich nu in de eerste plaats op de Wereldbank en de Europese bank EBRD. BP wil de pijplijn met geld van onder meer deze banken financieren. Janashia denkt dat de pijplijn zo zeer tegen alle publieke belangen indruist dat de Wereldbank en de EBRD nooit met goed fatsoen hun portemonnee kunnen trekken. En dan zouden allerlei private financiers - in Nederland is ABN Amro geïnteresseerd - zich ook wel eens terug kunnen terugtrekken, zo hoopt Janashia.

Veiligheidsrisico's

Janashia benadrukt dat haar organisatie niet tegen de pijplijn zelf is, maar tegen de gekozen route. "Als je hem een stuk zuidelijker zou leggen, dan is ie minder schadelijk voor de natuur." Behalve van Milieudefensie krijgt Janashia daarin bijval van een Nederlandse commissie die op verzoek van de Georgische milieuminister een Milieu Effect Rapportage over het project uitbracht. De Georgische regering onder aanvoering van Sjevardnadze voelt echter niets voor deze optie en beroept zich daarvoor op 'veiligheidsrisico's'. Waarschijnlijk doelt ze daarbij op Georgiërs van Armeense afkomst die in zuidelijk Georgië wonen. De regering vreest dat die zich misschien wel eens zouden kunnen afscheiden om zich bij het aangrenzende Armenië te voegen. Georgië zou daarmee de controle over de oliepijplijn verliezen. Het zijn van die lokale omstandigheden die het verzet van een niet-gouvernementele organisatie in deze regio uiterst delicaat maken. Ook tegen ngo's werpen overheden vaak stevige middelen in de strijd. Janashia, die werkt voor een organisatie die behalve in Georgië ook werkzaam is in Azerbeidzjan en Armenië: "Onze collega's in Azerbeidzjan worden zo maar verhoord door de politie. In Georgië worden we in de media uitgemaakt voor Russische spionnen. Journalisten zijn in ons land te koop, net als ngo's

"De milieuminister werd midden in de nacht van haar bed gelicht en moest onder grote druk het contract tekenen"

trouwen. We hebben negenduizend van zulke organisaties en de VS hebben er heel wat gekocht. Ons geld komt behalve van een Zwitserse NGO voor ontwikkeling en samenwerking (SDC) ook van de VS. Iemand van de ambassade vroeg laatst aan me: gaan jullie niet een beetje verder dan waarvoor je bent opgericht? Ze bedoelde dat we sinds onze oprichting in 1998 nog niet zo duidelijk actie hebben gevoerd, tot nu toe hielden we ons bezig met infomeren." Lachend: "Dus misschien verliezen wij binnenkort ook wel onze Amerikaanse financiering."

Of de Wereldbank gevoelig zal blijken voor de bezwaren van Janashia en Milieudefensie is afwachten. Ad Melkert, Nederlands bewindvoerder bij de Wereldbank, heeft Janashia's verhaal aangehoord maar geen toezegging gedaan. Het onderwerp komt binnenkort op de agenda in Washington.

Milieudefensie voert samen met de NGO van Nana Janashia een Earth Alarm-actie tegen de oliepijplijn. Met brieven aan Ad Melkert (Wereldbank), Agnes van Aardenne (minister van Ontwikkelingssamenwerking) en de Nederlandse bewindvoerder van de Europese bank EBRD wordt gevraagd of ze de MER-commissie in willen schakelen om ook onderzoek te doen in Azerbeidzjan en Turkije.

Zie www.milieudefensie.nl ■

DRIEGESPREK

Bankgeheim belemmert verantwoord ondernemen

MARCEL HAM

Paul de Clerck (Milieudefensie): "Binnen ING is natuurlijk een heleboel weerstand tegen wat wij willen." Pieter Kroon (ING): "Ho, ho, dat is gewoon ècht niet waar." Een gesprek over maatschappelijke verantwoord ondernemen leidt al gauw tot botsende percepties. Net nu Milieudefensie actie voert tegen de aanleg van een grote oliepijp van de Kaspische naar de Middellandse zee (zie vorige pagina's) - met betrokkenheid van banken - spraken drie deskundigen over de obstakels van 'mvo' in de praktijk, En: het geheim van de bank.

Maatschappelijk verantwoord ondernemen - het is een hele mond vol, en er zijn mensen in de milieubeweging die het ook nauwelijks zonder weezin kunnen uitspreken. Volgens zulke critici zijn het dure woorden waarmee grote bedrijven hun *windows* proberen te *dressen*. Uit zichzelf doen bedrijven niets aan milieu, zo luidt de wantrouwende kritiek. Is dat zo? Wat is de werkelijkheid van het maatschappelijk verantwoorde ondernemen? In een gesprek verkennen drie mensen die het uit de praktijk kunnen weten de dilemma's. Om te beginnen Pieter Kroon, hoofd Public Affairs bij de ING Groep. Kroon kreeg onder meer met

KAMPEN HENKES

Pieter Kroon (ING), Paul de Clerck (Milieudefensie) en Gemma Crijns (Nyenrode)

Milieudefensie te maken toen die anderhalf jaar geleden de grote Nederlandse banken ervan betichtte de aanleg van regenwoud verslindende oliepalmpantages in Indonesië te willen financieren. ING en andere banken formuleerden inmiddels criteria voor toekomstige projecten, maar het onderwerp zal in het gesprek toch een paar keer opduiken. Dat komt met name door *Paul de Clerck*, campagneleider bij Milieudefensie. Volgens De Clerck laat het voorbeeld van de oliepalmpantages goed zien waar de tekortkomingen liggen van het huidige maatschappelijke ondernemen.

Gemma Crijns, die als wetenschapper is verbonden aan de Universiteit van Nyenrode, verzorgt de wetenschappelijke inbreng in het driegesprek. Maar ze is ook persoonlijk betrokken, want ze was jarenlang werkzaam bij Amnesty International.

Het gezelschap strijkt neer in het indrukwekkende nieuwe glazen hoofdkantoor van de ING Groep in Amsterdam, in de volksmond 'strijkbout' en 'klapschaats' genoemd.

Voorloper

Crijns noemt ING een van de "twintig Nederlandse voorlopers" op het gebied van verantwoord ondernemen. "De achterblijvers denken of praten er alleen nog maar over. Voorlopers zoals ING zijn er in de praktijk mee bezig. Men beoordeelt te financieren projecten niet alleen meer op basis van financiële overwegingen,

maar ook op maatschappelijke. Voor de hele financiële sector geldt dat die de laatste jaren een opmerkelijke inhaalslag heeft gemaakt. Begin jaren negentig stonden ze nog aan de zijlijn."

De afgelopen jaren was er in Nederland veel discussie over de vraag of de overheid het verantwoordelijkheidsgevoel van bedrijven zou moeten stimuleren met wetgeving. Daarmee zouden bedrij-

Kroon (ING): "Wie betaalt bepaalt"

ven worden verplicht meer openheid te geven over hun sociale en ecologische activiteiten in het buitenland. Het bedrijfsleven loopt daar tot nu toe niet warm voor.

Kroon: "ING zegt daarover: de ontwikkeling is nog zo bezig, moet je die dan met een wet fixeren op het huidige punt?"

Crijns: "Het antwoord dat wetgeving alle initiatief doodt is mij te makkelijk. Op termijn is wetgeving onontkoombaar."

Kroon: "Neem nu het verplichte milieujaarsverslag dat bedrijven maken. Dat is vaak een rapport van 400 pagina's. Wie kijkt daar nog in?"

De Clerck: "Wij inderdaad niet vaak. Dat komt omdat wij meestal op zoek zijn naar informatie over specifieke problemen die onze zusterorganisaties in ontwikkelingslanden aandragen. Dat vind

je niet in een jaarverslag. Daar spreken we bedrijven dan op aan. Daarom vind ik dat we als betrokkenen - *stakeholders* dus - recht hebben op gerichte informatie. Dat moet je wettelijk regelen, zoals dat in de Wet Openbaarheid van bestuur is gedaan voor overheidsinformatie."

Paul de Clerck, zijn ngo's in ontwikkelingslanden een volwaardige tegenpartij voor bedrijven?

"Nee, en in Nederland zijn we dat ook niet. Wij kunnen hoogstens drie of vier zaken per jaar aankarten bij bedrijven, terwijl er alleen al duizenden bedrijven zijn. In ontwikkelingslanden wordt het nog moeilijker omdat daar vaak ook nog eens mensenrechtenschendingen bijkomen. Wat je wel vaak ziet is een bedrijf opeens veel beter gaat luisteren nadat een ngo in bijvoorbeeld Indonesië ons in Nederland inschakelt. Zo'n bedrijf is hier in Nederland namelijk veel kwetsbaarder in de publieke opinie. Zo ging dat bij de oliepalmpantages ook. Toen een ngo uit Indonesië bij ons aanklopte omdat oerbos werd omgezet in oliepalmpantages en Nederlandse banken daarbij betrokken waren hebben wij hier in Nederland gesprekken gevoerd met banken als ING. Tegelijk vroegen we met 20.000 briefkaarten of banken zich verantwoordelijker wilden opstellen..."

Pieter Kroon, denken jullie dan niet: hé wat gek, zit ik met die lui te praten en dan gaan ze tegelijk actie tegen ons voeren?

"Nou ja, natuurlijk, dat hebben we wel gedacht. Want kijk, Milieudefensie heeft

in zo'n situatie haar zaak al gemaakt. Maar wij moeten dan nog gaan beginnen. We doen dat heel goed en zorgvuldig. We gaan met allerlei mensen praten: wetenschappers, onze accountmanagers in Indonesië, etc."

De Clerck: "Er was natuurlijk binnen ING ook veel weerstand tegen onze eis, want uiteindelijk wil ING gewoon leningen verstrekken. En iemand die acht maanden aan zo'n lening heeft gewerkt heeft er natuurlijk geen enkel belang bij om opeens toe te geven dat er niet aan het milieu is gedacht."

Kroon: "Ho, ho, nou doet u een heleboel veronderstellingen. Maar die kloppen gewoon echt niet. Iemand die acht maanden aan zo'n lening heeft gewerkt doet dat met onze maatschappelijke uitgangspunten in gedachten, al geef ik toe dat dat een leerproces is. Een enkele accountmanager kan ook *overruled* worden, en dat is bij die oliepalm ook gebeurd. Dat is het gevolg van nieuwe uitgangspunten."

De Clerck: "Wij zijn ook heel tevreden met de criteria die ING nadien heeft geformuleerd voor de financiering van oliepalmplantages. Maar je moet ook monitoren, om te kijken of bedrijven nadat ze de lening hebben gekregen aan de voorwaarden blijven voldoen. Voor jullie is de kous af als je het hebt gecommuniceerd. Dat maakt mij wantrouwig, want zeker in Indonesië volstaat dat absoluut niet."

Kroon: "Ten eerste zijn er nadat we van de financiering van die oliepalmzaak hebben afgezien geen zaken meer geweest, dus er valt niets te controleren. Ten tweede hebben we wel een eigen controle van de kredietinspecties maar - en ik vind het flauw om te zeggen - die is nu eenmaal betrouwbaar. Je hebt in Indonesië op dit gebied vijf of zes grote bedrijven en die laten niet toe dat wij openlijk verslag gaan uitbrengen aan een ngo."

Crijns: "De controleurs van de bank worden weer gecontroleerd door de accountants. Milieuaccountants waren er al, een nieuwe tak van sport is de sociale controle. Wat ik daarvan heb meegeemaakt stemt mij wel droef. Hun kennis van sociale issues is gering."

Kroon: "Accountants zijn financieel opgeleid, je kunt niet opeens van ze verwachten dat ze een heel brede assesment kunnen maken. Met sociale verificatie

zijn we pas een jaar of vijf bezig, we zijn op de goede weg."

Meer controle

De Clerck vraagt van banken niet alleen meer inzet en openheid bij de controle achteraf, maar ook vóór dat een besluit valt om een project te financieren.

De Clerck: "Wij zijn nu bezig met een oliepijpleiding die van Azerbeidjan, door Georgië naar Turkije moet lopen (zie ook pagina 14 van dit nummer, red.) Namens een consortium van oliemaatschappijen heeft BP met de overheden van die drie landen contracten afgesloten die alle nationale wetten buiten spel zetten. Je gelooft je ogen gewoon niet als

*De Clerck
(Milieudefensie): "Wij
kunnen geen positieve
invloed uitoefenen als
ING informatie geheim
houdt."*

je dat leest. Nu is in Nederland niet ING maar ABN/Amro bij dit project betrokken, maar stel nu eens dat u wordt gevraagd om eraan mee te financieren. Wat doet u dan?"

Kroon: "Dan toetsen wij dat aan onze business principles, onze uitgangspunten voor verantwoord ondernemen, en dan gaan we er hard over nadenken."

De Clerck: "En maakt u dat dan kenbaar aan uw stakeholders?"

Kroon: "Het antwoord daarop is heel simpel: een bankier doet misschien maar één of twee van de tien zaken die hij krijgt aangedragen. Die andere zaken wijst hij om heel diverse redenen af, al dan niet financieel. Dat zijn vaak redenen die voor u net zo onbegrijpelijk zijn als voor mij. Dat is het schone van het bankiersvak."

De Clerck: "Maar dan kan ik aan het einde van de dag nooit beoordelen wat uw business principles waard zijn."

Kroon: "Nee, dat is niet waar. Want als u zaken vindt, dan kunt u ons daarop aanspreken. En er zijn ook echt zaken geweest die we niet hebben gedaan van-

wege onze business principles."

De Clerck: "Het gaat mij nu natuurlijk om toekomstige projecten."

Crijns: "Waarom kan je niet in een heel specifiek geval, waarbij een ngo als Milieudefensie daar om vraagt, die informatie wel geven?"

Kroon: "Ik heb dat laatst zelf nog laten onderzoeken, maar dat is wettelijk verboden. Het kan wel met toestemming van de cliënt."

De Clerck: "Wij willen zo'n project vooraf verbeteren. Dat kan natuurlijk niet als ING de informatie over of ze iets willen financieren geheim houdt."

Kroon: "Wie betaalt bepaalt, zeggen we wel eens. U wilt meebeslissen over dergelijke zaken, maar stel nu eens dat ING zo'n pijpleiding meefinanciert, en die wordt vervolgens opgeblazen door de Koerden. Moeten wij dan ook van u vragen mee te betalen aan de kosten? Als financier ben je verantwoordelijk; je moet wel je geld terugkrijgen."

Tot slot, hoe ver reikt de invloed van bedrijven in een land?

Crijns: "Ik vind dat je die invloed niet moet overschatten. Je moet heel terughoudend zijn om van bedrijven te vragen de mensenrechten in een land positief te beïnvloeden, ze zijn niet gekozen."

Stel, dat ik aan ING vraag dat ze iets moet doen aan de mensenrechten of democratie in Nigeria, dan weet je niet wat je uit handen geeft. Een bedrijf dwingt geen democratie af, net zo min als ze een dictatuur afdwingt, ook Shell niet. Je moet de overheden in die landen aanspreken."

De Clerck: "Ik vind het moeilijk. Ik ben ook gereserveerd als het erom gaat van bedrijven te vragen 'de algemene situatie in een land te verbeteren'. Maar je ziet wel dat bedrijven heel vaak de voorwaarden kunnen dicteren waaronder ze in een bepaald land actief worden, zoals bij die oliepijpleiding van Azerbeidzjan naar Turkije. Voor de uitholling van de democratie in die landen stel ik zo'n bedrijf als BP wel verantwoordelijk."

Kroon: "Ik kan met mevrouw Crijns meegaan, hoewel ik ook meteen toegeef dat ik er mee worstel. Ik denk dat de eerste verantwoordelijkheid bij overheden ligt. Ik heb grote reserves bij de vraag of bedrijven de legitimatie en de effectiviteit hebben om overheden aan te spreken op mensenrechten en democratie." ■

Tegenstanders pijpleiding doen beroep op Wereldbank

MAARS 2003

In 2005 moet-ie af zijn, de voorgenomen oliepijpleiding van Azerbeidzjan, via Georgië naar Turkije. Maar er is ook weerstand. De aanleg zou ten koste gaan van de lokale bevolking, natuur en milieu. Een coalitie van internationale en lokale NGO's probeert nu de financiering door de Wereldbank tegen te houden.

Als mediastunt is men in Azerbeidzjan en Turkije alvast begonnen met het aanleggen van stukjes pijpleiding ter grootte van een autobus. De 1.770 kilometer lange oliepijpleiding moet zo'n 50 miljoen ton ruwe olie per jaar gaan vervoeren van de Kaspische Zee bij Azerbeidzjan, via Georgië, naar de zuidkust van Turkije aan de Middellandse Zee.

Maar de financiering door de Wereldbank en de Europese Bank (voor reconstructie en ontwikkeling) is nog niet rond. Ook voldoen de voorwaarden voor de aanleg niet aan de sociale en milieu richtlijnen van de banken. Daarom probeert een coalitie van internationale en lokale NGO's, waaronder Milieudefensie, de financiering door deze banken tegen te houden.

Dubieuze contracten

Tegenstanders voeren aan dat het consortium van elf bedrijven, met als voornaamste British Petroleum (BP), die de pijpleiding aan gaat leggen, dubieuze contracten heeft afgesloten die niet stroken met de sociale- en milieuwetgeving van de betrokken drie landen en die van de internationale wetten. De bedrijven hebben daarbij vrij spel, terwijl de oliepijpleiding grote problemen oplevert voor bevolking, natuur en milieu.

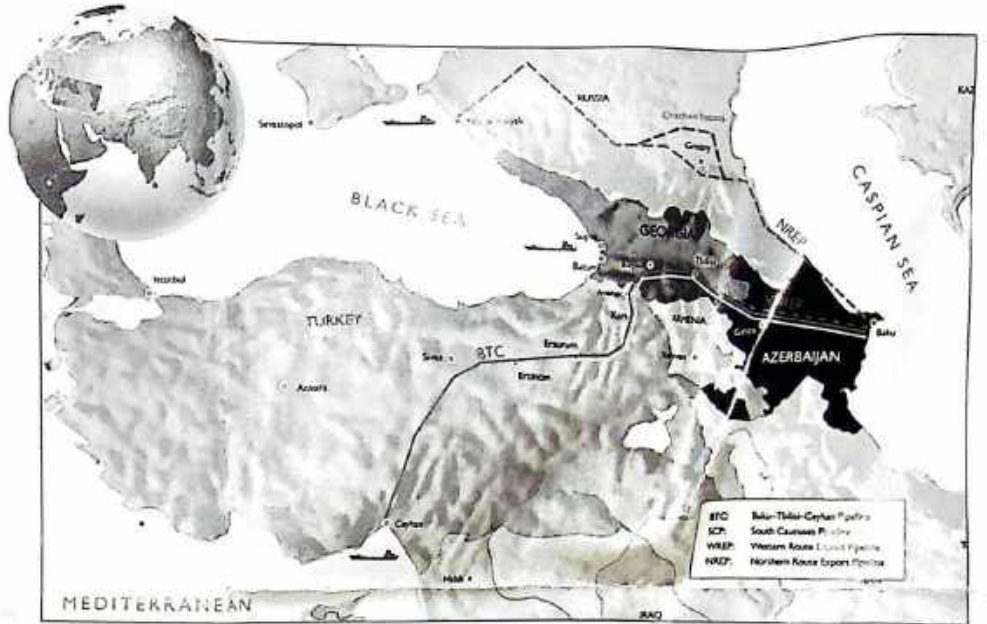
Zo blijkt uit het contract met Turkije bijvoorbeeld dat de bedrijven zich niets aan hoeven te trekken van de sociale- en milieuwetgeving. Turkije heeft zich verplicht geen enkele actie te ondernemen die het project zou kunnen schaden, zelfs niet met het oog op de veiligheid, gezondheid van mensen en natuur en milieu.

In Georgië voert de oliepijpleiding langs het Nationaal Park van Borjomi. De verkoop van het bronwater zorgt voor een groot deel van de totale Georgische export. Lekkage door sabotage of gebrek aan onderhoud kan enorme schade aanrichten aan het Nationale Park en de minerale bronnen.

Ook is de informatievoorziening voor de burgers minimaal of afwezig en is er geen participatie van burgers die langs de route van de pijpleiding wonen. Verder is het niet waarschijnlijk dat de levensstandaard van de meeste mensen in de drie landen verbetert door de komst van de olie-industrie. In de betrokken landen komt regelmatig schending van de mensenrechten voor.

Alternatief

Onlangs kwamen op initiatief van Milieudefensie en Both Ends voor- en tegenstanders van de oliepijpleiding bijeen in het

Haagse café Dudok. Aanwezig in het panel was onder meer de uit Georgië afkomstige Nana Janashia van Caucasus Environmental NGO Network.

Indien de drie landen strengere of meer milieumaatregelen of sociale voorwaarden in de nationale wetgeving opnemen, dienen zij zelf op te draaien voor de eventuele extra kosten die de oliemaatschappijen maken, zo staat vermeld in het contract. „Wij willen goede voorwaarden in het contract, om het milieu en de bevolking te beschermen. En dat het consortium zich houdt aan nationale wetgeving en internationale richtlijnen”, stelde Janashia. Volgens Dick de Zeeuw van de commissie Milieu Effect Rapportage (MER) is de gekozen centrale route uit milieuperspectief de meest ongelukkige. Op verzoek van de Georgische minister van Milieu heeft de commissie een MER gemaakt van het deel van de pijpleiding dat door Georgië gaat. Als aanbeveling stelt de commissie een alternatieve route voor. De zuidelijke route is beter en lang niet zo duur. „Er ligt hier wel een politiek probleem, namelijk tussen de Armenen en andere bevolkingsgroepen. Voordeel van een zuidelijke route is dat de armste mensen van Georgië ervan zouden kunnen profiteren”, aldus De Zeeuw.

Toetsing

Om de pijpleiding te financieren hebben de oliemaatschappijen geld nodig. Daartoe is een beroep gedaan op de Wereldbank en de

European Bank for Reconstruction and Development (EBRD). Deze instellingen hebben sociale- en milieuriichtlijnen waaraan projecten moeten voldoen.

Het MER-rapport laat zien dat er grote bezwaren kleven aan het Georgische deel van de pijpleiding. Een onderzoekscommissie van lokale en internationale milieuorganisaties heeft aangetoond dat vergelijkbare problemen zich in Azerbeidzjan en Turkije voordoen.

Volgens Milieudefensie en Both Ends is het daarom noodzakelijk dat de Nederlandse MER-commissie ook de MER's voor die landen grondig toetst. De MER-commissie moet dan ook worden ingeschakeld door de Nederlandse bewindvoers bij de Wereldbank, de EBRD en de staatssecretaris van ontwikkelingssamenwerking. De milieuorganisaties zijn inmiddels een schrijffactie gestart.

Volgens Europarlementariër Alexander de Roo (GroenLinks) dienen het Europees Parlement én de nationale regeringen het proces van keuzes van de betrokken regeringen te begeleiden. „We moeten uiterst voorzichtig zijn met het geven van geld aan dit project, onder andere via de Wereldbank”, aldus De Roo.

Irene Kosman

Meer info:

www.baku.org.uk

www.milieudefensie.nl/wto/IFIs.htm

UCK

(Teilest von Bandje opgeschreven) "Kritisches Tagebuch" WDR III 1.
(16.0f) 19.10.2001.

Moderator: Lothar Fend -

"Die Privatisierung des Krieges durch Gewalt-Unternehmer, War-lords oder Guerilla-Chefs, fürchtet der Politologe Herfried Münkler. Mit Rauschgifthändlern und Geldwäschern und politischen Heilsversprechern entsteht eine Ökonomie die Gewalt und Wirtschaft so mit einander verbindet, daß die Akteure des Krieges kein rationales Interesse an dessen Beendigung haben. Der Aufbau einer Friedensökonomie wird teuer. Einen flüchtigen Eindruck von dieser Szenerie konnte man schon in den Balkan-Kriegen bekommen, wobei besonders eindrücklich war, wie westliche Staaten, im geheimdienstlichen Bemühen auf möglichst vielen Seiten Eisen im Feuer zu wärmen, auch terroristische Netze stärkten und nutzten, die sie nun bombastisch zerreißen. Zitat: "Die Regierung von Bosnien-Herzegowina weist alle Behauptungen zurück, daß der Saudi-Arabische Dissident Osama bin Laden und einige seiner Gefolgsleute bosnische Pässe besitzen. Die Regierung hat einige Pässe für Freiwillige aus islamischen Staaten bewilligt, die in der bosnischen Armee während des Krieges gekämpft hatten aber Bin Laden ist nicht darunter," lautet diese und lauten andere Meldungen, die Wladimir Konstantinowitsch, um den Code zu entschlüsseln, jetzt von Rechts nach links und dann wieder in umgekehrte Richtung liest.

Wladimir Konstantinowitsch:

Solche Dementis von Regierungen der Balkan-Staaten mit moslemischer Bevölkerung häufen sich in der letzten Zeit. Ob in Bosnien-Herzegowina, in Albanien, in Kosovo oder in Mazedonien, überall bekunden führende moslemische Politiker ihr Bedauern und versichern den Vereinigten Staaten von Amerika ihre Unterstützung; und sie leugnen jegliche Kontakte zu islamistischen Extremisten, zu Bin Laden, oder zu den Glaubenskriegern Irans, Algeriens, Ägyptens und Saudi-Arabiens. Die Anführer der Balkan-Moslime fühlen sich bedrängt. Obwohl sie seit Jahren als treue

Krit. Tag. 19.10.2001. 2.

als Aene Verbündete des Westens und der USA gelten, sind auch ihre Verbindungen mit den islamistischen Zentren der Welt nicht geheim geblieben. Extremistische Islamisten haben längst die sogenannte "Grüne Transversale" von Bosnien, über das Kosovo und Mazedonien, bis hin in die Türkei und den Nahen Osten geschaffen. Bisher wurde sie von den Westmächten geduldet. Es begann in Bosnien, Anfang der 1990er Jahre, als die Europäischen Politiker, angeführt von Kohl und Genscher, auf den — in seiner Jugend pan-islamischen — Politiker alias Izetbegović setzten. Seine Beziehungen zum Regime in Iran und zu extremistischen Zentren, im Nahen Osten, in Afghanistan oder im Sudan, nahmen die westlichen Demokratien in Kauf und nutzten sie um die von der UNO sanktionierten Waffenlieferungen nach Bosnien ab zuwickeln. Als die USA 1994 die Zügel auf den Balkan übernahmen, besorgte die Clinton-Regierung ebenfalls Waffen für die bosnischen Moslime über die Kanäle islamistischer Terroristen. Im US-Auftrag wurde die bosnische Armee re-organisiert und ausgebildet. Mindestens 6000 Mudjaheddin sollen damals tätig gewesen sein — auch die sogenannten Afghanen Bin Laden. Das internationale Protektorat Bosnien-Herzegowina bürgerte viele von ihnen ein, doch sie setzten sich nie zur Ruhe. In Bosnien haben sie inzwischen für geistigen Nachwuchs gesorgt. Organisationsformen wie der bosnische Dschihad oder die Nachfolger der Shari'a, berufen sich auf das Vorbild Osama Bin Laden. Ihre Freiwilligen verstärken die islamistischen Truppen Tschetscheniens und Afghanistans. Seit 1998 sind Mudjaheddin-Kämpfer aus Bosnien und Afghanistan bei der Kosovo-Albanischen UCK aktiv. Die USA

Krit. Tag. 19.10.2001. 3.

Die USA ermahnten damals zwar ihre neuen Verbündeten in Albanien und im Kosovo, sich dieser Helfer zu entledigen, doch bis heute ist ihre Tätigkeit in der Region nicht unterbunden worden. Zuletzt tauchten die Krieger auch bei den albanischen UCK-Verbänden in Mazedonien auf. Sie sollen, wie seinerzeit in Bosnien und später im Kosovo-Krieg, für Folter und Executionen von Gefangenen verantwortlich sein. Die Anti-Terror-Campagne der USA und ihrer Verbündeten wird es wegen der gefestigten, militanten, islamistischen Strukturen auf dem Balkan besonders schwer haben: Zu lange ist ihnen der Westen mit Wohlwollen und Duldung, oft sogar mit Partnerschaft begegnet. Auch wenn die militanten Islamisten beider überwiegend gemässigten Moslimen in Bosnien, im Kosovo oder in Mazedonien keine Mehrheit finden, so haben sie in diesen Ländern doch längst Wurzeln geschlagen: bei geheim dienstlichen, militärischen sowie paramilitärischen Verbänden, die wiederum bisher auch von den Westmächten unterstützt wurden. In der maffiös organisierten Finanzwelt des Balkans spielen sie ebenfalls eine führende Rolle: über ihre Schattenverbindungen werden die Waffengeschäfte für die dubiosen Partner des Westens, wie die UCK, eingefädelt. Über diese Kanäle laufen ebenfalls der Drogenschmuggel von Afghanistan durch den Balkan in den Westen und die Geldwäsche, paradoxerweise mit Hilfe angeblich humanitärer Fonds und Stiftungen. Die Gegner von einst und von heute, serbische, kroatische und mazedonische Politiker und Geheimdienstler übertrumpfen sich mit den Enthüllungen über die Aktivitäten islamischer Terroristen auf dem Balkan. Die westlichen Staaten als Beschützer beider

Ter. Tag, 19.10.2001. 4

beider Seiten, und nicht zuletzt Vertreter eigener Interessen, ermahnen sie zur Zurückhaltung — die Situation soll nicht dazu mißbraucht werden, die Gemüter aufzuheizen — oder im Klartext: die bisherigen Kontakte des Westens mit Terroristen zu sehr zu betonen. Ganz zurückpfiffen will man die Terrorgegner der Islamisten ^{aber} auch nicht. Die USA planen einen Cordon gegen den islamischen Terrorismus auf dem Balkan aufzubauen. Die Erkenntnisse der serbischen, der kroatischen und der mazedonischen Geheimdienste über die Netzwerke der Islamisten aus den Kriegen in Bosnien und im Kosovo sollen dabei helfen. Die Aktivitäten deuten darauf hin, daß manche alte Partnerschaft des Westens auf dem Balkan aufgekündigt werden könnte. _____

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:>
Verzonden: maandag 23 december 2002 16:00
Onderwerp: NATO's Man In Skopje: Terrorist Chief Attends Parliamentary
 1)US-NATO Terrorist Operative Ali Ahmeti Attends
 Macedonian Parliament Session
 2)Background Information On Ahmeti And His Ties With
 The United States And NATO

http://www.ptd.net/webnews/wed/db/Qmacedonia-politics.RcxU_CDJ.html

Former rebel leader attends Macedonian parliament session

SKOPJE, Dec 19 (AFP) - Former ethnic Albanian rebel leader Ali Ahmeti attended the Macedonian parliament for the first time Thursday after his new political party won the minority vote in September elections.

Ahmeti said he wanted to "show respect" during President Boris Trajkovski's annual address to the 120-seat parliament, in an important symbolic gesture of ethnic reconciliation after last year's conflict in the Balkan country.

"Today's session shows that the situation has begun to improve. The process of confidence is starting in Macedonia," he told reporters after the speech.

Asked about the role of his party in the new coalition government, Ahmeti said he was "happy to have an opportunity to contribute to the process of peace, democracy and stability."

Ahmeti was the former political leader of the National Liberation Army which launched a seven-month uprising last year to demand better political and social rights for the large ethnic Albanian minority in the former Yugoslav republic.

Under a peace pact signed in August last year, Ahmeti was pardoned of any crimes related to the rebellion and he went on to form the Democratic Union for Integration political party.

But he has been forced to keep a low profile since his election victory as ethnic Macedonians see him as a "terrorist" bent on destabilising the country, where NATO peacekeepers still patrol sensitive areas.

While commending the general improvement in security, President Trajkovski told the assembly that it was time to acknowledge the political reality of the new ethnic-Albanian "representatives" in Macedonia.

He said he was "confident that all political forces will be ready to face the new challenges and be committed to the vision of a prosperous and democratic country."

<http://www.mail-archive.com/antinato@topica.com/msg07824.html>

War Against Terrorism: Washington's Man In Skopje

[HTTP://WWW.STOPNATO.ORG.UK](http://WWW.STOPNATO.ORG.UK)

[The following are excerpts from a piece written some 16 months ago.]

Human Rights Watch: Dear Mr. Ahmeti
by Rick Rozoff
August 1, 2001

In the interim between the deferential letter from Ms. Cartner to Mr. Ahmeti almost three months ago and now, Ahmeti and his pan-Albanian mercenaries have unleashed a full-scale insurrection throughout the nation, ethnically cleansing dozens of villages and contributing to the displacement of - by some estimates - over 120,000 civilians, a sizeable percentage of Macedonia's two million people.

Who is Dear Mr. Ahmeti?

For anyone not familiar with Mr. Ahmeti, whose history suggests someone anything but dear, he possesses, to employ an expression familiar to the American if not the Albanian underworld, a rap sheet as long as his arm.

Regarding his recent activities, in addition to waging war against the sovereign nation of Macedonia and its civilian population from his base in Prizren in Kosovo, Ahmeti reportedly found time to appear on an Australian radio broadcast and announce the launching of a Liberation Army of Chameria in Northern Greece, claiming he already had fighters and weapons in place there.

When questioned about this, the latest plan for his decades' old project for a Greater Albania, he denied it - but then Ahmeti has denied a number of things in his lifetime.

Had he been asked about his clandestine meeting with American OSCE representative Robert Frowick in mid-May of this year - a meeting held in Ahmeti's headquarters in Kosovo with Macedonian ethnic Albanian political leaders, and cabinet ministers, Arben Xhaferi and Imer Imeri - he might well have denied that also, except that Frowick himself didn't deny that it occurred. In a feature in the London Times on March 19, 2001, "Albanians Insist Their Victory Is Inevitable," writer Anthony Loyd, commenting on the NLA in Macedonia, had this to say about Mr. Ahmeti's antecedents: "Intelligence reports name four main figures, including Ali Ahmeti and Emrush Xhemajii, as leaders. Both men owe their political allegiance to the Popular Movement for Kosovo, the LPK, which set up the KLA in 1993 and created the Homeland Calling funding scheme among Albanians abroad. The scheme still exists and funding for the NLA has been launched, say diplomats."

But his record as an ethnic separatist goes back farther than 1993. Though born in what is now the Former Yugoslav Republic of Macedonia, he attended the University of Pristina in the Serbian province of Kosovo in 1981, where he was active in pan-Albanian agitation and was arrested by federal authorities there.

He subsequently left for Switzerland, where he joined up with his uncle, Fazli Veliu, to set up an international operation to raise funds and recruit fighters for insurrections in Kosovo and elsewhere; an operation that several investigations establish was funded by narcotics trafficking and the European sex slave trade.

On this score the German newspaper Die Welt reported in March, in an article about the Albanian mafia, that the NLA in Macedonia was indeed funded by the drug trade and by a "war tax" levied on ethnic Albanians living abroad.

Ali Ahmeti and Fazli Veliu (the second arrested on terrorism charges in Germany last year, but released shortly thereafter) are identified as key ringleaders in the crime syndicate/armed insurgency collaboration. Ahmeti, after leaving Switzerland for the first time, returned to Yugoslavia to help found the so-called Kosovo Liberation Army, as noted above, and appears to be the key liaison between the fighters on the ground and the Transatlantic ethnic Albanian gun-running and recruitment operation feeding the first with personnel, funds and weapons.

In the past twenty six months since NATO-led KFOR forces occupied Kosovo, with their KLA adjuncts in tow, Ahmeti - who during the fighting had been a commander for the infamous war criminal Ramush Haradinaj - returned to Kosovo where he set up operation in Prizren.

It was there, and recall that Ahmeti claims to be a citizen of Macedonia concerned about alleged "civil rights" in that nation, that he met with the heads of Macedonia's two largest ethnic political parties, the Democratic Party of Albanians and the Party for Democratic Progress, under the auspices of U.S. OSCE operative Robert Frowick.

It may also have been in Prizren, if not in Skopje itself, that, according to the Skopje newspaper Makedonija Denes, Ahmeti met with former NATO head and current European Union foreign affairs chief Javier Solana, with Kosovo Protection Corps commander and war criminal Agim Ceku, and with KLA commander Haradinaj. According to a Yugoslav Tanjug account of the Macedonian paper's story, "It was agreed that Solana, currently visiting Macedonia, bring pressure to bear on the Macedonian government to halt the government forces' operations for liberating Aracinovo village near the capital Skopje" - the site of the U.S.-led rescue of a hundred or more NLA fighters shortly thereafter.

[<http://www.tanjug.co.yu/Arhiva/2001/Jun%20-%20000/26-06e10.html>]

Although Ahmeti recently made it on to the U.S. black list and is also persona non grata in Switzerland of late, his movements in and out of Kosovo, surely known to if not coordinated by NATO's KFOR contingent, seem blissfully unimpeded.

Lastly, to reflect on both Human Rights Watch and on its dear Mr. Ahmeti, five days before Holly Cartner's

ever so reverential letter was issued, Ahmeti's terrorists ambushed and killed eight Macedonian security personnel.

Ahmeti told a Reuters reporter after the incident that, "Our soldiers acted in self-defense." And no doubt, in his mind and in Ms. Cartner's, according to Common Article 3 of the Geneva Conventions relating to "internal armed conflicts" and to "humanitarian law."

For the above crime was not mentioned in the exchange between Dear Mr. Ahmeti and Holly Cartner.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: vrijdag 24 januari 2003 22:42
 Onderwerp: ARTEL: THE ALBANIAN SEPARATIST'S TERRORISM IN KOSOVO AND

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu
 Date: 24 January 2003

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

THE ALBANIAN SEPARATIST'S TERRORISM IN KOSOVO AND METOHIIJA

Rade Drobac

Belgrade, February 1999

NOTE: *The present situation in Kosovo and Metohija demonstrate very clearly the real goals of Albanian separatists and terrorists and confirm fully the content of this text written in 1999 just before the NATO aggression on Yugoslavia in support of those same terrorists and separatists.*

Although the Albanian separatists' terrorist activities in Kosovo and Metohija have surfaced to a massive degree in its extreme armed form by the beginning of 1998 (the attacks against the Security forces in the Villages of Luzane and Likosane in February), the roots of such activities are reaching the long past time, but the strategic goal has remained the same - the forming of "Great Albania" as ethnically cleansed and extremely national state of all Albanians.

The Albanian terrorism in Kosovo and Metohija is caused by the political concept of expelling by force and threatening the non-Albanian population, first of all, Serbs and Montenegrins, in order to gain the majority within the national structure of the population, aiming to provide the grounds upon which the demands would be made for the political control of the territory, which would then be affiliated to the envisaged "Great Albania" that should comprise of other neighboring countries - Macedonia and Greece - territories.

The roots and the continuity of Albanian separatism and terrorism

Murders, persecution and ill-treating of the Serbian and Montenegrin population had started under the domination of the Ottoman Empire, availing of the fact that the majority of Albanian population, having accepted Islam, had the privileged status with the Turks and so, without condemnation or punishment, committed violent acts against the Christian Serbian and Montenegrin population. The violence was committed by the local Pashas and those in power.

After Serbia and Montenegro were liberated from the Turkish occupation, by the end of the 19 century, the extent of the violence had decreased significantly, but has never ended completely. The Albanian separatists and terrorist have availed themselves of the events in World War One, during which Serbia had suffered a lot, and lost a third of its population, to renew and intensify the violence against the Serbian and Montenegrin population. The history records, as particularly cruel the mass killings of the exhausted, starving and frozen Serbian soldiers in 1916 while the Serbian army was passing over the Kosovo and Metohija and Albanian mountains, withdrawing towards Greece.

Following the end of the Great War, from the years of 1919 to 1924, at the Kosovo and Metohija territory, the terrorist crimes were committed by the so-called "Kachak movement" - the merging of the "Great Albania" policy with banditism and violence. However, the Kingdom of Yugoslavia had for about 20 years successfully suppressed the Albanian terrorism and banditism, so there were no negative consequences of greater substantiality.

The "Kachak" Albanians terrorism in larger extent and with destructive aftermath to the Serbs, Montenegrins and other communities in Kosovo and Metohija was resurrected under the "baton" of the Fascist Italia, immediately following the conquest of Albania in April, 1939. The infiltrations of the criminal gangs from Albania into the Kosovo and Metohija territory, contrary to the Italian Government obligation under the intrastate agreement to observe the integrity of Yugoslavia, were aimed at provoking armed conflicts and preparations of the grounds for the later to occur fascist conquering and tearing-up of Yugoslavia. After a short-termed war in April (which started by the Nazi Germany aircraft bombing Belgrade on April 6, 1941), following the German and Italian Foreign Ministers agreement (Vienna, April 21 - 24, 1941) the Italian Dictator Benito Mussolini on July 29 same year officially promoted the "Great Albania" with the eastern part of Montenegro, Kosovo and Metohija, western parts of Macedonia and a part of the Greek Epirus were annexed. This is how, helped by the fascist powers, the collaborationist, chauvinistic "Great Albania" was established - the Albanian separatists and terrorists' dream ever since.

Under the auspices of the Fascist Italy and with its help, during the three-year occupation the Albanian separatists and terrorists in Kosovo and Metohija have killed around 10000 of Serbs and Montenegrins, burned down and destroyed around 30000 houses and expelled between 60 to 70 thousands of Serbs and Montenegrins. Within the same period, over 100000 Albanians had emigrated from Albania and settled at the expelled Serbs' and Montenegrins' property.

By the capitulation of Italy in September 1943, the Albanian terrorists acquired a new advisor - the Nazi Germany, hoping to ensure their interests with its help. The Allies' triumphant progressing that started by the middle of 1944, to which the Yugoslav People's Liberation Army contributed significantly, before all in independently liberating its own country, finally cracked the Nazi Third Reich. From then on till the breakdown of Germany, the Albanian terrorists, loyal servants of Fascism, shielded the German army retreat from Greece, crossing Kosovo and Metohija. After the Germans' retreat, the remnants of the Albanian separatists terrorism's gang units stayed in Kosovo and Metohija, not giving up the idea and readiness to continue with their struggle to establish Albanian ethnic borders. The Yugoslav People's Liberation Army, by May 1945 when Germany capitulated, defeated the main part of bandit formations and during some time after the war ended, continued combating the rest of the terrorists - "balists" in the Kosovo and Metohija woods. Immediately following the World War Two, taking advantage of the favorable climate in the relations of Yugoslavia and Albania, additional 200000 Albanians were moved from Albania to Yugoslavia and the Serbs and the Montenegrins, who were expelled during the Italian occupation, were banned from returning to their property.

While the former Yugoslavia existed, the national-separatists' ravaged nests (in Drenica and elsewhere) sporadically attempted to activate their terrorists efforts, but with no success. Also, within the period of the former Yugoslavia's existence, being prevented from realizing their intentions by the most radical methods - terrorism - the Albanian terrorist have pursued their Great Albania and chauvinist aims through political pressures, blackmailing and manipulations, taking advantage of some of the former Yugoslav Federation republics separatism, first of all Slovenia and Croatia, for the accomplishment of their political goals. Within the same period, protected by the Albanian politicians then controlling this Serbian province, silent expulsion of Serbs and Montenegrins was in its

course, increasing with the degree of this Serbian province independence in relation to the republic and state authorities. From 1981 to 1988 only, around 28000 Serbs left Kosovo and Metohija under the pressure of the Albanian separatists.

The role of Albanian separatism and terrorism in the breakdown of the former Yugoslavia

New momentum to the Albanian national-separatist and terrorist movement was gained by the end of the eighties and the beginning of the nineties. The Province benefited a wide autonomy, consisting elements of the federal and confederal status (directly represented in the Federation, although an integral part of Serbia, independently deciding on almost all the issues, not having to consult the Republic of Serbia, nor was the Republic of Serbia given the authority to contest the decision, absolute jurisdictional, executive and all other authorities, etc.) did not suffice, since the Albanian separatists' goal, both now and then, was absolute authority and independence. In the process of violently breaking up former Yugoslavia, the same political leaderships of the former Yugoslavia republics that had seceded it (Slovenia, Croatia, Bosnia and Herzegovina and Macedonia) were the Albanian separatists' patrons. In the beginning, the national-separatists have tried to reach their separatist goals by instigating Albanians' mass demonstrations, staging strikes (miners, public officers), sabotage etc. with basic slogan of "Kosovo Republic". This slogan revealed the first stage of the Great Albania nationalists' program, since the obtaining of the Republic status would enable later secession according to the model applied by Slovenia, Croatia, Bosnia and Herzegovina and Macedonia. Behind the slogan was the goal of secession - seceding Kosovo and Metohija from Serbia and the FR of Yugoslavia part by part and annexing it to Albania. During the internal upheavals in Kosovo and Metohija in 1991, they had proclaimed "Kosovo Republic" (the so-called Kachanik Constitution) contrary to the Constitution and illegally, with the silent support of new patrons - certain international community circles, the same ones that had supported the breakdown of former Yugoslavia. The intention is obvious - to form parallel state structures that should enable the internalization of the Kosovo and Metohija issues, with the help of the benevolent foreign powers, to achieve the international political legitimacy and start the process of seceding Kosovo and Metohija from Serbia and the FR of Yugoslavia.

The radicalism i.e. the revival of terrorism as the means of the Albanian separatists in Kosovo and Metohija to achieve their goals was registered in 1992, under the auspices of the Kosovo Democratic Union. It had been established that the members of the self-proclaimed "Ministry of Defense and the Army Headquarters of the Republic of Kosovo" were acting upon instructions given by one of the Kosovo Democratic Union leaders, Anton Kolja and the then Minister of Defense of a foreign state - Albania, General Safet Culjajli. At the same time, the nationalistic political leader and the leader of the Albania Democratic Party Sali Berisha started rendering logistic services to the Kosovo and Metohija terrorists, regarding their training in the centers in the Northern Albania. The election of Sali Berisha as the President of the Republic in 1992 and the commencing of the Albanian state organization falling apart (the crumbling of the pyramidal money savings by the end of 1996, looting of weapons from the Albanian army storages, the security system - police - crack-up) encouraged further strengthening of supporting Albanian terrorism and separatism in Kosovo and Metohija. It is not a coincidence that the terrorist so-called "Kosovo Liberation Army" has voiced itself for the first time at this moment. Parallel to these processes, Albania is fully supporting the separatists and the terrorists in Kosovo and Metohija by recognizing the legitimacy of the illegal "Kosovo Republic" and enabling the "legation" of this not-existing state to operate in Albania. Albania is the only country that has recognized these illegal acts and the virtual State of Kosovo at the territory of another sovereign state contrary to all the international documents and principles. Within the same period, the Albanian separatist's terrorist organization has expanded, and next to the initially

formed centers in Tirana and Elbasan, other centers have been formed, and from Italy, across the Adriatic, the channel for the transport of terrorists has been established.

In Albania there are in training the emigrants, terrorists from Kosovo and Metohija, terrorists from Albania, the Albanians living abroad and mercenaries from all around the world, including the mujahedins. At first indolent, later benevolent and often encouraging attitude of a part of the international political circles toward the terrorists, contributed to the escalation of terrorists' actions in the Autonomous Province of Kosovo and Metohija. The comparative review of the increase of the terrorist actions' number from 1991 to 1998 clearly explicates this:

No. of terrorist activities during the following years:

1991. - 0011
 1992. - 0012
 1993. - 0008
 1994. - 0006
 1995. - 0011
 1996. - 0031
 1997. - 0031
 1998. - 1885

The aspirations and the strategy of the Great Albania chauvinists

The political aspirations of the state and political structures of Albania and the Kosovo and Metohija national-separatists is, as always in history, the same - ethnically cleansed "Great Albania". Moreover, Kosovo and Metohija are the focus of all the Albanians' ambitions of forming such a phantom state and the starting point of actions by all means towards achieving this goal. The role of Kosovo and Metohija in the Great Albania concept is a synthesis of different interests, some of them presented as the main ones. The most important and the strategic reason for gaining control over Kosovo and Metohija in forming the Great Albania is that this territory is at the center of the conceived policy and the state integrity. Having no control over it, the Albanians living in Macedonia would be cut off. The second reason is the extremely high percentage of Albanian population in this region. This is again the only ground upon which the separatists and the terrorists are building their claims of secession from Serbia and Yugoslavia. Aside from the above said, it should be underlined that Kosovo and Metohija is the region extremely rich with natural resources and the roads linking Europe and the Near East are there. Within this context it should also be pointed out that Albania has always been supporting, inciting even, the separatist and terrorist activities because of that fact that it has never in its short history (it was established in 1912) been a stable and legal state. The Kosovo and Metohija "problem" has always been used to divert its own public's attention from internal problems toward the problems abroad. The freshest examples of this are the events in Albania by the end of 1996, since when the instability, upheavals, clashes and political and economic chaos have prevailed in this country. This is why Albania favors the Great Albanian nationalism, to transfer the blame for all its difficulties (the collapse of the state and a severe economic and social crisis) to an irrational ground. It also fits into the strategic plans of its latest patron - NATO - the securing of strategic position in the Balkans (strengthening of the NATO southern wing). Kosovo and Metohija is also the focus of NATO new geo-strategic stronghold. This is the reason the US (NATO) want to deploy troops in Kosovo and Metohija at any cost. The Kosovo Metohija separatists and terrorists and the Great Albania extremists consider the new balance of political powers in the world as a chance to fulfill their centuries-long dream - secession of a part of Serbia and Yugoslavia State territory, which they have almost completely cleansed ethnically and annexing it to Albania. As in all the previous historical periods, for the completing of their own aspirations they are taking advantage of the strategic and hegemonic interests of the great powers, NATO in this case, which wants to

control all the roads leading from Europe towards the Near East, i.e. the inland routes to the strategic raw materials (oil). There is another factor in their favor: the interest of some of the Islamic states to turn Kosovo and Metohija into the catalyst of Islamism, i.e. to gain another stable and firm Islamic foothold (next to Bosnia and Herzegovina) within the well known concept of establishing the "Green transversal", i.e. an Islamic traverse running from Turkey to the Middle and Western Europe.

Terrorism - separatists' weapon

There are two basic reasons for the separatists to choose terrorism as means of achieving their objective. First, they did not succeed in bringing down the States of Serbia and Yugoslavia through a political process and non-violence. Their concept of gradually gaining complete independence by political pressures and blackmailing was foreclosed by the changes of the Serbian and Kosovo and Metohija Constitutions in 1989. Second reason being that this is the only way to destabilize the situation in Kosovo and Metohija and provoke reaction of the legal authorities, which would then be used to manipulate the international public, aiming to internationalize the problem and then attempting to solve it out of the legal state institutions, counting upon the help and support of a part of the international community. To achieve this, the Albanian separatists in Kosovo and Metohija, together with Albania, counted upon the full support of their new patron (NATO) and the proven recipe (in Slovenia, Croatia and Bosnia and Herzegovina) of pulling down sovereign states - aggression against a state using local terrorists, political pressures and blackmailing from abroad, logistic and financial aid from abroad and mercenaries from the third countries. The result of the decision to move from political means to terrorism was the big expansion of terrorism in Kosovo and Metohija in 1998.

The terrorists of the so-called "KLA" are attempting the "expelling of Serbia" from "their Kosovo" territory by mass terrorist attacks against the Ministry of the Interior members. Out of the total of 1885 terrorist attacks committed during the year of 1998, 1129 were aimed at the members and objects of the Security Service. 115 police officers were killed and 403 heavily or less heavily wounded. 15 police officers were abducted (3 killed, 3 released and the fate of 9 police officers is unknown).

During the same year, the terrorists in Kosovo and Metohija have carried out numerous terrorist actions against the civilians. During these they have **killed**:

- 46 civilians of Serbian and Montenegrin nationality;
- 77 civilians of Albanian nationality, loyal to the State of Serbia and Yugoslavia;
- 5 civilians Romanians;
- 14 civilians of different nationalities, public servants or employed with public services

Heavily or less heavily **wounded** 158 persons:

- 74 civilians of Serbian or Montenegrin nationality;
- 72 civilians of Albanian nationality;
- 3 civilians, members of the Goranci national community;
- 9 civilians of other nationalities.

Abducted a total of 293 civilians:

- 173 civilians of Serbian and Montenegrin nationality (13 were killed, 2 managed to

- escape, 68 released, the fate of 90 unknown);
- 101 members of Albanian nationality (16 killed, 8 escaped, 34 released, fate of 43 unknown);
  - 14 Romanies (2 killed, fate of 5 unknown, 7 released);
  - 2 Egyptians (fate unknown);
  - 1 Yugoslav citizen from the former Yugoslav Republic of Macedonia (released);
  - 2 civilians of other nationalities (fate unknown).

During 1998, the Albanian terrorists from the self-proclaimed Kosovo Liberation Army attempted 708 illegal border crossings (504 to FRY, 204 from FRY) in order to get training and weapons in Albania. 125 border incidents were caused, out of which a hundred armed attacks by several thousands of terrorists against Yugoslav border patrol units. Among the 715 killed, 366 wounded and 93 apprehended terrorists, the members of the Albanian national minority in Kosovo and Metohija were identified, Albanian citizens, Islamic fundamentalists and mujahedins from the Near East and Asia (many of them linked with Osama Bin Laden) and the mercenaries from European countries (including the countries of the former Yugoslavia). While performing the duties of securing the state border and preventing the infiltration of terrorists, 36 members of the Yugoslav Army were killed and 105 wounded. It should be mentioned that, while attempting illegal entries from the direction of Albania, in most cases, the terrorists were supported by the Albanian army members' shootings.

It should be underlined that the self-proclaimed "KLA" terrorists, for the first time after the end of the World War Two, have established camps for the persons imprisoned from all over Kosovo and Metohija (Junik, Glodjane, Izbica, Lipovica and other places) and in killing applied the most brutal methods characteristic of the Nazi-fascist period (the Klecka crematorium for burning down the Serbs and the Montenegrins, places of execution - Donji Ratis, Volujak and other).

The so-called "KLA" is a terrorist organization

Within the wide range of contradictory and hypocritical political approaches toward the events in Kosovo and Metohija, the most cynical are the attempts to portray the more than obvious terrorism of the so-called "KLA" as a "struggle to protect the endangered human rights", "armed people's resistance", "uprising", fighting back the "Serbian aggression", "colonization", "apartheid", and the terrorists as the "armed Albanian formations", "Albanians' collective resistance", and when liquidated by the police as "civilians". This "covering up" of the terrorists and the relativizing of their responsibility and harmful activities are still present and represent the avoidance of any condemnation of terrorism and the terrorists by the international community and an open attempt at their silent recognition. Such an approach of the New World Order heads confirms the fact that in their activities regarding Kosovo and Metohija they are pursuing their own interests and not observing the international law and practice. The United Nations, the European Union, the Organization for Security and Cooperation in Europe and other influential political factors have been used as instruments by the United States and some of their allies and must not oppose them, although the so-called "KLA" activities by their essential qualities meet the generally accepted definition of the international terrorism. There are 120 definitions of terrorism, but none of them is generally accepted. However, there are certain common, generally adopted elements classifying a criminal activity as terrorist. Starting from this point, as well as by the theory on studying the modern terrorism, the self-proclaimed Kosovo Liberation Army is a terrorist organization by these standards:

- It is aiming to achieve the illegal political goal of seceding the Kosovo and Metohija Province from its mother country and annexing it to the neighboring State of Albania in order to create the "Great Albania" (within the ethnic borders settled by the Albanians).

- The basic method of acting is to fight the police and not the Army;
- They have killed a large number of police officers, soldiers and civilians and destroyed most of the property by applying brutal methods of terrorism and banditism and different kinds of weaponry.
- The so-called "KLA" is organized as a total of groups not strongly linked acting as terrorists and as criminals at the same time and with no subordination at all.
- conspiracy is the way of communicating among the leaders of the groups and the terrorists' close associates;

The United States of America are applying the definition (FBI) stating: " Terrorism is an illegal use of force or violence against people or property in order to intimidate or suppress the government, civil population or its part to achieve political or social goals". The so-called "KLA" actions can be categorized by this definition.

According to the Geneva Convention provisions the so-called "KLA" can also be classified as a terrorist organization because it ambushes innocent civilians and security forces, while the Convention recognizes the guerrilla war "if really there is a war", this not being the case here, since this is not a clash between two armies but the armed "civilians" are treacherously attacking victims of all the population structures, as well as the state bodies and officials. Besides, the guerrilla, as a rule, openly opposes the enemy.

Favoring the statement that this is a really terrorist organization is the linking to the Islamic fundamentalists-terrorist groups from the Near East, Afghanistan and some Asian countries as well as to the state terrorism committed against Serbia and Yugoslavia by Albania.

Considering all, the above mentioned undoubtedly confirms the fact that the separatist-terrorist organization, the so-called "KLA", by all the international criteria, can be classified as terrorist. It is easy to suggest, bearing in mind the terrorists' aspirations, that their founders are the Kosovo and Metohija Albanian political leaders and that their foreign sponsors are Albania, the US, Germany and some other the western European countries. The patronage over the so-called "KLA" and the real reasons of avoiding to condemn it as terrorist is obvious in the statement of Christopher Hill, the US Ambassador to Skopje, who said by the middle of 1998: " Our concept does not necessarily mean that we are taking Kosovo out of Serbia, although the Albanians would very much like it. However, we want to, at least, take as large a part of Serbia as possible out of Kosovo, and to begin with, it is the matter of policemen". Considering the number of the terrorist attacks carried out during 1998 and then connect it to Ambassador Hill's wish to " pull out Serbia and its police forces" from Kosovo and Metohija, it is then obvious that this represents an open support to separatism and terrorism.

In such a political ambiance, formed by the bearers of global hegemony world wide, the causes and the consequences are totally mixed up, the thesis substituted, so that Serbia and Yugoslavia, the victims of the terrorist activities, are being cited as the aggressors and the terrorists, killers and kidnapers as the victims.

The influential international community persons in power are covering up their hypocrisy by verbal peacemaking, although their activity incites and prolongates the clashes in Kosovo and Metohija. The logical consequence of such support was a huge increase of the so-called "KLA" terrorists' attacks during 1998 all over Kosovo and Metohija. This has become

particularly conspicuous after the signing of the Agreement between the Yugoslav President Slobodan Milosevic and the US Envoy Richard Holbrooke. Reacting to the Republic of Serbia partly withdrawing its police and the Yugoslav Army from Kosovo and Metohija, carried out not only as the fulfillment of obligations but also wishing to decrease the intensity of clashes and to solve the problems peacefully, through political dialogue, the terrorists of the so-called "KLA" have intensified their attacks. Since October 13, 1998 till February 11, 1999 the so-called "KLA" carried out 667 terrorist attacks.

Killed were 65 persons (17 police officers, 48 civilians)

Wounded: 138 (79 police officers, 59 civilians)

Kidnapped; 50 (2 police officers - two of them killed; 46 civilians - one killed) the fate of the rest of them is unknown.

During all that time, the international factor interpreted all these crimes as "provocations" and "reacting to the killing of Albanian civilians" and the words of condemnation were directed to the Serbia legal authorities, whose all actions against the terrorists were immediately marked as "overuse of force", "massacre of the civilians", "uncontrolled military reaction", "humanitarian catastrophe" and the like.

At the same time, the open logistic and all other kinds of support and help given to the terrorist from Albania is either kept silent about or vindicated. The fact that the Albanian terrorists from Kosovo and Metohija are being trained at the centers located in Albania (Tirana, Elbasan, Bairam Curi, Tropoja, Kruma and other) by the Albanian army officers, some of the European countries intelligence services and the "jihad" warriors is obviously not disturbing anyone. The ample financial aid provided by the Albania narco-mafia and some Islamic countries to the so-called Kosovo Liberation Army is not being met by an adequate reaction of the countries which rigorously suppress such aid within their territories.

When all this is known it is no wonder that the so-called "KLA" terrorist organization that is surely occupying the first position in crimes committed in 1998 is not only not included in the list of terrorist organizations, but the pressures made by some of the countries are being increased, first of all by the US. that "KLA" should be presented as a legal political partner and full-fledged negotiator at the dialogue held on Kosovo and Metohija. At the same time the US is mercilessly combating terrorists threatening it and does not even shirk of attacking the terrorists stationed in the sovereign countries' territories, while, threatening with NATO actions prevents Serbia and Yugoslavia to combat terrorism at their own territory.

Crime as a source of financing terrorism

A multitude of reliable data points to the fact that the most important sources of finance for the terrorist activities in Kosovo and Metohija originate from the criminal activities of the Albanian mafia: drug-trafficking in the US, Switzerland, Germany, Belgium, Great Britain and other European countries (drug-routes Asia-Europe- the US); weapon smuggling and trafficking from some of the European and Arab countries; racketeering, blackmailing and violent actions against the Albanian national community members at work abroad; prostitution, faking documents and illegal entries of the Kosovo and Metohija Albanian and other citizens from countries out of Europe to the US and European countries; the trading of human organs ; Albanian nationality minors' begging; armed robberies and frauds and other kinds of criminal activities. The wide range of the Albanians engaged in criminal activities, organized on grounds of national membership, no matter whether they are citizens of Albania, Yugoslavia, Macedonia or Greece, leaning on the clan principles, are among the world and Europe largest criminal structures. Particularly dangerous and "successful" is the Albanian narco-mafia, whose profit ranks as the third in Europe, according to the experts'

estimations. A large portion of profit made in this way is used for financing the parallel and illegal "state" in Kosovo and Metohija, and supplying the terrorists with the state-of-art weaponry. The smuggling of weapons transported through Albania to Kosovo and Metohija has reached an enormously large scale. A remarkable income has been gained by racketeering the Albanians working abroad. They are forced to regularly pay at least 30 percent of their earnings to the Albanian terrorist representatives' accounts in many Western European countries, the US and Canada and there are positive proofs that these, and even larger funds are being provided by threats, blackmailing and maltreating the ones who refuse to do so. The Albanian nationality citizens in Kosovo and Metohija are forced to pay "taxes" to the separatists, while at the same time they are not paying their legal obligations. The separatists' leaders immediately qualify any serious attempt at implementing law (payment of taxes, dues etc.) as "pressure" and "violence against the Albanian civilians" although these are the duties to be performed by all the citizens, no matter of which nationality.

The international solidarity in combating terrorism

The Albanian terrorism is largely financed by the Islamic fundamentalists from Saudi Arabia, Afghanistan and other Moslem countries, as well as by some of the western intelligence services. This can not possibly be done without the knowledge and assent of these countries' political factors.

Although there is an international-legal obligation of all the countries not to stimulate or tolerate the financing of terrorist activities against other countries, a part of the international community is not fulfilling this obligation. The applying of double standards serves to secure the political and other interests of the international key factors. Beside the UN Charter, the documents prohibiting financing and any other kind of supporting terrorism and generally condemning any kind of terrorist activity are: The UN General Assembly resolution, dated December 21, 1965; The Resolution - Declaration on the methods of implementing the international law and cooperation of states; Resolution 2625/25 dated October 24, 1970; Resolution - Declaration on improving the international security No. 2734/25 dated December 16, 1970; Resolution No. 3314 of December 14, 1974 and many other international documents among which the UN Security Council Resolutions Nos. 1160, 1199 and 1203 should be counted in, as well as the most recent UN General Assembly resolution No. 53/108 of January 26, 1999. The Conference on suppressing terrorism in the world, held in 1997 in Cairo statements are in the same line. This particular summit of Heads of States and Governments named terrorism as the greatest global evil of the modern world, and the Conference conclusions call for joint combating terrorism by all the countries in the world and for mutual aid and cooperation in its prevention. For the bearers of adverse, violent or willful behavior, be it advocating globalism, hegemony, religion or ideology, these valid documents are obligatory, but are not presenting an obstacle in their attempts to achieve their own interests in the Balkans, following closely the implementation of the double standards. Instead of cutting off the roots of terrorism, being aware of it or not, they have become its accomplices.

The Serbia and Yugoslavia State bodies legally combating terrorism

To protect the State from the Albanian separatist terrorism and maintain the order and safety of all the citizens of the Province, the police officers have undertaken legal anti-terrorist actions. Against the police officers, in course of duty, in the year of 1998 the Albanian terrorists committed 1129 attacks, in which 115 police officers were killed, 403 heavily or less heavily wounded and 15 kidnapped - out of which 3 were killed and 9 are recorded as missing. Nevertheless, what is legitimate in combating terrorism in the US, Northern Ireland, Spain (Basque), France (Corsica) and other countries, was declared illegal in Serbia and Yugoslavia by the will of the world powers and NATO. Their aggressive informing and media promotions of new notions as: "overuse of force", "police forces'

extreme activities", "humanitarian catastrophe among the Albanians" and others, are aimed at preventing the legal security forces to crack up terrorism in Kosovo and Metohija. The terrorists are constantly being pardoned. The UN Security Council Resolutions Nos. 1160, 1199 and 11203 not only do not condemn the terrorist so-called "KLA", but are being used to put pressure upon the FR of Yugoslavia. In this way, the international documents are being also used to openly support terrorism and the terrorists in Kosovo and Metohija. Under the pressures coming from the US, the highest ranking UN officials can not fulfill their duty of objectively in protecting the legality and the UN Charter. Kofi Annan, the UN Secretary General, on June 5, 1998, talking about the anti-terrorist activities of the police in Kosovo and Metohija states: "If the world is to learn something from the dark chapters of history, then it should be that this kind of aggression (police combating terrorists) should be immediately and decisively fought back". All the above mentioned enabled the terrorists to reorganize and continue with their criminal activities. The Republic of Albania, openly, before the eyes of the international community and international observers in this country and in Kosovo and Metohija, continues with its direct and unpunished helping the so-called "KLA" terrorists. The range of the armed logistics from Albania for committing terrorist attacks in Kosovo and Metohija, is proven by the UN Undersecretary for disarmament, Dzayant Danapolo's statement, given on the grounds of the official findings of a special UN mission in Albania that from the Albania armed forces storage houses around 650000 pieces of weaponry, 1,5 billions of ammunitions and 20000 tons of explosives were stolen, and that it is a known fact that around 200000 pieces of weaponry was smuggled into Kosovo and Metohija. Of course, to that number the weapons and ammunition for the terrorists should be added, supplied by some western intelligence services and the Albanian mafia from all over the world, through the training and arming centers of the so-called "KLA" terrorists in Northern Albania. There is also the NATO weaponry and state-of-art equipment, including the weapons banned by the international conventions. The international factors, closely following the intentionally created stereotype of Serbia and Yugoslavia being the solely responsible, are ignoring the open terrorist aggression against a sovereign state - the FR of Yugoslavia. What in most of the countries in the world is considered as the biggest crime - attacking, killing and kidnapping police officers - in Serbia and Yugoslavia is qualified with bias as "the resistance to oppression", "the enslaved people fight for liberation" or "the authorities' retaliating against civilians". This is being used as the "legal" foundation for the constant insisting to decrease the number of the police forces in Kosovo and Metohija, while the terrorist are intensifying their attacks, all the more directing them to city environments. The strategic goal of such policy is clear - to gradually expel the legal bodies of Serbia from Kosovo and Metohija and enable the complete taking over of the Province by the Albanians and future secession.

Serbia and Yugoslavia determined to reach peaceful solution

Notwithstanding such a constellation and relations regarding Kosovo and Metohija, Serbia and Yugoslavia advocate a principled political position that all the issues concerning this southern Serbian Province should be resolved peacefully, through democratic dialogue and serving the interests of all the national communities living in Kosovo and Metohija. Serbia and Yugoslavia do not need any NATO threats of military intervention in order to reach peace, since such an orientation had been voiced long time ago. The Agreement between the Yugoslav President Slobodan Milosevic and the Ambassador Richard Holbrooke should have presented the true picture on Kosovo and Metohija to the foreign factors, as well as of the events in fact occurring there and contribute to the peaceful solution. The Serbia and Yugoslavia good will was proven by full implementation of the agreements reached. The legitimate police forces have partly withdrawn from Kosovo and Metohija, the bases of these forces were closed at the places inhabited, and the checkpoints at the traffic routes removed, and the Kosovo Verification mission tasks secured, i.e. verification.

Following the reaching of the Agreement, the Serbian government and the representatives

of all the national communities in Kosovo and Metohija signed the Declaration on the political frameworks of self-rule in Kosovo and Metohija. Only the representatives of the disunited national-separatist Albanian parties were missing. Multiple invitations were sent by the Serbian Government to start the political dialogue but in vain. Thus Serbia and Yugoslavia have not only de facto fulfilled the obligations from the relevant UN Security Council resolutions, the Agreement and the European Union and the Contact Group conclusions, but have also shown a sincere interest to resolve the problems in the shortest possible time through open dialogue, observing the basic principles agreed upon with Ambassador Richard Holbrooke. The most important of all being the safeguarding of the territorial integrity and sovereignty of Serbia and the FR of Yugoslavia, observing the minority rights by the highest European and world standards, granting autonomy that could not surpass the frameworks of the Serbian and the FR of Yugoslavia Constitution and reaching the agreement that would equally protect all the national communities living in Kosovo and Metohija.

All the Serbia and the FR of Yugoslavia endeavors mentioned here were met with more fierce terrorist attacks of the so-called "KLA" terrorist against the army and police members, representatives of the state authorities and innocent civilians. By its brutality, the attack at the café "Panda" in Pec stands out, when the Albanian terrorist killed six Serbian boys aged 15 - 31.

There is no doubt that such behavior of the terrorists is greatly appropriate to the part of the international community attitude (the Verification mission), as well as the increased political activities and all other kinds of help provided by the Republic of Albania. Were it quite clear to everybody what is really happening in Kosovo and Metohija and who is attacking whom, and who is protecting whom, numerous proofs could be presented. Especially illustrative is the staged case of "massacre of the Albanian civilians" in the Village of Racak, a media manipulation aimed to divert the attention from the Albanian terrorist more frequented and most cruel crimes and at the same time "create" the conditions for the continuation and intensifying of pressures and threats against Serbia and the FR of Yugoslavia. The public statement of Dan Everts, the Head of the OSCE mission in Albania, issued by the beginning of January, 1999 that "it could not be negated that the North of Albania is the base for the "KLA" members military training", did not result in even serious condemnation of Albania by the international community, strangely reacting to any anti-terrorist police action in Kosovo and Metohija. The arresting of one of the Osama Bin Laden fundamentalist-terrorists group member (Max Ciciku), assigned for terrorist activity in Kosovo and Metohija, judging by the US verbally advocating the persecution and punishment of all kinds of terrorism, particularly the one imperiling the US themselves (Bin Laden is the first on the list of the greatest terrorists sought after by the US), presents strong enough grounds for taking measures against Albania in order to prevent its further open support of terrorists, meaning jeopardizing the Serbia and FR of Yugoslavia sovereign territory. The Albanian Parliament resolution, dated December 28, 1998 "demanding a strong support of the Albanian government and State to the Kosovo brothers", by every international standard represents aggression against the neighboring country. The meetings of Albania State and political officials with the so-called "KLA" terrorists in Tirana, are gross examples of a subversive policy, aimed against the integrity and sovereignty of the FR of Yugoslavia, one of the United Nations members.

Nevertheless, the foreign advocates of the use of force against the FR of Yugoslavia favor further threats and pressures, even military, to Serbia and Yugoslavia as the ones solely responsible for the situation and for the problems in Kosovo and Metohija, turning a blind eye to the flagrant terrorism and separatism.

The so-called "KLA" terrorists and Albania - their inspirer and helper - although having

committed countless crimes and attacks are being released, for the present, of the responsibility of inciting a crisis in the region with as yet unforeseeable consequences.

The crisis in Kosovo and Metohija can not be resolved as long as the Albanian terrorists are not publicly and decisively qualified as terrorist same as the terrorists in other parts of the world, their activity unequivocally condemned and all the necessary measures undertaken to deny them all the help and support from abroad, and enable the rest of Kosovo and Metohija inhabitants to openly and freely, not fearing for their own and the lives of their family, voice their opinions on the coexistence of all the national communities in Kosovo and Metohija.

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts. If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the *translation of the prominent information on other languages*.

For contributions in Dinars: ARTEL- Eksimbanka Beograd, Account No. 170-253-31
For contributions in foreign currency: ARTEL- Eksimbanka Beograd- Foreign currency No: 27227

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Paul Davidson"
Aan: <letters@guardian.co.uk>
Verzonden: maandag 6 januari 2003 21:46
Onderwerp: Letter to The Guardian
Paul Davidson
21 St Margarets Rd
London E12 5DR
020 8989 8880

p.davidson@btinternet.com

(please publish name and reference but not address)

I submit the following letter for publication

Paul Davidson

Letter to The Guardian

From Paul Davidson (Committee to Defend Slobodan Milosevic)

On Milosevic: Finally: The Truth

Allan Little's piece on Milosevic "Finally: the truth" could hardly have been more ill-named. If the BBC has 'finally' uncovered the "truth" on Mr. Milosevic, then surely the case in The Hague could be wound up in days. The British prosecutor, Mr. Nice, could simply show the BBC TV documentary and close his case.

Of course "truth" is never final. least of all the BBC version. "The Fall of Milosevic" by Percy and Lapping may have been well researched as Mr. Little states, but like their earlier work, it was decidedly one-sided. I watched in amazement as we saw 'democratic' oppositionists attack innocent and unarmed supporters on Mr. Milosevic on the streets of Belgrade in 1998, using iron bars and clubs, while the commentary suggested that this brutality was organised by Mr. Milosevic. Astounding!

No credence was given to the allegation that these fascist gangs were being supported from abroad and yet it is a fact that the CIA was sending suitcases of money into the country, supported by the US "Serbia Democracy Act, which assigned \$200 million to the 'democratic' opposition.

Mr. Little's propaganda piece in yesterday's Guardian goes even lower when he asserts that Mr. Milosevic "added a new and grotesque term to the lexicon of aggression - 'ethnic cleansing' " Mr. Milosevic has never used such a term. Let anyone produce one quote! There is none. In fact the term was coined by Trujman, the Croatian fascist leader who cleansed 250,000 in 'Operation Storm.'

If the truth is so simple, why after one year of the farce in The Hague, paid for by British taxpayers, has NATO yet been unable to produce any convincing evidence sufficient to convict the former Yugoslav president?

Finally: the truth

Last night's superlative documentary, The Fall of Milosevic, will force us to totally rethink our views on the Balkan conflict. Not a moment too soon, says Allan Little

Monday January 6, 2003
The Guardian

In November 1995 Bill Clinton leaned across a desk at an air force base at Dayton, Ohio and handed a Cuban

war to Slobodan Milosevic. Not much more than three years later Clinton sent bombers to drive the Serb leader out of Kosovo. The two events bookend the grandeur of Milosevic's epic fall from grace and his descent into self-destruction.

The first of these two episodes is still the odder. When it took place Milosevic was already known to have planned, orchestrated, financed and prosecuted three wars against his neighbours. He had added a new and grotesque term to the lexicon of aggression - "ethnic cleansing". He had destroyed the Serbian middle class, robbed them of their material wealth, plundered their bank accounts and handed the Serbian economy over to criminal gangs who had thanked him by sending their private paramilitary forces into neighbouring Croatia and Bosnia to burn and murder and rape. Most of the crimes for which Milosevic now stands in the dock at the Hague were committed before he shared his Cuban smoke with the President of the United States.

For in 1995, in order to bring the war in Bosnia to an end, the leaders of the western world had chosen in a quite calculated way to turn the principal architect of war into the principal bestower of peace.

What a price there was to pay for it.

Less than a year later, the Kosovo Albanians drew the obvious lesson from the moral shambles of the Dayton Agreement and it was this: in the real world only force will get you what you want.

They had been challenging Milosevic peacefully for a decade and had suffered defeat after defeat. Dayton taught them to take up arms. They started to kill Serbian policemen and civilians. The strategy was to provoke the massive and brutal retaliation that they knew Milosevic to be capable of. The cold calculus of it was known and articulated at the time - manipulate the Serbs into killing Albanian civilians and, by so doing, draw Nato into war against Belgrade. It worked more quickly than even the most optimistic Albanians had dared to believe possible.

Why did western leaders act so decisively in Kosovo when they had dithered so long and so disastrously in Bosnia?

I spent the best part of three years screaming down a telephone line from Sarajevo and elsewhere in Bosnia, covering the conflict for the BBC. The dynamic of the conflict seemed obvious to most of us who spent any time there: the war was coming from Belgrade, Milosevic needed conflict to stay in power and had hijacked the Yugoslav People's Army to do it. I would come back to London after prolonged assignments to find the political classes in Britain assessing a conflict I simply didn't recognise. I thought they were talking about a different war altogether - and in a sense they were. Seen from London the war was about "ancient ethnic hatreds"; there was something inevitable (and therefore unstoppable) about it; and, above all, it was "horribly complicated".

It was, of course, nothing of the sort. It was very simple and straightforward. There was a war in former Yugoslavia because a criminalised elite in Belgrade, that had jumped from the sinking ship of communism onto the life raft of nationalism had chosen to have one.

Until 1995 it was hard to argue this in Britain (although important voices including Paddy Ashdown and Margaret Thatcher did). Among the journalists, those of us who took this view (and most of us did) were accused of taking sides, of being "anti-Serb" (we were not) and of being "lap-top bombardiers". This caused real problems in reporting the Bosnian war - how to explain to the reading and listening and viewing public what was going on without appearing to have abandoned impartiality, objectivity and neutrality. I argued passionately and frequently with editors who worried that I was losing the plot.

After 1995, it all changed. By the time Kosovo exploded onto our television screens it was, suddenly, respectable mainstream stuff to say that Milosevic was a megalomaniac dictator for whom conflict had become a power base. It was no longer hard to argue this position; it was, on the contrary, ludicrous to believe otherwise.

I am convinced that one reason for this remarkable sea change in international public opinion was a documentary television series that painstakingly, forensically and compellingly chronicled the Milosevic phenomenon. It was called Death of Yugoslavia, had cost a fortune to make and hit our screens in late 1995.

Before Death of Yugoslavia, the causes of the Yugoslavia war were "complicated" - lost somewhere in the exotic nature of the Balkans. After Death of Yugoslavia the causes were blindingly clear and were seldom

gued about again. The series, unwittingly, itself became a part of the Yugoslav story. I have watched tapes of it in both Belgrade and Sarajevo in the company of Serbian and Bosnian friends and colleagues. It is a shaming, sombre experience. The whole thing unfolds before you as a deliberate, calculated criminal enterprise while a conscious stricken western world looks on and talks about ancient enmity and unstoppable passions.

Now we have the long awaited sequel from the makers of the original series Norma Percy and Brian Lapping. The difference this time is that the story they are chronicling is so well known, so documented (not least because of their own success last time round), that it hard to see how they can be as breath-takingly revealing as they were in the first series.

But they have pulled off another television coup. Here is Richard Holbrooke, the US envoy, admitting that, yes, at a secret meeting with the KLA in 1998, he did indeed tell them that Kosovo independence was an option, and the clear implication in the film that this actively encouraged the KLA to step up their campaign of terror against Serb policemen and civilians. Here too is Holbrooke being hoodwinked by the KLA into having his photograph taken sitting rubbing shoulders (literally) with a bearded gunman from an organisation most of the world still considered terrorist and then, in the next moment, Jacques Chirac describing his reaction when the photograph was published on front pages around the world then next day: "I was astonished. I telephoned Bill Clinton and told him this was unacceptable".

It is universally acknowledged that the event that tipped the world into war was the massacre at Racak in January 1999, when more than forty Albanian men were killed in circumstances that have never been explained.

Three years ago, I was part of a BBC team that spent seven months trying to pin down what really took place at Racak. At that time, Belgrade was off-limits to us. Milosevic was still in power and no-one in Serbia dared speak. Percy and Lapping have found the major who commanded the Racak operation and persuaded him to tell his story. "We killed the men guarding the trenches" he says, matter-of-factly. "And then there was a gun battle".

Much of what the western leaders say in this second series they have said before. What is new is what the programme makers have dug up in Serbia and - to a lesser extent - in Russia. Milosevic's own inner circle - hidden behind an impenetrable wall of silence until now - are talking at last. These include Milan Milutinovic who, when he steps down as president of Serbia this week, will lose his immunity from prosecution and will almost certainly join his old boss in the dock at the Hague. These old Milosevic hands - many of them, in their own ways, guilty men - have so much to reveal.

This series strikes me as as powerful, and meticulously sourced as its predecessor. And, by doing what its predecessor did - by the patient, careful assembly of evidence - it kills stone dead the Balkan myths that prevented the world from acting in Bosnia. By revealing who chose violence, when, where and how they did it, it quietly, unsensationally lays the blame squarely where it belongs.

• The Fall of Milosevic continues on Sunday, 7.30pm, BBC2

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

- Sunday Times (London)
September 3, 2000, Sunday

***

Here is how THACI was treated on his summer of 2000 visit to the US:

"Hashim Thaci, who leads the Democratic Party of Kosovo (PDK) [one of several KLA parties]...spoke at a press conference at UN headquarters. He is concluding a trip to the United States, during which he met with U.S. State Department and congressional officials. He also attended the convention in Los Angeles last week at which the U.S. Democratic Party chose Vice President Al Gore to be its candidate for president.

"In response to questions, Thaci repeatedly said he saw democracy progressing in Kosovo. He said local elections would help provide a basis for general elections in the province and contribute to what he called the democratization of the Balkans.

* (VOICE OF AMERICA/RADIO FREE EUROPE - August 22 2000)

* NOTE: This is beamed to the Balkans so this tells EVERYONE there that the US is backing the KLA. This is important for it helps the KLA bully Albanians who might resist - the warning is: your clan will be wiped out if you don't support the KLA because look - we are backed by the USA!

***

On Hajredinaj's previous activities:

".....His [Ramush Hajredinaj's] men already are suspected of carrying out the Panda Cafe murders, when masked rebels opened fire in December on a restaurant the city of Pec, killing six Serbian youths. His men also are suspected of shooting at U.S. diplomatic monitors....."

- Associated Press March 8, 1999

***

TOP US OFFICIAL In Pristina Commenting on the Election, so-called, which prominently featured the two KLA parties - led by open murderers:

"We think this is a tremendously successful election," John Menzies, chief of the U.S. office in Pristina, the provincial capital, said Monday. "I do believe there will be multiparty cooperation, of necessity. This is what we're hoping for."

— Los Angeles Times

November 20, 2001 Tuesday Home Edition

*****

More on Official US Reaction to the KLA parties in Kosovo. The following is from the Associated Press, Jan. 9, 2002:

"After the election, the parties of former ethnic Albanian rebel leaders Hashim

Thaci and Ramush Haradinaj said they will not participate in the second round of voting unless they reach a power-sharing agreement with the largest ethnic Albanian party before Thursday's session. By Wednesday evening, no agreement had been clinched. The planned boycott sparked criticism from Western observers. John Menzies, head of the U.S. office in Kosovo, urged the parties' representatives to participate in the election.

"Democracy thrives on the competition of visions as represented by the candidates," Menzies said in a statement. "You can decide to support or reject a vision, or you can even put forward your own. But you should not walk away from the responsibility of making that decision, for this is the job you were chosen to do."

— AP Worldstream
January 9, 2002 Wednesday

*****

In the end, the U.S. mediated a deal where the presidency would go to Thaci's party!

BETA DAILY NEWS

January 24

ALBANIAN LEADERS IN KOSOVO REACH AGREEMENT ON DISTRIBUTION OF DUTIES.

[EC Note: The following is the full text of the BETA dispatch concerning the agreement.]

An agreement was reached in the U.S. office in Pristina on the distribution of top political duties in the province, BETA learned from unofficial sources.

According to the sources, leaders of the three strongest Kosovo parties had talks with the head of the U.S. office in Pristina John Menzies on Jan. 22 and 23, about ending the political crisis in Kosovo.

Besides Menzies, the meeting was attended by the president of the Democratic Alliance of Kosovo (DSK) Ibrahim Rugova, Fatmir Limaj and Hajredin Kuci of the Democratic Party of Kosovo (DPK), and by the president of the Alliance for the Future of Kosovo Ramus Haradinaj.

Sources close to the participants of the meeting said that the DSK gave up on the duty of Kosovo premier and agreed that this position belongs to the DPK, which won 26 seats in the Kosovo assembly.

*****

HOW KFOR Handles Problems of Disarming Terrorists. The following is from the 'Albanian Daily News of April 19 2000:

"Johnson said UN police had also released a man held late Monday in connection with another attack in central Prishtina just a few hundred meters from the restaurant where Mala was shot. The man had been detained by KFOR peaceke-

at a vehicle checkpoint for having two rocket warheads in his car
er unidentified attackers fired a rocket-propelled grenade into a buil-
the city center. The blast injured two ethnic Albanians but was thought to
been targeted at a neighboring apartment occupied by Serbian journalists,
son said. He [Johnson] said the explosive had apparently been fired from a
cket launcher from a nearby rooftop. The firing tube was found some 200
meters from the rooftop, Johnson said.

"The detainee was released after explosives experts established the rockets he was carrying were of a different type to the one used in the attack."

- Albanian Daily News of 4-19-00

*****

INTERVIEW WITH JEWISH LEADER DRIVEN FROM KOSOVO

Kosovo Chief Archivist Cedomir Princevic, President of the Jewish Community in Pristina, now a refugee from KLA/KFOR terror. The Emperor's Clothes news & analysis Website interviewed him in September 1999. Here are three excerpts demonstrating a) the terror b) the KFOR complicity.

Princevic and his mother were among the small number of Kosovo Jews that were not shipped by the Albanian Fascist puppet government to Nazi death camps. They were on a train that got stuck and was liberated by the Red Army.

The following is based on excerpts from the interview with Cedomir Princevic:

Cedomir: The KLA came with machine guns. They completely emptied the apartment building where we lived. 30,000 people, they completely cleared it. Went from house to house and building to building.

They killed one member of a family named Kompic, a Serbian family, which was an obvious reason for us not to resist. All night they were banging the doors and slamming the doors and going inside the doors and from apartment to apartment.

When Albanians started to destroy apartments one person called KFOR and KFOR officer came inside the house, he was there with his squad. There was a whole bunch going up and down the stairs, 24 hours pressure of people going up and down the stairs, banging, entering, demolishing... they break down the door and pour in tear gas in some places and they were robbing -

KFOR was there but didn't react at all. They didn't protect anybody. They said this is a problem for civil authorities. And of course the civil authorities did not exist.

Interviewer asks: Did the British troops and the KLA arrive together in Pristina?

Cedomir: Yes. The answer is yes. Yes they came together. Yes. Over the frontier, over the route, over the streets together. Yes! Yes! For example a gang comes to the building and a tenant calls KFOR and the KFOR arrives and gets around the building and then KFOR leave and the fellows continue to move around.

Interviewer: Did the Albanians leave when you called KFOR?

Cedomir: No they stayed. They didn't leave.

Interviewer: You're saying the gangs broke into the place, moved into the places, that people called the KFOR, KFOR came and they did nothing?

Cedomir: You know sometimes they had funny situations. KFOR would come and they said, the Albanians said, "we don't have a place to stay for the night" so the KFOR says "ok, so stay together in the tenants apartment."

Interviewer: That they stay together with the people they were trying to throw out?

Cedomir: Yes!

*****

INTERVIEW WITH RESIDENT OF ORAHOVAC ABOUT HOW NATO LIED AND THEN BROUGHT IN THE KLA

Emperor's Clothes interviewed Natasha Grkovic, age 27, in September 1999. An Orahovac native, she studied in Belgrade until December 1998, then returned home. In August 1999, she escaped from Orahovac. Natasha says 3000 Serbs remain in the town. The KFOR (NATO) occupation troops arrived in June 1999:

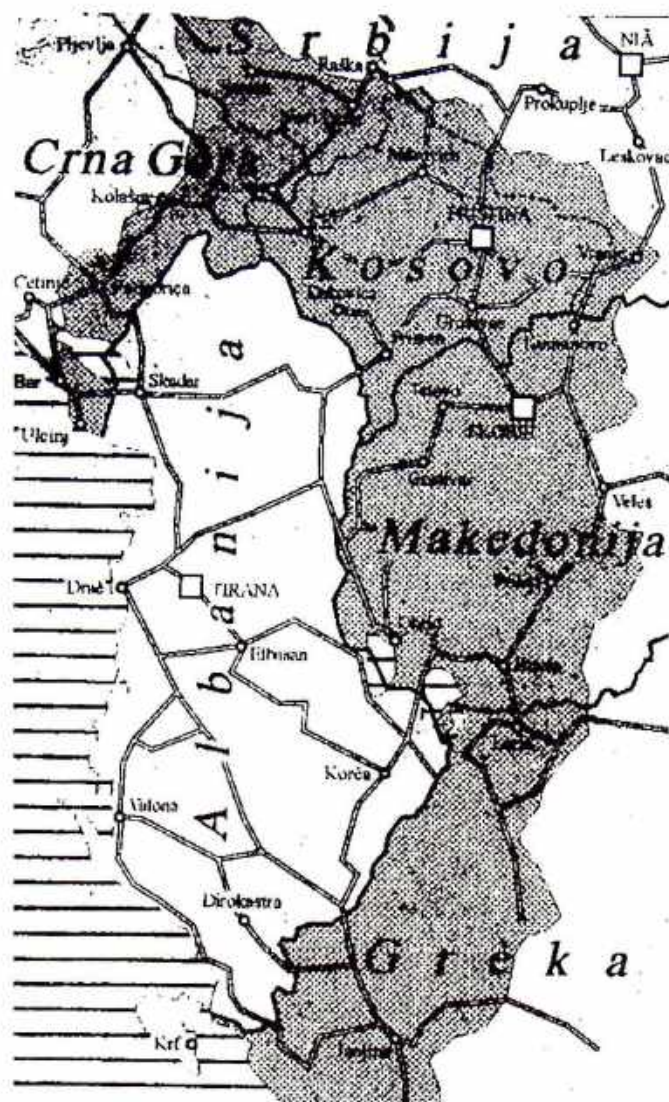
* Natasha: "From April on our telephone connections as well as Serbian radio and TV were cut off thanks to NATO bombing. We had little information about what was happening in the rest of the country. We heard that after the June Peace Agreement was signed there was a massive exodus of Serbs from Prizren and elsewhere but we couldn't verify it so we wondered if it was true. Meanwhile, we were constantly being told by Western media that our security would be guaranteed - for instance, by Voice of America, which we heard via satellite connections. They used phrases about multiethnic, multicultural society and their Democracy and promised first to disarm KLA, then to establish their laws.

"The morning before KFOR arrived there was a meeting of their representatives with the Mayor, a Serb, plus other Serbs including the head of the winery. KFOR said that in two days or so life would return to normal. The next day the houses were burning."

"With KFOR, the KLA came. The same day. Some neighbors even appeared in KLA uniforms. We were horrified. Suddenly we didn't feel safe [in the mixed section of Orahovac] so we moved to the Serbian part.

Albanië als laatste doelwit van het UÇK

In *Vredesinfo* van december vorig jaar schreef ik over de verkiezing van Vojislav Kostunica tot president van de bondsrepubliek Joegoslavië en wat de verdere gevolgen zouden zijn van de activiteiten van de nationalistische/separatistische beweging UÇK* in Kosovo zelf, maar ook ver daarbuiten.

Het UÇK streeft naar een Groot-Albanië. De start van de gewapende strijd vond plaats in de Servische provincie Kosovo en zal verlopen via westelijk Macedonië, westelijk Griekenland en zuidoostelijk deel van Montenegro en als laatste Albanië zelf.

Intussen heeft de UÇK een eerste aanzet gegeven om ook van Macedonië een deel af te splitsen. We hebben daar via de media veel over kunnen vernemen. Ogenschijnlijk zijn zij door het Macedonische regeringsleger op de terugtocht gedrongen. Maar het was dan ook niet de bedoeling van de UÇK om dit in één etappe te doen. Het is een kwestie van lange adem. Dus er is de afgelopen

maanden flink gezaaid om in de nabije of verdere toekomst te oogsten.

Bezweringsformules van westerse politici (waaronder Robertson e.c.) zijn enerzijds een gebrek aan realiteitsbesef maar vooral ook een vorm van demagogie (volksmisleiding). Het eigen falen moet hoe dan ook verhuld blijven. Bedoeld wordt het falend inzicht dat de misdadige roversbende onder de naam UÇK in toom zou kunnen worden gehouden met NATO-retoriek. De UÇK gebruikt de NATO alleen als tweede front om zich bij invallen buiten Kosovo vrij te wagen van defensieve acties van het Joegoslavische leger. Dat Solana e.c. de Macedonische en Joegoslavische regeringen tot kalme maant om niet al te hard in te grijpen tegen de acties van het UÇK is irreëel.

Oorsprong en doelstelling UÇK

In genoemd artikel schreef ik over het streven van het UÇK naar een Groot-Albanië. Dat moet het resultaat zijn van de laatste etappe. Het eerste doel is een Groot-Kosovo. Dat behoeft enige uitleg.

Naast andere historische gebeurtenissen was de zomer van 1997 een belangrijke punt in de ontwikkeling tot het huidige UÇK. In Albanië viel de rechtse regering onder president Sali Berisha. Dit na het mislukken van diverse grote speculatieve investeringsprojecten. In de daaropvolgende chaos vulden criminele organisaties het ontstane machtsvacuüm op. Zij voerden een schrikbewind onder de bevolking en plunderden op ongekend grote schaal de wapenvoorraden van het Albanese leger. Dat deze wapens onmiddellijk naar de etnische Albanen in Kosovo en Macedonië werden gebracht. Reeds toen kon men verwachten welke de gevolgen zouden zijn. Uit deze criminele organisaties komen de kopmannen van het huidige UÇK aangevuld met, in het Westen opgeleide, antisocialistische krachten.

Huidige situatie

Na veelvuldig lobbywerk in de VS konden zij de westerse politici achter zich krijgen in een gezamenlijke aanpak van de in verval rakende socialistische regering van Joegoslavië. Nu de regering van Slobodan Milosevic is gevallen, zit het westen, maar meer nog de bevolking van de Balkan met de gebakken peren. Daarbij is de verkiezingsoverwin-

ning van antisocialist Dukanovic in de deelrepubliek Montenegro een meevaller voor de UÇK. In zijn streven om de politieke macht in Montenegro, heeft Dukanovic veel toezeggingen gedaan aan de etnische Albanezen, om hun stemmen te winnen. Maar tegenover het aantal Albanese stemmers dat voor hem koos, verloor hij daardoor een aanzienlijk deel van zijn eigen achterban. Dit zal er toe leiden dat zijn voorgenomen referendum over het uitstappen uit de federatie met Servië nagenoeg onhaalbaar zal zijn. Ook door het vertrek van Slobodan Milosevic en de verkiezing van Vojislav Kostunica is de positie van Dukanovic verzwakt, maar de tegenstellingen tussen hem en Servië blijven voorlopig nog onoplosbaar. Mocht een uittreden van Montenegro toch doorgaan, dan zal een burgeroorlog zo goed als zeker zijn.

Opnieuw zullen Serviërs en Montenegrijnen in het buitenland komen te wonen en verwijderd worden van wederzijdse families met alle tragedie van dien. Kostunica waarschuwt daar ook voor. Tegelijkertijd benadrukt hij dat er van zijn kant geen militaire acties te verwachten zijn.

Kosovo is intussen, onder de verheffende bescherming van de NATO, bijna etnisch gezuiverd. De tweehonderd- à driehonderdduizend Serviërs in Kosovo zijn onder het toezicht van KFOR (met medeweten van de Nederlandse regering en de leden van de Tweede Kamer) gedecimeerd. Serviërs kunnen niet zonder militaire begeleiding naar familie of naar bijeenkomsten zoals de kerk, werk e.d. Regelmatig worden konvoien van bussen met Serviërs (met KFOR-begeleiding) beschoten en vallen er vele doden. Dit neemt eerder toe dan af. De UÇK blijft ongehinderd doorgaan met de verdrijving van de Serviërs (vaak in uniformen van de KFOR). NATO of geen NATO. Ook de non-gouvernementele organisaties (NGO's) waaronder het IKV, Hca, Pax Christi en Press Now dragen

hun steentje bij om het UÇK hierbij voluit te steunen. "Wat doet Nederland voor de minderheden in Kosovo?" is een vraag die de komende jaren wilens en wetens onbeantwoord zal blijven. Liever alle energie steken in de politieke veroordeling van de uitgeschakelde Milosevic dan het leven mogelijk maken van genoemde Serviërs. Een staaltje demagogie ten top. Een tegenvraag is: "Wanneer worden de vertegenwoordigers van Europa zoals Kouchner en de Nederlander Daan Evers voor het gerecht gedaagd?". Pas over enkele jaren zullen de documentaires op de Nederlandse radio en televisie de ogen openen over hun rol in het geheel. Maar dat is dan rijkelijk laat.

In de strijd om een Groot-Albanië gaat het de misdadigersbende UÇK intussen voorlopig voor de wind en verloopt alles volgens plan.

Al met al is er nog steeds geen rust te verwachten in Z.O.-Europa op etnisch gebied. De Hongaren roeren intussen steeds steviger de trom. Zij willen dat Hongaren in Slowakije, Oostenrijk, Slovenië, Kroatië, Servië, Roemenië en Oekraïne zich op den duur moeten kunnen aansluiten bij Hongarije. De meeste etnische Hongaren in Joegoslavië vragen daarom dan ook met rust te worden gelaten door separatistische en nationalistische groeperingen die aangemoedigd worden door de centrum-rechtse regering van Orban in Hongarije.

De Moslim-Kroatische Federatie (het niet-Servische deel van Bosnië) staat intussen onder zware druk van de separatistische Kroaten die nu aansluiting willen met Kroatië. Daar is de gewapende strijd reeds in volle gang.

Rob Fransen

* UÇK (Ushtria Çlimentare e Kosovës – het Kosovo Bevrijdingsleger)

Albanese rebellen vechten voor maffiabelangen

VAN DE REDACTIE

APRIL 2001

PARIJS - Een vooraanstaande criminoloog heeft onlangs gezegd dat de rebellen die in de heuvels van Macedonië en het zuiden van Servië vechten, een paramilitaire vleugel zijn van de Albanese maffia, die drugs en mensen smokkelt.

'Iedere maffia heeft twee dingen nodig: een veilige thuishaven en een diaspora. De Albanesezaten hebben deze diaspora nu met de vluchtelingen uit de Kosovo-oorlog. Hun thuisbasis ligt in deze gebieden', zei Xavier Raufer, een onderzoeker van het Parijse Instituut voor Criminologie en schrijver van 'De Albanese Maffia'.

Het doel van de guerrilla's is volgens hun verklaring het beschermen van de etnisch Albanese minderheid in Macedonië, waarvan zij zeggen dat die onderdrukt wordt door de Slavische meerderheid. En hoewel hun laatste offensief door landen over de hele wereld is veroordeeld, hebben internationale organisaties Skopje opgeroepen om meer te doen om gelijke rechten te garanderen.

Maar Raufer zegt dat sinds de NAVO en de Verenigde Naties de controle over Kosovo overnamen het een wetteloos paradijs voor de georganiseerde misdaad is geworden en dat de laatste acties van de guerrilla's op de grens van de provincie een gevecht waren om controle te verkrijgen over twee essentiële punten van de smokkelroute, ook wel bekend als 'de Gouden Driehoek van de Balkan'.

Guerrilla's die gevestigd zijn in de gedemilitariseerde zone

op de grens met Kosovo, namen vorig jaar de controle over de Servische stad Veliki Trnovac over, die deskundigen beschouwen als de belangrijkste verzamelaars op de heroïne- en mensensmokkelroute van Turkije en Centraal-Azië naar Europa. De door de rebellen bezette stad, die Raufer beschrijft als het 'Medellin' van de Balkan - een referentie naar het centrum van het meest beruchte drugskartel van Colombia - is een welvarende nederzetting die door bosspaden verbonden is met Kosovo.

Erecode

In januari werden gewapende rebellen in het uniform van het Bevrijdingsleger van Presovo, Medvedja en Bujanovac (LAPMB) gesignaleerd. Zij bewaakten de route en teams van werklieden onderhouden de boswegen. Een constante stroom van auto's en trucks met vierwiel aandrijving ging de grens over en in een dorp in Kosovo aan de andere kant werd een rij taxi's druk beziggehouden met een stroom passagiers en producten over en weer.

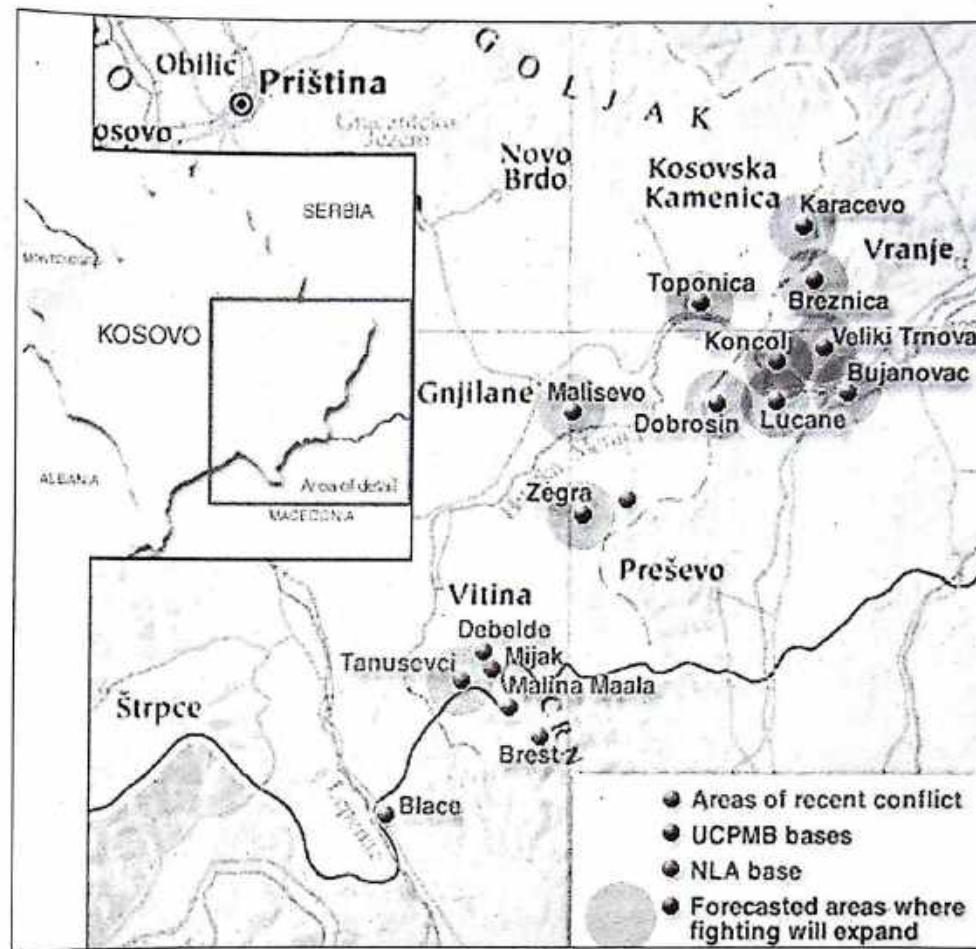
De rigoreus gehanteerde erencode van de Albanese clans - de zogenaamde 'besa' - is een even krachtige motivatie om te zwijgen als de omerta van de

maffia, maar sommige Albanese Kosovaren geven heimelijk toe dat Veliki Trnovac een centrum van drugsmokkel is. En een expert van een westerse veiligheidsdienst die anoniem wenste te blijven, zei over de stad: 'Het is altijd een van de plekken die met rood aangegeven wordt op kaarten van internationale drugsroutes.'

Seksslaven

Raufelt twijfelt er niet aan dat het doel van het offensief voor de rebellen het onder controle krijgen van de route was om de smokkeloperaties makkelijker te laten verlopen. Volgens Raufer beschouwt de veiligheidsdienst van de Italiaanse politie het LAPMB, het Bevrijdingsleger van Kosovo (KLA) en het Nationale Bevrijdingsleger van Macedonië (NLA) als onderdelen van een criminele samenzwering van clanleiders op de Balkan, gangsters in de diaspora en voormalige leden van de Albanese geheime dienst.

Raufert gaf aan dat Tetovo, de stad in het noordoosten van Macedonië die het toneel vormde van de meest recente gevechten, de machtsbasis is van een rijke Albanese Kosovaar, die door de NAVO is geïdentificeerd als een van de leidende criminele figuren. 'De

criminelen willen het leger en de politie uit dit gebied verdrijven om de vrije hand te hebben voor hun zakelijke belangen', zei hij. Deze belangen bestaan hoofdzakelijk uit het smokkelen van drugs en mensen, zowel illegale immigranten als ontvoerde seksslaven, waarvan de meeste door het Albanese sprekende deel van

de Balkan naar de Adriatische havensteden Vlore en Durres worden gevoerd, van waaruit ze naar Italië worden vervoerd. Raufer verzamelde voor zijn boek suggesties dat tot 70 procent van de heroïne die in Zwitserland, Oostenrijk en Duitsland wordt gebruikt, ingevoerd is door de Albanese bendes.

een probleem dat ook door functionarissen in Italië, Frankrijk, Duitsland en Scandinavië is gemeld. De cijfers die Raufer verzamelde voor zijn boek suggereren dat tot 70 procent van de heroïne die in Zwitserland, Oostenrijk en Duitsland wordt gebruikt, ingevoerd is door de Albanese bendes.

van holst en steijnen

From: TARGETS <redactie@targets.org>
To: <office@globalreflexion.org>
Sent: zaterdag 7 juli 2001 03:56
Subject: WHAT'S BEHIND KLA STRATEGY IN THE BALKANS?

URL for this article is <http://emperors-clothes.com/interviews/strategy.htm>
 For printer-friendly copy, please click [here](#).

Send this article to a friend!

www.tenc.net
 [Emperor's Clothes]

WHAT'S BEHIND KLA STRATEGY IN THE BALKANS?
 Jared Israel [25 May 2001]

Below is a short excerpt from an interview with the Kosovo historian, Chedomir Pralinchevich. In it he explains how the U.S., and its proxy force, the Kosovo Liberation Army (KLA), used violent social engineering to turn many Kosovo Albanians into 'supporters' of the KLA.

This strategy took advantage of two unusual traits of many Albanians. First, they have an extremely centralized clan structure. Second, they are strongly influenced by a culture of violent feuding.

The KLA would attack uncooperative clan members while telling clan leaders that if they did not bring their members in line to support the KLA, there would be vendettas against all male members of their clans. To strengthen this 'argument' the KLA pointed to real evidence that they had NATO's support.

This is exactly what KLA forces have been doing in Macedonia. This explains the reports that the KLA has attacked Macedonian Albanians, many of whom were not initially interested in supporting the KLA. Viewed from the outside, these attacks may appear to be random violence. In fact they are not. They are aimed at delivering a message to clan leaders who resist the KLA, "making them an offer they cannot refuse."

In the interview I asked Mr. Pralinchevich if the Albanians in Pristina, capital of Kosovo, were in favor of the KLA in March, 1999, when NATO first started bombing Yugoslavia. Let us begin with his reply to that question:

Pralinchevich: Not at first, but then later even in Prishtina the Albanians were sucked into the secessionist camp. This could happen because of certain cultural traits, deeply rooted in their history. During the bombing, suddenly they started leaving Prishtina. And when we asked them, "Why are you doing this?" they replied, "We have to!"

Israel: Whom are you talking about?

Pralinchevich: Professors, managers at stores, retired people, even retired Yugoslav Army officers who were ethnic Albanian.

"SORRY BUT I MUST BE GOING..."

Pralinchevich: I'll give you an example. My Albanian neighbor was a Professor. He seemed very much integrated into Yugoslav life. Our children played together, we were friends, you see. And then, without warning he packed up and started to leave his flat, to leave Kosovo. So I said: "Why are you leaving, neighbor?" He said: "Sorry. I have to." And I said, "Why? We're safe here. Nobody's bothering you. The housing complex hasn't been bombed. We're all working together." And he said, "I was ordered to leave." He gave me the keys so I could watch his flat. ... Ironically, after NATO took over he returned and then I was forced out by the KLA gangsters. I gave him my key, so he could watch my flat.

Israel: But who ordered him to leave?

Pralinchevich: The leader of his clan.

Israel: Why?

Pralinchevich: To prove obedience to the KLA. This was the KLA's national plan. All loyal Albanians were to leave during the bombing and go to Albania or Macedonia to show the world how terrible the Serbs were; this exodus was staged; it was a performance, Hollywood in Kosovo. What is Hollywood without actors? A large number of Albanians had to perform, had to actually leave Kosovo. This was not so different from what they had been doing for ten years, you see, pretending they had been locked out of the schools when actually it was an organized boycott, and so on.

Moreover, once they were in the refugee camps, the Albanians would be under the direct leadership of the KLA, which could intensively indoctrinate them, Which it did.

Israel: But why would his clan leader agree to this crazy plan?

Pralinchevich: You think it was crazy? This gets us to the heart of the matter. Between the attacks from the KLA on Albanians who cooperated with the Yugoslav government and the continuous bombing by NATO, especially of Albanians who disobeyed the KLA, the KLA had gotten their message across to the clan leaders. So now the clan leaders ordered their people to pack up and leave.

Israel: You know, during the bombing, NATO said the Albanians were fleeing atrocities. We Western opponents of NATO said they were fleeing the NATO bombing. But you're saying we were both wrong, that the Albanians weren't fleeing the Serbs or the bombing.

Pralinchevich: Let's just say the bombing isn't a sufficient explanation. If they were just fleeing bombs, why did they have to go to Albania and Macedonia? Why not to inner Serbia? And what about people like my friend, who just packed up, seemingly for no reason, and left? The rest of us, Serbs, Jews, Roma, we were in Prishtina too. Why didn't we leave? Did we value our lives less than they valued theirs? No, it wasn't the bombs. They were afraid to disobey their clan leaders.

But the bombing did play an important role. The KLA served as [plane] spotters; they could direct NATO [bombing raid] attacks against hostile Albanians [that is, who were resisting the KLA orders to leave or who were trying to go to inner Serbia or who were trying to return home] and this confirmed for the clan leaders that the KLA had serious power.

It was psychological warfare, intended to reinforce the psychological crisis among Albanians, a crisis rooted in fear.

The KLA and NATO were telling Albanians: NATO supports the KLA. After NATO takes over, the KLA will be in charge and if you don't leave now you will be in big trouble later. There will be no safe refuge.

That's what I meant when I said you need to know something about Albanian culture in order to understand why Albanians left.

You have to know about blood feud.

CONCERNING BLOOD FEUD AND THE 'CANON OF LEKE'

Pralinchevich: One book has a great hold over Kosovo Albanians. It's called the 'Canon of Leke Dukagjiniis'. It's a 15th century text that spells out codes of behavior. It goes into great detail on how to carry out blood feuds, when and whom it is proper to kill. It lays out the proper methods to use when killing, rules and regulations and so on.

And this Canon is alive among Albanians today, especially since the fall of communism. This is an intensely tradition-oriented culture. Blood feud is a constant threat for Albanians. Thousands of people in Albania and Kosovo cannot leave their houses because they are being hunted; even a child in the cradle might be marked for death as part of a feud. It is for this reason that Kosovo Albanian houses are often built surrounded by high walls and with gun slits instead of windows.

methodically killing those who refused to support them, the KLA was striking a deep fear among Albanians: the refusal of one Clan member to obey could lead to revenge against his entire clan. And now the KLA had NATO bombers to enforce blood feud.

What took me by surprise was how much this affected Albanians, even intellectuals. It's amazing. Here is a Professor in Prishtina, very sophisticated, but when the order comes from his Clan leader, who is perhaps a farmer 100 miles away, the Professor immediately packs up and leaves for Albania without even considering saying no.

Israel: We didn't understand the KLA. We thought their terror tactics were counter-productive.

Pralinchevich: Well, they knew their own people, their fears, their traditions. They knew that if they could prove they were deadly, the clan leaders would fall in line.

Now they live in a society dominated by gangsters. None of this would have happened were it not for years of effort by the United States.

***

Send this article to a friend!

TARGETS - Independent monthly paper on international affairs
Sloterkade 20
1058 HE Amsterdam
The Netherlands
Ph. ++ 31 20 615 1122
Fax: ++ 31 20 615 1120

van holst en steijnen

From: Despotovic, Ruza <despot@wish.net>
To: Hans Hupkes <HANS.Hupkes@Planet.NL>; Globalreflexion <office@globalreflexion.org>; Nico & Neeltje Steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: vrijdag 27 juli 2001 15:37
Subject: Fw: WORTH SEEING AND KEEPING THESE PICTURES AS A WARNING IN CRIMINAL ANNALES FOR CENTURIES

----- Original Message -----

From: Vladimir Krsljanin
To: Belgrade Forum
Cc: Internet team of SPS
Sent: Friday, July 27, 2001 11:07 PM
Subject: WORTH SEEING AND KEEPING THESE PICTURES AS A WARNING IN CRIMINAL ANNALES FOR CENTURIES

komiti.com

Saturday, July 28, 2001 00:00

HEL MACEDONIA

HOME
NEWS
FORUM
EDITORIAL
Media Releases
SECURITY
MAPS
HISTORY
KOMITI
HUMOR
LINKS

Contact

In pictures:
Macedonia
aggression

Ethnic Cleansing Eviction of nationalists

Reality
Macedonia
Tragedy of Arachinovo

Sts. Peter & Paul

Role of Media

BBC's WAR

The fake photo

Killers of truth

Tipping the scales

Who are the "Albanian rebels" ?

The "Albanian rebels" are not rebels or a guerrilla movement in the first place, since they do not have the support of the local population. The main reason that these "Albanian rebels" do not have the support of the local population, is that they are foreigners to the local people. The "Albanian rebels" originate from Kosovo and not from Macedonia or Serbia. Their lone supporter is the drug dealing Albanian Mafia.

Background aggression

Key stories
[Who are the rebels?](#)
[Rebel aims](#)
[Nato's role](#)
[Inject the war](#)

In depth
[What it's all about](#)
[The invisible war](#)
[Nazi connection](#)
[Ethnic make up](#)

THE MACEDONIA
ON DEMOCRACY

Macedonian Cor

Editorial
[Crisis Solution](#)
[NATO in Kosovo](#)
[Greece's policy change](#)

HUMOR

South Park

their style of warfare is one of an international terrorist group. Most of their activity in Macedonia prior to the conflict in the Macedonian village of Tanusevci, has been bombings of police stations and railway lines.

The western media (BBC + CNN) has been working hard to display the terrorist as two separate groups that does enjoy the support of the local population.

- Liberation Army of Presevo, Medvedja and Bujanovac (UCPMB)
- National Liberation Army (UCK)

This can not be further from the truth. What the western media is trying to hide is that the "Albanian rebels" are part of the infamous terrorist group from Kosovo - the KLA. But why is the western media hiding this? The answer is very simple - The KLA should have been dismantled and disarmed by KFOR - NATO a year ago. The western media is hiding the "inability" of NATO to control the KLA and Kosovo as a whole. This questions the presence of KFOR - NATO in Kosovo, but we will leave that issue to the Yugoslav government.

What we as Macedonians can question is the "inability" of NATO to control the Kosovo-Macedonia border. How can groups of up to 300 "Albanian rebels" move freely across the border from Kosovo into Macedonia with KFOR - NATO observing from a distance of 200 meters. According to the UN resolution that allowed KFOR - NATO to enter Kosovo, KFOR - NATO is responsible for the security of the Kosovo-Macedonia border. This questions the partnership between the Macedonian State and NATO.

Is NATO an ally or enemy of the Macedonian State?

According to the BBC the "Albanian rebels" claim to protect ethnic Albanians from heavy-handed action by the local "security forces". What the BBC is not telling you is that there were no Macedonian "security forces" of any kind including local police in the village of Tanusevci prior to the "Albanian rebel" occupation. The objective of the "Albanian rebels" is the creation of a monster - Greater Albania a NATO satellite.

There you have it

"Albanian rebels" = KLA = UCPMB = UCK = CIA trained terrorists

Frankenstein

Mbi identitetin seksu
PDF

AN DE vooravond van de NAVO-missie in Macedonië kan alvast één conclusie worden getrokken: gewelddadig verzet loont.

Ga maar na: wat de Albanese politici in Macedonië de afgelopen tien jaar niet lukte, kreeg het Nationaal Bevrijdingsleger (UCK) met zijn gewapende acties in zeven maanden voor elkaar. Er komen meer etnische Albanese bij de politie en in de rechterlijke macht, het Albanees wordt in belangrijke delen van het land de tweede officiële taal en het Albaneesalig hoger onderwijs krijgt financiële steun van de overheid. Had den de rebellen hun wapens in een vroeg stadium neergelegd en het initiatief geheel overgelaten aan politici, dan zou dit vergaande akkoord er nooit (zo snel) zijn gekomen. Er valt helaas weinig in te brengen tegen het motto van de rebellen dat je op de Balkan alleen iets bereikt met de hulp van het geweer.

De gang van zaken heeft de NAVO, de EU en de OVSE lelijk in hun hemd gezet. In mei noemde secretaris-generaal Robertson van de NAVO de rebellen nog 'moordlustig tuig', dat stevig

NAVO-operatie is een zegen voor de rebellen

moest worden aangepakt. Over de situatie van de Albanese in Macedonië heerste de opvatting dat die zo slecht nog niet was - en al helemaal niet in vergelijking met die van de Kosovo-Albanese onder Milosevic. Er zaten toch Albanese politici in de regering? Oké, er was zeker reden om de rechten van de Albanese bevolking nader onder de loep te nemen. Maar de autoriteiten hadden groot gelijk dat ze optraden tegen gewapende bendes.

Ergens tussen mei en juli gebeurde er iets opmerkelijks. Robertson noemde de 'terroristen' ineens 'rebellen' of sprak volwaardig van het Nationaal Bevrijdingsleger. De NAVO-landen zagen in dat hun eenzijdige steun aan de Macedonische regering geen effect had. Ten eerste omdat het leger de rebellen met de botte bijl te lijf ging. Ten tweede omdat ook Brussel natuurlijk wel wist dat een guerrillaleger in een bergachtig gebied domweg moeilijk te bestrijden is. Niet voor niets wees de NAVO een verzoek van de Macedonische regering af om te helpen de grens met Kosovo te bewaken.

Vanaf dat moment hebben de rebellen politiek gezien alleen maar overwinningen geboekt. Of-

schoon het UCK officieel geen onderhandelingspartner was, ging de Albanese politicus Arben Xhaferi met goedkeuring van OVSE-vertegenwoordiger Frowick om de tafel zitten met Ali Ahmeti, de politiek vertegenwoordiger van de opstandelingen. NAVO-ambassadeur Hans Georg Eiff gaf toe in mei al met Ahmeti te hebben gesproken. En een groep rebellen die eind juni in Aracinovo zwaar onder vuur kwam te liggen van Macedonische troepen, werd door NAVO-waarnemers met behoud van alle wapens afgevoerd naar veiliger oorden.

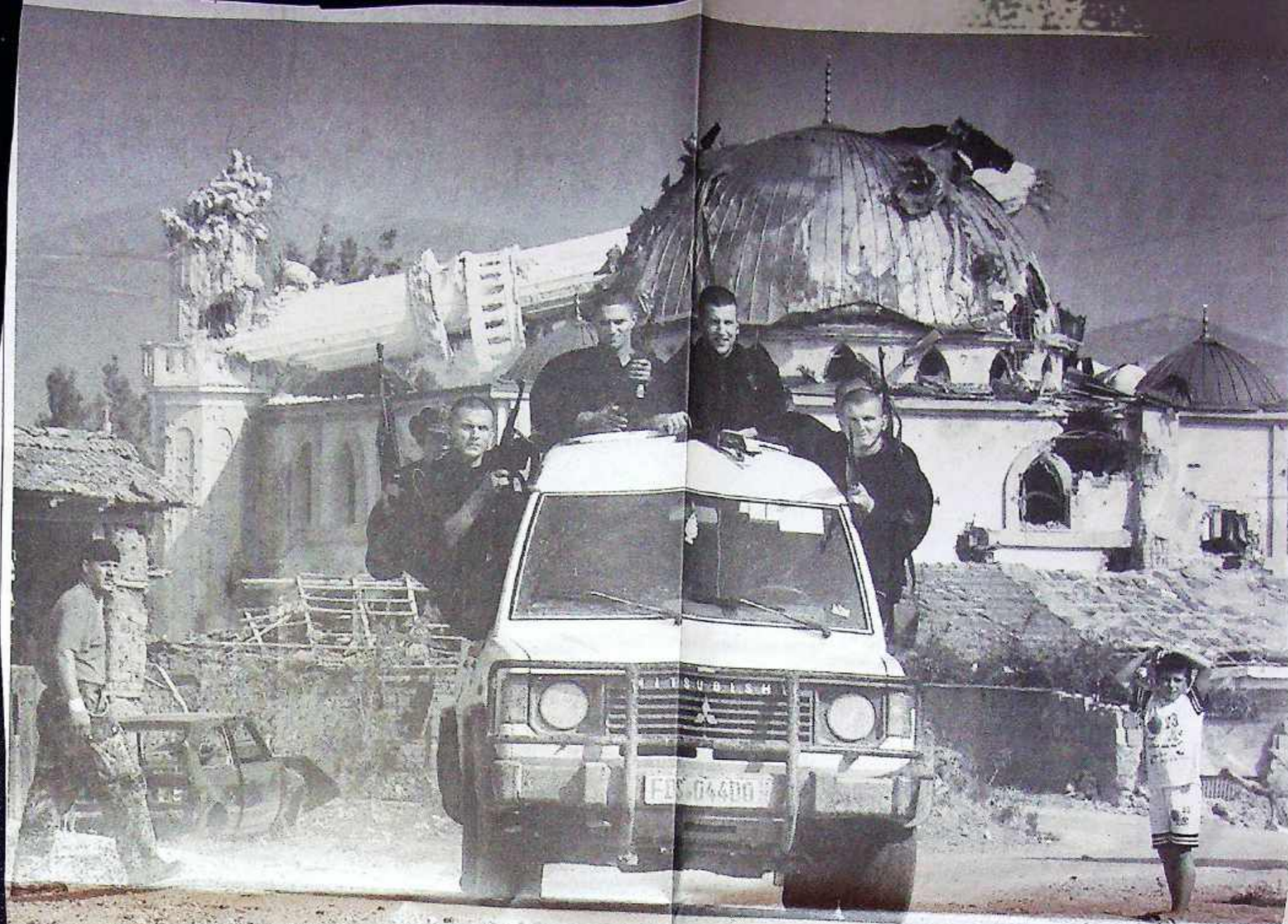
Afgesproken is nu dat de guerrillastrijders hun wapens vrijwillig gaan inleveren bij de NAVO-troepen. Je hoeft geen intellectueel te zijn om te kunnen voorspellen dat daarvan weinig terecht zal komen. Daarvoor hebben de rebellen met hun gewapende verzet te veel successen behaald - eerst in Kosovo, nu in Macedonië.

De NAVO lijkt zich ook bij dit weinig rooskleurige vooruitzicht neer te leggen. Veelzeggend is Robertsons plotselinge weigering hardop te zeggen hoeveel wapens de NAVO-troepen in beslag moeten nemen; concrete cijfers noemen kan aan het einde van de rit alleen maar tegen de NAVO worden gebruikt. Vooral omdat er een groot gat gaapt tussen het aantal wapens dat de rebellen willen overdragen (2300) en dat wat de Macedonische regering voor ogen heeft (tot gisteren achttuizend, nu 85 duizend).

Sommige lidstaten, zoals Nederland, zeggen sinds deze week dat de operatie Essential Harvest vooral 'een symbolische actie' is, die de bevolking 'vertrouwen' moet geven. Dat zal het UCK als muziek in de oren klinken. Aan de ene kant ligt er nu immers een akkoord waarin concrete maatregelen zijn opgenomen ter verbetering van de rechten van de Albanese bevolking. Aan de andere kant blijven de concessies die de rebellen moeten doen prettig vaag. Het UCK kan de Macedonische regering daardoor met het akkoord in de hand wijzen op eventuele tekortkomingen in het beleid, terwijl andersom de Macedonische regering niets heeft waarmee ze de rebellen kan dwingen meer wapens in te leveren.

Al met al biedt de loop der dingen aantrekkelijke perspectieven aan radicale Albanese die het noorden van Macedonië liefst bij Kosovo trekken. Want zolang de NAVO geen zin heeft om zelf tegen de opstandelingen in actie te komen, en de organisatie tegelijkertijd niet accepteert dat het Macedonische leger zijn eigen (onbewaakte) gang gaat, staat niets het UCK in de weg dadelijk te beginnen aan een nieuwe ronde met nieuwe kansen.

Eric Arends

Albanese rebellen rijden door het dorpje Matejce, nabij Otlja, waar gisteren de eerste 400 Albanese wapens werden ingenomen door de NAVO. Op de achtergrond een kapotgeschoten moskee. Foto Reuters/Petr Josek

Commandant UÇK gaat in de politiek

Van onze correspondent

SKOPJE - Ali Ahmeti, de leider van het etnisch Albanese guerrillaleger UÇK, wil meedoen aan de verkiezingen in Macedonië in januari 2002. Dat zei hij in een verrassend interview met het commerciële Macedonische tv-station Telma.

Op de tegenwerping van de interviewer dat hij als voortvluchtige opstandeling geen kandidaat kan zijn, antwoordde hij: „Ik voel mij geen terrorist. Ik ben een politicus en bovendien komt er straks een amnestie. De oorlog is voorbij en ik ben blij dat ik die binnen de perken heb kunnen houden. Daarom heb ik ook de leiding van het UÇK op mij genomen.”

De oorlogssituatie van de afgelopen maanden is volgens Ahmeti 'een bittere ervaring geweest, die echter de voorwaarden heeft kunnen scheppen voor een nieuwe vorm van samenleving van Albanese en Macedoniërs'. „Daarom is het moment aangebroken waarop wij Albanese en Macedonische media op dezelfde wijze moeten behandelen. Dit interview is daarvan het bewijs.”

Met die ongekend verzoenen-

Ali Ahmeti

de taal wil de guerrillaleider kennelijk proberen de spanning te verminderen na de bloedige aanslag op twee Macedoniërs afgelopen zondag. Hij distancieert zich duidelijk van Albanese extremisten die zich verzetten tegen het akkoord met de regering en de NAVO. Tenslotte maakt hij duidelijk dat hij de enige leider is van het Macedonische UÇK, dat zich naar het voorbeeld van zijn Kosovaarse evenknie wil omvormen tot politieke partij.

Vervolg van pagina 1
Macedonië

Na de moord op twee Macedoniërs afgelopen zondag in Tetovo, neemt de spanning in het land snel toe. De Macedonische media overspoelden hun publiek gisteren met beelden van uiteengereten lichamen in de puinhoop. Als repressie ontploften in Skopje bommen bij Albanese woningen en winkels. Buitenlandse journalisten werden bedreigd en geslagen. Macedoniërs beschouwen hen veelal als pro-Albanese. Bij de stad Tetovo richtten burgers blokkades op om de terugtrekking te verhinderen van Macedonische troepen. Die was overeengekomen in het akkoord tussen de regering en de Albanese guerrilla. Aan de voet van de bergen ten noorden van de stad Kumanovo viel het etnisch Albanese dorp Opaje ten prooi aan de Macedonische furie. Twee huizen stonden gisterochtend in brand, terwijl in zes andere het vuur nog nasmeulde. Van de overige woningen zijn deuren ingetrapt, vensters geblakerd en ruiten gesneuveld. Eén huis is nog volledig intact. Op een raam staat het Servische nationale teken, een kruis met vier halve maantjes. Teken dat de bewoner behoort tot

Macedoniërs zien NAVO als vijand

het Servische broedervolk, zodat zijn huis moet worden ontzien. Het uitgestorven Opaje is vier maanden bezet geweest door Macedonische troepen. Volgens afspraak reden die gisteren in hoog tempo weg uit het dorp, over de verlaten weg naar Kumanovo. Nog geen kwartier later rijden 22 NAVO-voertuigen in omgekeerde richting om wapens van het UÇK in ontvangst te nemen. Voor hun vertrek hebben de Macedonische troepen nog even grondig huisgehouden, vertelt de 33-jarige Fuat Jashari uit het nabije dorp Lopate. „Vlak voor ze weggingen hebben ze de hele nacht geschoten op UÇK-stellingen en het dorp in brand gestoken.” Hoe groot de ravage is, valt niet te achterhalen. Zes Macedonische politiemannen, bijgestaan door twee paramilitairen in burger, beletten met geweer in de aanslag de doorgang. De doodsbange Jashari, die als tolk is meegegaan, krijgt het wapen op de borst omdat hij ongewenste buitenlandse pottenkijkers heeft meegebracht. De politie ontzegt

hem en al zijn dorpsgenoten de toegang. Ondertussen is tien kilometer verderop, in het gehucht Otlja, de inzameling van UÇK-wapens in volle gang. Circa 300 Kalashnikovs en een kleine honderd geweren, machinegeweren, raketten en mortieren is een 'boven verwachting grote oogst', verklaart 's avonds een NAVO-woordvoerder. Weliswaar is het debat over de uiterst bescheiden doelstelling van de wapeninzameling - 3300 wapens in een land waar er een half miljoen staan geregistreerd - nog niet geluwd, maar dat is politiek en daar hebben wij niets mee te maken, betoogt hij. Als de inzameling in dit tempo doorgaat, krijgt de NAVO een ander probleem. Een voorwaarde van het akkoord is dat het Macedonische parlement maatregelen ten gunste van de Albanese minderheid goedkeurt, zodra een derde deel van het voorgenomen aantal wapens is ingezameld. Zoveel wapens kunnen binnen een paar dagen al ingezameld zijn. Maar de stemming onder de Macedoniërs en hun politieke partijen is niet gunstig voor concessies aan de Albanese. De kans is groot dat de goedkeuring achterwege blijft. Dan moet de NAVO zich beraden op voortzetting van de operatie Noodzakelijke Oogst nog zin heeft.

van holst en steijnen

From: Jovan Grbic <ssicc@planet.nl>
To: <dceca@yubc.net>; <106057.1021@compuserve.com>; <michel.collon@skynet.be>;
 <my636847@asianhistory.myweb.nl>; <camp@antiimperialista.com>; <n.h.van.holst@freeler.nl>;
 <Joveljic.Nebojsa.N@bhp.com>; <sirius.tch@zonnet.nl>; <nadacanak@yahoo.com>
Sent: zondag 2 september 2001 14:20
Subject: WESTERN SECRET SERVICES AND THE KOSOVO LIBERATION ARM

WESTERN SECRET SERVICES AND THE KOSOVO LIBERATION ARMY

Experiences sometimes cost a lot. The Americans in Afghanistan have an experience that the systematic help by the secret services to mujahedins in 1989 led to the so much wanted disgrace of the Soviet troops, but it couldn't bribe the further

behaviour of the Islamic fighters in the long term. The western secret services - especially CIA - trained the Afghanistan fighters who later turned to be ungrateful and today are wanted as terrorists.

The same thing goes for the Kosovo Liberation Army. Before the Kosovo war, the American, the British and the German secret services ingratiated it, but its remainders after the fall of Milosevic turned against Macedonia. The German Defence Minister,

Scharping, in these not very democracy-oriented forces today sees "Albanian terrorists." But, the fighters from KLA have been

welcomed guests in Germany for years. Also, the seat of the government in exile of the Kosovo Albanians was situated in Germany from 1996. The German secret service BND opened a seat of its own in Albania. Through them, from 1992 a contact has been maintained with the radical opposition of the Kosovo Albanians. But, when it comes to the secret services, the

United States of America soon assumed a more important role. Starting from 1993, the German influence on the militant Kosovo

Albanians has reduced, parallel with the strengthening of the American influence.

Belgrade and Paris see this differently. According to French information, the retired Deputy Chief of BND, Kesselring, allegedly interceded in favour of military training of the Kosovo rebels near the Turkish city of Izmir. Kesselring is a son of the General from the German Air Force who during the World War II issued an order for bombardment of Belgrade and also for a certain period of time was a chief of the BND branch office in Izmir. But, the thing that the pro-Serbian circles within the French secret service plant to this renown man from BND is similar to the theory of conspiracy that came from Paris two years ago and according to which the special units of the Bundesver KSK secretly trained the fighters from KLA. Only the retired General Galua doesn't share the same opinion in France. He thinks that Germany with its secret services aimed at destabilizing former Yugoslavia. As far as these claims are concerned, the bad thing is that they cannot be publicly opposed

because both BND and KSK work secretly. And as it is a usual thing for the so-called "ongoing operations", no attitude is publicly expressed about KLA. But the "brotherhood in arms" between BND and KLA, as pro-Serbian groups claim, has never existed. It could be better to say that KLA fighters sometimes helped BND in their surveillance of Kosovo, equally as the American Delta Forces and the British Special Air Service did it. It was not BND, but the American secret services that trained the now unpopular "Kosovo fighters for freedom."

www.dwelle.de/macedonian

source: DW

Web posted at: 5/5/2001 5:34:00 AM (GMT-8)

GESCHIEDENIS heeft tijd nodig om geschreven te kunnen worden. Kort na het begin van de bombardementen op Joegoslavië waren de emoties die werden gewekt door de dagelijkse beelden van massaal verdreven en gevluchte Kosovaren zo intens en ze werden door de NAVO zo bekwaam geëxploiteerd dat er voor een kritische benadering van die oorlog weinig ontvankelijkheid bestond. 28-10

Inmiddels is Kosovo klein, emotioneel nieuws geworden. En dus verschijnen er geleidelijk aan meer afstandelijke analyses die meer inzicht geven in wat er werkelijk is gebeurd. De oorlog was volgens de NAVO onvermijdelijk omdat Joegoslavië zich niet hield aan de afspraken die vorig jaar oktober waren gemaakt en zich niet wilde schikken in het dictaat van Rambouillet. Naar wat er nu bekend is geworden over de rol van het UCK staat in ieder geval vast dat ook zij zich niet aan die afspraken heeft gehouden. In ieder geval gaat het UCK er prat op dat zij er in is geslaagd de Joegoslavische politietroepen zodanig te provoceren dat het uiteindelijk heeft geleid tot het ingrijpen van de NAVO. Pas na de bezetting van

Kosovo door NAVO-troepen is duidelijk geworden hoe sterk het UCK inmiddels was geworden. Tienduizend man geregelde troepen en enkele tienduizenden 'ongeregelden'. Tot 1998 stelde het UCK niets voor. Een van de vragen die nog moet worden beantwoord is hoe het UCK in een jaar tijd zo kon groeien en ineens over zo veel wapens kon beschikken.

Het besluit van de NAVO om te gaan bombardementen is genomen nadat Joegoslavië was begonnen troepen samen te trekken met het doel het UCK uit te schakelen. Tijdens de bombardementen heeft het Joegoslavische leger een felle oorlog tegen het UCK gevoerd, daarbij gesteund door politietroepen en para-militaire groepen. Vooral de laatsten hebben prof huis gehouden onder de Albanese Kosovaren. Bij guerrilla-oorlogen vallen per definitie veel burger-slachtoffers omdat soldaten zich mengen onder de burgers.

De NAVO-bombardementen zijn door de para-militaire groepen kennelijk ook als vrijbrief beschouwd om die Albanese Kosovaren die niet spontaan voor de bombardementen vluchtten met behulp van moord en verkrachting een handje te helpen. Met de

monsonterende gevolgen die dagelijks waren te zien.

**"Washington post": Taci wants job in Washington
October 18, 1999**

Tachi failed to fulfill all the expectation

New York, Oct. 17 (Tanjug) - The "Washington Post" published today an extensive text in which were given real characteristics of terrorist KLA and especially its leader Hashim Taci for whom they say indirectly that he could leave Kosovo if got a chance for a job in Washington.

Like it wasn't obvious till now, the US press gave details about the involvement of so called KLA and its leader Hashim Taci in wave of violence against Serbs, that they were arrogant and that they implemented tyrannical regime and terror.

During the recent meetings with western officials, Taci indicated that he would have nothing against a new post in Washington, published Washington daily newspaper.

In newspaper's review, a tone that could be interpreted as the announcement of Washington, which supported the KLA and its terrorists, to give up Taci was felt, because the result of his work wasn't fulfilled as it was expected.

Kosovo is seized with the wave of violence against Serbs and many groups for human rights believe that the members of so called KLA, which is recently transformed into lightly armed "Kosovo protection corps", are involved in it.

The basic point in the text is that the Albanians are now "discontented" with Taci and his "gang" whose haughty members entered Serbian flats.

Critical view on Taci, for whom they write is directly contacting head people of the State Department, could be a sign that they are discontented with the achievements of KLA leader and its army, which was supported by the USA to transform into some kind of political party, in order to legalize terrorist organization.

Hashim Thaci en de CIA tegen Bajram Bukoshi en de BND

18-10-99

In overeenstemming met het akkoord tussen NAVO-opperbevelhebber Clark en de commandant van de KFOR troepen, Michael Jackson, vindt er een hergroepering plaats van het UÇK in zogenaamde 'verzamel-punten', die tot toekomstige kazernes zullen dienen. Dit betekent een definitieve klap voor Bajram Bukoshi en zijn tot op heden vrijwel onbekende FARK (Strijdkrachten van de Republiek Kosovo), met zo'n 2000 leden, omdat deze hier geheel van uitgesloten worden.

Bukoshi, die bekend staat als een aanhanger van Ibrahim Rugova en een agent is van de Duitse geheime dienst (BND), heeft vanaf het begin van de oorlog de volledige steun genoten van z'n opdrachtgevers in z'n strijd tegen Hashim Thaci, die verbonden is met de CIA, om het leiderschap over de Albanese separatisten. De rivaliteit tussen beiden kwam in de tweede helft van het afgelopen jaar tot een hoogtepunt toen Bukoshi de FARK creëerde met als doel om het UÇK en Thaci uit te schakelen.

Tussen de Albanese groepen bestaat grote rivaliteit die terug te voeren is op tegenstellingen tussen de gematigde Chyptar moslims, waar Rugova de leider van is en de radicale Albanese Kosovaren die in de jaren van het communistische bewind in Albanië naar Kosovo waren gevlucht en toestemming kregen zich daar te vestigen. De terreur van het UÇK, de gewapende macht van deze laatste groep was ook niet alleen gericht tegen de Servische bevolking. Ook de gematigde Chyptar moslims moesten het ontgelden. Om die reden gingen de Chyptar-vluchtelingen hoofdzakelijk naar Macedonië, Montenegro én Servië, terwijl de Albanese Kosovaren naar Albanië gingen. Ook na de intocht van KFOR gaat de strijd tussen beide groepen door. Berichten maken melding van de vlucht van 30.000 Albanese in de afgelopen weken naar Servië en Montenegro.

De Albanese Kosovaren streven een groot Albanië na, bestaande uit Albanië, Kosovo en delen van

Macedonië en Montenegro, die gematigde Chyptar tonen daarentegen bereidheid tot overleg met de Serviërs. De toenadering van beide groepen eerder in 1997 doorkruiste de plannen van de Verenigde Staten, die toen al Joegoslavië wilden aanvallen. Het is dan ook opvallend dat Rugova na z'n vertrek uit Joegoslavië in Italië bleef en niet Washington aandedd.

De CIA en Thaci willen binnen de overgangperiode van 90 dagen (uiterlijk tot 19 september a.s.), waarin het UÇK officieel moet verdwijnen, met volledige steun van KFOR een Kosovaars defensieleger opzetten. Het UÇK-hoofdkwartier heeft Kosovo in 8 operationele zones verdeeld en Thaci en de CIA willen deze omvormen tot militair-administratieve eenheden, waar de FARK, en daarmee de invloed van de BND, dus van uitgesloten wordt. Het is ook de verklaring voor het grote verzet van het UÇK tegen de komst van Russische troepen, die de plannen in de war kunnen brengen.

Volgens welingelichte bronnen zou KFOR daarom bezig zijn met het vormen van 6 tot 8 'verzamelpunten' voor de leden van het UÇK. Daarbij wordt gedacht aan Pristina, Kosovska Mitrovica, Urosevac, Malisevo, Glogovac, Suva Reka and Pec. In elk verzamelpunt zullen tussen de 1200 en 1600 UÇK-leden komen. In totaal gaat het om rond de 10.000 leden. Dit zou de kern van een toekomstig Kosovo Defensieleger moeten zijn, dat erkend zou worden door de 'internationale gemeenschap'. De UÇK-leden komen in de ochtenden naar de verzamelpunten waar zij een speciale training krijgen van Amerikaanse experts en Albanese die hun training al hebben afgemaakt.

In de voorbereidingen heeft Thaci al enige personele wijzigingen doorgevoerd. In plaats van Selimi Sulejman, ook wel 'De Sultan' genaamd en die op 2 februari tot commandant van het Operationeel Hoofdkwartier voor Kosovo was benoemd, heeft hij Agim Cheku, een gepensioneerd generaal uit het Kroatische leger, in zijn plaats

benoemd. Al ten tijde van de oorlog woeed er binnen het UÇK een machtsstrijd, niet zelden om de buit van de omvangrijke drugs- en wapenhandel. Amerikaanse kranten maken melding van liquidaties in de top van UÇK, waaruit Thaci, die omschreven wordt als een nieuwe Pol Pot, als overwinnaar is gekomen.

Albanese Maffia in Europa

Volgens de Parijse onderzoeksgroep 'Observatoire Géopolitique Des Drogues', zijn in Kosovo en Macedonië Albanese criminele organisaties actief in grootschalige heroïne-transacties. In de meeste gevallen wordt heroïne gebruikt als ruilmiddel voor wapens. Recentelijk zijn grote hoeveelheden heroïne in beslag genomen in Zwitserland, Duitsland, Italië en Griekenland. De heroïne was afkomstig uit de hoofdstad van Kosovo, Pristina, uit Skopje, de hoofdstad van Macedonië en uit de noord-Albanese stad Skodra. Onlangs werd door de Italiaanse politie een Italiaans-Macedonische drugsbende opgehold. Daarbij werd 40 kilo heroïne onderschept. Volgens het rapport van de onderzoeksgroep worden Albanese handelaren met heroïne en wapens bevoorrad door Maffiabendes in Georgië en Armenië. Albanese maffiosi hebben in Skopje de beschikking over een hotelverdieping vanwaar zij hun drugshandel coördineren. Bij de Macedonische stad Kumanovo werd onlangs een laboratorium ontmanteld waar heroïne werd geraffineerd. 'Observatoire Géopolitique Des Drogues' doet onderzoek in opdracht van de Europese Commissie.

Radicaal heerser

26-8-99

Hashim Thaci leidde het Kosovaarse UCK in de oorlog tegen de Serviërs. Als zelfbenoemd premier brengt hij nu de NAVO in verlegenheid

Het hoofdkwartier van Thaci's zelfbenoemde 'regering' in Pristina, de hoofdstad van Kosovo, wordt bewaakt door een legertje *men-in-black*. Zonnebril met spiegelglazen, donkerblauw overhemd, zwart pak – ook hun outfit in vredestijd is een uniform. Op straat stapt men eerbiedig opzij voor de kleine groepjes jonge honden van de ex-guerrillaleider. Het is de entourage van een maffiabaas, niet die van een premier.

Hashim Thaci (30) kreeg de macht in de schoot geworpen door de Verenigde Staten. Begin vorig jaar was hij nog een van de vele regionale commandanten van het ondergrondse Kosovo Bevrijdingsleger UCK. Zijn ster steeg toen de Amerikaanse onderhandelaar Richard Holbrooke in de zomer gesprekken met hem aanknoopte en zich met Thaci liet fotograferen. In Rambouillet bleek het Westen liever zaken te doen met hem dan met de gematigde Rugova, wat zijn leiderschap over de Albanen in Kosovo bevestigde.

De NAVO is in verlegenheid gebracht nu blijkt dat onder het niet-officiële bewind van Thaci's UCK niets terechtkomt van het multi-etnische ideaal dat voor Kosovo was uitgedacht. Harde bewijzen zijn er niet, maar veel waarnemers zien een systematiek in de voortgaande uitdrijving van de minderheden uit Kosovo. De enige Albanese organisatie in staat tot zo'n gecoördineerd optreden is het UCK. NAVO- en KFOR-woordvoerders proberen nog een scheiding aan te brengen tussen de UCK-leiding en losgeslagen 'hardliners'. Maar, zoals de gezaghebbende Amerikaanse particuliere informatiedienst Stratfor onlangs schreef: 'Niemand in het UCK is harder dan Thaci.'

KFOR en de VN moeten Thaci's verantwoordelijkheid wel bagatelliseren, omdat anders een openlijke oorlog met de Albanese strijders dreigt. Nu al zijn KFOR-militairen dagelijks het doelwit van Albanese Kosovaren. Gezien het spoor van geweld tegen zijn concurrenten dat Thaci heeft achtergelaten, is het onwaarschijnlijk dat belangrijke Albanese guerrillagroeperingen nu nog zijn orders negeren. Hij heeft zijn persoonlijke macht nog vergroot door op verscheidene posten in

ABE DE VRIES in Pristina

zijn regering familieleden en vrienden te benoemen. Zijn oom Azem Sylja is minister van Defensie.

Thaci is geboren in het dorp Broja in de streek Drenica, in het hart van Kosovo. Het thuisland van de Thaci-clan ligt niet in Kosovo, maar in het noordoosten van Albanië en het aangrenzende deel van Macedonië. Al in zijn studententijd was hij betrokken bij bewegingen die tot doel hadden Kosovo met geweld los te maken van Joegoslavië. Eind jaren tachtig – hij studeerde geschiedenis in Pristina – was Thaci lid van de Volksbeweging van Kosovo,

teurs'. De man met wie de NAVO en de VN samenwerken, wordt ook verantwoordelijk gehouden voor een reeks liquidaties van Albanese critici en rivaliserende Albanese benedeiders. Ex-UCK-strijders die hem de rug toekeerden, zien Thaci's hand in de gruwelijke dood van een Albanese journalist uit Kosovo in juni 1997. Hij werd gevonden in zijn flat in Tirana. Zijn gezicht was bewerkt met een schroevendraaier en een kapotte fles.

'Lijken zijn nooit een obstakel geweest voor Thaci's carrière,' zei Bujar Bukoshi onlangs in de *New York Times*. Sinds 1992 leidt Bukoshi een regering-in-ballingschap van Kosovo. Volgens de krant zou Thaci ook hem

hebben willen vermoorden. Dat plan is niet uitgevoerd. Wel maakte het UCK een einde aan het leven van de man die Bukoshi's alternatieve militie moest gaan leiden. Deze voormalige Albanese kolonel van het Joegoslavische leger, Ahmet Krasniqi, werd op 21 september vorig jaar in Tirana doodgeschoten.

Het Westen negeert het duistere deel van Thaci's verleden liever. Terwijl Interpol een rapport voorbereidt over de rol van het UCK in de doorvoer van drugs vanuit Turkije naar West-Europa, zit de Britse generaal Mike Jackson van KFOR wekelijks met Thaci rond de tafel. Ook UCK's intimidaties van de Albanese bevolking in Kosovo worden genegeerd. De Kosovo Di-

HASHIM THACI

Hashim Thaci (1969) richtte in 1993 het UCK op om met aanslagen op Servische politieagenten en Albanese 'collaborateurs' Kosovo te bevrijden. Na de terugtrekking van

de Servische troepen werd de leider van het UCK binnengehaald als vader des vaderlands. Onder zijn niet-officiële bewind worden de minderheden uit Kosovo verdreven.

een marxistisch-leninistische groepering die geld kreeg uit Tirana. Veel van zijn vrienden uit die tijd zijn opgedoken in het UCK.

In zijn geboortestreek Drenica durfde al sinds begin jaren zeventig geen Joegoslavische politiemann meer te komen. Daar begon hij vanaf 1993 met het opzetten van het UCK. Aanslagen op politiemensen en aan het Joegoslavische regime loyale Albanen werden zijn handelsmerk. In 1997 trad het UCK voor het eerst naar buiten. Het begon de aanslagen op te eisen. De volkswoede over de brute Servische tegenacties, onder andere tegen UCK-leider Adem Jashari en zijn familie in het dorp Prekaz in het voorjaar van 1998, deed de gelederen van het verzetsleger snel groeien.

Maar 'de slang', zoals Thaci's bijnaam werd, beet niet alleen Serviërs en 'collabora-

plomatic Observer Mission rapporteerde vorig jaar: 'Vertegenwoordigers van het UCK hebben bedreigd dorpsbewoners te doden en hun huizen plat te branden als zij zich niet aansluiten. De UCK-terreur is zo intens dat de (Albanese) inwoners van zes dorpen rond Stimlje op het punt staan te vluchten'.

Ondanks dat alles heeft Thaci na de Servische terreurcampagne bij de Albanen enorm aan populariteit gewonnen. Hij wordt bejubeld als een vader des vaderlands. Toch wil menig Albanese niet rechtstreeks zeggen naar wie zijn voorkeur uitgaat. Naar de geweldloze Rugova, de man met hersens, of de krijgsheer Thaci, de man met wapens? Vaak kiest men een formulering voor de goede verstaander. Zoals: 'Thaci is erg jong. In de politiek moet hij zich nog bewijzen.'

Kosovo-strijders kiezen eieren voor hun geld

Ontwapening UCK

Jan Bezemer

AMSTERDAM - Langzaam maar zeker slagen de Verenigde Naties erin de Albanen in Kosovo hun plaats te wijzen. Gisteravond ondertekende het Kosovo Bevrijdingsleger onder zware druk van Navo en vredesmacht Kfor een overeenkomst over de vorming van een burgermilitie.

Een zomer lang hebben de Kosovaren kunnen dromen van een onafhankelijk Kosovo, nadat de Servische troepen begin juni waren verdreven. Nu echter drukken VN-onderhandelaars plannen door waarin geen plek is voor het Bevrijdingsleger voor Kosovo, het UCK. Servische burgers moeten meer ruimte krijgen mee te werken aan een multi-et-

nische toekomst voor Kosovo.

Afgelopen weekeinde kwamen de tegenstellingen op scherp te staan. Een enkele waarnemer vergelijkt de huidige patstelling tussen het UCK en de Vredesmacht Kfor in Kosovo met die in Rambouillet, waar in februari het vredesoverleg tussen de Serviërs en de Albanen uiteenspatte. Sindsdien heeft de Navo met maandenlange bombardementen de onwillige Serviërs op de knieën gekregen, zijn de Servische troepen uit Kosovo verdreven en konden de Albanen hun 'bevrijding' vieren. Nu ook komt op tafel dat het UCK nog steeds wil wat het ook in Frankrijk opeiste: onafhankelijkheid en een rol voor het UCK als leger van een zelfstandig Kosovo.

Politiek leider van het UCK, Hashim Thaci, klaagt over de ar-

rogantie van de westerlingen. Hij meent dat VN-gezant Bernard Kouchner zich als een koning gedraagt en niet naar de Albanen luistert. Kfor-commandant Mike Jackson dreigde gisteren na het mislukken van de onderhandelingen van het afgelopen week-einde dat het UCK snel - binnen 48 uur - akkoord moet gaan met de Kfor-eisen voor ontwapening, omdat het anders „de toekomst van de UCK-aanhang en misschien wel de toekomst van heel Kosovo in de war kan sturen”. Later op de dag reisde Navo-opperbevelhebber generaal Wesley Clark naar Kosovo om de druk op te voeren. En met succes, zoals gisteravond bleek.

Kfor wil dat het UCK-leger wordt ontwapend, en teruggebracht tot een soort burgerwacht van hooguit 5 000 leden, waar-

van 2 000 oproepbare reservisten. Omstreeks 200 leden zouden als bewakers van de UCK-kantoren en als lijfwachten van politici en commandanten nog wapens mogen dragen. Eigenlijk wil de internationale gemeenschap een multi-etnische politiemacht, met Serviërs-agenten, maar dat is gezien de gevoeligheden een zaak voor later. Het UCK heeft steeds de schijn opgehouden mee te werken, maar schrok op het laatste moment toch van de consequenties. Het had braaf 10 000 stuks aftandse wapens ingeleverd. Kfor vermoedt dat het UCK nog zware wapens als machinegeweren, mortieren en landmijnen achterhoudt. Het vermoeden is gebaseerd op incidentele wapenvondsten.

Het UCK probeert zolang mogelijk mee te spelen met de inter-

nationale vredesmacht zonder veel van de eigen verlangens op te geven. Het is de vraag hoelang het UCK dit vol kan houden. Het geduld van Kfor en de VN is op. De Servische burgers van Kosovo gaan zich weer assertiever opstellen. Zij weten zich bovendien gesteund door de Russische troepen in de vredesmacht.

Het UCK is nog altijd zeer verdeeld. Als de politicus en leider van de niet erkende UCK-regering Hashim Thaci toegeeft, vindt hij UCK-generaal Agim Çeku tegenover zich. Binnen het UCK zelf zijn radicale commandanten, die hoe dan ook willen doorvechten tot het doel, een vrij en onafhankelijk Kosovo is bereikt. In Navo-kringen houden men er rekening mee dat zeker 10 procent van de vrijheidsstrijders opnieuw ondergronds zal

gaan, hoe de situatie zich ook ontwikkelt.

Maar het UCK wil de wapens niet alleen houden om opnieuw de strijd aan te gaan. Angst voor de vijand speelt nog altijd een grote rol. Kfor heeft zelf toegegeven dat er nieuwe activiteiten dreigen van Servische paramilitairen. UCK-strijders vragen zich dan ook vertwijfeld af hoe Kfor ontwapening kan eisen op een moment dat er nieuwe aanslagen dreigen. En wie beschermt de Albanen als vredesmacht ooit vertrekt? Zaterdag nog hield het UCK-leger een parade door Pristina. Formeel om de bevolking voor het laatst de gelegenheid te geven de vrijheidsstrijders te eren. Het werd echter een vertoon van macht en een georganiseerde aanhankelijkheidsbetuiging van de bevolking.

Boos na vorming TMK Serviërs in Kosovo uit adviesorgaan

PRIŠTINA, 23 SEPT. De vertegenwoordigers van de Serviërs in Kosovo zijn gisteren weggelopen uit de Overgangsraad, het adviesorgaan van de VN-missie in Kosovo. Ze zijn boos over de omvorming van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK tot het Kosovo Beschermingskorps TMK.

De leider van de Kosovo-Serviërs, Momčilo Trajković, zei dat het TMK „geen Kosovaarse maar een Albanese instantie is” en „niet de functie heeft een multi-etnisch Kosovo te scheppen”. Sommige Serviërs dreigden gisteren een eigen 'beschermingskorps' op te richten als tegenwicht tegen het TMK. Ze maakten duidelijk het TMK te zien als het UÇK onder een nieuwe naam. „We kunnen [van het TMK] geen lid worden samen met het UÇK”, zo stelde de leider van de Servische gemeenschap in Kosovska Mitrovica, Oliver Ivanović. „[De vredesmacht] KFOR kan zeggen wat hij wil, maar wij weten dat het TMK een militaire strijdmacht is. Ze hebben het vermogen aan wapens te komen. Waarom hebben ze helikopters nodig tenzij om een leger van een onafhankelijk land te worden?”

De chef van de VN-missie in Kosovo, Bernard Kouchner, reageerde geprikkeld op het weglopen van de Serviërs uit de Overgangsraad (waarin vertegenwoordigers van alle etnische gemeenschappen in Kosovo zitting hebben). Hij wees het verwijt als zou de VN-missie zich alleen inspannen voor de Albanese meerderheid, van de hand. „We proberen - meer dan zij [de Serviërs] ooit hebben gedaan - een multi-etnisch Kosovo op te bouwen”, aldus Kouchner.

Het TMK moet een louter civiel-humanitaire functie krijgen en als een soort BB bijspringen bij na-

tuurrampen en andere calamiteiten. De vijfduizend TMK-leden krijgen onder supervisie van KFOR de beschikking over in totaal rond 2500 wapens voor de persoonlijke beveiliging en voor trainingsdoeleinden. De helikopters van het korps moeten worden gebruikt om personeel over te brengen naar de plek van een ramp. Het TMK moet in zijn samenstelling de etnische samenstelling van de bevolking weergeven; er moeten ook Serviërs lid van worden.

De ministers van Buitenlandse Zaken van de VS, Groot-Brittannië, Duitsland, Frankrijk en Italië hebben gisteren in New York het civiel-humanitaire karakter van het TMK nog eens onderstreept. Het TMK, zo lieten ze weten, moet een nuttige bijdrage leveren aan het herstel van de vrede en de veiligheid voor alle gemeenschappen in Kosovo. Het korps moet ook „een pluralistische samenstelling” krijgen, aldus de vijf ministers.

In Kosovo zijn gisteren een Turkse KFOR-soldaat gedood en vijf Duitse en twee Turkse KFOR-militairen gewond. De Turk werd gedood bij de ontploffing van een tot dusverre onbekend voorwerp; daarbij werden twee andere Turken gewond. Een Duitser werd gewond door een landmijn. Vier landgenoten, die hem wilden redden, werden gewond toen een hunker ook op een mijn stapte. (Reuters, AP, AFP)

DINSDAG 21 SEPTEMBER 1999

'Beschermingskorps' UÇK alsnog akkoord met opheffing

PRIŠTINA, 21 SEPT. Het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK heeft gisteren alsnog het demilitarisatie-akkoord getekend en daarmee ingestemd met zijn eigen opheffing. Vanaf vanaavond middernacht houdt het UÇK op te bestaan.

Het akkoord had zondag al moeten worden getekend, maar onenigheid over een aantal bepalingen leidde tot uitstel. Mede dankzij druk van de kant van NAVO-opperbevelhebber Wesley Clark, die ervoor naar Priština reisde, kon gistermiddag het akkoord worden ondertekend door Clark, commandant Michael Jackson van de vredesmacht KFOR, Bernard Kouchner, de chef van de VN-missie in Kosovo, UÇK-leider Hashim Thaci en UÇK-opperbevelhebber Agim Çeku.

Volgens de NAVO zijn in de onderhandelingen van gisteren geen belangrijke concessies gedaan. Het UÇK heeft zich - aldus de NAVO - volgens de regels ontwapend en tienduizend wapens ingeleverd. Het Bevrijdingsleger wordt na vandaag omgevormd tot een eenheid, die niet - zoals de bedoeling was - Kosovo Korps gaat heten, maar Kosovo Beschermingskorps. Het Beschermingskorps zal bekend staan onder de Albanese initialen TMK. Het zal bestaan uit vijfduizend leden en krijgt strikt civiele taken: het zal een humanitaire rampenbestrijdingsdienst, een soort BB worden, die bij calamiteiten optreedt ter bescherming van de burgerbevolking. Het TMK

mag 750 wapens bezitten, plus 1800 voor hun persoonlijke bescherming. Agim Çeku wordt commandant van het TMK. Het UÇK verdwijnt, met zijn wapens, uniformen en embleem.

Het UÇK had zich willen omvormen tot de kern van een toekomstig leger van een onafhankelijk Kosovo, maar de internationale gemeenschap was daar fel tegen. Volgens de tekst van het akkoord van gisteren heeft zij haar zin gekregen. De weinige concessies die het UÇK nog uit het vuur kon slepen betreffen de 'militair' klinkende naam van het Beschermingskorps en het embleem van de nieuwe organisatie, dat sterk lijkt op het UÇK-embleem.

Op Thaci na toonden de ondertekenaars van het akkoord zich gisteren opgetogen over het behaalde resultaat. Thaci, die na de opheffing van 'zijn' UÇK alleen nog zelfbenoemd premier van een niet-erkende regering van Kosovo is, keek stuurs voor zich uit. Hij maakte in een van de pauzes van het overleg bekend een nieuwe politieke partij te willen oprichten. Een naam heeft die nog niet. Een doel wel: de partij zal ijveren voor de volledige onafhankelijkheid van Kosovo. (Reuters, AFP, AP)

Vaarwel UCK

Milities van het Kosovo Bevrijdingsleger UCK paradeerden zaterdag met groot machtsvertoon door de straten van Pristina, ter afscheid. Vannacht zou een ontwapende UCK worden omgevoerd in een civiele garde. Maar gisteravond heerste er nog onzekerheid of het akkoord rond was. Het UCK meldde dat de laatste problemen over onder meer het korpseembleem waren opgelost. De vredesmacht Kfor ontkende dit.

Uitstel van 48 uur UÇK ligt dwars over opheffing

PRISTINA, 20 SEPT. Na een dag vol verwarring is vannacht de ondertekening van het akkoord over de demilitarisering (en opheffing) van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK met 48 uur uitgesteld, tot morgenavond middernacht.

Volgens het in juni gesloten akkoord tussen het UÇK en de vredesmacht KFOR had het Bevrijdingsleger vannacht om middernacht al zijn wapens moeten hebben ingeleverd. Die demilitarisering moest volgens de afspraken gepaard gaan met de opheffing van het UÇK. Het is de bedoeling dat het wordt omgevormd tot een 'Kosovo Corps', een ongewapende nationale garde die kan worden ingezet bij de bestrijding van de gevolgen van natuurrampen als overstromingen en branden, en bij andere humanitaire opgaven.

In afwachting van het akkoord nam het UÇK zaterdag met een militaire parade - zijn eerste en enige - afscheid van de bevolking van Kosovo: meer dan 100.000 mensen namen emotioneel afscheid van wat het symbool van het Albanese verzet tegen de Servische overheersing is geworden.

Gisterochtend om tien uur had het demilitariseringsovereenkomst tussen het UÇK en KFOR moeten worden getekend. Volgens het UÇK zijn inmiddels alle tienduizend wapens ingeleverd. KFOR bestrijdt dat niet. Toch werd er niets getekend: de UÇK-leiding weigerde dat wegens meningsverschillen over de transformatie van het UÇK. Aanvankelijk werd middernacht als nieuwe streeftijd vastgesteld, maar uiteindelijk ging ook toen de ondertekening niet door. KFOR-woordvoerders maakten bekend dat de ondertekening nu is

vastgesteld voor middernacht in de nacht van morgen op woensdag.

Het Kosovo Corps moet bestaan uit drieduizend leden, met tweeduizend reservisten. Slechts tweehonderd leden zullen gemachtigd zijn wapens te dragen. De taken van het Kosovo Corps worden niet-militair. De organisatie moet een soort BB worden, die strikt humanitaire taken krijgt en optreedt bij natuurrampen en andere calamiteiten.

Het UÇK heeft grote moeite met die taken. De politieke leiding en de generale staf van het UÇK - die eveneens moeten worden ontbonden - blijven het UÇK zien als de kern van het toekomstige leger van een eveneens toekomstig onafhankelijk Kosovo. De NAVO en de internationale gemeenschap willen noch van dat toekomstige leger noch van de onafhankelijkheid van Kosovo weten. De UÇK-leiding wil ook dat het Kosovo Corps een militaire commandostructuur krijgt. Ook dat wil KFOR vermijden.

Zaterdag nog zei Hashim Thaçi, de leider van het UÇK op de grote afscheidsparade dat het UÇK „een defensiemacht van de burgers van Kosovo voor het grondgebied van Kosovo” zal worden. „Ik ben ervan overtuigd dat de internationale gemeenschap het democratische recht op zelfbestuur zal erkennen”, aldus Thaçi. (Reuters, AP, AFP)

UÇK-soldaten paraderen, voor het eerst en voor het laatst, door Pristina. De parade was zaterdag bedoeld als afscheid, in afwachting van de opheffing van het Kosovo Bevrijdingsleger. Gisteren liep het akkoord tussen het UÇK en de vredesmacht KFOR evenwel vertraging op. (Foto Reuters)

Zwaai naar KFOR en je bent een hoer

Het UÇK moest zich vannacht opheffen. Maar het kwam niet tot de ondertekening van een akkoord. De voorstellingen lopen dan ook ver uiteen. Een van de taken die het UÇK zich eenzijdig heeft toegeëigend, is de bewaking van de openbare moraal.

Door onze redacteur
PETRA DE KONING

PRISTINA, 20 SEPT. Zeventien jaar is ze, en ze woont in Peë, in het westen van Kosovo. Ze heeft lang, donker haar, een dikke laag make-up. Een week geleden stond ze 's ochtends vroeg op de brug in het centrum van de stad, ze wachtte op een vriendin. Een Italiaanse KFOR-tank reed langs. Een van de soldaten zwaaide, ze zwaaide terug. De soldaat kuste op zijn vingers en wierp haar de kus toe, zij wierp een handkusje terug. De tank reed door. Opeens stonden er drie Albanese jongens om haar heen. „Wij zijn UÇK”, zei een van hen. „Waarom deed jij dat?” Het meisje werd kwaad. „Omdat ik hem leuk vind, en wat dan nog?” „Hoer”, riep de jongen, en hij stompte drie keer op haar linkerwang. Het meisje viel, ze huilde. „Dit zal ik mijn vader vertellen.” „Dat is ook precies de bedoeling,” zei de jongen, „dat jij dit aan je vader vertelt. Als je wilt, lopen we wel met je mee.”

Dit weekend moet het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK ontwapend zijn. UÇK-commandanten houden vol dat het UÇK hoe dan ook een leger zal blijven. KFOR, de internationale troepenmacht voor Kosovo, meldde vorige week dat het Kosovo Bevrijdingsleger ook een 'burgermacht' zou kunnen vormen, speciaal getraind voor het blussen van bosbranden, of voor reddingswerkzaamheden na aardbevingen. Een Kosovaarse BB, die ook zou kunnen helpen bij de wederopbouw van Kosovo.

UÇK bewaakt in Kosovo de publieke moraal

UÇK-soldaten zelf hebben de afgelopen drie maanden, sinds het eind van de oorlog, al nieuwe taken bedacht: ze 'controleren' Albanese meisjes die bijvoorbeeld als tolk werken voor buitenlandse organisaties, ze 'checken' hoe politici of leraren zich hebben gedragen tijdens de bombardementen - waren ze 'laf' of 'dapper?' -, en ze bemoeien zich met ruzies op straat.

In Gnjilane, een stad in het oosten van

Kosovo, werden drie vooraanstaande leden van de LDK, de gematigde partij van Ibrahim Rugova, door UÇK-militairen met de dood bedreigd. Vóór de bombardementen was het UÇK nauwelijks georganiseerd in dit deel van Kosovo. Na de bombardementen nam het Kosovo Bevrijdingsleger onmiddellijk het stadhuis van Gnjilane in, en de belangrijkste kantoren en fabrieken in de stad. Er werd een UÇK-burgemeester aangewezen en een UÇK-stadsbestuur gevormd.

Volgens UÇK-commandant Ismet Sulejmani, in Gnjilane verantwoordelijk voor de voorlichting en propaganda van het UÇK, hebben de LDK-politici in dit gebied het 'morele recht' verloren om deel uit te maken van het bestuurlijke en politieke leven in Gnjilane. „Bijna allemaal vluchtten ze naar het Macedonië. Ze hebben niet meegedaan aan onze vrijheidsstrijd.” Het UÇK onderzocht ook het gedrag van leraren in de stad. Sulejmani: „Het is toch vanzelfsprekend dat wij onze kinderen liever toevertrouwen aan mensen die met ons mee vochten?”

Aver Husaj van de LDK in Peë, in het westen van Kosovo, werd negen jaar geleden gekozen tot 'burgemeester' van de stad - in het eigen, parallelle bestuursstelsel dat de Albanese onder Servisch bewind hadden opgezet. Na de bombardementen schoof een UÇK-commandant hem opzij, de commandant noemt zichzelf nu 'prefect' van de stad. Husaj moet weinig hebben van de 'helden' die vol-

gens hem zonder de NAVO-luchtaanval niks konden beginnen tegen de Servische eenheden. Maar de 'controles' die UÇK-soldaten nu ook onder meisjes in zijn stad uitvoeren, vindt Husaj geweldig. Was hij nog burgemeester, hij zou ze dezelfde opdracht geven. In Peë en omgeving zijn Italiaanse KFOR-militairen gelegerd. Husaj: „Onze meisjes zijn getraumatiseerd door de oorlog. En iedereen weet hoe Italiaanse mannen zijn: waar ze komen richten ze bordelen in.”

Het UÇK 'beschermt' de Albanese

'Alles is anders, maar bang zijn we nog steeds'

meisjes, vindt Husaj. Hij zegt dat het UÇK er zelfs een speciale eenheid voor oprichtte. Omdat er, sinds het eind van de bombardementen op Joegoslavië, zoveel buitenlandse mannen naar Kosovo kwamen: tienduizenden KFOR-militairen, maar ook medewerkers van de VN, de OVSE en hulporganisaties.

Een VN-medewerker uit IJsland werd drie weken geleden door mannen die zich UÇK-soldaten noemden een café

uitgejaagd. Hij zat met drie Albanese meisjes aan een tafeltje. Een van zijn collega's werd een paar dagen later in elkaar geslagen, ook in een café. Hij dronk bier met zijn tolk, een Albanese meisje. Een Albanese man kwam op haar af en vroeg: „Zo, dus jij doet het nu met een buitenlander?” Daarna sloeg hij het meisje. De VN-medewerker wilde haar helpen maar werd van drie kanten aangevallen door vrienden van de Albanese.

Een UÇK-commandant in Pristina die zich 'Remi' laat noemen, zou vorige week in een gesprek met Albanese journalisten hebben gezegd dat alle Albanese meisjes die een verhouding hebben met buitenlanders, zullen worden 'afgemaakt'.

In de dorpen van Kosovo, waar het UÇK de laatste jaren het sterkst was, zijn Albanese tevreden over de nieuwe rol van het UÇK - waarvan de opvattingen over de publieke moraal overigens een duidelijke reflectie vormen van de conservatieve islam op het Kosovaarse platteland. De meeste UÇK-soldaten komen uit dorpen. Ze gruwen van Westerse manieren en losse omgangsvormen.

In de steden kijken veel Albanese, vooral jongeren, meer op de 'boeren' die zich nu gedragen alsof ze de baas zijn in Kosovo. Ze durven er niks van te zeggen. „Bijna alles is anders dan vóór de bombardementen”, zegt een Albanese meisje in Pristina, tolk van de OVSE. „Maar bang zijn we nog steeds.”

Albanese criminelen vestigen hun macht in Europa

De Kosovo-connectie

Door de ontwrichting van Albanië en de Kosovo-crisis zijn honderdduizenden etnische Albanese uitgewerd over Europa. Onder hen ook de recruten voor de meest succesvolle nieuwkomers op het criminele toneel: Albanese clans. De politie in Europa heeft er de handen vol aan. Een team van het Duitse weekblad *Der Spiegel* onderzocht de vertakkingen.

EGLAGE

RCHIVE

ONE
USPECTEREER
MA. LOCAUVER
MA. LOCOIR
MAGEFFICHE
ARQUES

Gesmokkelde Kosovaren in een vrachtauto. De foto met röntgenstralen is gemaakt door de Franse douane bij Calais Foto AP

In Hamburg noemen ze hem de 'peetvader'. Wie hem kent, raakt in de ban van zijn charisma. Zijn landgenoten vereren deze Albanese uit Kosovo als een idool. 's Nachts leidt hij een bruisend leven, overdag is hij een zorgzame huisvader. Natuurlijk kan hij zich de chicste auto's permitteren, en in het kansspel heeft hij zich ontpopt als een

federale recherche worden de bekende, maar nog niet voor de rechter gebrachte kopstukken uit Kosovo zo gekenschetst: „Deze leidinggevende personen hadden het binnen hun regionale actieradius helemaal voor het zeggen. Tot de kerngroep behoorden dikwijls familieleden van de leider. Op bestuursniveau werden geen personen

Albanezen in Nederland

Er verblijven op dit moment tussen de 4.500 en 5.000 Kosovo-Albanezen in Nederland, waarvan 2.000 op uitnodiging van de Nederlandse overheid. Dat blijkt uit cijfers van de Integratie en Naturalisatie Dienst (IND). De Nederlandse politie heeft geen aanwijzingen dat etnische Albanese in Nederland het criminele circuit 'overnemen'. „Ik zal er best wel eens zijn tegengekomen”, zegt de voerder

logisch onbelangrijk zijn.

Gedragen door de mannelijke leden van de clan ontwikkelt zich een wijgevoel, dat bij emigratie naar de door individualisme gekenmerkte buitenwereld een aanzienlijk potentieel vormt. Een doorsnee Balkanfamilie telt tegenwoordig zo'n zestig leden, soms komen zelfs wel honderdvijftig leden bij el-

en het noorden van Albanië gewoed.

De bloedwraak is, gezien de vele lijkens die de Albanese in het Westen hebben achtergelaten, volgens etnoloog Giordano een 'brandende kwestie': „Enerzijds speelt hij een rol, anderzijds wordt hij als werktuig gebruikt. De eer wordt geënceneerd en geïnstrumentaliseerd.” Met archaische

doen zich ook in andere landen voor. Op de Zwitserse heroïne markt hebben volgens de Zwitserse bondspolitie Albanese, vooral uit Kosovo, met een combinatie van geweldpleging en dumping „praktisch een monopolie” veroverd. De Zwitserse recherche is vooral onaangenaam getroffen door de inzet van Albanese kinderen, die het spul

honderd duizenden marken afhankelijk heeft gemaakt. Samen met zijn broers en neven vertegenwoordigt hij een schimmige macht.

Aan de seksbusiness zou dit fatsoenlijk heerschappij zijn handen nimmer vuilmaken. Hij houdt de hand slechts op voor vrijwillige donaties van landgenoten uit de rosse buurt. Met de kleine dealers uit Albanië en Kosovo die in Hamburg op straat cocaïne verkopen, geeft de peetvader zich uiteraard niet af. Wel bestaat de verdenking dat hij op een hoger niveau, als groothandelaar, aan deze drug verdient.

Toen de strijd in Kosovo woedde, snoefde de peetvader dat hij honderd perfect toegeruste mannen naar het vaderland had gestuurd, maar dat baatte hem niet. Tijdens de etnische zuiveringen heeft een Servische commandant de onroerende bezittingen van de peetvader, waaronder een hotel en een exclusief casino, kort en klein laten slaan.

Wel hield de clan nog rijklijk bezittingen over in Hamburg — goedlopende horecabedrijven, stukken grond en een netwerk van firma's, al is niet precies bekend wat hem allemaal toebehoort. In die kringen pleegt men de eigendomsverhoudingen te verhullen achter Liechtensteinse holdings. Wie de anonieme eigendomsdocumenten in handen heeft, valt nooit helemaal te achterhalen.

„Het is een Sisyfuswerk”, zegt hoofd

Machteloos

De beelden van de verschrikkingen in Kosovo zijn de West-Europese beschaving diep ingeprent, maar de waarheid heeft nog een zijde, die door de collectieve ontzetting over massamoorden, verdrijvingen en brandstichting is verdrongen.

De zwaargeplaatste samenleving van Kosovo, het armenhuis Albanië en de minderheden in Macedonië en Montenegro hebben ook personen voortgebracht die op uiterst gewelddadige wijze hun netten hebben uitgeworpen over grote delen van Europa. De recherche heeft weliswaar verscheidene draden te pakken gekregen — voldoende om conclusies te kunnen trekken omtrent de omvang en aard van de criminele samenwerking — maar lang niet genoeg, want het grote overzicht ontbreekt nog.

„Maar machteloos zijn wij niet”, zegt Jürgen Storbeck, het uit Duitsland afkomstige hoofd van Europol in Den Haag. Met de computer van dit Europese politiebureau analyseert men de laatste tijd de uit de aangesloten landen binnenstromende gegevens uit lopend en afgerond gerechtelijk onderzoek, uit douanebestanden en tal van andere bronnen. Door de lokaal verzamelde gegevens met elkaar te combineren heeft men verdachte grensoverschrijdende connecties zichtbaar kunnen

Zij dreigen sneller, mishandelen sneller en schieten sneller

van de recherche Manfred Quedzuweit, in Hamburg belast met de strijd tegen de georganiseerde misdaad. De toestand in Hamburg is exemplarisch voor de problemen waarmee de recherche niet alleen in Duitsland maar in heel Europa kampt. Er is een hele reeks Albanese peetvaders: de Beierse recherche merkte in verschillende criminele verbanden telkens weer hetzelfde dozijn Albanese namen op. In Frankfurt kreeg de politie een groepering in de gaten die een soort knooppunt vormt in een wijdvertakt netwerk met lijnen naar Oost-Europa, Italië, Scandinavië en Zwitserland. „Topcriminel”, zegt Steffen Lux, die aldaar verantwoordelijk is voor de bestrijding van de georganiseerde misdaad. De mensen die hij heeft kunnen identificeren, leiden een onopvallend maar welvarend bestaan, wonen in comfortabele huurwoningen of eigen huizen en rijden rond in de betere auto's. Zij ontmoeten elkaar in ijssalons of in eethuizen van landgenoten. Bij het telefoneren spreken zij in code; ook verwisselen zij regelmatig de gsm-kaarten in hun mobiele telefoons.

In het meest recente overzicht van de

maken en al een reeks nieuwe gerechtelijke onderzoeken op gang kunnen brengen.

Onlangs hebben de Europese speurders afgesproken de verdachte personen ongeacht hun herkomst aan te duiden als 'etnische Albanese'. De structuur van de misdadigersclans berust op familiebanden en -betrekkingen, die zich op de Balkan over de landsgrenzen heen uitstrekken. Hun netwerken lopen vanuit de Balkan door Oost-Europa, vormen concentraties in Griekenland, Italië, Zwitserland en Duitsland, en voeren uiteindelijk naar Scandinavië. Enkele vertakkingen reiken tot in Spanje, Portugal, Groot-Brittannië en zelfs de Verenigde Staten. Nog nooit is vanuit een zo kleine etnische groep in zo korte tijd zo reusachtig veel energie gestoken in clandestiene operaties.

Onscrupuleuze figuren zijn als visen meegezwommen in het water van deze reusachtige exodus van hun volk, dat in zijn geheel niet meer dan 6,6 miljoen mensen telt, waarvan er ongeveer 3 miljoen in Albanië en 1,8 miljoen in Kosovo leven of leefden. Evenals in Kosovo is ook in het naburige Albanië een mengeling van vlucht uit armoede

laconiek. Bij een enkel onderzoek duikt een Albanese naam op - meer niet.

en criminele emigratie op gang gekomen. Over land trok een karavaan van een half miljoen naar het naburige Griekenland. Onder Servische druk groeide de diasporagemeenschap van Kosovaren in Duitsland tot bijna 400.000 personen, en de tweede, in Zwitserland, tot een kleine 200.000. In Italië kwamen zo'n 100.000 'etnische Albanese' terecht, in Zweden 40.000 en in het kleine België 25.000.

Tien jaar geleden woonden er in Groot-Brittannië slechts dertig Albanese. Daar zijn er intussen zo'n 30.000 bijgekomen, vooral uit de ontwikkelde Engelssprekende elite van Kosovo. *No problem*. Maar toen sluisde de Albanese bendewereld in vrachtauto's heel andere mensen via Calais en Dover het land binnen, waarna ook Groot-Brittannië kennismaakte met iets dat in andere landen al veel eerder een binnenlands veiligheidsprobleem geworden was.

De jonge emigranten, merendeels kansloos, zochten contact met landgenoten, familieleden en kennissen die al langer in het Westen waren. De leidende figuren in de netwerken kregen zeer snel door dat hun een gewillige aanhang in de schoot geworpen werd.

De Zwitserse justitie was er al in 1989 als eerste achtergekomen dat er gewelddadige elementen van ongekend kaliber in opkomst waren. In een drugszaak tegen Albanese uit Kosovo werden de rechter van instructie, zijn opsporingsambtenaren en de tolk serieus met de dood bedreigd. Verscheidene functionarissen moesten veiligheidshalve worden overgeplaatst.

Criminele clans van 'etnische Albanese' pakken alles aan wat snel geld kan opleveren. Daarbij valt op dat zij zich niet tot een bepaald type delict beperken, al hebben zij wel hun specialismen. In de drugshandel hebben zij in korte tijd een verbluffende carrière gemaakt. Hun opmars in de rosse sector wordt gekenmerkt door meedogenloos optreden. Toen de Balkan om wapens schreeuwde grepen zij vanzelfsprekend hun kans.

Enorm profijtelijk was ook het transport van wanhopige mensen over de Adriatische Zee of over land, vaak met 'doorsluitgarantie' en 'kinderkorting'. Begenadigde smokkelstrategen zorgden ook voor een stroom van goederen de andere kant op waarnaar grote vraag bestond, zoals auto's, camera's en sieraden, maar ook hele partijen gestolen kleding en wat de westerse helers verder allemaal nog te bieden hadden.

Ook als georganiseerde inbrekers werden Albanese in heel Europa be-

rucht. Al in 1993 merkte de politie in Hamburg een Kosovaars inbrekerscollectief op van inmiddels zo'n duizend man sterk, die als sprinkhanen over hele buurten uitzwermden en het ene huis na het andere openbraken. Onder druk van het politieoptreden weken zij uit naar de omliggende gebieden. Kopstukken emigreerden en vestigden 'filialen' in Brussel, Marbella en Madrid.

Boom van het bloed

Onderdeel van de netwerken is een wijdvertakt stelsel van Kosovaarse clandestiene banken. Koeriers brengen in speciale riemen en jasjes met talrijke zakken contant geld naar het vaderland. Zij dragen soms wel zes miljoen mark bij zich. Op deze wijze wordt volgens een schatting van de Federale Controledienst voor het Kredietwezen jaarlijks alleen al vanuit Duitsland 'gemakkelijk' meer dan een miljard mark overgebracht. Dit archaische systeem functioneert ook in andere landen. Niet alleen onderwereldfiguren maken gebruik van deze clandestiene banken, maar ook emigranten die met legale inkomsten hun familie thuis steunen.

Overal waar bendes 'etnische Albanese' opereren, valt in recherchekringen te beluisteren wat de Hamburgse opsporingsambtenaar Detlef Ubben droogweg zo samenvat: „Zij dreigen sneller, zij mishandelen sneller, zij schieten sneller.” Die bereidheid tot geweldpleging is een van de oorzaken waardoor deze beweging zoveel succes heeft geboekt.

Al leeft men ver van elkaar, het is toch net als in het dorp: „Je kent elkaar, je bent met elkaar verbonden door gezamenlijke relaties en door meer of minder hoge achting, je werkt zowel legaal als in het criminele samen, je bent getuige van de opkomst en neergang van de anderen in de gestage wisseling van de fortuin”, constateert recherchehoofd Quedzuweit.

Het zijn overblijfselen van een archaische stammengemeenschap die juist bij penetratie in de westerse beschaving een reusachtig concurrentievoordeel meebrengen. Hoe dik het sap is dat door de aderen van de 'boom van het bloed' stroomt, blijkt uit de mate waarin men zich vooral in de bergachtige streken van Albanië en Kosovo bewust is van verwantschapsgraden. Mannen kunnen hun verwantschap doorgaans tot in de zevende, soms zelfs tot in de vijftiende graad volgen, terwijl de door huwelijk naar andere stammen weggegeven vrouwen dikwijls slechts twee of drie vertakkingen van hun 'boom van de melk' kennen, en genea-

nog versterkt worden door allianties met burens en vrienden, vormen zij een welhaast ideale basis voor eventuele criminele activiteiten.

Familietrouw geldt van oudsher als het hoogste goed. In de darwinistische strijd om het bestaan gaat het welzijn van de clan voor recht en moraal. Zo kan het zelfs gebeuren dat dochters als prostituees worden verkocht, hoewel de bescherming van vrouwelijke verwanten een van de taken is van de mannen. „De opoffering voor de familie gaat voor”, zegt hoogleraar etnologie Christian Giordano uit Freiburg in Zwitserland, die gespecialiseerd is in de opvattingen over eer op de Balkan en in het Middellandse-Zeegebied.

Giordano heeft waargenomen dat ook op de jongere mannen de zware druk van een 'heldencultus' rust: „Zij moeten ongelooflijk dapper zijn; een held is iemand die tot alles bereid is om zijn familie te redden. Zij hebben wel

Een held is iemand die tot alles bereid is om zijn familie te redden

degelijk een besef van onrecht, maar geven daar geen gehoor aan, omdat die andere norm voor hen zwaarder weegt.” Tot op heden zegt men: 'Een man zonder wapen is als een vrouw.'

De opvatting dat stammen zelf hun juridische zaken afhandelen, desnoods door middel van bloedwraak, heeft onder Turkse overheersing eeuwenlang standgehouden, heeft ook, zij het in verzwakte vorm, het totalitaire communisme overleefd, en vormt tot op heden een tegenpool van het geweldsmopolie van de staat. Zo sterk als de loyaliteit jegens de eigen clan is, zo zwak bleef ze jegens een abstracte staat, zodat zowel in Albanië als in Kosovo het rechtsstelsel onderontwikkeld is.

Als gevolg van de onderdrukking door de Serviërs kwamen in 1990 in Kosovo duizenden Albanese bijeen om naar oud gewoonterecht hun stamconflicten af te zweren en zich gezamenlijk te verzetten. In Albanië daarentegen zijn na het wegvallen van het communisme de bloedveten juist opgeblaaid. Zo nam vorig jaar de politiecommissaris van het gangstercentrum Bajram Curri in het noorden van Albanië ontslag om de moord op zijn broer te wreken: hij doodde negen mensen — één voor elke kogel die zijn broer getroffen had.

Zulke martiale rituelen doen des te schokkender aan wanneer ze in de grote steden van het Westen worden ingevoerd: omdat in een dubieuze afrekening bij de cocaïnehandel de eer van 'blonde Genci' bezodend was, heeft in 1994 in Hamburg maandenlang een oorlog tussen twee clans uit het zuiden

erarchische groepen hun soldaten motiveren, waarna de jonge krijgers aan het schieten slaan om zich het prestige van helden te verwerven, terwijl het om heel andere zaken gaat.

Inmiddels is het met het schieten en moorden wat minder geworden, maar dat betekent dat de georganiseerde misdaad in een volgende fase is aangeland: men profiteert van het gewelddadige verleden, en allerlei zaken gaan nu vanzelf. „Het wordt voor de politie een stuk moeilijker om succes te boeken”, stelt de federale recherche vast.

En als er al eens een Albanese wordt verhoord, zegt hij gewoonlijk niets — al helemaal niet over andere Albanese. De kans dat een verdachte gaat praten „is vrijwel nihil”, zo heeft Josef Geissdörfer, hoofd van de afdeling georganiseerde misdaad in Beieren, telkens weer moeten constateren. Humane omgangsvormen maken geen indruk op mannen uit een cultuur waar

gevangenen hard behandeld en zelfs gefolterd worden.

In de heroïnehandel hebben de Albanese in de jaren negentig een greep naar de macht gedaan; de Turken van vooral Koerdische afkomst die hierin jarenlang de dienst uitmaakten, zijn op hun retour. Hun greep op de groothandel is evenwel onverminderd sterk. Onderzoek van de Zwitserse bondspolitie heeft uitgewezen dat de Turken op het hoogste niveau reusachtige hoeveelheden heroïne verkopen aan klanten uit de Albanese minderheid in Turkije. In Zuid-Duitsland is de ene stad na de andere in handen van Albanese heroïne-syndicaten gevallen. Volgens de federale recherche domineren deze inmiddels de markt in Beieren en Baden-Württemberg.

Cosa Nostra

In Rheinland-Pfalz werd Ludwigshafen welhaast overspoeld met heroïne van hoge kwaliteit tegen afbraakprijzen, totdat een in 1997 opgezette speciale werkgroep, door toonaangevende 'leidende personages' te grijpen, een dealerkliek van bijna tweehonderd man wist uit te schakelen. „De familie-groepen omvatten zowel gezinnen als hele dorpen”, zegt hoofd van de recherche Emil Sommer. De diverse bendeleiden waren al in hun geboortestreek gerekruteerd en hadden in Ludwigshafen vaste contactpersonen. Bij de heroïnehandel in het naburige Mannheim bleken „hele dorpsgemeenschappen” uit Kosovo actief, zo kon Karlheinz Mann, het hoofd van de afdeling drugsbestrijding, vaststellen.

Toestanden als in de Duitse steden

naar de andere transporteren.

Bijna even succesvol zijn hun landgenoten in het noorden van Europa. Walter Kegö, het hoofd van de Zweedse drugsopsporingsdienst, vermoedt dat slechts enkele Kosovaarse clans, die strategisch gunstig aan de zuid- en westkust wonen, samen 80 procent van de heroïne-invoer in Zweden voor hun rekening nemen. Toen hij dat in het openbaar zei, werd hem later jegens een bevolkingsgroep verweten.

„Albanese zijn de nieuwe peetvaders van Milaan”, schrijft het Italiaanse tijdschrift *L'Espresso*. Albanese clans onderhouden contacten met de Siciliaanse Cosa Nostra, de Calabrische 'Ndrangheta en de Napolitaanse Camorra, maar werken vooral nauw samen met de in Apulië opererende Sacra Corona Unita.

Dat de Albanese clans samenwerken met de Italiaanse mafia, werd in 1993 in Hamburg al in een flits duidelijk, toen twee uit Palermo ingevlogen mafiosi op een binnenplaats in St. Pauli de Albanese gokker Bahri Berisha executeerden. In Griekenland is kinderprostitutie een perverse specialiteit die vooral door Albanese wordt aangeboden. Sedert bij de ongeregeldeheden van 1997 in het zuiden van Albanië een massa wapens uit geplunderde legerdepots in handen van het volk viel, zijn de Albanese verwanten in de Griekse onderwereld tot de tanden gewapend.

In België hebben Albanese in zeer korte tijd de macht in de rosse buurten veroverd, en tienmaal zoveel meisjes uit hun eigen land als prostituees aan het werk gezet als de grootste concurrerende groep, die van de Poolse vrouwen. Het Belgische blad *Knack* schreef een artikel over het 'Balkankartel', dat het gehele scala van de misdaad zou beheersen, „normlozer en gewelddadiger dan alles wat men zich voorstellen kan”.

Dat zijn de verontrustende nevenverschijnselen van de Albanese exodus. Het is voor het Huis Europa een schoolvoorbeeld van hoe de schokken op de Balkan talloze gevolgen kunnen hebben, ook in streken die ver van het epicentrum verwijderd liggen. Zolang de Albanese gangstercultuur niet door een goed functionerend rechtsstelsel wordt ingetoomd, zal waarschijnlijk ook de criminele druk op andere landen voortduren. Aan jonge aanwas in de leeftijdsgroepen die in iedere samenleving voor avonturen in de criminele sfeer gevoelig zijn, geen gebrek. Een parool van het verzet in Kosovo luidde niet voor niets: 'De buiken van de Albanese moeders zijn sterker dan de Servische arrogantie'.

De auteurs: Ariane Barth, Wolfram Bickerich, Maik Grossekatthöfer, Peter Onneken, Hans-Jürgen Schlamp (Vertaling Jaap Engelsman)

'og geen akkoord over opheffing van UCK

AFP, Reuters 20-9-99

PRISTINA De vredesmacht KFOR had zondagavond laat nog geen akkoord bereikt over de opheffing van het Kosovo Bevrijdingsleger UCK. Rond middernacht konden KFOR-commandant Mike Jackson en de UCK-leiders Hashim Thaci en generaal Agim Ceku het niet eens worden over 'details'.

Leden van het UCK hadden op grond van dit akkoord - dat eigenlijk zondagmiddag ondertekend zou worden - tot vannacht de tijd om hun uniformen en wapens in te leveren. Vandaag zouden KFOR en de VN-missie in Kosovo beginnen met de omvorming van het UCK in een 'Kosovo-Korps', een soort burgerlijke, ongewapende nationale garde. Naar verluidt konden KFOR en het UCK het niet eens worden over de vraag welke taken die vijfduizend man sterke burgerbescherming precies moet krijgen.

Het UCK stopt maar leeft voort

Van onze correspondent Michel Maas

PRISTINA Uit het open dak van een BMW steekt een meisje fier omhoog, uit open ramen, portieren en de koferbak hangen jongens. Allemaal maken ze met hun wijs- en middelvinger het V-teken. Allemaal scanderen ze U-C-K, U-C-K. Dat het regent deert ze niet. Natter dan ze zijn kunnen ze niet meer worden.

De BMW kruipt al uren toeterend door de hoofdstraten van Pristina, in een eindeloze optocht van overvolle auto's met mensen die scanderen en het V-teken maken. Een optocht die vroeg in de ochtend begon en die nu, om middernacht nog steeds niet is afgelopen. De sfeer van bevrijding hangt zaterdag opnieuw over Pristina. Aan alle huizen wappert de rode vlag met de zwarte adelaar: de

vlag van de Albanezen. Uit alle luidsprekers klinkt alleen nog Kosovaarse muziek - volksmuziek, strijdmuziek. Lieder die Kosovo-bezingers en vooral het UCK, het kleine bevrijdingsleger dat met zijn acties de aanzet gaf tot de verwoestende oorlog die het land

Ontmanteling is eigenlijk van uniform wisselen

grotendeels in as zou leggen, maar die het tevens zou bevrijden van Servische onderdrukking. De hoofdstad van Kosovo eert zaterdag haar helden. Nog één keer mogen de soldaten van het UCK, het Kosovo Bevrijdings Legeer, in uniform over straat. De laatste keer, voordat zondag het UCK officieel ophoudt te bestaan. Meer dan 15 duizend mensen

wachten zaterdagmiddag in het voetbalstadion op de intocht van de soldaten, die buiten in de stad proberen tussen een oprindende menigte van nog eens vele tienduizenden juichende Albanezen in paradespas te blijven lopen. De parade is de eerste, en meteen ook laatste keer dat het UCK zich daadwerkelijk in de hoofdstad laat zien. Het duurt uren voordat de soldaten, aangevoerd door opperbevelhebber Agim Ceku het ererondje door Pristina hebben volbracht en het voetbalstadion binnentrekken.

Daar wordt geen seconde de indruk gewekt dat hier afscheid van het UCK wordt genomen. Dit is een welkom, een erbetoon aan een leger dat nooit meer zal ophouden te bestaan. 'Het UCK is het enige leger voor de bevrijding van Kosovo. Commandant Ceku en zijn mannen blijven de beschermers van Kosovo en zijn bewoners.' De ontmanteling van het

UCK heet hier 'transformatie', het UCK gaat verder onder een andere naam.

Zo wordt de vorming van het 'Kosovo-Korps' hier opgevat. De kern van het UCK stapte over naar het 'Korps'. 'Ik moet wel', zegt Ardien, een jonge UCK-officier. Hij is beroeps en heeft zijn orders. Mehmet, een wat oudere commandant, zal eveneens 'van uniform wisselen', 'dat spreekt voor zichzelf. De meeste andere mannen antwoorden: 'maar natuurlijk', op de vraag of ook zij naar het korps zullen overstappen. Van de 10.700 geregistreerde UCK-soldaten zullen er drieduizend fulltime deel gaan uitmaken van de nieuwe organisatie, en nog eens tweeduizend als reservist.

Een voortzetting van het UCK onder andere vlag mag de nieuwe eenheid vooral niet worden genoemd.

Zie verder pagina 5, kolom 4

UCK zegt te voldoen aan afspraak over ontwapening

PRISTINA, 20 AUG. Het Kosovo Bevrijdingsleger UCK heeft gisteren gemeld te hebben voldaan aan de verplichting, voor vandaag het grootste deel van zijn wapens in te leveren. Naar verwachting zal de vredesmacht KFOR die bewering vanavond bevestigen.

Het UCK had op grond van afspraken met KFOR tot vanavond - het eind van de tweede maand van de stationering van KFOR in Kosovo - de tijd om al zijn zware wapens, alle wapens met een lange loop (zoals kalasjnikovs), en zestig procent van zijn automatische handvuurwapens in te leveren. 'We achten ons gelukkig u te kunnen melden dat het UCK zich volledig aan de afspraken heeft gehouden', zo zei gisteren UCK-opperbevelhebber Agim Ceku. Een woordvoerder van de vre-

desmacht KFOR wilde de bewering niet bevestigen, omdat de tijdslimiet pas vanavond afloopt. Maar hij zei niet te verwachten dat KFOR tot een andere conclusie komt dan Ceku. Waarnemers zijn overigens aanzienlijk sceptischer over de mate waarin het UCK voldoet aan de voorwaarden. Zij baseren zich op de regelmatige ontdekking van UCK-wapendepots door KFOR.

'Maar natuurlijk wordt het Kosovo-Korps een leger!'

20-9-99

Vervolg van pagina 1

Het 'Kosovo-Korps' opgezet door KFOR, UNMIK (de VN-missie in Kosovo) en de leiding van het UCK, wordt - benadrukt KFOR - 'een civiele, ongewapende en niet-militaire organisatie'. Het korps zal worden ingezet bij 'rampenbestrijding, reddingsoperaties, humanitaire hulp, mijnopruiming en wederopbouw', aldus de samenvatting van KFOR-woordvoerder Ole Irgens.

KFOR kan niets anders zeggen. De akkoorden over Kosovo schrijven het voor. Die akkoorden verplichtten het UCK zich binnen negentig dagen te ontmantelen, en verbieden uitdrukkelijk elke militaire aanwezigheid die niet onder KFOR- of VN-commando staat.

Maar Servië en Rusland (pleitbezorger van de Servische zaak in de Veiligheidsraad van de VN) bekijken het Kosovo-Korps met argusogen. Met of zonder wapens: zij zien er een voortzetting van het UCK in en de basis voor een toekomstig leger van een onafhankelijk Kosovo. En ook dat is in strijd met de akkoorden: die gaan er nog steeds van uit dat Kosovo een deel van Servië zal blijven.

Ook aan Albanese kant lijkt niemand in een 'civiel' korps te geloven. Mehmet: 'Maar natuurlijk wordt dat een leger!' En een journalist bij de Albaneestalige krant *Koha Ditore*: 'Natuurlijk wordt

het een civiele organisatie. Ze hebben toch geen wapens nodig zolang hier vijftigduizend gewapende KFOR-militairen rondlopen. Belangrijk is dat deze organisatie er komt: erkend en goedgekeurd door NAVO en VN. En als ze er eenmaal is, en de tijd is rijp, kun je er altijd van de ene op de andere dag een leger van maken.'

Verstopte wapens in dorpen neemt KFOR voor lief

zonder dat NAVO en VN daar nog iets tegen kunnen doen.'

Maar dat alles is speculatie. Formeel begint maandag de aanmelding en inschrijving van manschappen voor het Kosovo-Korps, dat vervolgens binnen zestig tot negentig dagen met training en werk zal beginnen. Tegen die tijd zullen ook de 'details' geregeld moeten zijn waarover het UCK en de NAVO het nog niet eens zijn. Een van de details zouden de 'badges' zijn die tot en met zondag UCK-commandanten, hun lijfwachten en enkele manschappen het recht gaven wapens te dragen. Van dat recht doen de UCK'ers met net zoveel tegenzin afstand als van hun wapens zelf.

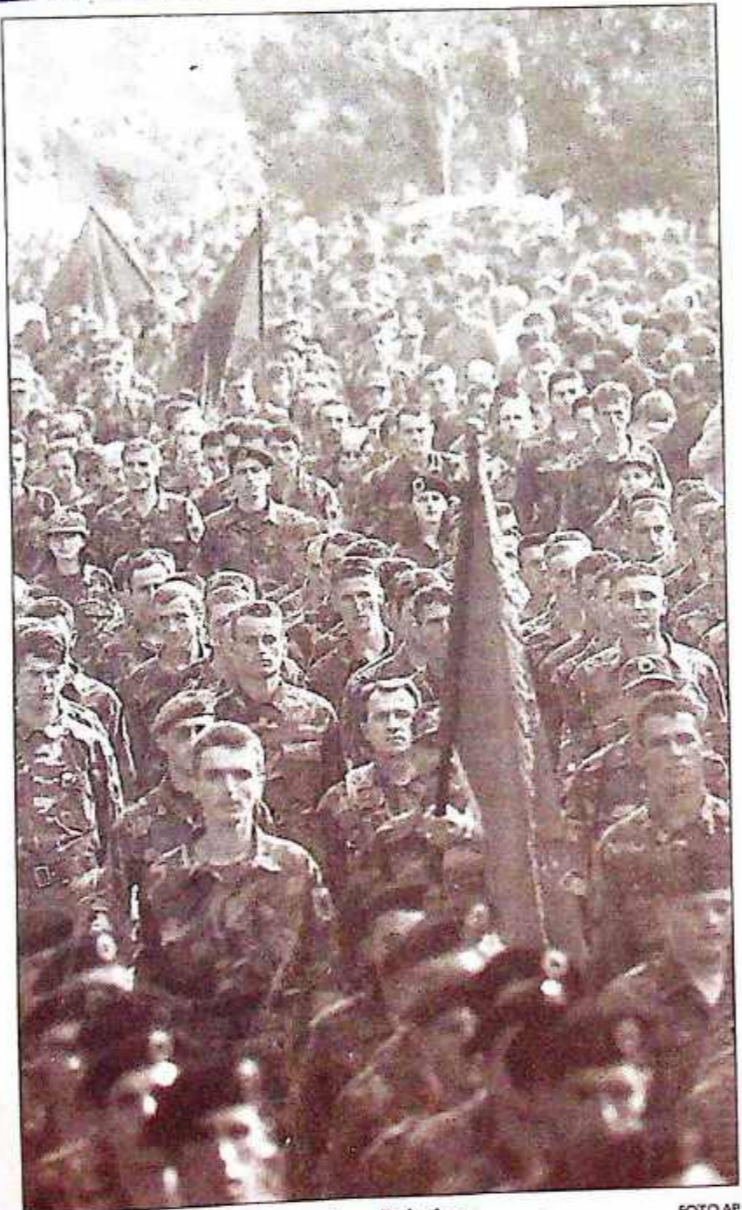
Met een handtekening onder een overeenkomst hadden zon-

dagochtend UCK-opperbevelhebber Agim Ceku en KFOR-opperbevelhebber Mike Jackson het einde van het UCK willen bekrachtigen. Zover is het niet gekomen. Reden voor het uitstel zou de onenigheid zijn over het Kosovo-Korps. KFOR zou de 'details' in de overeenkomst van zondag hebben willen regelen.

Volgens KFOR woordvoerder Roland Lavoie wachtte de ondertekening ook op een verklaring waarin Ceku bevestigde dat het UCK nu al haar wapens aan KFOR heeft overhandigd. Die verklaring kon Ceku nog niet geven omdat zondagavond nog - vooral symbolische - overhandigingen zouden plaatsvinden.

Dat er verspreid over Kosovo nog onbekende hoeveelheden wapens verborgen moeten zijn, neemt KFOR voor lief. Het is onbegonnen werk om elk dorp, elk huis te doorzoeken. Bij KFOR is men al tevreden dat met de ontmanteling van het UCK elk wapenbezit illegaal geworden is.

Zaterdagavond is dat in Pristina nog niet helemaal te merken. Twee internationale politiemannen krimpen in elkaar als vlak bij hun verkeerscontrole een mitrailleur afaat. Mensen juichen. Later klinken nog meer salvo's. Niets om je druk om te maken, meent Lavoie: 'Het schieten in de lucht is een voor de streek normale uiting van feestvreugde.'

UCK-strijders marcheren door Pristina. FOTO AP

UCK omgevormd tot Kosovo-corps

7-9-99 KOSOVO Het Bevrijdingsleger van Kosovo (UCK) zal na de geplande demilitarisering op 19 september worden omgevormd tot een "Kosovo-corps", zo is gisteren in NAVO-kringen vernomen.

KFOR-bevelhebber Jackson en UCK-commandant Agim Ceku hebben over de te vormen troepenmacht al in grote lijnen overeenstemming bereikt, zo werd gezegd. Russische en Joegoslavische regeringsfunctionarissen hebben de NAVO ondertussen beschuldigd van steun aan het afsplitsen van Kosovo van Joegoslavië. (AP)

Kfor tevreden over ontwapening UCK

18-9-99 PRISTINA - Het Kosovo Bevrijdingsleger UCK heeft volgens de Navo ruim 10 000 wapens ingeleverd en ligt daarmee keurig op schema. Zondag middernacht is de deadline. In juni beloofde het UCK al alle automatische wapens in te leveren. Het UCK zou nu omgevormd moeten worden tot een niet-militaire organisatie. Daarover beginnen binnenkort de eerste onderhandelingen.

'UCK bedreigt journalisten'

1-8-99 PRISTINA - Het Kosovo-Bevrijdingsleger (UCK) bedreigt en intimideert journalisten in Kosovo. Het doet dat met dezelfde methodes die eerder door de Servische politie zijn gebruikt. Dit zegt Baton Haxhiu, een van de prominentste Albanese journalisten in Kosovo, in een interview met de Voice of America. Haxhiu is hoofdredacteur van de krant *Koha Ditore*. Eerder hadden andere Kosovaarse journalisten ook al geklaagd over dreigementen.

Woensdag 28 juli

Vandaag een dag die een week kan vullen. Met de verzuchting aan het eind waarom een mens dit zichzelf allemaal aandoet – en zijn gezin. Het begon overigens goed: er was water en elektriciteit in Pristina. Het ochtendritueel op kantoor, met het laatste nieuws en aankondigingen, blijft een goed startsignaal voor de werkdag. Belangrijker is het daaropvolgende dagelijks beraad van het Uitvoerend Comité van de UNMK (het Interim Bestuur van de VN in Kosovo), bestaande uit speciale vertegenwoordiger Kouchner, mijn vier collega plaatsverrangerters en mijzelf. Een Latijns-Angelsaksisch kwintet, dat na aanvankelijke onwennigheid, op elkaar ingespeeld raakt.

Er heerst zorg over de naverking van de Gracko-massamoord, over het gebrek aan mensen en middelen voor een effectief bestuur en over de samenwerking met de UCK en politieke partijen. In de vervolgvorgadering van de eigen over-staf dringt het plotse lingen tot mij door dat we de contour van een sterk team beginnen te krijgen, met een goede nationaliteitmix en een redelijke man-vrouwverdeling.

Het goede nieuws van de dag is dat Mitjana – onze zachtzachtige, vegetarische, homoeopathische Franse – mijn belofte aan Kouchner inlost en vandaag Radio Pristina in de lucht krijgt, alle sceptis ten spijt. Dat ze daarbij een aantal mannelijke ego's in KFOR en VN heeft gekweest, nemen we op de koop toe.

Na een reeks bezoekers vertrek ik naar Gracko voor de begrafenis van de veertien vermoorde Servische boeren. Net op tijd bedenk ik dat de Albanese chauffeur door een Servische moet worden vervangen. Op de begraafplaats emotionele scènes. Veel klaagzang, veel bitterheid, telle beschuldigingen aan het adres van NAVO en UNMK. Mijn oproep om de geweldscyclus te doorbreken, klinkt ook mij tamelijk hol in de oren. Ik drink en spreekel wat raki, neem een suikerklont, druk handen, prevel condoleances. De schare journalisten, gewapend met camera's en satellietshoets, is meedogenloos.

Op kantoor komt UCK-leider Thaqi onverwachts, binnenvallen voor een een-op-eensgesprek in gebrekkig Duits. Hem moet iets van het hart. Daarna weer een stroom bezoekers, onder anderen bekenden uit Albanë die in Kosovo willen investeren. Ze bieden me een halfflandgoed aan voor de goede diensten Albanië bewezen en, naar ik vrees, voor een helpen, hand in Kosovo. Ik begrijp nauwelijks niks en geef hoog op van de deugden van concurrentie en verlicht ondernemerschap.

Bij de borrel van mijn Franse politieke medewerker trek ik bekende Kosovaren, onder wie de rondborstige, voormalige regeringsleider Bakalli ('ik was een communist maar geen Stalin en geen Hoxha'). Het blijft een wonder dat we in deze samenstelling in Pristina bijeen zijn. Twee maanden geleden was dat volstrekt ondenkbaar geweest.

Donderdag

Pristina is een heksenketel. Med-lijn Olbragt komt langs (Albanezen spellen fonetisch). De drie kranten die met buitenlandse steun gratis verschijnen, staan er vol van. In de *Kosovo Sor* (Kosovo Vandaag) lees ik ook nog dat Louis Van Gaal een mooi nieuw contract met Barcelona heeft afgesloten. Hier hebben we toch andere zaken aan ons hoofd, hoewel een vriendschappelijke voetbalwedstrijd goed voor het moreel zou zijn. Misschien moet ik een partij tussen Thaqi's UCK en Ra-gova's LDK organiseren. In Albanë werd zo'n wedstrijd tussen politieke kemphanen – waarin ik als

Foto Oleg Klimov / Fotobooks

HOLLANDS DAGBOEK

Daan Everts

Daan Everts (58) is hoofd van de Kosovo-missie van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) en plaatsvervangend speciale vertegenwoordiger van de secretaris-generaal van de VN. Hij is getrouwd met kunstenaress Heleen Waterbolk en heeft twee zonen.

scheidsrechter mocht optreden – een groot succes en het begin van een politieke dialoog.

Het gesprek met Albright is kort en krachtig. Rugova schittert door aanwezigheid, wat hem niet in dank wordt afgenomen, ook niet in eigen kring.

Met de moedige journalist en rechtsgeleerde Blerim Reka bespreek ik plannen voor een School voor Journalistiek en een Wetsecentrum. 's Avonds eten met twee 'ministers' van Thaqi's 'voortlopige regering'. De een heeft tien jaar gevangenis gezeten, de ander was tot twintig jaar veroordeeld maar bleef als een van de eerste UCK-leiders ongrijpbaar. Een jonge man, maar door beproeving geleend. Ze maken bezwaar tegen het internationale wantrouwen tegen hun beweging. Wij hebben het tegen het regime opgenomen, wij zijn altijd anti-communistisch geweest, wij hebben zij aan zij met de NAVO gevochten, wij doen loyal met met de Kosovo-Raad (die UNMK adviseert), waarom krijgen wij minder krediet dan zij die op zijn best langs de kant stonden, aldus verzuchten ze. Ik probeer wittig te geven.

Een nachtelijk gesprek met twee verslaggevers van Reuters sluit een lange dag af. De kaars

heeft weer aan twee kanten gebrand. We moeten kalmer aan doen, vermaan ik mezelf.

Vrijdag

Vroeg op om een nieuwe joggingroute te verkennen. We rennen naar een grootdeels verlaten Servisch dorp, bewaakt door Britse paratroepen. Triest isolement. Kapotgeschoten of verbrande huizen van Albanezen bieden ons derweg een al even treisde getuigenis van wat zich hier eerder heeft afgespeeld. Het roept herinneringen op aan de maacbere spookdorpen in Kroatisch Krajina en de verschrooide straken in Bosnia. Het blijft onbegrijpelijk hoe anders de derde keer Servische leiders etnisch geweld hebben ontkeend. Hopelijk is de Sarajevotop van vandaag een historisch keerpunt en zal het Stalbliefschap zoveel onderlinge afhankelijkheid en gemeengoed scheppen dat de primitieve etnische strijd definitief tot het verleden behoort.

De verdere dag gaat op in vergaderingen, bezoekers van beide en ver en een verrassend bezoek van, alweer, een UCK-leider op zoek naar begrip en advies. De LDK laat me telefonisch weten dat Rugova in aantocht is en een gesprek wil.

's Avonds gegeten met een collega uit mijn VN-jaren die laatste nieuws en veel roddels uit New York meebrengt. Verhalen over broodnijd en zelfzucht die niet vrolijk stemmen. Vanuit het ovsere restaurant op de negende verdieping kijken we neer op Pristina, een provinciale weergave van Sarajevo, laag gebouwd onder rode pannendaken. Het pittoreske beeld wordt verstoord door rookwolken die op nieuwe huisverbranding wijzen.

Zaterdag

Voor het eerst sinds lange tijd een slapeloze nacht. Beste remedie is een flink eind hardlopen. Het aantal joggers groeit. We hollen door een groot, groen park buiten de stad tot aan een door de NAVO platgegooid hotel, waar Servische paramilitairen en politie waren gelegerd. Net als het kapotte postkantoor (telecommunicatie!) midden in de stad een doelwit van precisiebombardementen.

Later volgt een openhartig gesprek met Sven, de baas van de VN-politie. Het goede nieuws is dat hij een nieuw contingent politiemannen heeft binnen gekregen. Het slechte nieuws is dat ze geen Engels spreken en niet met wapens weten om te gaan. Niet exact wat hij nodig heeft voor *law and order*.

's Middags overleg met KFOR over actualiteiten. En passant vraag ik of het wrak van een autobom wordt weggehaald voor het huis van Rexhep Qosja, de 'Abraham Lincoln' van Kosovo, zoals hij door het State Department werd gekenschetst. Met zijn hard en streng voorkomen, maar ook zijn torenhoog moreel gezag, een treffende gelijkenis.

Om vier uur slaat de vermoedelijkheid toe en knijp ik er een uur tussen om thuis bij Pagani's voofoon en gitaar-duetten uit te rusten. Al ruim drie jaar zonder echte vakantie, dat gaat bij deze zeventdage werkweek opbreken.

De latere avond brengt de hele jeugd van Pristina in beweging. In de auto's rijt gemaakte hoofdstraat dreuntelen honderden jongeren heen en weer. De cafés en terrassen zitten vol, alsof er nooit oorlog is geweest. Maar de minderheidsgroeperingen zitten

thuis in gespannen afwachting of de nacht nieuw onheil brengt. Klachten over anonieme dreigementen en intimidatie blijven binnenstromen. Vergeldingsdrang, al dan niet gepaard met simpele roofzucht, laat zich niet zo gemakkelijk intomen. Waar blijft toch die 'robuuste' internationale politiemacht?

Zondag

De mountainbike uit het vet gehaald en Pristina uitgereden, gevolgd door auto met chauffeur. Een veiligheidsvoorschrift dat me overbodig lijkt. Ik rij langs een fabriekscapex in puin. Ik ontwijf een paar grote kraters van bominslagen. Verderop duidt rood lint op mijnengevaar, maar op de verharde weg fiets ik geen risico. Veel bedrijvigheid op het land. Een groepje boeren moedigt een onhandige stier aan een koe van nieuw leven te voorzien. Als dat geen bewijs is van geloof in de toekomst!

Ergens langs de weg zie ik 22 vers gedolven graven op rij. Waarschijnlijk herbegraven lijken uit een massagrav. Nog steeds worden nieuwe bevizen van massamoord gevonden. Dat maakt onze oproepen tot verzoening niet gemakkelijker. Na een wurtje stop ik voor een *Ruskij caj*, Russische thee, en keer weerom.

In de middag een gesprek bij Rugova thuis. Hij ziet er ontspannen uit na zijn zelfverkozen Romeinse ballingschap. Ontspannen is ook het gesprek. Hij belooft niets dan goeds en samenwerking en laat me zijn verzameling stenen zien.

Een nabespreking op het terras van Grand Hotel dat alle behalve 'grand' is. Een politiek trefpunt. De manager komt erbij zitten. Twee maanden geleden was hij een vluchteling in Macedonië, diep in de put. Nu vol toekomstplannen. Hij gaat twee andere gevallen hotels opruimen.

In het nabijgelegen station wordt een benefietconcert gegeven. Patriotische liederen galmen over de daken. Zoals zoveel was ook het stadion al vele jaren taboe voor de Albanezen. Voor hen bracht de oorlog een eind aan discriminerende 'apartheid'.

Maandag
Vroeg gewekt door het roterend geweld van twee helikopters die om onduidelijke reden boven mijn dak blijven hangen. Er is vannacht een bomanslag op de orthodoxe kerk-in-aanbouw gepleegd. Tegenover mij blijken drie Montenegro'sse vrouwen te wonen die al weken niet buiten de deur durven en alleen op speciale klospagnalen opendoen.

Ik vind tijd om Heleen te bellen en Gilles in Amsterdam aan te sporen nog deze eeuw af te studeren. Het wordt tijd dat hij zich aan de verlamende greep van de grachtengordel ontworstelt. Die misplaatste Amsterdamse zelfgenoegzaamheid houdt handen in de mouw. Ik bel ook naar Buitelandse Zaken, maar iedereen is op cursus, verlof of dienstreis.

Dinsdag

In het Gnjilane-district zijn problemen. In de stad zelf ligt de zingunerwijk grotendeels in as. Zij de Roma, worden beschuldigd van collaboratie met de Serviers en hebben bijna allen de vlucht genomen. Meer waarschijnlijk werden ze gedwongen om handen en spandensten te verlenen, zoals bij het graven van massagraven. We horen verhalen over branden, kidnapping en moord. De UCK ontkent daarachter te zitten, maar lijkt toch op zijn minst deze vergeldingsacties te tolereren.

Anderzijds horen we ook van Servische stroproochten vanuit de naburige Servische grensstreek, en van honderden Albanezen die vandaar Kosovo worden ingesjaagd. Etnische zuivering aan twee kanten. We rijden langs een Russisch KFOR-checkpoint en worden professioneel bejegend. Op de terugweg stoppen we bij het veertiende-eeuwse klooster van Grackanica. Al jaren naar uitgekoken, maar het exterieur is verinkt door grote glazen wanden. De orthodoxe kloosters van Pec en Deçani zijn mooier gel-

Vergeldingsdrang

laat zich niet intomen.

Waar blijft de

'robuuste' internationale politiemacht?

gen, in meer oorspronkelijke staat en rijker aan fresco's.

Alweer een werkdiner tot besluit van de dag, in gemeentelijk gezelschap. De Zuid-Europaanen drinken wijn, de noorderlingen bier en een Kosovaar mengt wijn en cola.

Woensdag 4 augustus

Vandaag verzamelen we alle Niet-Gouvernementele Organisaties, waaronder zowel kaf als koren. De elektriciteit valt weer uit, maar een nieuwe generator houdt de computers gaande. Ener is weer goed nieuws. Buitelandse Zaken heeft mijn verzoek om extra personele steun goedgekeurd. Drie medewerkers (stijers) Weliswaar niet helemaal het pakket van mijn voorganger, acht bodygards, twee gepantserde li-mousines met chauffeur en een team van assistenten, maar dat was ook wat veel van het goede.

De elektriciteit blijft uit en we gaan een heel donker, nachtelijk Pristina in. Kaarsen lichten het eten bij, ook op straat. Helikopters scheren als vliegende schijfwepers over de stad. Ik loop tas tend naar huis en zoek met lichten de deur, het sleutelgat en mijn weg door gang en kamer. Het schemer van de laptop – op batterij – is de enige andere lichtbron. Ik sluit dit dagboek af in duister.

'Verenigd Albanië blijft doel UCK'

Van onze verslaggeefster
Corine de Vries

PRISTINA

Het Kosovo Bevrijdingsleger UCK zal blijven strijden voor een Groot-Albanië. Dat zegt UCK-commandant Seidi Veseli in een vraaggesprek met *de Volkskrant*. Hij weigert echter deze omstrede term te gebruiken en spreekt gewoon van Albanië of zo nodig van 'Verenigd Albanië'. Daartoe rekent hij Albanië, Kosovo en de Albanese gebieden in Macedonië en Montenegro.

'In het Westen noemen jullie dat Groot-Albanië, maar toen Duitsland zich verenigde, spraken jullie ook niet van Groot-Duitsland. Aanvankelijk dachten jullie dat een verenigd Duitsland gevaarlijk zou zijn, maar uiteindelijk heeft het voor de Europese Unie alleen maar voordelen opgeleverd.'

'Een Verenigd Albanië voor alle Albanen is al dertig jaar ons doel, en hoewel we ons nu confor-

meren aan de afspraken die we met de NAVO hebben gemaakt, zal dit ook altijd ons doel blijven', zegt Seidi Veseli. Hij was tijdens de oorlog strategisch commandant van het UCK in het noorden van Kosovo.

De 53-jarige Veseli behoort tot de kleine groep Kosovo-Albanen die het UCK heeft opgericht. Al sinds 1969 verdiepte hij zich in guerrillaoorlogsvoering. Hij heeft in de afgelopen jaren vele honderden UCK-strijders opgeleid. 'Ik realiseer me al mijn hele leven dat we ooit tegen de Serviërs zouden moeten vechten. Niet omdat ik zo bloeddorstig ben, maar omdat het

Servische extremisme samen met het Russische chauvinisme de grootste kanker in de wereld is.'

De eenzijdig gevormde regering van UCK-leider Hashim Thaci stelt zich op dit moment diplomatieker op, maar streeft ook naar een Verenigd Albanië, zegt Veseli. 'Het huidige vredesakkoord is volstrekt onacceptabel voor het UCK. Het is een kinderlijke illusie te denken dat de Albanen ooit nog kunnen leven onder de Servische bezetting.'

Het UCK gaat ervan uit dat binnen afzienbare tijd in Kosovo een referendum over onafhankelijkheid zal worden gehouden. 'We vertrouwen erop dat de Europeanen hun vergissingen uit 1873, 1913 en 1945 - toen zij iedere keer instemden met de opdeling van de Albanen - goedmaken.'

Veseli waarschuwt Europa voor het gevaar van de Russische inmenging in Kosovo. Volgens Veseli hebben de Russen die vóór de NAVO het vliegveld van Pristina bezetten van deze voorsprong gebruik gemaakt om de rol van Rusland in de oorlog te maskeren. 'Ze hebben de Russische wapens ver-

borgen die Moskou aan de Serviërs had uitgeleend.'

Het UCK zal de Russische KFOR-troepen nauwgezet in de gaten houden. 'Alleen als de Russische militairen zich keurig aan de NAVO-regels houden, zullen we hen gedogen. Ze moeten officieel verklaren dat ze tegen Milosevic zijn, en ze moeten de Servische paramilitairen oppakken die nog vrij rondlopen.'

Zie ook pagina 4

Met genoeg wapens had UCK ook zonder NAVO gekund'

Al sinds 1969 bereidt Seidi Veseli een guerrillaoorlog in Kosovo voor. Tijdens de NAVO-bombardementen was hij strategisch commandant van het UCK, nu heeft hij zijn wapens neergelegd. 'Tijdens de oorlog heb ik alle Serviërs die ik tegenkwam door het hoofd geschoten. Maar ik haat de Serviërs niet. Het is nu tijd voor vrede.'

Van onze verslaggeefster
Corine de Vries

PRISTINA

Zijn kalasjnikov heeft hij ingeleverd bij de NAVO, zijn groene uniform vervuld voor een witte jas. Sinds drie weken is Seidi Veseli weer hoofd van het ziekenhuislaboratorium in Pristina, na vijftien jaar te zijn weggeweest.

President Hashim Thaci van de eenzijdig gevormde UCK-regering

heeft hem een aantal ministersposten aangeboden, maar die heeft Veseli afgeslagen. 'Er zijn genoeg mensen die politiek kunnen bedrijven, mijn taak ligt nu hier, in het ziekenhuis.'

Veseli zat van 1984 tot 1991 in de gevangenis vanwege zijn separatistische ideeën. Toen hij vrijkwam, trokken de eerste UCK-strijders de bergen in. 'We organiseerden van daaruit het verzet tegen de Servische politie, verrichtten aanslagen en doodden politiemensen die zich misdroegen.' Al na twee maanden werd Veseli weer gevangen genomen, dit keer tot 1994. Na zijn vrijlating vestigde hij zich in Albanië, van waaruit hij politiek actief was. 'Ik trad op als de juridische vertegenwoordiger van het UCK.' In december vorig jaar kwam hij terug naar Kosovo om te vechten. Hij beseft dat de tijd van politiek bedrijven voorbij was.

Veseli werd strategisch commandant van brigade 153, die vocht in de regio Llapi, tussen de

Kosovaarse hoofdstad Pristina en de Servische grens - waar twee belangrijke aanvoerroutes voor het Servische leger doorheen liepen. Hij gaf daar tijdens de NAVO-bombardementen leiding aan 2500 UCK-strijders. 'Op een gegeven moment was een deel van mijn brigade omringd door drie Servische brigades van in totaal negenduizend man. Op een vierkante kilometer hebben ze toen in één dag 360 granaten op ons afgevuurd. Maar ik leef nog.'

'In totaal hebben wij duizend Servische soldaten gedood, in hinderlagen en door van achteren aan te vallen. In mijn brigade zijn slechts vijftien UCK-strijders gedood. Ik heb een aantal keren oog in oog met Servische soldaten gestaan en moeten moorden om te overleven. Niet zo heel vaak, omdat ik als commandant vaak in de achterhoede bleef.'

'Mijn vuistregel was: in de eerste plaats vechten met je hersenen, niet met je wapens. We waren voortdurend in beweging, altijd in

kleine groepjes, droegen al onze gewonden op onze rug mee (in het heetst van de strijd waren dat er dertig) en deden nooit iets zonder een doordacht plan dat was besproken met het centrale commando. Communiceren deden we via sateliettelefoon en radio, vrijwilligers brachten ons voedsel. Het hele Albanese volk stond achter ons, dat heeft ook enorm geholpen.'

'Hoewel veel soldaten geen lange training konden krijgen, moesten ze allemaal slagen voor de Chinese test voor vrijheidsstrijders op het tweede niveau. Dan pas kregen ze een wapen en mochten ze meevechten. Die methode is ook gebruikt door de partizanen van de Vietcong. Veseli leest al dertig jaar oosterse boeken over guerrillaoorlogsvoering en lesmateriaal van militaire academies. 'Die boeken heb ik gekregen van bevriende vrijheidslegers uit Azië, Afrika en Latijns Amerika.'

Anders dan wat veel gesuggereerd wordt, heeft het UCK nooit

afspraken gemaakt met de NAVO over een gezamenlijk offensief. 'Althans niet in mijn regio. Ik had alleen een afspraak met de NAVO dat ze de weg van waaruit wij de Serviërs aanvielen - tussen Leskovac en Pristina - niet zouden bombarderen. En ik heb de NAVO veel informatie doorgespeeld. Twintig keer heb ik de exacte coördinaten doorgegeven waar zich Servische troepen en materieel bevonden. Maar die locaties zijn nooit gebombardeerd.'

Veseli spreekt ook tegen dat het UCK ooit geld of wapens zou hebben ontvangen van de Verenigde Staten of de Albanese regering. 'Al het geld van het UCK is geschonken door Albanen in Kosovo en in het buitenland.'

'We hadden grote problemen met de wapentoevoer, die was vaak volledig geblokkeerd. Als de Amerikanen ons wapens zouden hebben gegeven, dan had de NAVO helemaal niet hoeven ingrijpen. Het UCK had in een maand 500 duizend man bij el-

kaar kunnen krijgen. Dat klinkt overdreven, maar Albanen zijn jong en dynamisch, 70 procent is jonger dan 30 jaar. De internationale gemeenschap had zich veel geld kunnen besparen. Wij waren bereid en in staat om te vechten.'

De Serviërs stellen alles in het werk om het UCK in de media zwart te maken, meent Veseli. Dat UCK-leider Thaci kritische UCK-commandanten heeft laten vermoorden, zoals *The New York Times* deze maand schreef, is 'absolute onzin'. 'Gelukkig weet de internationale gemeenschap dat ook. Ik heb vertrouwen in Thaci, hij is jong maar loopt al heel lang mee in het UCK. Maar Thaci zal zichzelf natuurlijk moeten bewijzen. Dit is een testperiode.'

Het UCK is een gedisciplineerd leger, zegt Veseli. 'We hebben een groot deel van onze wapens ingeleverd omdat het Westen heeft beloofd onze belangen te zullen behartigen. Maar als het moet, pakken we de wapens weer op en trekken we weer de bergen in.'

Het is volgens het UCK onvermijdelijk dat de delen van Macedonië en Montenegro waar veel Albanen wonen, zich uiteindelijk bij Albanië en Kosovo zullen aansluiten. Veseli: 'Beide landen zijn door Tito gecreëerd. Neem Macedonië: dat moest dienen als buffer tussen Griekenland en Bulgarije. De Macedoniërs zijn gewoon Serviërs en Bulgaren, ze hebben niks met die oude Griekse naam te maken. De internationale gemeenschap moet goed begrijpen dat zonder een acceptabele oplossing voor alle Albanen, het nooit vrede kan zijn op de Balkan.'

Het UCK wil geen militaire dictatuur instellen, of een etnisch zuiver Albanië, benadrukt Veseli. 'De Serviërs die niks kwaad hebben gedaan, mogen hier natuurlijk blijven. Wij zijn een vreedzaam volk dat ervan droomt te kunnen leven in een democratisch, vrij land. En wellicht kunnen we ooit, als een Verenigd Albanië, lid worden van de Europese Unie.'

9-7-99

>BUYING AN INTERVENTION:

>KOSOVO AND ALBANIAN PAC MONEY IN CONGRESS

>By Benjamin Works, Director, The Strategic Issues Research Institute

>

>Hack and I, along with a select group of others, have been at war with the KLA over its heroin and terrorist connections. We also knew something about how political money bought this war policy. Here's the story.

>

>Back in 1995, late in the Bosnian war, I got a reference to a 1986 Senate Resolution proposed by Senator Bob Dole of Kansas, decrying Yugoslavian official oppression of the Albanian population of Kosovo --that's 1986, when the Albanian Autonomous government was still fully operational. Joseph DiGuardi, a New York Republican, sponsored the companion House Resolution, both of which never emerged from committee.

>I got a copy of that Senate Resolution Nr. 150 from the Congressional Register of June 19, 1986 and then let it sit in my file for a long time, while the NATO occupation of Bosnia appeared to keep things calm.

Meanwhile, Bob Dole managed to lose the 1996 Presidential Election, then

>vigorously supported Mr. Clinton's year-by-year extensions for keeping some 6900 US soldiers

>in Bosnia.

>As the KLA insurrection in Kosovo reached civil war levels, I began to think about that resolution and how it misrepresented history. I had done considerable reading on the origins of the Yugoslav conflicts, pulling Washington Post, New York Times and other reports from the 1980s, bearing on Kosovo and the collapse of the Federative Republic's communist government under the pressure of ethnic-nationalism.

>Well, pieces fit together showing that all along it has been the ethnic nationalist fascist losers of World War II in Croatia, Bosnia and Kosovo who have been exploiting the political process in Germany and the United States. Their goal has been to effect the division of Yugoslavia and the cleansing of Serbian populations from their territories, while purporting that "Greater Serbia" was the menace to European security and not the

>Spanish acronym, SIN. The United States has not openly acknowledged a
>liaison with SIN.
>
>The executive director of the Americas division of Human Rights Watch,
>José Miquel Vivanco, called the admission shocking.
>
>The service has a reputation as an instrument of violent right-wing
>repression and, despite its ostensible role as a counternarcotics force,
>as an institution corrupted by cocaine.
>
>"It's really indefensible for us to be supporting a corrupt and repressive
>organization like the Peruvian intelligence service," said Elliott Abrams,
>who as Assistant Secretary of State for Latin America in the Reagan
>Administration defended ties to right-wing forces. "The Congress ought to
>cut off this relationship now, before more damage is done to Peruvian
>democracy and to the reputation of the United States. You cannot fight
>drug trafficking by supporting a corrupt and repressive organization that
>is destroying the bases for a democratic Peru."
>
>The bill also provides \$50 million for training foreign troops, although
>it warned against abuses by Indonesian forces schooled under that program.
>
>On a 55-to-43 vote, the Senate set aside an amendment to lift the ban on
>travel to Cuba by Americans. Many Republicans and some Democrats
>forcefully opposed the amendment, citing longstanding loathing for
>President Fidel Castro of Cuba and his policies.
>
>"Give no quarter to the oppressive Government," said Senator Bob Graham,
>Democrat of Florida.
>
>A sponsor of the amendment, Patrick J. Leahy of Vermont, the ranking
>Democrat on the subcommittee, said the rationale for the ban was long
>gone. "Let's have the courage to admit the cold war's over," Leahy said.
>
>In many aspects, the bill provides less money, with more restrictions,
>than the White House wanted. For example, it threatens to cut economic aid
>to Moscow if Russian troops interfere with NATO's operations in Kosovo.
>
>The measure allots \$1.92 billion in military aid and \$960 million in
>economic aid to Israel, \$1.3 billion in military aid and \$735 million in
>economic aid to Egypt and \$150 million in economic aid for Jordan. But it
>eliminated \$350 million that the Administration had sought to help put
>into effect the peace accords that Israel and the Palestinians signed last
>year.
>
>The legislation includes \$150 million in aid to Kosovo, \$85 million for
>Albania, \$60 million for Romania, \$55 million for Macedonia, \$45 million
>for Bulgaria and \$35 million for Montenegro.
>
>It would spend \$220 million on the Peace Corps, \$20 million less than the
>White House sought, and \$175 million for antiterrorism programs, a cut of
>more than \$30 million.
>
>It would provide \$610 million for the Red Cross and the United Nations to
>help refugees, with \$60 million for those settling in Israel. It listed
>\$10 million for Iraqi opposition groups and \$6.5 million to support
>democracy advocates in Burma.
>
>The House has not acted on its version of the bill.
>

post-fascist "Greater Croatia" and "Greater Albania."

>Survivors of the Croat Ustashe movement in southern Germany began their work in the 1960s, but Joseph DioGuardi must be given credit for a sustained campaign to influence Congress beginning in the mid-1970s. DioGuardi, an Albanian American whose ancestors came from an Albanian transplant community in the heel of Italy, sat in Congress for several years in the mid-1980s as a Conservative Republican from New York's Westchester County, but creating a Greater Albania was his agenda as a map on his website shows (www.aapac.com). His Political Action Committee (PAC) activities are easy to follow from 1988 on.

>What makes the PAC and individual contributions to campaigns more interesting is the demonstrated connection between the Kosovo Heroin Mafia, its "pizza connection" distribution ("inherited" from the Gambino crime family) and money-laundering networks, and the number of pizzeria owner-contributors listed in DioGuardi's filings. The Croats and Albanians came up with big pots of laundered money, then spread it around selectively, with American politicians helping to persuade other members in Congress.

>I have indications of a political alliance between DioGuardi and Bob Dole going as far back as the early 1970s, but have not yet got all the evidence in hand. What I do have is sufficient to reach tentative conclusions about how foreign policy, in a democracy, can be "bought" --that is precisely what happened in the case of the Kosovo Air War.

>

>In early 1987, kicking off his 1988 bid to wrest the GOP nomination from then-vice president George Bush, Dole received \$1.2 million from Albanian American supporters in New York City, while DioGuardi received \$50,000 at the same dinner. I expect the funding trail goes back further, at least to Dole's 1976 campaign. It certainly continued from

>1987 through to the present.

>As the collapse of Yugoslavia loomed, the Croatian and Albanian lobbies continued their campaign: Defense & Foreign Affairs Strategic Policy, Mar 31, 1993 issue, reported as much as \$50 million was larded around Capitol Hill in a two-year period which saw the defeat of George Bush and led to Bob Dole's control of the Republican party:

>

>The United States Congress, still reeling from a series of financial scandals involving representatives and senators, is now bracing for a new problem: the massive financial "contributions" which have been made to election funds of politicians by Croatian sources over the past two to three years. One Congressional investigator told Defense & Foreign

>Affairs Strategic Policy that the donations and expenditures on Washington lobbying by the Croats over the past two years "could well exceed \$50-million." Much of this came directly from Croatian lobbyists, and some from Croatian American businessmen.

>"Many of the campaign contributions have been recorded legally," the investigator said, "but many are questionable. But what is more important is that there has been a pervasive attempt to push the United States along a line defined by foreign powers-Croatia and Germany-and it has not been subtle. Elected officials are being told to either support the Croatian line or face either a removal of funding or are told that funding will be given to their opponents. Or they are literally bribed

>into supporting the Croatian line. This was going on long before Croatia even made its open bid for recognition as an independent state."

>Now, as to individual contributions, there are campaign contribution limits on individuals, then there are Political Action Committees (PACs), "Soft Money" contributed to the parties and fed back to candidates, and there is the time-honored custom of passing bundles of hundred dollar bills in brown paper bags to favored candidates. Federal Election Commission (FEC) records are on-line (<http://www.tray.com/fecinfo/>) and I have been able retrieve records for Joseph DioGuardi's PACs going back to the 1988 election cycle,

and have also tested Bob Dole's 1996 Campaign and Liddy Dole's Campaign-2000. It is all there in the lists of candidates and contributors.

>

>In particular, most of the Congressmen speaking loudest against Serbia and Serbs are those receiving money from DioGuardi's PAC. Some have simply been beguiled, others may be more disingenuous. Recipients come from both sides of the aisle but are mostly members of the House or

>Senate foreign relations committees: Joseph Lieberman and Jesse Helms, Benjamin Gillman and Tom Lantos. These records do not reveal monster sums of money, but demonstrate the tip of the iceberg, where "soft money," individual declared contributions and bags full of \$100 bills

>also find their way to select candidates.

>It is clear that Bob Dole and Joe DioGuardi, in league with Croat and Bosnian fascist émigrés, worked very effectively to set up US foreign policy to dismantle Yugoslavia and ruin the Serb people. They have succeeded admirably because they were organized and persistent, while

>their opponents were disorganized and, ultimately, outnumbered by the overwhelming flood of media propaganda. Now, the US taxpayer is on the hook for Billions of Dollars, while our service personnel will be tied down for years in Bosnia and Kosovo, again attempting the kind of nation

>building that failed so spectacularly in Somalia and Haiti.

>

>For those wishing to inspect the details of these fundraising, I have loaded the summary lists compiled thus far at my website along with a companion reading file on the KLA and Heroin:

>

>http://www.siri-us.com/backgrounders/Archives_Kosovo/AlbanianAmericanPac-1980-98.html

>and http://www.siri-us.com/backgrounders/Archives_Kosovo/KLA-Drugs.html

>

8-7-99

CIA supported terrorists and DEA now chases them as narco-dealers
July 08, 1999

"Politika ekspres", 8th July 1999

Mirjana Cekerevac

London's "Times" in the text published on the day when the aggression on our country began, asked the question as whether the West should support "guerilla army that seems to be partly financed by the organized criminal". It was not a secret that ethnic-Albanians in Kosovo and Metohija were hearty supported by a powerful maffia and that KLA is a product of some foreign intelligence services. But the "Times" and other Western media unambiguously reveal it only now. The International Agency for Struggle against Narcotics, however, on its last meeting, held during bombings of FRY, decided to have Kosmet one of the priority territories for its actions.

Costs of the struggle against narcotics should be born by Germany and America who face the greatest problems with ethnic-Albanian mobsters. Already within sending of civilian police in Kosmet, Americans should send thirty top experts for struggle against narcotics. Europeans complain through their media, that supported the aggression on our country, that KLA is a real problem and that it includes various gangs of murderers and narco-dealers who, in fact, are not "fighters for freedom" at all. We remind that Kosovo and Metohija Verification Mission head William Walker, although knowing quite well who he was dealing with, was searching his collaborators among them who are nowadays described as persons with "bloody hands". Personally involved in numerous troubled missions in Latin America, where American CIA, with assistance of narco-dealers, kept authoritarian regimes on power.

That American intelligence service also played a certain role in establishing of KLA. Michael Chudowski, professor of the Faculty of Economy at Ottawa University, wrote a study about the phenomena of Albanian mafia and its relations with intelligence services in the USA and Germany. He points out that the records of the European police, supported by numerous intelligence reports and studies, prove that KLA was connected with organized criminals of Albania, Turkey and Western Europe and that governments of these countries have known that already from 1990. According to renowned intelligence analyst John Witley, Bonn and Washington, by means of their agencies BND and CIA started to fulfill the task of forming and financing the Kosovo rebellion army - KLA with the aim of establishing a new influence sphere in the Balkans.

In May, during the aggression on our country, when terrorists were favorites of the Western press, NATO supplied a secret document to governments of Czech, Hungary and Poland on the occasion of their entrance into the Alliance. In that document it is openly said that KLA is a terrorist organization financed by taxes of Albanians in diaspora paid on income realized in trade of narcotics. This secret document was "revealed" in Italian weekly "Il Rorgese". The mentioned report included a kind of map showing channels of narcotic trade as well as of KLA supply with weaponry.

According to the report of the German Federal Criminal Office published in May, "ethnic-Albanians from Kosovo and Metohija are the most violent and energetic group dealing with distribution of narcotics and drugs in the streets of West European countries. According to the report, even 75 percents of all narcotics available in the European market pass through the so-called Balkan corridor covering the territory of Greece, Albania, Macedonia, Kosovo and Metohija, Bulgaria, Romania, Hungary, Croatia and Austria. American DEA, which deals with narcotics and whose special forces should have to come to Kosovo and Metohija now to struggle against narco-dealers, assessed a long time ago that "from Turkey and through Balkans somewhere between four and six tons of heroine go to Europe and somewhat less to America".

In May, the "Jane Intelligence Review" published the assessment that KLA has a profit of narcotic sale amounting to "tens of millions dollars". The "Washington Times" cites a high rank official of the American Drug Enforcement Agency who says that in 1998 the terrorists were terrorists and then, for political reasons, became fighters for freedom.

Nothing of that was unknown to Western diplomats or their media. However, the West supported "liberation movement" and has not broken the relations with drug traders. In the case of KLA the method of the American CIA already tested in the Central America, Haiti and Afghanistan was applied. Connections with illegal drug traders were established. The obtained money went to legal banking systems and upon "washing" served for "fighters for freedom" arming. The White House has recently recognized and apologized for secret operations in the Central America for supporting authoritarian regimes. All these operation had narcotics, "dirty" money and "fighters for freedom" in common.

7-7-99

Serbs in Albanian concentration camps
July 07, 1999

Greatest killers in world - terrorists in Kosovo and
Metohija

Pristina, July 6 (Mininf, Beta) - Leaders of Serbs from Kosovo threatened yesterday that they will break any contact with the representatives of Kosovo Albanians unless they "undertake visible steps to stop the terror and free arrested and abducted Serbs".

We are in possession of firm evidence that the concentration camps for Serbs are still existing and that the Serbs are submitted there to the torture in the way that wasn't suitable even for the Middle Ages, they claim.

Serb, killed in concentration camp

They also demanded the UN civilian mission on Kosovo and KFOR to "urge energetically from the Kosovo Albanians leader" to "make publicly a distance from the latest violence".

They directly accused the leader of the terrorist KLA and self-proclaimed Prime minister of the "Interim Kosovo government", Hashim Thaci for heading, two hours only after signing the common declaration, the "celebration and agitation in Pristina", when were

destroyed, among the rest, the monuments of Vuk Stefanovic Karadzic and Petar Petrovic Njegos.

Victim of torture in
Albanian concentration camp

They demanded the UNMIK and KFOR to "condemn violence that took place during the Albanian 'celebration' on July 2nd.

More than 10.000 Kosovo Albanians celebrated in Pristina, late at night on July 2nd, firing from automatic weapons, the anniversary of the "proclamation of the Republic by the Kosovo assembly".

In the letter, the leaders of Serbs from Kosovo also demand the international community representatives on Kosovo to "ask energetically the Kosovo Albanian leaders, especially Thaci, to distance themselves publicly from the latest violence and address publicly to their people with the invitation to live in peace and tolerance."

Authority that Thaci has among the Albanian people makes him very responsible for his actual and future behavior as well as for the concentration camps where tenths of Serbs, Montenegrins and Gypsies are killed every day.

Hashim Thaci and CIA against Bukoshi and German Intelligence Service
July 07, 1999

Terrorists and American soldier in mutual patrol

Pristina, July 7, 1999 - In accordance with the Wesley Clark - British General Michael Jackson agreement, the gathering of the members of the so-called KLA into collection points is really forming of future barracks for the paramilitary of the Albanian terrorists, who are to take over local power. In that way, the final blow would be inflicted to Bujar Bukoshi and his, up till now, almost unknown FARK (Forces Army Republic of Kosovo) that has some two thousand people.

Continuing mutual business
- KFOR officers with a terrorist

Bukoshi, who is known to be a follower of Ibrahim Rugova, also the agent of the German intelligence service (BND), has had, since the very beginning of the tragic events in Kosovo and Metohija, full support of his order-givers, who have been, along with the CIA, whose disciple Hashim Thaci is, fighting for the leadership over Albanian separatists. The rivalry culminated in the second half of last year, when Bajram Bukoshi created the terrorists gangs known as the FARK, with the goal of pushing back Thaci and the KLA.

The intention of American intelligence officers and Hashim Thaci is to create a "Defense Army of Kosovo" within the next ninety days, with the wholehearted engagement of the KFOR. Since the headquarters of the terrorist KLA has divided the territory of Kosovo and Metohija into eight operational zones - Drenica, Lab, Dukadjin, Pasta Podrimska, Lipovica, Nerodimska and Saija (two to three hundred bandits labeled brigades were operating in each) - Hashim Thaci and his bosses intend to reestablish the mentioned zones. Among other things, this is why they resisted the stationing of Russian troops, which would disrupt their plans, so much.

In accordance with this, the KFOR is planning, according to well-informed sources, to form six to eight collection points for the members of the KLA, while the terrorists of the FARK no one even mentions. The possibilities of placing the collection points in Pristina, Kosovska Mitrovica, Urosevac, Malisevo, Glogovac, Suva Reka and Pec are being considered. In each collection point, twelve to sixteen hundred terrorists are to be gathered and "disarmed", that is to say that they are to gather some ten thousand people. They would be the axes of the future "Defense Army of Kosovo", which would then be recognized by the international community.

Within these preparations, Thaci has already made some personnel changes. Instead of Selimi Sulejman, called the Sultan - whom he had named Commander of the so-called Operational Headquarters for Kosovo and Metohija on February 2nd, 1999 - he brought Agim Cheku, retired General of the Croat Army, into this place. It has been foreseen that the terrorists should only be in these collection points in the morning, where they would attend special training under the supervision of American experts and the Albanians who had already finished the training.

[Home | Encyclopedia | Facts&Figures | News]
Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu

7-7-99

NATO confesses cooperation with terrorists of "KLA"
July 07, 1999

New York, July 7 (Tanjug) - Despite the earlier denying, NATO officials and the leaders of the so-called Kosovo Liberation Army (KLA) now openly confess what was well known - that they have closely cooperated during the NATO's aggression on Yugoslavia.

That was stressed by the "Wall Street Journal" who published the saying that a different picture than the one officials in Brussels persistently and hypocritically tried to present concerning the relationships with the separatists, Albanians from Kosovo and Metohija, now appeared. The both sides, NATO and terrorists, now confess that they have closely cooperated and that the Albanian terrorists have provided information to NATO for it to bomb military and civilian targets in FRY afterwards.

The "Wall Street Journal" cites the words of an anonymous NATO's official who reviled that the terrorists were directly connected with the certain persons from the western countries and, as he said, from the USA specially. The paper confirms that NATO was using received information adding that the western aggressor quite well knew they were no force significant for the accomplishing of the goals NATO wanted to achieve.

Albanian terrorists now, while peace agreement is being realized, became a hard obstacle to the international mission of the UN in Kosovo and Metohija, the "Wall Street Journal" paper says in the other text. Terrorist "KLA" is not only ignoring the mandate of the UN

---

mission but has aggressively and openly stated to the representatives of that mission it would once again use arms if UN doesn't help them accomplish their separatist aspirations of an "independent Kosovo and Metohija", the text says.

Disreputable terrorist Hashim Thaqi openly and arrogantly said "KLA" has not yet decided how it would treat the UN mission. After the KFOR members killed two of their armed compatriots, Albanians have become suspicious concerning the international mission for which they obviously believed would be a cover to the resumption of their criminal activities.

Thaqi intends to manipulate some members of the KFOR mission, the daily says and then cites the statements by the other terrorists who loudly threat with the new armed operations and openly claim peace process is not obligating them if the international community and UN don't provide them independence.

'De Slang' is de lieveling van het Westen

PRISTINA - Is hij een politieke amateur? Hashim Thaci kan een spottende glimlach niet onderdrukken. De 30-jarige politieke leider van het UCK wordt in de hoofdstad Pristina weliswaar enigszins voorbarig 'minister-president' genoemd, de kritiek van het Amerikaanse weekblad Time dat hij van politiek geen kaas heeft gegeten, legt hij naast zich neer.

Sinds hij zich aan het eind van de jaren 80 op de universiteit als marxistisch-leninistische studentenactivist ontpopte, heeft Thaci veel bijgeleerd. „Ik ben afgestudeerd in geschiedenis en ben al tien jaar politiek actief, dus met dat amateurisme zal het wel meevallen.”

De, als altijd strak in het pak gestoken, rebellenvoorman, koosnaam De Slang, lijkt niets meer te willen weten van zijn politieke jeugdzonde. „Mijn voorbeelden zijn Clinton, Blair, Cook, Fischer en Albright. Onder mijn leiding wordt Kosovo een pro-westerse democratie. Ondanks mijn politieke overtuiging ben ik altijd zeer westers georiënteerd geweest.”

Hashim Thaci

In rap tempo rekt Thaci af met de bezoedelde reputatie van het UCK als drugsdealend, mensenrechtenschendend rebellenleger. Geholpen door de Verenigde Staten, die na het sluiten van het ontwapeningsakkoord in Hashim Thaci een uitstekende onderhandelingspartner dachten te hebben gevonden, wordt de als meedogenloos bekend staande slang 'salonfähig' gemaakt. In de week waarin het UCK akkoord ging met demilitarisering kwam naar buiten dat de Ameri-

kaanse regering toch geen bewijzen heeft gevonden voor drugs-handel door het bevrijdingsleger, en kreeg Thaci een telefonisch schouderklopje van zijn idolen Clinton en Blair. De door Human Rights Watch gemelde mensenrechtenschendingen door UCK-strijders wentelt Thaci handig af op een van zijn voornaamste concurrenten bij toekomstige verkiezingen, dagbladuitgever Veton Surroi.

Plotseling kondigt Thaci aan dat hij snel een politieke partij zal oprichten, die, gelieerd aan het UCK, het land wil besturen. „Er zijn ontzettend veel jonge, intelligente mensen in dit land. We willen graag samenwerken met de leden van voormalige regering, maar de mensen hebben op dit moment het meeste vertrouwen in ons.

Om die reden noemen zij mij nu ook al minister-president, maar dat is natuurlijk helemaal nog niet zo. De verwijten van Bukoshi slaan nergens op. Laat hij het maar recht in mijn gezicht zeggen, maar volgens mij durft hij geen stap in ons gebouw te zetten.”

In tegenstelling tot zijn belangrijkste politieke rivalen, van wie Rugova en Surroi nog steeds in het buitenland verblijven, gedraagt Thaci zich al wel als een staatsman. Omringd door nog iel uitgevallen lijfwachten waagt hij zich af en toe in de menigte, neemt een peuter op de arm, en laat zich vervoeren in een gepantserde Mercedes, waar menig staatshoofd jaloers op zou zijn. Ondanks zijn liefde voor het Westen, is Thaci wel verontwaardigd over het doodschieten, vrijdag van twee Albanese jongeren door KFOR. Britse para's, openen het vuur toen de jongeren hun vreugden over het vieren van de onafhankelijkheidsdag kracht bij zetten door met een Kalasnikov in de lucht te schieten. De para's zeiden te handelen uit zelfverdediging, omdat ze dachten dat er op hen werd geschoten. „Dit was volstrekt onnodig”, zegt Thaci, die ook bij het door tienduizenden jongeren gevierde straatfeest aanwezig was. „Generaal Jackson heeft zijn excuses aan mij overgebracht en zal zijn best doen om dit niet meer te laten voorkomen.”

5-7-99

Secret Agreement With Terrorists
July 05, 1999

Source: Vecerne Novosti Goran Cvorovic July 5, 1999

Diplomatic circles in Paris have more often pointed out the anomalies in behaviour of the international community in Kosovo. Recently, a high ranking French diplomat raised his voice against false results of the NATO bombarding, and now another one, having asked for anonymity, revealed some very interesting particulars on the clandestine agreements made between NATO and terrorist KLA organization.

Disarmament and demilitarization of this illegal organization in Kosmet is progressing very slowly, and the French diplomat whose analysis was already heard by the French public, says:

The agreement on demilitarization signed on June 21, anticipates disarmament of the members of the terrorist KLA organization, but the Alliance countries refuse to abide by this agreement, being satisfied only with the written document.

The main reason why KFOR closes its eyes in Kosovo, is the secret agreement on the engagement of so-called KLA during the NATO aggression on Yugoslavia.

There was a real cooperation between NATO and KLA in coordinating

---

the combined operations on the ground and in the air, the French diplomat points out.

The principal KLA task was to attack the Yugoslav Army, and if they would respond, NATO would try to bombard their positions. This high ranking French diplomat mentions for example the attack of the terrorists directly from Albania in the Pastrok area.

KLA was used as the NATO's ground wing, concludes the diplomat. The similar assertions also appeared in some Anglo-Saxon sources a couple of days ago, the Paris source says.

This is the reason now why KFOR does not enforce its task, points out the high ranking French diplomat, whose testimony was published by the French media.

4-7-99

>.....
>
>THE TIMES OF LONDON, July 4, 1999
>Kosovo Sex Slaves Held In Soho Flats

>
>Street of shame: an Albanian hides her face after being forced into
>prostitution in London Photograph: Fernando Cavaccanti
>by Edin Hamzic and Maeve Sheehan

>
>Detectives are investigating the trafficking of hundreds of young women as sex slaves from Albania and Kosovo to Britain. Some have been sold, some were kidnapped and others were tricked with false passports and promises of work. They are being forced to work in brothels where they can earn £1,500 a week or more, often selling sex to 15 clients a day. In most cases almost all the money goes to the gangsters.

>One Albanian ring linked to trafficking women for the British sex trade was smashed recently by the Metropolitan police vice squad and officers are gathering intelligence on others. Albanian criminals are known to rent flats in Soho, the capital's red light district; in some of them up to 30 Albanian women work as prostitutes. The human trade begins in Tirana, the Albanian capital, where a Sunday Times reporter infiltrated the armed gangsters. Posing as an "agent" for a business-man who needed girls to work in "clubs" in Manchester and Glasgow, he made contact with a man who offered "young, pretty, clean and clever girls". Over beer and pizza in a cafe, the man said the women could be delivered to Italy and Germany for £830 each. For them to be sent to Britain, the
>cost was a further £1,330.....

>Other girls are victims of the strife in Kosovo. Using Albanian underworld contacts in London, a Sunday Times reporter was introduced to a Kosovan woman who had been forced into prostitution. In a hotel room in Earls Court, west London, he found Djemila, a nurse who had fled her home in the

---

Drenica region last year. The family moved to Shijak, near Tirana, where Djemila tried and failed to find work. She decided to join her brother in Germany and asked a local criminal to help her as she could not obtain a visa. He told her this would cost DM6,000 (£2,000).

>"Initially they didn't want to talk to me if I could not show them the money, but after a week they changed their minds. They suggested they would take me to Germany and that my brother could pay for me there. I had no choice. I agreed," she said. Djemila was smuggled across the Adriatic to Italy in a speedboat and then spent several days concealed in the back of a lorry with another Albanian girl. They were in complete darkness with neither fresh air nor sufficient food.

>When the lorry stopped and the doors opened, Djemila was bundled into a blue car where two men were waiting for her. She realised she was not in Germany when she saw a traffic sign for London. "I was taken to a street with beautiful white houses and locked in a room in a basement flat," she said. "They gave me some pasta to eat. That night I was so afraid that I cried myself to sleep." The next morning, a man came to her room and told her it would cost another

>£7,000 to get her from London to Germany. "He told me that I would have to have sex with men for money and when I said no, he got very angry and started beating me." She was beaten to

>the point of collapse. When she recovered, the first customers were led to her room.

>"I didn't know what to do. I was so afraid. They told me they would kill me if I didn't do what they told me. They kept me as a prisoner in the flat for four months - I was forced to work unpaid as a prostitute around the clock. "I never left the house once, the windows were nailed shut and we hardly ever saw sunlight. Now I can go out, but only when accompanied by someone."

4-7-99

>Threats of violence are all too real: the intermediary used by The Sunday Times to contact Djemila was later fatally stabbed by a criminal associate in a row over a mobile phone.

>Scotland Yard believe the trafficking of women from Albania and other Balkan states has been exacerbated by the vast human displacement caused by war. Many Kosovan women who sought refuge in Albania were vulnerable to exploitation by local gangsters. In one refugee camp, six women reportedly disappeared within a month.

>The first evidence of the methods of Albanian trafficking emerged late last year when an Albanian woman escaped from a flat in Bayswater, central London. She claimed that her pimp, Shemsi Gjika, 35, had persistently abused her physically. The woman, 23, said Gjika had duped >her into travelling to London where she had believed she would work as a waitress.

>A family friend had introduced her to Gjika and another Albanian, Fatmir Gashi, 27, who arranged a false Greek passport for her. She told police that within two days of arriving at Heathrow she was set to work as a prostitute in a Soho flat. When she finally escaped, police offered her protection and a safe house in return for testifying against her captor. Gjika has now been convicted of living on immoral earnings. Police are still looking for Gashi, who disappeared soon after his arrest.

>Detective Inspector Paul Holmes, of the London vice squad, said Albanian women have been appearing in dramatically increasing numbers in brothels in London. Although some were aware that they would be working as prostitutes, others had been duped and coerced into the sex trade.

>"Women are sold a package. The bottom line is to agree to come to England. Then they enter into different arrangements," he said. "Once they arrive, the deception starts. Their passports are seized, they are kept in safe houses, they can be closely monitored. Their earnings have to be handed over to repay ridiculous debts incurred to get them to London. Then you have a situation of virtual enslavement."

Hashim Thaci

Slimme slang

Profiel

Nicole Lucas

Het kan verkeren. Amper een paar maanden geleden was het UCK voor de Amerikanen nog een terroristische organisatie, die haar geld verdiende in de drugshandel. Inmiddels kan het Pentagon de bewijzen daarvan niet meer vinden.

Nu krijgt UCK-voorman Hashim Thaci de telefonische complimenten van president Bill Clinton, gaat hij op de foto met minister van buitenlandse zaken Madeleine Albright en drinkt hij een kopje koffie met haar woordvoerder James Rubin. En de Navo geeft hem les in democratie. Volgens het Amerikaanse weekblad Time leert hij onder meer wat te doen bij verkiezingen (baby's aaien, handen schudden) en hoe met journalisten om te gaan.

Een halfjaar geleden was deze, in 1967 in de Drenica-regio geboren, boerenzoon in het Westen nog volstrekt onbekend. Pas op het kasteel van Rambouillet trad hij voor het eerst op de voorgrond, als (jongste) lid van de Albanese vertegenwoordiging. Hij kreeg z'n mededelegatieleden zo ver dat ze instemden met de autonomie-regeling voor Kosovo, die door het Westen op tafel was gelegd. Tot groot ongenoegen van nogal wat ultranationalisten, die met minder dan onafhankelijkheid geen genoeg wensten te nemen.

Thaci's inschikkelijkheid bleek een meesterzet. Want er (goed) op gokkend dat de regeling voor de Joegoslavische president Slobodan Milosevic onaanvaardbaar zou zijn, zette hij het Westen annex de Navo voor het

gen gelederen afgerekend. Want, zoals een informant vorige week tegen een journalist van *The New York Times* zei: „Dit was niet alleen een oorlog tegen de Serviërs. Dit was ook een machtsstrijd tussen Albanen onderling.”

Thaci heeft zowat alle concurrenten het nakijken gegeven. Ibrahim Rugova is wel het bekendste slachtoffer. Van de man met het eeuwige sjaaltje, die tien jaar lang het gezicht was van het geweldloos verzet in Kosovo, is sinds zijn vertrek uit Pristina nauwelijks meer iets gehoord. Thaci, en met hem een hele generatie van jonge, ongeduldige Albanen, heeft nooit veel op gehad met deze intellectueel. Dit pacifisme leidt nergens toe, was de conclusie van Thaci al, toen hij nog aan de universiteit van Pristina studeerde. Daar was hij lid van een marxistisch-leninistische studentenvakbond, die zich nauwverbonden voelde met de in 1985 overleden Albanese dictator Enver Hoxha.

Na zijn afstuderen in 1991 vertrok hij naar het buitenland, waar hij in contact kwam met het UCK. In 1993 ondernam Thaci met een aantal medestanders zijn eerste militaire actie. Een Servische rechtbank had hem toen al bij verstek veroordeeld wegens 'subversieve activiteiten'.

Veel stelde het UCK destijds nog niet voor. Zelfs vorig jaar was het niet veel meer dan een schimmenleger. Inmiddels is het een niet meer te verwaarlozen machtsfactor in Kosovo, met Hashim Thaci voorop. Want ook binnen het UCK heeft hij met de nodige rivalen afgerekend. Balkanken-

geloofwaardigheid verbonden en zag zich nu gehouden aan zijn eigen bluf. Kosovo was onontkooombaar onder de aandacht van de wereld gebracht.

Inschikkelijk toonde de Slang, zoals zijn bijnaam luidt, zich onlangs ten tweeden male. Tot grote opluchting van de Navo, alhoewel alweer tot groot ongenoegen van extremisten in eigen gelederen, stemde hij in met de militarisering van het Ushtrise Clirintare te Kosoves.

Een nieuwe meesterzet, zo lijkt het. Want een confrontatie met de Navo kan - Thaci weet dat als geen ander - het UCK zich (nu) niet veroorloven. Door braaf het een en ander aan wapens in te leveren, blijft de voormalige geschiedenisstudent zich voorlopig verzekerd weten van de steun van Clinton en die andere 'Kosovo-havik', de Britse premier Tony Blair. Bovendien kreeg hij de toezegging dat het UCK de kern zal gaan vormen van een soort Nationale Garde, naar Amerikaans voorbeeld.

Inschikkelijkheid is echter niet bepaald de karaktertrek die vriend en vijand als meest kenmerkend naar voren schuiven als het om Hashim Thaci gaat. Slim en meedogenloos zijn de woorden die beter bij hem passen. In slechts enkele maanden tijd heeft hij, met dank aan de Navo, Kosovo van de Serviërs weten te 'bevrijden'. En passant heeft hij ook met rivalen in ei-

week in *The New York Times* een ontluisterend beeld van de strijd die zich de laatste tijd in de Kosovaarse bevrijdingsbeweging heeft afgespeeld. De Slang zou, met zijn naaste medewerkers Azem Syla en Xhavit Haliti, verantwoordelijk zijn voor de moord op zeker zes UCK-commandanten en een onbekend aantal dissidenten en vermeende collaborateurs. „Lijken zijn nooit een obstakel geweest in Thaci's carrière", aldus een zegsman van Hedges, die sprak met ex-commandanten van het UCK, westerse diplomaten en bronnen in Albanië.

Kosovaren en het Westen kunnen niet meer om Thaci heen, die inmiddels een regering heeft gevormd en zichzelf premier noemt. Een incident in het plaatsje Mitrovica vorige week toonde dat op wel zeer saillante wijze. Op verzoek van Franse Kfor-soldaten bracht Thaci een bezoek aan het plaatsje, waar teruggekeerde Albanen almaar bozer werden op de nog resterende Serviërs. Thaci sprak susse taal. Niet tot het genoegen van alle Albanen. Twee man schreeuwden hem verwijten toe. Thaci maakte een bijna onmerkbaar beweging met zijn hoofd. De lokale UCK-commandant had niet meer aanwijzing nodig. De twee werden, buiten het zicht van de Kfor-soldaten, gearresteerd en afgevoerd.

ILLUSTRATIE TOM JANSSEN

Een getraumatiseerde Kosovaarse vrouw zit naast haar zoon bij het portret van haar door de Serviërs vermoorde man. Ze kan niets meer horen, zegt ze, niet omdat ze doof is, maar omdat ze de kreten hoort van een andere zoon, die eveneens is vermoord. (Foto AP)

UÇK wint machtsstrijd met Rugova

In de interne machtsstrijd onder de Kosovo-Albanezen staat het UÇK op winst en de pacifist Rugova op verlies. Of de internationale gemeenschap daar blij mee moet zijn, is sterk de vraag.

Door onze redacteur
PETER MICHIELSEN

ROTTERDAM, 2 JULI. Het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK heeft handig gebruik gemaakt van de intocht van de vredesmacht KFOR in Kosovo: het trok in het kielzog van KFOR Kosovo binnen en nestelde zich razendsnel in de door de Serviërs ontruimde gemeentehuizen, politiebureaus, kazernes en rechtbanken. Het slaagde er bovendien in zich direct aan te dienen als de enige Kosovaarse gesprekspartner van KFOR.

De LDK, de Democratische Liga van Kosovo van de pacifist Ibrahim Rugova, had het nakijken. Dat geldt eigenlijk al sinds april, toen UÇK-leider Hashim Thaçi in Tirana een regering in ballingschap vormde als concurrent van de regering in ballingschap die de LDK van Rugova en zijn premier, Bujar Bukoshi, al sinds 1992 in stand houden. De regering van Thaçi, inmiddels als de enige echte regering van Kosovo erkend door Albanië en Macedonië, nodigde (en nodigd) de LDK

uit tot toetreding, maar dat aanbod is afgewezen. Bukoshi wil niet als vice-premier in een kabinet gaan zitten waarin alle sleutelposities door UÇK'ers worden bezet. Hoe ver nu de animositeit tussen LDK en UÇK gaat blijkt wel uit de manier waarop in LDK-kringen over de UÇK'ers praten: ze worden er uitgemaakt voor „poppottisten”, naar wijlen massamoordenaar Pol Pot, leider van de Rode Khmer.

Ibrahim Rugova, de man die bijna tien jaar lang de leider en woordvoerder van de Kosovo-Albanezen is geweest, lijkt een man van het verleden. Hij heeft sinds 1997, toen het UÇK actief werd, voortdurend aan geloofwaardigheid verloren: met zijn guerrilla tegen de Serviërs overtuigde het UÇK heel wat Kosovaren dat het vreedzame verzet van Rugova en zijn LDK hun niets heeft opgeleverd en zelfs jarenlang de Serviërs in de kaart heeft gespeeld. Na het uitbreken van de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië in maart slonk Rugova's geloofwaardigheid nog verder. Eerst verscheen hij glimlachend met Milošević op de Servische televisie terwijl zijn volk massaal uit Kosovo werd verdreven; later, na zijn vertrek uit Kosovo, vertoonde hij zich slechts één keer, tien minuten lang, aan zijn verdreven en beroofde volksgenoten, in een kamp in Macedonië. Na de intocht van KFOR heeft hij zich nog steeds niet in Kosovo laten zien. Hij zit ver weg in Rome en weigert met het UÇK te praten,

een weigering die in Kosovo algemeen wordt gezien als een redelijk slagende poging tot politieke zelfmoord. Zijn LDK deelt intussen volop in de malaise.

Het UÇK heeft daarentegen een heldenstatus bij de Kosovaren. De UÇK-strijders hebben, anders dan de LDK'ers, hun leven op het spel gezet voor de bevrijding van Kosovo. Hun daden vormen de stof waaruit latere generaties hun mooiste mythen en legenden zullen weven.

Het is dus even het UÇK dat de dienst uitmaakt. Maar wat is het UÇK eigenlijk nog nu de soldaten de uniformen uittrekken en de wapens inleveren? Is een leger zonder wapens en zonder uniformen nog

NIEUWSANALYSE

een leger, een factor waarmee rekening moet worden gehouden?

Het akkoord met KFOR, waarin het UÇK beloofde zich te onwapenen, was een ramp voor het Bevrijdingsleger en UÇK-chef Thaçi tekende het ook pas onder zware Amerikaanse druk. Eerder al was het door de VN-Veilighedsraad goedgekeurde vredesakkoord – op grond waarvan de Serviërs Kosovo ontruimden en KFOR binnentrok – een ramp voor het UÇK. De twee akkoorden immers verplichten het UÇK de wapens in te leveren en genoeg te nemen met een autonoom

Kosovo, dat deel blijft uitmaken van Servië. De onafhankelijkheid waarvoor het UÇK ten strijde trok komt er niet, althans: niet volgens dit vredesakkoord. Sterker: in het vredesakkoord wordt niet meer, zoals in 'Rambouillet', verwezen naar een eventueel referendum over de onafhankelijkheid in een later stadium. „Het vredesakkoord gaat er duidelijk van uit dat als Milošević in Belgrado wordt ontvangen door een liberale en democratische leiding, de Kosovo-Albanezen hun eis van zelfbeschikking zullen opgeven en als goede Joegoslavische burgers verder zullen leven”, zo oordeelt de gezaghebbende denktank International Crisis Group in een analyse.

Maar daarvan willen noch het UÇK, noch de Kosovaren nog iets weten: de animo voor onafhankelijkheid is alleen maar toegenomen. Voor de meeste Kosovaren is het ondenkbaar ooit nog onder Servisch gezag – het gezag van etnische zuiveraars – te moeten leven. De identiteitspapieren die de VN, de NAVO en de OVSE aan terugkerende vluchtelingen wilden uitreiken zijn massaal geweigerd omdat de Kosovaren op die documenten als staatsburgers van Joegoslavië te boek staan: ze gingen liever zonder papieren naar huis dan als burgers van Servië.

Voorlopig echter ziet het UÇK zich gedwongen met KFOR samen te werken: het heeft geen keus. Intussen tracht het de eigen ontwapening zoveel mogelijk te frustreren door de lichte wapens

onder het bed of in de schuur te verstopten. Daarnaast tracht het een voet tussen de deur te krijgen waar het de vorming van een civiel bestuur en een eigen politie betreft. De internationale gemeenschap zal Kosovo nog jaren besturen, maar kan dat alleen in samenwerking met de Kosovaren zelf. Om daarbij een leidende rol te spelen heeft het UÇK zich gehaast de gemeentehuizen en politieburelen van Kosovo te bezetten vóór de LDK-mannen van Rugova arriveerden. Als die LDK-mannen nog een rol willen spelen in het Kosovo van de toekomst, kan dat in de nieuwe situatie alleen nog onder de leiding van het UÇK. De volgende etappe wordt de transformatie met het UÇK in een politieke partij die wel eens de grootste zou kunnen worden.

Of de internationale gemeenschap daar blij mee moet zijn is de vraag. De UÇK-leiders hebben de ideologie van de marxistische groepjes waaruit ze zijn voortgekomen, afgezworen, maar ze staan niet bekend als voorbeeldige democraten. *The New York Times* kwam onlangs met onthullingen over de koelbloedige executie van en moord op kritische UÇK-commandanten op last van Hashim Thaçi en twee van zijn adjuntanten. Zelfs als de onthullingen op overdrijving zouden berusten, iedereen die hem kent omschrijft Thaçi, alias De Slang, als een meedogenloze man die geen kritiek duldt en (die alom bekend staat om zijn ruige manier van intimideren,

27-yy

**YUGOSLAV GOVERNMENT SAYS JULY 2 DECLARATION
REHABILITATES TERRORISTS**

BELGRADE - The Yugoslav government issued a statement on Tuesday in connection with a joint declaration signed in Pristina on July 2 by unauthorised Serbian and ethnic Albanian representatives in the presence of a U.N. and KFor representative -

The government takes the view that the "joint declaration" is not designed to bring about inter-ethnic reconciliation and tolerance, but to rehabilitate and amnesty in the eyes of the world ethnic Albanian terrorists and the aggressors against Yugoslavia.

U.N. representatives are not authorised to act arbitrarily, consulting their own political and personal affinities and disregarding the wishes of the Serbian and Montenegrin people as expressed in democratic elections, and to select who should represent the Serbs in Kosovo-Metohija and use those representatives for actions that go directly against the Serbs' interests and offend their honour and dignity.

The government notes that the main job of the United Nations and KFor (Kosovo-Metohija international peace force) is to provide efficacious protection and security to the Serbs and Montenegrins and all other non-Albanians in Kosovo-Metohija and stimulate their safe return.

The government reiterates that the securing of inter-ethnic tolerance and full equality of all ethnic communities in Kosovo-Metohija can be achieved only through political talks between legitimate representatives of all ethnic communities, in whom they have placed their complete trust in democratic elections.

The government empowers Foreign Minister Zivadin Jovanovic to convey the official Yugoslav positions to the U.N. Secretary General, the government statement said.

**SERBIAN GOVERNMENT BLASTS MANIPULATION OF KOSMET
SERBS' SENTIMENTS**

BELGRADE - The government of the Yugoslav republic of Serbia was briefed on Monday about a joint statement signed by Serbian Bishop Arternije and opposition Serbian Resistance Movement leader Momcilo Trajkovic with the leader of the ethnic Albanian so-called Kosovo Liberation Army (KLA), Hashim Thaqi, in the presence of a representative of the United Nations and the Kosovo-Metohija KFor peace force in Pristina, chief city of Serbia's Kosovo-Metohija province, on July 2.

The government expresses extreme indignation and condemns the attempt of the U.N. representative to manipulate the sentiments and name of the Serbian people in Kosovo-Metohija by stage-managing the meeting of the alleged "representatives of the Serbian people" with the ethnic Albanian representatives.

The reasons for this indignation, which has been fiercely echoed by a large number of Serbs and Montenegrins in Kosovo-Metohija, are as follows -

1. The alleged representatives of the Serbian people (Bishop Artemije and Momcilo Trajkovic) represent nobody but themselves. The Serbs in Kosovo-Metohija, just as all other nations, elect their representatives. They have not delegated this right to the U.N. representative. The U.N. representative has no right to decide who of the Serbs in Kosovo-Metohija will represent the Serbian interests.

2. The content of the "document," which should allegedly be devoted to reconciliation and tolerance which have always been a worthy cause for the Serbian government and people, has been grossly misused.

- Before the eyes of the whole world, an attempt is being made to show that the alleged Serbian representatives approve, or at least amnesty the crimes of the (ethnic Albanian) terrorist Kosovo Liberation Army (KLA) and the crimes committed by NATO's (March 24-June 10) aggression (on Yugoslavia). Both one and the other - the crimes of the ethnic Albanian terrorists and the crimes of NATO - judging from the "declaration," are amnestied also by the representative of the United Nations and the so-called Serbian representatives. Together, they go a step farther - they accuse the legitimate Yugoslav government of crimes because of its legitimate resistance to the terrorism of the ethnic Albanian separatist movement and to the criminal NATO aggression.

The government stresses that, in the 11 weeks in which the regime's "crimes" that the "signatory parties" condemn allegedly took place - which nobody has established or can establish, on the strength of the facts and the truth, have actually been committed at all - in the said 11 weeks, 21,700 tons of NATO bombs were dumped on Yugoslavia and that, as the first bombs fell, the leaders of the ethnic Albanian separatist movement urged via Radio Tirana their terrorist gangs to start their killing spree throughout Kosovo-Metohija, which has had incalculable consequences in the territory. As different from the claims made by the authors of the "declaration," there is evidence of this - both of the NATO crimes, and of the crimes committed by the terrorist and bandit gangs going by the name of the KLA.

There is an evident desire on the part of the authors of the genocide of the Serbian nation that there should be somebody to amnesty and cancel, on behalf of the Serbian nation, the crimes committed by the KLA terrorists and the NATO aggressors in the eyes of the world public and to wipe out the countless victims and suffering of the Serbian and other people in Kosovo-Metohija which deplorably continues today before the eyes of the U.N. and KFor representatives, and to turn defenders of the homeland into criminals. This is a historic shame, the murdering again of those who have been killed, and deserves to be condemned in the strongest terms by all people of Serbia and the entire world.

There is a threat that this act by the U.N. representatives who stage-managed this meeting may demolish all legal as well as moral principles on which the United Nations is founded. By an act of the highest representatives of the United Nations, crime is made right, and right is made crime. Crimes are amnestied, and the legitimate right of a state to self-defence is made a crime.

The government of Serbia wishes to draw the attention of the whole world to this shameful attempt at trickery and to express its indignation that U.N. representatives, who have been sent to Kosovo-Metohija under a U.N. Security Council resolution, instead of doing their all to implement the resolution, and primarily to guarantee the security of all in Kosovo-Metohija, are placing themselves in the

service of suppressing the crimes of NATO's aggression on a sovereign country and suppressing the crimes of the terrorists, unprecedented in history by their brutality.

The government of Serbia is deeply convinced that the continuation of a peace process which looks to the future and to life in tolerance and democracy in Kosovo-Metohija can produce lasting peace, and believes that political talks between legitimate and not just any representatives of all ethnic communities should start at once, says a statement released from Monday's government session, which was chaired by Premier Mirko Marjanovic.

PAYMENT TRANSFER SERVICE RESUMES WORK IN PRISTINA

PRISTINA, Serbia - Serbia's finance minister said in Pristina on Monday that the Payment Transfer Service has resumed work in that city of the Yugoslav republic of Serbia's Kosovo-Metohija province.

Conditions are being created for the office in Kosovska Mitrovica to follow suit, according to Minister Borislav Milacic, speaking for TANJUG.

Milacic said that the reopening of the Service would make possible the payment of wages, and stressed that there was enough cash to meet the needs of the population.

He said that a meeting was held in Pristina earlier today with officials of the U.N. civilian mission to discuss the functioning of the fiscal system and financial organisations in the province.

The purpose of the talks, he added, was to inform the civilian mission about "all elements of the functioning of the public services, how they were paid and problems that have emerged in view of the fact that elements of the civilian programme are being set up impermissibly slowly at this stage, hampering normalisation."

"We informed the U.N. civilian mission officials that the infrastructures of the public revenue services have been preserved, and stressed the need for their reactivation," Milacic said.

SERBIAN JUSTICE MINISTER MEETS WITH KOSOVO-METOHIIJA COURT OFFICIALS

BELGRADE - Serbian Justice Minister Dragoljub Jankovic visited on Sunday and Monday this Yugoslav republic's Kosovo-Metohija province, according to a ministry statement on Monday.

Jankovic met with judges, public prosecutors, deputy prosecutors and magistrates from Kosovska Mitrovica, Leposavic, Zubin Potok, Zvecani, Vucitn, Podujevo, Pristina and Djakovica.

During the visit, he reviewed resumption and modalities of work of the justice bodies in the new situation, accomodation for the judges, prosecutors and magistrates in safe parts of the province and their problems of life and work there, the statement said.

KOSOVO-METOHIIJA OFFICIALS, BANKERS REVIEW BANKING, FINANCES

PRISTINA, Serbia - Kosovo-Metohija Provisional

Executive Council President Zoran Andjelkovic met on Tuesday with banking officials to review the banking, financial and monetary situation in this province of the Yugoslav republic of Serbia.

Andjelkovic met in Kosovo-Metohija's chief city of Pristina with Dimitrije Ljiljak, director of the Pristina branch of the Beogradska Banka bank, and executives of the Investbanka bank Pristina office.

Speaking for TANJUG, Ljiljak said that the banking system in Kosovo-Metohija is at risk and that payment transactions are hampered by frequent shortages of cash.

Beogradska Banka has signed contracts with the KFOR force, primarily with the French battalion, and should soon sign similar contracts with the Russian and Greek battalions to convert their currencies into dinars, Ljiljak said.

The Kosovo-Metohija economy, agriculture in particular, is at risk, he said, hoping that greater assistance from the National Bank of Yugoslavia (central bank), the Payment Transfer Service and the competent ministries would help surmount the cash flow problem.

KFOR GUARANTEES RETURN OF SERBIAN PHYSICIANS

PRISTINA - Deputy commander of the U.N. international security forces (KFOR) in Kosovo and Metohija, Gen. Jonathan Bailey reiterated in a talk with chairman of the Yugoslav Committee for Cooperation with the U.N. Mission Nebojsa Vujovic in Pristina Monday that KFOR would guarantee the secure return and unimpeded work of 250 Serbian physicians, who he said could go back to work at the Clinical-Hospital Centre in the provincial capital of Pristina on Tuesday morning.

KFOR troops will escort the Serbian physicians to and from work, will insure normal working conditions in the hospitals and take all necessary measures for the physicians to return to their homes as soon as possible.

FORTY-SEVEN SERBIAN DOCTORS RETURN TO KOSOVO-METOHIBA FROM LESKOVAC

LESKOVAC, Yugoslavia - Forty-seven Serbian doctors and other medical workers who had taken refuge in the Jablanicki District in southeast Serbia (Yugoslavia) returned to Serbia's Kosovo-Metohija province on Monday.

At Merdare in Kosovo-Metohija, care for their security was taken over by the British battalion of the international peace force (KFOR).

OVER 120 SERBS, OTHERS RETURN TO KOSOVO-METOHIBA FROM NIS ON TUESDAY

NIS, Yugoslavia - More than 120 displaced Serbs and other non-Albanians started from the Nisavski District, southeast Serbia (Yugoslavia), for Serbia's Kosovo-Metohija province on Tuesday, according to a district official.

District Civil Defence Command chief Ljiljana Nikolic told TANJUG that the returnees are travelling in a convoy of two buses and a

score of passenger cars. More than 1,900 displaced people have returned to Kosovo-Metohija from the Nisavski District over the past two weeks, Nikolic said.

'Thaçi liet rivalen in UCK doden'

30-6-52

LONDEN - Binnen het Kosovo Bevrijdingsleger (UCK) heeft zich een bloedige machtsstrijd afgespeeld. Leiders van het UCK, de partner van de NAVO in Kosovo, hebben in eigen geleederen ge-moord om potentiële rivalen uit de weg te ruimen. Hierbij zijn zeker zes UCK-commandanten en een onbekend aantal dissidenten en vermeende collaborateurs vermoord.

Dat schrijft de Britse krant The Guardian op basis van verklaringen van ex-commandanten van het UCK, Westerse diplomaten en Albanese bronnen, van wie twee ooggetuigen zouden zijn geweest van de afrekeningen. Zij houden de topman van het Kosovo Bevrijdingsleger, Hashim Thaçi, en zijn naaste medewerkers Azem Syla en Xhavit Haliti verantwoordelijk voor de moorden.

Veel slachtoffers zouden zijn uitgeschakeld omdat ze een bedreiging vormden voor Thaçi, bijgenaamd 'de Slang'. Een woordvoerder van Thaçi ontkent de beschuldigingen: „Niemand van het UCK was bij deze acties betrokken. Ons doel is enkel het stichten van een vrij Kosovo geweest.” Volgens het UCK zijn de slachtoffers in gevechten omgekomen of door Serviërs vermoord.

Volgens The Guardian heeft Albanie meegewerkt aan de machtsgreep van de Thaçi-clan. Zo zou Haliti, de rechterhand van Thaçi in Tirana, tien Albanese geheim agenten hebben gekregen om dissidenten tot zwijgen te brengen. De Albanese assistenten zouden ook betrokken zijn geweest bij de moord op Ahmet Krasniqi, de bevelhebber van een rivaliserend bevrijdingsleger. Ook zou de UCK-top de Albanen hebben opgedragen UCK-commandant Ilir Konushewci te vermoorden. Konushewci, die wapens vanuit Albanie smokkelde, heeft Haliti ervan beschuldigd geld te hebben gestolen dat het UCK verdiende aan wapensmokkel.

„Toen de oorlog begon, wilde iedereen de leider van het UCK zijn”, aldus de 30-jarige ex-commandant Rifat Haxhijaj, die nu in Zwitserland verblijft. „Voor de top van het UCK betrof het niet alleen een strijd tegen de Serviërs, maar ook een strijd om de macht.”

Inmiddels heeft de 30-jarige Thaçi een regering gevormd en zichzelf benoemd tot premier. De Contactgroep van de NAVO sloot begin maart een overeenkomst met de beweging van Thaçi over inlevering van de wapens. Ook maakt het akkoord het mogelijk dat het UCK de 'Nationale Garde' van Kosovo wordt.

Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken in Washington verklaarde gisteren dat zij niets met de beschuldigingen tegen Thaçi doet. „De bewijzen dat de Thaçi-clan achter de moorden zit, zijn niet voldoende”, aldus woordvoerder James Rubin.

'leider UCK vermoordde rivalen'

30-6-52

LONDEN - De leiders van het Kosovo Bevrijdingsleger (UCK) hebben in eigen geleederen geterrificeerd en vermoord. De topman van de etnisch Albanese partners van de Navo in Kosovo, Hashim Thaçi, heeft volgens het Britse dagblad *The Guardian* potentiële rivalen uit de weg geruid. Thaçi, bijgenaamd 'de Slang', en zijn naaste medewerkers, Azem Syla en Xhavit Haliti, zijn verantwoordelijk voor de moord op zeker zes UCK-commandanten en een onbekend aantal dissidenten en vermeende collaborateurs, aldus het dagblad. De 30-jarige Thaçi heeft inmiddels een regering gevormd en noemt zichzelf premier. De Navo heeft een overeenkomst met zijn beweging gesloten die de UCK mogelijk de 'Nationale Garde' van Kosovo zal maken. Albanie zou Thaçi hebben geholpen

Albanian Separatists against the Whole World

June 30, 1999

Skopje, Tokyo, June 30 - The Albanian separatists gathered under the flag of the terrorist so-called KLA demand an independent Kosovo and Metohija, which is in collision with the positions of the international community, which had confirmed Yugoslavia's sovereignty over that province in the Resolution of the Security Council of the UN.

"The issue of the independence of Kosovo and Metohija will become current after the forming of the new government after free elections", this is the position of self-made Albanian Prime Minister Hashim Thaçi, which he made public yesterday in the interview for a Japanese newspaper. The separatists' leader, who has been given a lucky hand lately, is right now merely keeping out of sight and is in no hurry with the creation of an independent state, but he does not give up on his dream of a "Greater Albania".

Persuaded by his "friend", official representative of the State Department James Rubin - Madeleine Albright's (who had "invented" Thaçi right before the talks in Rambouillet) right hand man - he now is not publicly putting the issue of independence in the main picture, since that collides with the position of Group 8 and the Resolution of the Security Council of the UN.

Washington states that it is against "the secession of Kosovo and Metohija", but they are not doing enough to seize control of terrorists, who are now performing the ethnic cleansing of Serbs, Montenegrins, Turks, Gypsies and members of other nationalities.

In Pristina last night - while trying to impose himself as the unitor of all feuding Albanians in Kosovo and Metohija - Thaçi called the leader of the Democratic Federation of Kosovo (DFK) Ibrahim Rugova to enter his "temporary government", which he had formed in Tirana in February. Of course, the Prime Minister's seat he reserved for himself until "free" elections are performed in the province.

"We hope that the DFK will participate in the following meeting, so that all the (Albanian) parties will enter (Thaçi's) government", informed the agencies early this morning the statement of the official representative of the so-called KLA Jakup Krasniqi.

The headmen of Albania and Macedonia too have hooked with Hashim Thaçi's combinations on a "Greater Albania". The Skopje newspapers discovered that Albanian Prime Minister Pandeli Maiko, Thaçi and the leader of a number of radical Macedonian Albanians Arben Džafert have already divided this ex-Yugoslav republic at the

recent meeting in Tetovo. According to these plans, its western part should be within the "Greater Albania". It is not by chance that the separatists already call this area Illyria, since they are now trying to use everything, even their alleged origins, for making the dreams of a "Greater Albania" come true.

Albanian Prime Minister Maiko used the occasion to express his pleasure with the fact that Albanians have "torn away" from the influence of the President of the Democratic Federation of Kosovo Ibrahim Rugova and his close associate, the moderate Albanian politician in Macedonia, Abdurahman Aliti.

So far, Skopje has not officially reacted to this information, according to which there was an "all-Albanian summit" held in independent Macedonia and on this summit a platform for the solving of the Albanian national question, previously adopted by the Academy of Science in Tirana, was adopted.

Something like this could have been expected after Prime Minister Ljupco Georgievski recently - persuaded by Washington - had a visit from Thaqi, who would, as soon as his own position was secure, question the sovereignty of his country. He is merely keeping out of sight for the time being.

In Tirana, Pristina and Tetovo, the separatists are trying to make their dream of the creation of a "Greater Albania", that would assemble all the Albanians living in the Balkans, come true with the help of the Western peace forces. Not Prime Minister Maiko, not Thaqi hide these ambitions, while the leader of the Albanian opposition, ex-President, Sali Berisha seeks and finds his chance in the cooperation with the moderate Kosovar politician Rugova and with self-proclaimed Prime Minister Bujar Bukoshi.

Albanian Prime Minister Maiko, a great supporter of a war solution for the crisis in Kosovo and Metohija, is now trying to impose himself as the mediator of the feuding Albanians, principally in Kosovo and Metohija, but in all of the Balkans as well. Madeleine Albright is his support in this issue, since Washington obviously fears that deep breeds apart in the Albanian ranks might endanger the American strategic interests in the region.

Despotovic, Ruza

Afzender: despot@wishmail.net
Aan: Despotovic, Ruza; office@globalreflexion.org
Onderwerp: 0 (http://www.suc.org/kosovo_crisis/Jul_
Datum: vrijdag 9 juli 1999 0:52

<<Bijlage bestand: FILE0001.ATT>>

Collusion or stupidity, The Morrock News Service, June 29, 1999
By John David Powell

"The U.S. government has never identified credible evidence of these drug-running charges." -- State Department spokesman James Rubin

The KLA is no "choirboy circle." -- Secretary of Defense William Cohen

One does not know whether to laugh at or to be afraid of Rubin's comments about the Kosovo Liberation Army. Rubin told reporters on June 23 news reports of drug money buying KLA weapons are not corroborated by American intelligence agencies.

These are the same intelligence agencies, remember, that didn't know there was a building full of Chinese diplomats sitting in downtown Belgrade.

Cohen knows the KLA. In early April, American officials and KLA leaders held secret talks about supplying the terrorists with heavy weapons and other support, according to the April 26, 1999, issue of U.S. News & World Report. Cohen later told Republican senators the KLA was no "choirboy circle," according to the magazine.

There is an outside chance U.S. intelligence agencies are not up to speed with the KLA. Writing in the May/June 1999 issue of Foreign Affairs magazine, former New York Times Balkans Bureau Chief Chris Hedges writes American spies were busy tracking militant Islamist groups and Iranian agents in Bosnia and failed to see the KLA's rise.

"Indeed, some diplomats argued as late as last year about whether the shadowy group really existed - even as small armed bands roamed Drenica in central Kosovo," Hedges reports.

Stories about the Balkan Connection have been around at least fourteen years. The Wall Street Journal reported on September 9, 1985, on heroin trafficking "conducted by, among others, a loosely organized group of ethnic Albanians, centered in New York." U.S. Drug Enforcement Agency officials claimed the Balkan Connection moved as much as forty percent of the U.S. heroin supply, according to the WSJ.

Jump nine years to November 1, 1994. The Guardian (UK) reported Europe's police chiefs feared the Balkan Connection would strengthen Kosovo Albanian drug syndicates. "We have enormous problems with Kosovars and Albanians," said Bernard Soldini, deputy director of Lausanne's anti-drug force.

The Swiss were not alone, according to the paper. "Albania is now

a priority for us," said Bernard Frahi with the United Nations' drug control program.

The Observatoire Geopolitique Des Drogues, a Paris-based narcotics-monitoring group that does research for the European Commission, released a report in June 1994 that claimed Albanian groups in Kosovo were trading heroin for weapons for use in a brewing conflict. The report said a large influx of arms "is fueling geopolitical hopes and fears," and added Albanian leaders "are inherently in favour of an uprising in Kosovo."

Exactly four years later -- June 9, 1998 -- Agence France-Presse reported a group of Kosovars smuggling arms back to their province were caught by Italian police in a country-wide anti-drug operation.

"The Kosovar Albanian gang allegedly used drug money to buy the weapons in Italy, which were then sent to Kosovo where a three-month conflict is pitting Serbian forces against armed ethnic Albanians seeking independence," AFP reported.

Milan's Corriere della Sera reported on October 15, 1998, the Albanian Mafia was helping the KLA, and quoted Italian crime fighters as saying they successfully neutralized a network of Albanian drug traffickers.

Quoting an unnamed Special Operations Section source, the publication reported Milan was the site for talks between Kosovar leaders and Tirana-based Albanian gangs.

Independence was not the only goal of the KLA and the drug traffickers, according to the source. "On the basis of phone calls that we have intercepted, we have discovered that the drugs are not only a source of wealth, but also a tool in the struggle to weaken Christendom."

On March 24, just before the start of NATO's air campaign, London's The Times reported Europe's senior law enforcement officers believe the KLA is a Marxist-led force funded by drug money.

An investigation by the paper revealed Swedish, German and Czech police, along with Europol, the European police authority, were conducting separate probes into evidence drug money fueled the KLA's rocket-rise from obscurity to power.

Europol, according to The Times, was preparing a report for interior and justice ministers on a connection between the KLA and Albanian drug gangs.

According to The Washington Times on June 4, a secret intelligence report by NATO's Office of Security said the KLA had received smuggled weapons paid for by money raised through the sale of drugs and sex.

"Some funds from the drug trade, in which the Albanians traditionally acted as couriers and more lately as suppliers, reportedly are being used to purchase weapons for the [KLA]," the report was quoted as saying.

The 24-page report apparently included the United States among five countries that believe the KLA is aligned with an organized crime network that smuggles heroin into Western Europe and the U.S.

Why, then, would Rubin and the State Department play dumb? Politics. Washington will do anything to keep Americans from dying in the

Balkans, and that includes supporting KLA drug trafficking and terrorism.

The alternative to admitting criminal collusion is to claim stupidity. It's not a happy choice for anyone.

Copyright © 1996-99 Serbian Unity Congress. All Rights Reserved.

UÇK en leider Thaçi in opspraak

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 26 JUNI. De menschenrechtenorganisatie Human Rights Watch beschuldigt UÇK-leden van moord, mishandeling en verkrachting. Er kan evenwel nog niet gesproken worden van een „politiek van wraak of deportatie”.

De organisatie publiceerde gisteren een overzicht van incidenten, waarvan een deel al eerder bekend werd. Human Rights Watch noemt daarnaast de moord op twee bejaarde Servische mannen op 21 juni in Prizren. Ze waren herhaaldelijk bedreigd en mishandeld door UÇK-leden. Ook zijn veertien veelal bejaarde Servische mannen geïnterviewd, die ontvoerd en langdurig mishandeld zijn.

The New York Times schrijft dat Hashim Thaçi, de 30-jarige premier van de UÇK-regering, zich in het afgelopen jaar schuldig heeft gemaakt aan de moord op een zestal UÇK-commandanten die hij als rivalen zag. Thaçi en zijn luitenant Azem Sylaj en Xhavit Haliti zouden zich mogelijk ook verrijkt hebben met de naar schatting 50 miljoen dollar die tot hun beschikking stond voor wapenaankopen.

In het artikel wordt onder meer de moord genoemd op Ilir Koneshevcic in april 1998, die enkele dagen eerder openlijk had gezegd dat Thaçi's luitenant Haliti voor

elke handgranaat die hij voor twee dollar het stuk inkoocht, vijf dollar in eigen zak stak. Ook zouden Thaçi en zijn medewerkers verantwoordelijk zijn voor de moord op Ahmet Krasniqi in Tirana. Krasniqi was voor de LDK, de partij van de politicus Rugova, bezig een eigen leger op te zetten.

In de afgelopen maanden werden mogelijk twee UÇK-commandanten uit de weg geruimd die stonden voor een meer democratische lijn dat Thaçi, van origine een radicale marxist die afgelopen zomer onder de 'de Slang' met harde hand heerste in het Kosovaarse stadje Mališevo. 'Revolutionaire rechtbanken' van het UÇK zouden vaak wreed optreden. In het dorp Glodjane werd een 'collaborateur' achter een auto aangesleept totdat hij overleed.

De Amerikaanse regering heeft de afgelopen week duidelijk gemaakt Thaçi te accepteren als gesprekspartner. President Clinton belde hem onlangs, de Amerikaanse regering liet weten geen bewijs te hebben dat het UÇK betrokken is bij drugshandel.

Teruggekeerde Albanezen tussen de ruïnes van Peć, een stad in het westen van Kosovo (Foto NRC Handelsblad, Maurice Boyer)

John Simpson zit er toch mee in de maag. In een interview met The Guardian gebruikt deze gentleman-reporter veelvuldig het woord 'fuck'.

PROFIEL HASHIM THAÇI

Kosovo's Slang schuift naar macht

26-6-97

De jonge intellectueel Hashim Thaçi maakt een goede kans de eerste leider te worden van een vrij Kosovo. Het Westen wantrouwdte hem aanvankelijk, maar dankt hem nu voor zijn niet-aflatende steun aan de Navo. Thaçi wacht nog een harde strijd om de macht met oudere rivalen.

RENÉ TER STEEGE

DE ONTMOETING tussen de guerrillacommandant en de opperbevelhebber van de Kosovo-vredesmacht Kfor voldeed misschien niet aan ingesleten denkbeelden. De Britse generaal Sir Mike Jackson, bevelhebber van de troepenmacht, stak in zijn gevechtstenuw wat sjofel af bij de in een keurig donkerblauw pak gestoken Hashim Thaçi, politiek leider van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK.

Sir Mike, in Kosovo de personificatie van 's werelds machtigste militaire alliantie, leek met zijn 55 jaar opeens erg oud naast de meer dan twintig jaar jongere Thaçi. Vooral toen hij, moeizaam overeind komend in de leger-tent, *thank you very much* mompelde, terwijl de lange Thaçi al klaarstond met uitgestoken hand.

De in 1967 in de streek Drenica geboren Thaçi, bijgenaamd De Slang, had zojuist plechtig beloofd dat zijn beweging, de *Ushtrise Çlirimtare* te Kosovo, instemde met de ontwapeningsbepalingen van de Navo.

Hashim Thaçi bezoekt een vluchtelingenkamp in Albanië, kort voor de capitulatie van Milosevic.

FOTO DAVID GUTTENFELDER/AP

Binnen de kortste keren werd De Slang een graag geziene gast op westerse kanselarijen, nagenoeg alle ministers van Buitenlandse Zaken wilden met hem op de foto. En dan te bedenken dat ze er aanvankelijk geen idee van hadden wie hij was. Ene Jakup Krasniqi gold als de delegatieleider in Rambouillet, maar hij werd binnen de kortste keren op een zijspoor gezet.

Het Engels ging Thaçi aanvankelijk moeizaam af, liever onderhield hij zich met buitenlanders in het Duits, een taal die hij zich als student eigen had gemaakt. Maar zijn vriendschap met Engelstalige...

ambassade in Belgrado of Kosovaarse vluchtelingen in hun eigen land.

Waar zijn verslagen rivaal Ibrahim Rugova, de door Milosevic met een handdruk vernederde pacifist, vroeg om het staken van de bombardementen, pleitte Thaçi voor doorgaan. "Zonder die luchtaanvallen zou de toestand in Kosovo nog erger zijn," vertelde hij *The Guardian* tijdens een bezoek aan Londen, even weg van de sector in zijn bergachtige geboortestreek waar hij meevocht met een UÇK-brigade. Op gezag van de Navo was meegedeeld dat hij was omgeko-

man met het eeuwige sjaaltje en de permanent gepijnigde gelaatsuitdrukking, is Hashim Thaçi een intellectueel. Hij is een van de negen kinderen van een boerengezin in het hart van de Drenica. Na de middelbare school in het stadje Srbica ging hij naar de universiteit van Pristina om geschiedenis te studeren. Tijdens de toename van de onderdrukking in 1989, toen Milosevic Kosovo zijn autonomie afpakte, werd Thaçi activist voor de Kosovaarse Studentenbond.

Veroorde...

donder had gekregen. De Navo bracht de strijders de overwinning. Hashim Thaçi is dat niet vergeten.

Hij riskeerde geen confrontatie over de ontwapening van het UÇK, maar speelde het spel mee. Als tegenprestatie kreeg hij de verzekering, meldde *The New York Times*, dat het UÇK de kern gaat vormen van een soort Nationale Garde, naar Amerikaans voorbeeld. Het leger van 'een onafhankelijk Kosovo? Thaçi wil niets liever, maar hij is inmiddels behendig genoeg in het diplomatieke spel om te

Toekomst met een financieel administratieve

Thaçi niet te hebben bewogen tot meer souplesse. De jonge, vurig geachte 'slang' Thaçi had minder last van ideologische ballast dan de man die gold als zijn pleegvader. Hij stemde in met de voorstellen die het Westen hem voorlegde, waaronder een autonomie-regeling, in de wetenschap dat Joegoslavië een ander kernpunt, het sturen van een troepenmacht, nooit zou accepteren.

Een meesterzet. Het Westen had veel prestige en geld geïnvesteerd in een Kosovo-regeling. Wie niet meewerkte, werd gestraft. Slobodan Milošević kwam er weldra achter dat hier geen sprake was van bluf. Maar wie zich schikte in de westerse plannen, kon rekenen op een beloning.

Wie Thaçi niet te hebben bewogen tot meer souplesse. De jonge, vurig geachte 'slang' Thaçi had minder last van ideologische ballast dan de man die gold als zijn pleegvader. Hij stemde in met de voorstellen die het Westen hem voorlegde, waaronder een autonomie-regeling, in de wetenschap dat Joegoslavië een ander kernpunt, het sturen van een troepenmacht, nooit zou accepteren.

Een meesterzet. Het Westen had veel prestige en geld geïnvesteerd in een Kosovo-regeling. Wie niet meewerkte, werd gestraft. Slobodan Milošević kwam er weldra achter dat hier geen sprake was van bluf. Maar wie zich schikte in de westerse plannen, kon rekenen op een beloning.

Een meesterzet. Het Westen had veel prestige en geld geïnvesteerd in een Kosovo-regeling. Wie niet meewerkte, werd gestraft. Slobodan Milošević kwam er weldra achter dat hier geen sprake was van bluf. Maar wie zich schikte in de westerse plannen, kon rekenen op een beloning.

Een meesterzet. Het Westen had veel prestige en geld geïnvesteerd in een Kosovo-regeling. Wie niet meewerkte, werd gestraft. Slobodan Milošević kwam er weldra achter dat hier geen sprake was van bluf. Maar wie zich schikte in de westerse plannen, kon rekenen op een beloning.

wie Madeleine Albright's woordvoerder James Rubin, heeft die achterstand al goeddeels opgeheven.

Harde woorden
Vergeten waren de harde woorden van een Amerikaanse topdiplomaat over de 'terroristen' van het UÇK en de beschuldigingen, onder meer van Franse onderzoekers, dat het Kosovo-vaars verzet zweemt in het geld dankzij de drugs- en wapenhandel.

Thaçi, het jongste lid van de Kosovo-delegatie in Rambouillet, en bij de vervolconferentie in Parijs, bleef de Navo ook trouw tijdens de donkerste momenten van de luchtoorlog. Dat was toen Europese landen slappe knieën begonnen te krijgen na blunders als het treffen van de Chinese

Kosovaarse leiders, wier uiterst beknopte necrologieën ook al waren verschenen, zou hij de woordvoerders in Brussel beschamen.

Ook vertoonde hij zich wanneer hij maar kon temidden van zijn verdreven landgenoten in de kampen in Albanië en Macedonië. Ibrahim Rugova, de tragische Gandhi van de Balkan, heeft zich daar slechts enkele malen laten zien, en dan nog wekte hij de indruk er zo snel mogelijk weer vandoor te willen.

Achter de schermen ging de strijd tussen Kosovaarse nationalist door, nog vreedzaam. Met als, zeer voorlopig, resultaat dat Thaçi's gezag als 'premier' van een voorlopige regering nauwelijks op verzet stuitte van de verzwakte tegenkrachten.

Net als de veel oudere Rugova, de

In 1992 verliet hij Kosovo voor studie in Zürich en Wenen, waar hij contact opnam met medestanders die een jaar later het UÇK oprichtten. Rond die tijd had een Servische rechtbank hem bij verstek veroordeeld wegens 'subversieve activiteiten'. In Albanië volgde hij een guerrilla-opleiding. Tijdens de oorlog in Kosovo was hij lid, maar geen leider, van de generale staf van het UÇK. Tevoren leidde hij een commando in het 'bevrijde gebied' Malisevo, dat de afgelopen zomer door de Serviërs werd heroverd.

Jane's Intelligence Review publiceerde in april een indrukwekkend ogend overzicht van de bevelsstructuren van het UÇK, met leidersnamen als 'Sultan', 'Oompje' en 'De Zigeuner' op een achttal verschillende fronten. Men zou bijna vergeten dat het UÇK bij het Servische offensief ongenadig op z'n

houden. Een pro-westerse reputatie is nu alles waard, maar ooit zal de vredsmacht vertrekken en moeten de Kosovaren het zelf opknappen, al dan niet in een eigen staat.

Hashim Thaçi heeft goede papieren om de eerste president te worden van een vrij Kosovo, maar moet nog heel wat verzet overwinnen. Ibrahim Rugova beschouwt zich nog steeds als 'staatshoofd', gekozen tijdens verkiezingen in de parallelle Kosovaarse maatschappij die zich ondanks het Servische juk had ontwikkeld.

Een Rugova-aanhanger dreigt volgens Thaçi met 'de kas' van het UÇK te verdwijnen, propvol al dan niet vrijwillige bijdragen van Kosovaren overal ter wereld. Bij het verlaten van de tent van Sir Mike Jackson letten Thaçi's lijfwachten scherp op eventuele belagers uit eigen kring.

Een Rugova-aanhanger dreigt volgens Thaçi met 'de kas' van het UÇK te verdwijnen, propvol al dan niet vrijwillige bijdragen van Kosovaren overal ter wereld. Bij het verlaten van de tent van Sir Mike Jackson letten Thaçi's lijfwachten scherp op eventuele belagers uit eigen kring.

Een Rugova-aanhanger dreigt volgens Thaçi met 'de kas' van het UÇK te verdwijnen, propvol al dan niet vrijwillige bijdragen van Kosovaren overal ter wereld. Bij het verlaten van de tent van Sir Mike Jackson letten Thaçi's lijfwachten scherp op eventuele belagers uit eigen kring.

Een Rugova-aanhanger dreigt volgens Thaçi met 'de kas' van het UÇK te verdwijnen, propvol al dan niet vrijwillige bijdragen van Kosovaren overal ter wereld. Bij het verlaten van de tent van Sir Mike Jackson letten Thaçi's lijfwachten scherp op eventuele belagers uit eigen kring.

DE MEDIA EN DE TWIJFELS

Een val in Belgrado

JOHN SIMPSON, tijdens de luchtoorlog de bekendste verslaggever van de BBC in Belgrado, is terug in Londen. Op krukken strompelde hij de studio in: niet een afgedwaalde slimme bom maar een val in de 'gym' van het InterContinental Hotel heeft zijn sporen nagelaten.

Simpson, die in Belgrado zijn dertigste oorlog heeft verslagen, keerde niet bepaald terug in triomf. Labour-ministers als Robin Cook en George Robertson hadden hem kort tevoren wéér lastiggevalen met kritiek op zijn verslaggeving: pro-Servisch, want te veel gericht op het lijden van de burgers onder de bommen, te weinig aandacht voor de oppositie tegen Slobodan Milošević en meer van die oude klachten.

Simpson schreef in Belgrado columns voor The Sunday Telegraph die de ergernis tot nog groter hoogten opzweepten. Cook: de BBC zou zich moeten afvragen of het zin heeft verslaggevers naar Belgrado te sturen als de censuur daar belet dat zij de waarheid kunnen vertellen over wat er in Kosovo gebeurt.

de BBC, is hun motto." Simpson zegt overigens van Campbell een briefje te hebben ontvangen met de teneur dat hij het niet zo bedoelde. Simpson doet nogal smalend over zijn eigen bijdragen uit Belgrado aan The Sunday Telegraph: "Ik denk dat nog minder mensen die lezen dan de hoofdartikelen, maar als er ze dan verdomme vijf minuten voor uittrekken, kunnen ze zien dat verwijten over een anti-Navotoon nergens op slaan."

Toch is het laatste woord over de media en de oorlog nog niet gezegd. 'Instituten' als de Navo wisten het vaak beter dan de pers, een beroepsgroep vol betweters. De media zaten niet in Kosovo en deden smalend over de door Jamie Shea ontwaarde killing fields. Tot ze die zelf zagen. Newsweek zet het woord op de omslag, ter introductie van een eigen verhaal over een massamoord in het dorp Suva Reka.

Nu de journalisten wél ter plaatse zijn, worden ze door Albanezen nogal eens aangeklampt met woorden als Pst, wanna see mass graves? Ja, dat willen ze. De tijd dringt, weliswaar zal de vondst van het

'grootste graf' bekend zijn. Het was die gretigheid die vorige week journalisten van Stern en het ZDF noodlottig werd, aan de weg van Prizren naar Pristina.

Langzaam maar zeker krijgen de reportages over graven en andere gruwelen minder ruimte. So far so good in Kosovo, the first week of liberation has gone well, zette The Guardian boven een hoofdartikel. Een

staaltje van optimisme waarop zijn lezers tijdens de luchtoorlog slechts zeer zelden recht hadden. Aandachtige lezers worden in een ontweningskuur gestort: zijlijnen krijgen weer aandacht, zoals de jacht van veteranen als Ashdown en Pronk op topbanen bij de wederopbouw.

The New York Times vindt de rol van de pers in de oorlog belangrijk genoeg om er een hoofdartikel aan te wijden. Het is geen stuk dat de lezer 'de weg wijst', maar eerder in verwarring brengt. De grote westerse omroepen en kranten hebben bij de Serviërs, ook onder intellectuelen, het tegendeel bereikt van wat men zou verwachten: ongelooft en wrok. De propaganda van Milošević ging erin als koek. De New York Times: "Het zou nuttig zijn als het Joegoslavië Tribunaal onafhankelijke journalisten uit Servië en Rusland aanmoedigt om te schrijven over de ontdekking van steeds nieuwe gruwelen."

Kennelijk hoopt de krant dat de Serviërs pas de schellen van de ogen vallen als zij worden geïnformeerd door 'eigen mensen' over wat Milošević in hun naam heeft aangericht. Wie weet, misschien zal dan het regime eindelijk aan het wankelen worden gebracht.

Dan, in de laatste alinea bedenkt The New York Times zich: "Maar misschien is het meest ontvullend dat zelfs moedi-

ge, onafhankelijke journalisten uit Rusland en Servië nauwelijks interesse toonden voor wat het Servische leger aanrichtte, de 'gewone Serviërs' dus evenmin."

Het mysterie van de verloren oorlog van - overdreven gesteld - het vrije woord tegen de mediamanipulators in een achtergebleven deel van de Balkan. Een mooi onderwerp van studie voor allerlei medialui die graag eens een jaartje van de redactie weg willen.

Alle Kfor-contingenten kregen natuurlijk verslaggevers mee die over hun verrichtingen moeten schrijven. Het ANP stuurde Bouke Bergsma naar de Gele Ridders in Orahovac. Voor verslagen? Bergsma specialiseert zich in het wat vergeten genre van de lofzang. Een parel: "Hij denkt 'gruwelijk' snel en is zijn complete staf altijd 'zes stappen vooruit'. Stelt het welzijn en de veiligheid van zijn manschappen boven zijn eigen loopbaan, maar is ondertussen bezig met een schitterende carrière. Sinds een week leidt hij in Kosovo zijn Gele Ridders uit 't Harde (...) Luitenant-kolonel Ton van Loon (42) uit het Limburgse Nederweert moest er een tripje met vrouw en kinderen naar Disneyworld bij Parijs voor afzeggen, maar Orahovac is voor hem 'een uitdaging' die hij niet had willen missen."

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

RENE TER STEEGE

De Kosovaalse leider BUKOSHI zei te willen onderhandelen met het Kosova Bevrijdingsleger UCK. Hij benadrukte dat eenheid onder de Albanese bevolking belangrijker is dan de vraag wie de macht heeft. Hij riep de Serviërs op te blijven, om „een democratische en tolerante samenleving van Serviërs en Albanen te scheppen.”

Bukoshi leidt een van de twee concurrerende regeringen-in-ballingschap van Kosovo. Aan het hoofd van de andere staat de politiek leider van het UCK, Thaci. Nog deze week ontwapende het UCK in Kosovo een aantal strijders van het AFRK, het leger rond Bukoshi.

26-6-99
De New York Times meldde dat hoge UCK-commandanten zuiveringen hebben gehouden binnen de organisatie om zich te ontdoen van mogelijke rivaal. Volgens de Amerikaanse krant, die zich beroept op voormalige en nog actieve leiders van de groep, werd de terreurcampagne geleid door UCK-leider Thaci en twee van zijn naaste medewerkers. Minstens vijf hoge commandanten zouden zijn doodgeschoten. Thaci ontkende daarbij betrokken te zijn geweest.

Ook in Servië blijft het onrustig. Onderden boze soldaten blokkeerden voor de derde achtereenvolgende dag de wegen in het midden van het land. In Krajelvo werd een brug geblokkeerd met een pantserwagen. Bij Cerovac, op de weg naar Belgrado, verwijderden reservisten de wegblokkades, maar zij zetten hun acties in de berm voort. De soldaten eisen dat de regering hun achterstallige salaris betaalt.

26-6-99

Een Havel is nog niet opgestaan in Kosovo

■ De Kosovaarse overwinning heeft vele vaders, onder wie Ibrahim Rugova ('Gandhi van Kosovo', kortweg 'verrader'), Hashim Thaçi ('vrijheidsstrijder' of 'een boer die alleen een geweer kan vasthouden') en Adem Demaçi ('Kosovaarse Mandela', maar 'met een tik van de molen'). De meeste potentiële leiders, toch hele of halve intellectuelen, vechten liever dan dat ze praten. 'Onafhankelijkheid of oorlog.'

partij PPDSH. Als Thaçi - blauw colbert, grijze broek, gele stropdas - het partijbureau verlaat, treedt een geoliede veiligheidsmachine in werking. UCK-bodyguards in burger en in zwart uniform speuren het marktplein van Tetova af. Portieren klappen open en dicht, dan zijn de geblindeerde Audi's en BMW's vertrokken. Plankgas. Op de terugweg naar Skopje stuiten we op een afzetting van de Macedonische politie. Een andere autokaravaan komt ons tegemoet. 'Premier Gligorov in het gezelschap van Edita Tahiri, partijleider van de LDK,' verklaart een bereidwillige agent.

Nog voordat ze een woord met elkaar hebben gesproken, zoeken de Kosovaarse leiders steun in het buitenland. 'Het tekent onze politiek, die altijd al is gekenmerkt door fractievorming en versplintering,' zegt Agim Hyseni (43), leider van de Albanese-Kosovaarse vakbond voor onderwijspersoneel. 'Dat zowel Rugova als Thaçi een regering heeft uitgeroepen, is al belachelijk. Maar dat ze niet eens met elkaar willen praten, stemt wel heel erg treurig.'

Natuurlijk is er een verklaring. 'Al onze belangrijke politici zijn schrijvers en journalisten,' legt Hyseni uit. 'Een traditie die begon met Adem Demaçi, de vader van de Kosovaarse vrijheidsstrijd, en

doorloopt tot Rugova. Hashim Thaçi is een uitzondering, maar die heeft de schrijver Rexhep Qosja als rechterhand. Schrijvers houden van grote ideeën, maar zijn niet erg bedreven in het dragen van verantwoordelijkheid. Een boek kun je naar believen goed of slecht laten aflopen, het bedrijven van politiek, *the art of the possible*, is teamwork. Dat kunnen ze niet. Iedereen heeft ruzie met iedereen. Een Havel is uit deze kring van literatoren nog niet opgestaan.'

De enige keer dat de Kosovaarse politici hun verdeeldheid overwonnen, was bij de vredesonderhandelingen in Rambouillet, zegt Hyseni. 'Dankzij Fehmi Agani, assistent van Rugova, kon een gezamenlijke delegatie worden afgevaardigd. In tegenstelling tot Rugova was voor Agani samenwerking met Servië uit den boze; en in tegenstelling tot Thaçi wilde hij niet zijn toevlucht nemen tot gewapende acties alleen. Dat maakte hem tot een ideale bruggenbouwer. Maar Rambouillet is geschiedenis en Fehmi Agani is op 26 mei door de Servische politie in Pristina vermoord. Milosevic zag uitstekend in waar de grootste dreiging lag: bij de man die de politici op een lijn kon krijgen.'

Toen Agani werd vermoord, zat Hyseni al twee maanden in Skopje. 'Ik heb Pristina verlaten toen op de derde dag van de

Navo-bombardementen Bajram Kelmendi, een alom gerespecteerde advocaat en voormalig voorzitter van het LDK-comité van de mensenrechten, werd vermoord. Zijn dood was voor vrijwel elke intellectueel het sein om Kosovo te verlaten. Dat Agani is gebleven, tekent zijn moed en misschien ook zijn naïviteit.'

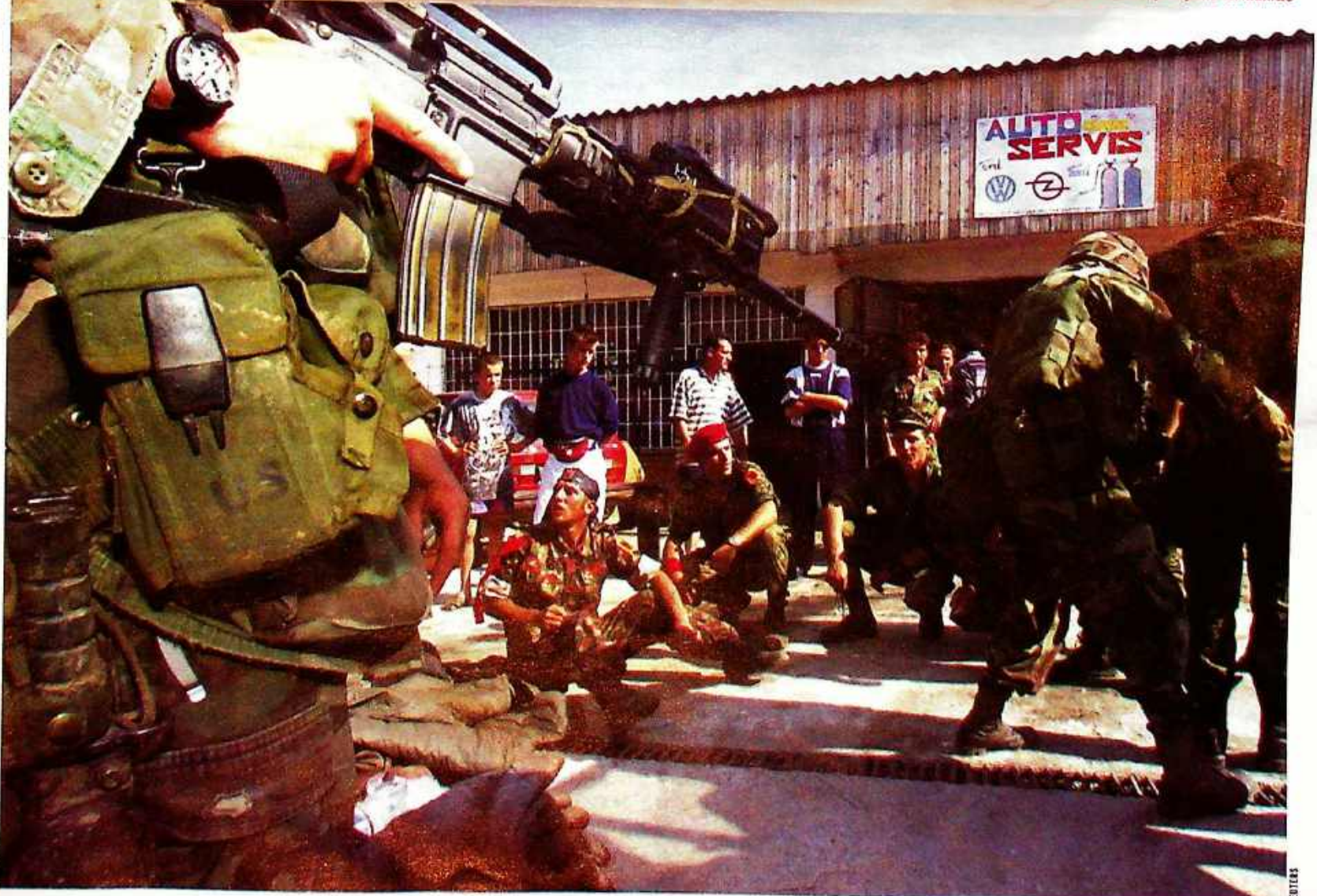
Hyseni vertrok halsoverkop. 'Ik had signalen gekregen dat ik na Kelmendi aan de beurt was. Ik heb mijn vrouw en kinderen moeten achterlaten. Enkele weken later zijn ze door de Servische politie uit ons huis gehaald en op de trein naar Macedonië gezet. Ze kwamen mee met de grote vluchtelingenstroom via Blace.' Hyseni bleef achter in Skopje om te assisteren bij het opzetten van onderwijs in de vluchtelingenkampen.

Afgelopen zondag keerde Hyseni met tienduizenden anderen terug naar Pristina. 'Van mijn vrouw had ik al gehoord dat mijn auto was geconfisqueerd, dat mijn kantoor was leeggeroofd en alle computers, floppy's en adressenbestanden waren vernietigd. Mijn vakbond bestaat dus eigenlijk niet meer - negen jaar werk naar de knoppen. Maar ik was al blij dat mijn huis er nog stond.'

Hyseni begon zijn onderwijsbond in

Pristina, Kosovo. Amerikaanse soldaten fouilleren UCK-leiden op wapens en munitie

'Nog twee à drie dagen,' zegt Hashim Thaçi. 'Dan ga ik terug naar Kosovo. Ik heb Rugova aangeboden om samen met hem terug te keren, maar hij wilde me niet eens ontmoeten. Nu hoeft het van mij niet meer. Ik ga alleen.' Vrijdagmiddag 16.00 uur. Thaçi heeft in de Macedonische stad Tetova een urenlang gesprek gevoerd met Arben Gjaferi, leider van de Macedonische regerings-

Ibrahim Rugova (54) studeerde letteren en filosofie aan de Sorbonne. Toen Milosevic Kosovo in 1989 zijn status van autonome provincie ontnam en inlijfde bij Servië, richtte Rugova de Democratische Liga van Kosovo (LDK) op, organiseerde verkiezingen en liet zich installeren als president van de voorlopige Kosovaarse regering. Sindsdien is hij het aanspreekpunt van de westerse wereld. Met het opkomen van het UCK erodeerde die positie. Terwijl de wereld om hem heen radicaliseerde, bleef Rugova benadrukken dat alles gedaan moest worden om bloedvergieten te voorkomen. Hij distantieerde zich van de gewapende strijd van het UCK, en kreeg het verwijt dat hij te voorzichtig was,

dat hij heuilde met Milosevic. Dat zijn machtspositie tanende was, brak hij bij de vredesonderhandelingen in Rambouillet, waar Hashim Thaçi de leider van de Kosovaarse delegatie was. Rugova verspeelde nog meer van zijn geloofwaardigheid toen hij enkele weken na het begin van de Navo-bombardementen plotseling in de werkkamer van Milosevic werd aangetroffen. Een gedwongen gesprek, zei Rugova later. Maar dat hij Milosevic de hand schudde en nooit iets heeft verteld over de inhoud van die gesprekken, is hem nog niet vergeven. Door het UCK werd hij tot verrader bestempeld. Tijdens de bombardementen verbleef Rugova samen met zijn premier Bukoshi hoofdzakelijk in Berlijn.

REUTERS

1989, het jaar van de grote etnische zuivering. 'Bij alle overheidsinstellingen, van radio- en tv-stations tot scholen, ziekenhuizen, hotels en nutsbedrijven, werden de Albanen vervangen door Serviërs.' Die zuivering kwam voort uit onverhuld racisme. 'Opeens werden Albanen, Turken en zigeuners op de terrassen van Servische cafés niet meer bediend. Ook op de universiteit werden we uitgerookt. Tegen de verdrukking in hebben we in lokaaltjes, bij mensen thuis, een soort schaduwuniversiteit opgezet.' Het afgelopen jaar had Hyseni tientallen

ontmoetingen met Rugova, Thaçi en andere LDK- en UCK-kopstukken over de organisatie van het onderwijs in de tijd ná de Servische overheersing. 'Beide partijen kunnen elkaar niet luchten of zien. Als de een ja zei, zei de ander nee.' Toch is hij vastbesloten de draad binnenkort weer op te pakken. 'Kosovo bevindt zich in een overgangperiode. De zon is onder, maar de maan staat nog niet aan de hemel. We moeten het gat dat de Serviërs achterlaten, opvangen met eigen instituties. Scholen, ziekenhuizen en de media moeten worden gereorganiseerd. Het gewone leven moet weer op gang ko-

REUTERS Hashim Thaçi

Hashim Thaçi (29) is in alles het tegendeel van Rugova. In 1989 werd hij actief in het studentenverzet tegen de Serviërs. Later studeerde hij politicologie in Zwitserland en Duitsland en raakte betrokken bij de marxistisch-leninistische beweging Kosovo in Ballingschap, een van de voorlopers van het UCK. Als 'De Slang' leidde hij guerrilla-acties in Centraal-Kosovo. In Rambouillet sleepte hij een voorlopig akkoord uit het vuur waarin Kosovo gedurende een interimperiode van drie jaar en onder protectoraat van dertigduizend man Navo-troepen zelfbestuur kreeg toegezegd. In het akkoord werd op zijn aandringen de bepaling opgenomen dat Kosovo zich na die drie jaar via een referendum zelf mocht uitspreken over zelfstandigheid. Uiteindelijk schoof Milosevic het akkoord van Rambouillet als schending van de Servische soevereiniteit van tafel. Toen de Navo-bombardementen losbarstten, werd het Thaçi en de andere leden van het UCK verboden naar Kosovo terug te keren. Hij liet zich kronen als minister-president van de UCK-regering in ballingschap, en leidde vanuit Tirana de guerrillastrijd.

men. Het gevaar van politiek extremisme, van criminele benden, die de straten afschuimen, ligt op de loer. Er is niet veel voor nodig om Kosovo na de overwinning te laten afglijden. Ik hoop dat Rugova en Thaçi hun verantwoordelijkheid beseffen en hun beide regeringen ineenschuiven.'

Of dat zal lukken? 'Rugova en Thaçi zijn primadonna's, kleine Milosevic-en, die geen kritiek verdragen. Ze hebben zich omringd met een haag van vrouwelijken en marionetten. Die politiek herbergt de kiem voor een nieuwe dictatuur.'

Gaat het om hun machtsbasis onder de bevolking, dan slaat Hyseni Rugova hoger aan dan Thaçi. 'Zelfs binnen het UCK wordt Thaçi alleen door de top gesteund. De lagere regionen zijn op de hand van Rugova, die als politiek leider een voorsprong van jaren heeft, al heeft hij nog veel uit te leggen over zijn bezoek aan Milosevic. De westerse wereld heeft ook een duidelijke voorkeur voor Rugova. Vorige maand ging Blair met Rugova op bezoek in de vluchtelingenkampen. Een bewuste actie: kijken hoe de stemming lag. Ze kregen wat ze hoopten: Rugova werd stormachtig toegejuicht. Thaçi heeft zo'n bezoek nooit aangedurfd - en terecht.'

Rugova als president en Thaçi als minister-president, dat lijkt Hyseni de beste combinatie. 'Laten zij onder internationaal protectoraat het land weer op poten zetten zodat er na drie jaar verkiezingen kunnen worden georganiseerd en Kosovo de echte sprong naar onafhankelijkheid kan maken. In die tijd kunnen nieuwe politici zich profileren.'

Zijn favoriet voor de toekomst is Veton Surroi, directeur-uitgever van *Koha Ditore*, de grootste Albanese krant van Kosovo. 'Opnieuw een naam uit de schrijvershoek, maar wel een met wortels in de politiek. Zijn vader was de Servische ambassadeur in Spanje, een positie die hij opgaf toen Milosevic aan het bewind kwam. Surroi zelf zat in de vredesdelegatie in Rambouillet en vervulde daar een soortgelijke brugfunctie als Agani. Nog steeds verlopen de schaarse contacten tussen LDK en UCK voornamelijk via hem.'

Dát het tot onafhankelijkheid komt, staat voor Hyseni buiten kijf. 'Toen de VN-resolutie werd aangenomen waarin is vastgelegd dat Kosovo als autonome provincie deel blijft uitmaken van Servië, was de omvang van de georganiseerde genocide nog niet bekend. Het is ondenkbaar dat Kosovo terugkeert in de schoot van Servië. Onafhankelijkheid of oorlog, andere opties zijn er niet.' Dat twee miljoen inwoners een magere basis is voor een levensvatbare economie, is volgens Hyseni geen bezwaar. 'We hebben alle hulpbronnen die noodzakelijk zijn, we moeten alleen nog leren ze te gebruiken.'

Voor Adem Demaçi (63) lijkt de oorlog nog niet afgelopen. De zoektocht naar hem gaat over vier, vijf adressen. Overal blijkt hij net te zijn vertrokken. Uiteindelijk treffen we hem in het huis van zijn zeventigjarige zuster en maken we een afspraak voor de volgende dag. Keurig op tijd verschijnt hij in het Park-hotel. Een kleine man met brillenglazen als jampotbodems, gekleed in een grijs pak, met in de hand een plastic tasje vol komkommers, tomaten en radizen die hij net op de markt heeft gekocht.

Negenentwintig jaar bracht deze Mandela van Kosovo door in de gevangenis,

gestraft voor zijn overtuiging dat de Albanese Kosovaren het recht hadden te ontworstelen aan het Servische juk. 'De geschiedenis van de Albanese onafhankelijkheidsstrijd is mijn geschiedenis,' zegt hij niet zonder trots. 'Ik was al een rebel toen ik tien was. Op een dag vroeg ik aan mijn onderwijzers waarom wij wel Servisch moesten leren en de Servische Kosovaren geen Albanees. Ze stapte naar de directeur om me van school te laten verwijderen. Die heeft het relletje gesust. Ik was zijn oogappel omdat ik zo goed kon leren.'

Demaçi is afkomstig uit een arm gezin. Toen zijn vader overleed, brak hij zijn letterenstudie aan de universiteit van Belgrado af en keerde terug naar Pristina om zijn familie te onderhouden. Hij trad in dienst van een uitgeverij, redigeerde de boeken van anderen en schreef zijn eerste roman en bedreef politiek activisme. 'Ik schreef tegen de Servische hegemonie, tegen het Tito-communisme, en voor de onafhankelijkheid van Kosovo.'

In 1958 verdween hij voor het eerst in de gevangenis. Drie jaar later kwam hij vrij, trouwde en kreeg twee kinderen. In 1964 werd hij door Tito tot tien jaar cel veroordeeld, waarvan vijf jaar eenzame opsluiting. Zestien maanden kon Demaçi daarna van zijn vrijheid genieten. In 1975 werd hij weer opgepakt. 'Met valse getuigenissen werd een schijnproces in elkaar geflanst tegen de zogenaamde groep van Adem Demaçi.' In 1990 werd hij onder buitenlandse druk vrijgelaten. 'They released me, but I won't release them,' liet hij weten toen hij de gevangenis verliet.

En Demaçi hield woord. Hij begon met het opzetten van guerrillagroepen en organiseerde demonstraties waarin voor het eerst de Albanese vlag werd meegevoerd. Ook werd hij lid van de LDK van Ibrahim Rugova. In 1996 kwam het tot een breuk. 'Ik vond Rugova niet *straight* genoeg. Hij dacht en denkt dat met praten alles is op te lossen.'

Met andere LDK-dissidenten richtte Demaçi de PPK (Parlementaire Partij Kosovo) op. Die partij koos voor de harde lijn en steunde onvoorwaardelijk de ontlukende verzetsbeweging UCK. Toen Hashim Thaçi hem in december 1998 de politieke leiding van het verzet aanbood, switchte Demaçi voor de tweede keer. Al snel kwam hij ook met zijn nieuwe baas in botsing. 'Ik adviseerde Thaçi om niet deel te nemen aan de besprekingen van Rambouillet. Volgens mij kon alleen in rechtstreeks overleg met Milosevic een oorlog worden voorkomen.'

Maar Thaçi ging toch. Toen een voorlopig akkoord was bereikt, legde hij dat voor aan Demaçi. Die ging opnieuw in de contramine. 'Een akkoord dat tot stand is gekomen onder de dreiging van bombardementen, is geen akkoord.'

Ook Madeleine Allbright kon Demaçi niet overtuigen. 'Op een avond belde ze en probeerde me over de streep te trekken. Toen ze maar bleef drammen, heb ik de hoorn op de haak gegooid.' Het betekende het einde van zijn carrière als politiek leider van het UCK.

Het verwijt dat door zijn koppigheid Rambouillet wekenlang werd opgehouden waardoor Milosevic zijn troepensterkte kon opvoeren van vijftien- naar veertigduizend man, raakt volgens Demaçi kant noch wal. 'Milosevic was al jaren bezig troepen naar Kosovo te brengen. Ten tijde van Rambouillet bestond de Servische bezettingsmacht al uit vijf-

REUTERS

Adem Demaçi, 'vader van de Kosovaarse vrijheidsstrijd': 'Laat anderen zich maar drukmaken, gun mij de rol van toeschouwer: watching the political fools come by'

sovo moet onafhankelijk worden, maar bij voorkeur in confederatie met Montenegro en Servië. Een mini-EU waarvoor hij de naam *Balkania* heeft bedacht, waarin op termijn ook Bosnië, Kroatië en Macedonië worden opgenomen. 'Een soort Verenigde Staten van Joegoslavië, die alle worden opgenomen in de Europese Unie, dat is mijn ideaal.'

Voorlopig heeft Kosovo nog genoeg aan zichzelf. 'Dit land is een van de rijkste maar ook achterlijkste van de Balkan. Het risico van etnisch geweld blijft levensgroot aanwezig. Albanen en Serviërs missen het vermogen om zich ondergeschikt te maken aan een groter universum dan zichzelf.'

Een euvel dat terugkeert bij de toonaangevende politici, Rugova en Thaçi. 'Ze hebben zich ieder op hun eigen wijze ingezet voor de bevrijding van Kosovo en kunnen daarom rekenen op mijn sympathie. Maar ze hebben ook een groot ego en ze zijn weinig genegen zich ondergeschikt te maken aan grotere belangen. Toch zijn zij niet doorslaggevend. Belangrijker is de bereidheid van de westerse wereld om een beschermende rol te spelen en financiële hulp te verschaffen.' Zelf houdt hij de politiek voor gezien. 'Ik wil alleen nog maar ademen in vrijheid en genieten van het samenzijn met mijn familie en vrienden. Laat anderen zich maar drukmaken, gun mij de rol van toeschouwer: *watching the political fools come by*.' En als Rugova en Thaçi er niet uitkomen? Is hij dan beschikbaar als redder van het vaderland? Zijn slimme oogjes stralen. 'Dat ligt er aan hoe de vraag wordt gesteld.'

Een deprimerende verzameling auto-wrakken en vuilnisbelten trekt aan ons voorbij. Straten die toch al moeilijk begaanbaar zijn, zijn door het zware Navo-materieel veranderd in stinkende modderpoelen. Maar Sharr Berzati (21) ziet alleen de schoonheid van de stad waar hij is geboren en getogen.

Voor het eerst sinds drie maanden waagt hij zich buiten de directe omgeving van zijn flat. 'Ik voel me als een bloem die jaren in de duisternis heeft gestaan en nu voor het eerst gaat bloeien.'

Berzati is student lichamelijke opvoeding. Om de spanning en de verveling van het vele binnenzitten te verdrijven, is hij zwaar aan het roken geslagen. 'Mischien dat ik beter kan emigreren en ergens anders een nieuw leven beginnen,' mijmert hij. Zijn vrolijkheid maakt plaats voor diepe somberte. Volgens hem komt het nooit meer goed in Kosovo, zijn de tegenstellingen niet te overwinnen. 'Rugova is sympathiek, hij heeft er alles aan gedaan om een bloedbad te voorkomen. Maar dat geldt niet voor Thaçi, een boer van het platteland die niet eens Engels spreekt en alleen een geweer kan vasthouden.'

Maar de grootste blunder van Thaçi is geweest dat hij Adem Demaçi de politieke leiding toevertrouwde. 'Door Thaçi te adviseren om het akkoord van Rambouillet niet te ondertekenen, gaf hij Milosevic de kans zich tot de tanden te bewapenen. Demaçi was de held van alle Kosovaren, treurig dat er nu bloed aan zijn handen kleefte. Wie negentwintig jaar opgesloten heeft gezeten, moet wel een tik van de molen hebben gehad.'

Het hoofdkwartier van het UCK in Pristina is gevestigd in het mooiste huis van een nieuwbouwwijk Kolowizia e re. In de top wappert de rode, Albanese vlag, op het dak van een tegenoverliggende flat,

kijken scherpschutters uit over de stad. Tientallen UCK-strijders, in nieuwe, camouflagede pakken die nog ruiken naar mottenballen, gewapend met gloednieuwe geweren, bewaken de toegang. Binnen houdt Jakup Krasniqi (49) kantoor. Hij is de minister van Buitenlandse Zaken in de door Thaçi uitgeroepen UCK-regering, en voerde de afgelopen maanden besprekingen met vrijwel elke westerse bewindspersoon van enig gewicht. Ook minister-president Kok behoorde tot dit selecte gezelschap.

Krasniqi is een bleke, ascetische man die zich introduceert als een man van het woord en niet van wapens. Tot 1981 was hij leraar geschiedenis aan een gymnasium. Daarna verdween hij wegens 'politiek activisme' voor tien jaar in de gevangenis. 'Eindelijk tijd om me grondig te verdiepen in de geschiedenis, filosofie en literatuur,' zegt hij met een grimas. Kant, Hegel, Feuerbach, Mann en Goethe zijn zijn favoriete auteurs. Hij manifesteert zich als een pure machiavellist: het verzet zal haar greep op Kosovo alleen maar versterken. 'Het UCK gaat zich splitsen in een politie- en legermacht en in een politiek segment dat het bestuur van het land op zich zal nemen.' Met tegenzin geeft hij toe dat de bevrijding van Kosovo op het conto van de Navo moet worden geschreven. 'Maar de Navo heeft ons de kastanjes uit het vuur laten halen, wij hebben de strijd op de grond gevoerd. En dat ze het wapenembargo tegen ons niet hebben opgeheven, heeft ons extra levens gekost.'

Natuurlijk wil het UCK samenwerken met andere partijen, maar het aantal kandidaten daarvoor is dun gezaaid. Zo kan Rugova het wel vergeten. 'Rugova is op alle mogelijke manieren een mislukking,' zegt Krasniqi minachtend. 'Toen zijn schrijverscarrière niet van de grond kwam, is hij in de politiek gegaan. Maar ook daar heeft hij in feite niets dan nederlagen geleden. Zijn goede imago in het buitenland heeft hij verknald door

zijn ontmoeting met Milosevic. We zullen niet toestaan dat hij zich meester maakt van de politieke macht.' Demaçi daarentegen is meer dan welkom. 'Van alle politici is hij de sterkste en meest integere. De enige die bereid was voor zijn overtuigingen de cel in te gaan. Voor elke verzetsstrijder is hij een idool.'

Maandag 21 juni: Pristina heeft weer water en dat is aan het humeur van de mensen te merken. Hashim Thaçi laat in een persconferentie weten dat met de Navo overeenstemming is bereikt over de ontwapening van het UCK. Alleen jachtgeweren en pistolen zijn van de verplichte afdracht uitgesloten. Want het hoort tot de mannelijkheid van de Albanen om tenminste één dodelijk wapen op zak te hebben. Later laat hij zich in een jeep door de stad rijden - het bericht dat woensdag Rugova wordt verwacht maakt beduidend meer enthousiasme los.

De Servische elektro-ingenieur Bratislav Bojovic besluit om het er nog even van te nemen. Eigenlijk zou hij vandaag weer aan het werk moeten, maar hij zou wel gek zijn - er komt toch niemand opdagen. De oorlog in Kosovo was een *economische* oorlog, poneert hij met de stelligheid van een dagsluiter. 'De afgelopen tien jaar is Kosovo leeggeroofd en daar was het Milosevic ook om begonnen. Alle winsten verdwenen rechtstreeks naar Belgrado. Groot gelijk dat de Albanen in opstand kwamen, ze werden behalve vernederd ook financieel uitgezogen.'

Anderzijds zijn er maar tienduizend doden gevallen, dus een grote oorlog was het niet. In één gedachteflits verbindt Bojovic beide conclusies tot een afsluitende analyse. 'Voor Amerika is dit een heel nuttige oorlog geweest. De economische eenwording van Europa is weer met jaren vertraagd. Wedden dat Milosevic nooit voor het tribunaal in Den Haag zal verschijnen?'

GOED VOOR HET MOREEL

'Wanna see massacre?' brabbelt de Kosovaarse zwerfer en schuift ongenood aan tafel. Hij herhaalt zijn vraag maar zijn hand glijdt al begerig naar de fles wijn. Als het glas is volgeschonken, is hij meteen weer vertrokken.

De vondst van de talloze massagraven in Kosovo dient vele doelen. Voor de Albanese Kosovaren vormen de massagraven een bevestiging van de hun aangedane gruwelen. Voor de Navo zijn ze de legitimatie achteraf voor de tachtig dagen durende bombardementen op Servische doelen en het Nederlandse leger verhoogt er het moreel van de troepen mee.

Op aanwijzing van UCK-leden ontsloot het Nederlandse leger in het dorpje Velika Krusa bij Orahovac een van de eerste massagraven. 'Als je zoiets aantreft, weet je waarvoor je aanwezig bent,' sprak kolonel Van den Aker, plaatsvervangend commandant van de Duits-Nederlandse brigade. Voorlichter Mike Bos ging nog een stapje verder en sprak glunderend van een opsteker. 'Het Nederlandse leger kon na het echeq van Srebrenica een meevaller gebruiken. Je werkt voor die club, dus wil je ook dat we positief in het nieuws komen.' Dát de massagraven gevonden konden worden, had het Nederlandse leger te danken aan een tip van het UCK. Maar het was óók een verdienste van het Nederlandse leger zelf, vond Bos. 'Toen we het ons toegewezen gebied binnenkwamen, zijn we meteen naar de standplaats

REUTERS

van het Servische leger gereden en hebben gezegd: opruimen, dit wordt ons hoofdkwartier. Door die resolute houding hebben ze geen gelegenheid gehad om eventuele sporen uit te wissen en bewijsmateriaal te vernietigen.' Britse en Amerikaanse forensische experts moeten namens het International Crime Tribunal for Former Yugoslavia (ICTY) de lijken identificeren en hun doodsoorzaak vaststellen. De Amerikaanse teamleider Paul Risley vertelde dat eerst de massagraven in het Duitse en Italiaanse gebied zullen worden onderzocht. Risley hield het hoofd wel koel. Hij sloot niet uit dat ook door het UCK massagraven waren gedolven.

25-6-99

June 25, 1999 - 2205 GMT,

NATO Learns "Too Late" for Whom It Won a War

It is becoming harder by the day to justify NATO's continued collaboration with the Kosovo Liberation Army (KLA). A front page article in the June 25 New York Times cites KLA commanders, former Albanian government officials, and Western diplomats who claim KLA leader Hashim Thaci and two of his lieutenants led purges of the KLA ranks, to root out and kill potential challengers to Thaci's leadership. No one has come forward to say they witnessed Thaci or his associates, Azem Syla and Xhavit Haliti, personally carrying out the killings, though reports to this effect have circulated for years. Moreover, there have been numerous documented accounts of people killed shortly after criticizing or being threatened by Thaci and his associates, whose reputations for ruthlessness and intimidation are legendary.

Among Thaci's alleged victims listed in the New York Times was rebel commander Ilir Konushevcii killed in KLA held territory after accusing Haliti of siphoning a profit off arms sales to the KLA. His death was blamed on the Serbs. Another was Ahmet Krasniqi, a former Yugoslav Army colonel who, sponsored by the administration of moderate Kosovar Albanian leader Ibrahim Rugova, brought 600 troops and \$4.5 million to assist the KLA against the Serbs. Krasniqi, who Rugova hoped would bring legitimacy to the moderates on the battlefield, was assassinated in Tirana in September 1998, allegedly at the orders of Thaci and with the cooperation of the Albanian government. Two more KLA officers, Agim Ramadani and Sali Ceku, were killed in April of this year after opposing Thaci, and their deaths were blamed on the Serbs. Thaci did publicly threaten Rugova's life, after the moderate leader left for Italy and refused to back Thaci's self-declared for government. However the New York Times' allegations have been denied by Thaci and his associates and challenged by State Department spokesman James

Rubin.

What Thaci and Rubin have not been able to deny is the wave of reprisals against Serbs carried out by Kosovar Albanians, including members of the KLA. Serbs have been kidnapped, beaten, and killed, their houses and businesses looted and burned, and NATO has been unable to stop the campaign. KLA soldiers were arrested by KFOR after they were discovered with bound, beaten, and dead prisoners in a police station in Kosovo. A Serb professor and two Serb workers were found bound and shot to death at the University of Pristina. KLA troops reportedly overran the Devic monastery, looted and vandalized it, terrorized the priest and nuns with gunfire, and raped at least one nun. KLA officials deny their troops' involvement in the attacks on Serbs, charging that civilian youth and criminals are posing as KLA members and donning the uniforms and insignia of the group. They do not explain why Albanian civilians would want to frame the KLA for such crimes.

The Serb press raises more questions about the advisability of cooperating with the KLA in reports that the KLA, unhappy with Italian troops' defense of Serbs in Pec, fired at visiting Italian foreign Minister Lamberto Dini. This report has not been confirmed by other sources. Also, according to a reporter for Jane's Intelligence Review, evidence recovered last December from Osama bin Laden-linked terrorists in Yemen includes video footage of the terrorists training with the KLA in either Kosovo or Albania. While adding these new reports, allegations, and evidence to previous reports of KLA links to Middle East terrorists and drug and gun trafficking, one can only question the willingness and speed with which NATO has come to accept the KLA's de facto leadership role in Kosovo.

25-6-99

Kosovo's Rebels Accused of Executions in the Ranks

June 29, 1999

The New York Times June 25, 1999

THE SEPARATISTS

By CHRIS HEDGES

The senior commanders of the Kosovo Liberation Army, who have a signed agreement with NATO to disarm, assassinations, arrests and purges within their ranks to thwart potential rivals, say current and former commanders in the rebel army and some Western diplomats.

The campaign, in which as many as half a dozen top rebel commanders were shot dead, was directed by Hashim Thaci and two of his lieutenants, Azem Syla and Xhavit Haliti, these officials said. Thaci denied through a spokesman that he had been responsible for any killings.

Although the United States has long been wary of the KLA, the rebel group has become the main ethnic Albanian power in Kosovo. Rebel commanders supplied NATO with information concerning the targets during the bombing campaign.

Now, after the war, the United States and other NATO powers have effectively made Thaci and the KLA partners in rebuilding Kosovo. The agreement NATO signed with Thaci, for example, envisions turning the KLA into a civilian police force and leaves open the possibility that the KLA could become a provisional army modeled on the U.S. National Guard.

While none of the KLA officials interviewed saw Thaci or his aides execute anyone, they recounted, and in some cases said they had witnessed, incidents in which Thaci's rivals had been killed shortly after he or one of his aides had threatened them with death.

"When the war started, everyone wanted to be the chief," said Rifat Haxhijaj, 30, a former lieutenant in the Yugoslav army who left the rebel movement last September and now lives in Switzerland. "For the leadership, this was never just a war against Serbs -- it was also a struggle for power."

Thaci's representative in Switzerland, Jashae Salihu, denied accounts of assassinations. "These kind of reports are untrue," he said. "Neither Thaci nor anyone else from the KLA is involved in this kind of activity. Our goal has been to establish a free Kosovo and nothing more."

The accusations of assassinations and purges were made in interviews with about a dozen former and current Kosovo Liberation Army officials, two of whom said they had witnessed executions of Thaci's rivals; a former senior diplomat for the Albanian government; a former police official in the Albanian government who worked with the rebel group, and several Western diplomats.

But the State Department Wednesday challenged some aspects of these accounts. "We simply don't have information to substantiate allegations that there was a KLA-leadership-directed program of assassinations or executions," James Rubin, the State Department spokesman, said.

Rubin said he could not exclude the possibility that the rebel leaders were somehow tied to the killings. But he said department officials had checked a wide range of sources in the past 24 hours and could not confirm the accusations.

A senior State Department official and a Western diplomat in the Balkans, citing intelligence reports and extensive contacts with KLA officials inside and outside Kosovo, said they were aware of executions of middle-grade officers suspected of collaborating with the Serbs, but said they had no evidence to link those killings with Thaci.

The Western diplomat in the Balkans said, however, that Thaci is legendary in the region for ruthless tactics.

"Thaci has engaged in some pretty rough intimidation" of officials in a rival party, the diplomat said, "but none of them have been killed." He added: "There have been detentions, and the victims allege beatings. We cannot prove that. Thaci, according to them, was in charge of the team that detained them and was in charge of the interrogation and personally threatened them.

"Thaci has a reputation for being pretty tough," the diplomat continued. "Haliti and Sylta are not known for their sweet tempers. This is a rough neighborhood, and intimidation and assassinations happen."

Former and current KLA officials also charge that a campaign of assassinations was carried out in close cooperation with the Albanian government, which often placed agents from the Albanian secret police at the disposal of the rebel commanders.

Rubin said the State Department did not have any information to suggest that the KLA leadership directed an execution program in conjunction with the Albanian security services.

The Western diplomat in the Balkans said he knew of at least two Albanian secret police officers who were fighting with the KLA. "The two officers are brigade or battalion commanders, and they've been in the field fighting," the diplomat said. "They're volunteers from Albania."

Albania has long waged a campaign to unite with Kosovo, a Serbian province where Albanians are in the majority. Such unification was briefly achieved during Fascist occupation in World War II and was held out as a goal by radical groups financed and backed by Tirana in the later part of the century.

Indeed, the close relationship between Thaci and the Tirana government, which has a reputation for corruption and has been linked by Western diplomats to drug trafficking, is one of the factors that disillusioned many former fighters who were interviewed in Germany, Switzerland and Albania. The fighters said they had fought to create a more Western, democratic state, free from Albanian influence and control.

The Albanian minister of information, Musa Ulqini, said that there was "never any violation of our constitutional law." He added: "The Albanian government has relations with all of the political and military forces in Kosovo, but it insists that these forces unite and speak with one voice."

Two former rebel leaders and a former Albanian police official, interviewed in Tirana, said that Haliti, who is officially Thaci's ambassador to Albania, was working in Kosovo with 10 secret police agents from Albania to form an internal security network that would be used to silence dissenters in Kosovo.

Thaci, 30, has named a government, with himself as prime minister, and denounced Ibrahim Rugova, who for nearly a decade was the self-styled president of Kosovo and ran a successful campaign of nonviolent protest after the Serbs stripped Kosovo of its autonomy in 1989.

Thaci has long ties to radical groups that called for the violent overthrow of the government in Belgrade. He joined a clandestine organization known as the Kosovo Popular Movement that existed on the fringes of Pristina University.

The group was financed and backed by the Stalinist dictator of Albania, Enver Hoxha, until his death in 1985. Its members, including Syla, whom Thaci appointed his defense minister, and Haliti have become the core of the leadership that dominates the Kosovo Liberation Army.

Violence has long swirled around Thaci, whose nom de guerre was Snake.

In June 1997, in an incident that many in the underground guerrilla movement found ominous, a Kosovar Albanian reporter who had close links with the movement was found dead in his apartment in Tirana, his face disfigured by repeated stabbings with a screwdriver and the butt end of a broken bottle.

The reporter, Ah Uka, was supportive of the rebel movement, but he was also independent enough to criticize it. At the time of his death, he

was sharing his apartment with Thaci.

Thaci inspired fear and respect in his home base of the central Drenica region in Kosovo as he organized armed units and carried out ambushes against Serbian policemen. In the early days of the rebel uprising, in March 1998, Thaci moved about from his hometown of Broja in a small compact car with a few bodyguards and wore an unadorned camouflage uniform.

There were persistent reports at the time that he personally carried out executions of Kosovar Albanians whom he had branded as traitors or collaborators, but no witnesses have surfaced.

Thaci was involved, along with Haliti, in arms smuggling from Switzerland in the years before the 1998 uprising, say current and former senior rebel commanders.

Thaci and Haliti both have wives and children in Switzerland, although Haliti has formed a new family in Tirana, where he has a large villa and close links with senior government leaders, say former and current rebel officials in Albania.

When the uprising began, and money and volunteers flooded into Albania from the 700,000 Kosovar Albanians living in Europe, Thaci and Haliti found themselves in charge of thousands of fighters and tens of millions of dollars.

The arms smuggling mushroomed into a huge operation that saw trucks loaded with weapons, most bought from Albanian officials, headed for KLA camps on the border. By the war's end, former and current KLA officials estimate, the KLA paid \$50 million to Albanian officials for weapons and ammunition.

In April 1998, a KLA commander who transported many of the weapons, Iir Komushevi, was ambushed and killed on the road outside Tropoja in northern Albania. A few days earlier, in a heated meeting with senior commanders, he had accused Haliti of misusing funds, according to commanders who were present.

The commander had charged that Haliti was buying boxes of grenades at \$2 apiece and charging the movement \$7 for each grenade. The killing, although it took place in a rebel-controlled region in northern Albania, was blamed on the Serbs.

Other killings of rebel commanders and political rivals ascribed to Thaci are attributed to a struggle to consolidate control and eliminate potential challengers.

"Cadavers have never been an obstacle to Thaci's career," said Bujar Bukoshi, the prime minister in exile in Rugova's administration, which is often at odds with the KLA. One Western diplomat, citing intelligence reports, said that Thaci planned an unsuccessful assassination attempt on Bukoshi last May. "Thaci has a single goal and that is to promote himself to be No. 1," Bukoshi said.

As the rebels suffered reverses on the battlefield in the summer and fall of 1998, in large part due to inexperience and a lack of central command, they turned to Kosovar Albanians who had served in the former Yugoslav army.

The most experienced was a former colonel named Ahmet Krasniqi who had organized some 600 former officers, most living in Switzerland and Germany, to join the fight. Krasniqi had surrendered his garrison in Gospic, Croatia, in 1991 rather than defend Slobodan Milosevic's regime in Belgrade.

Krasniqi had the blessing of Bukoshi, who allowed him to pass on \$4.5 million to the KLA raised by Rugova's administration. He swiftly set up training camps in the border region and formed special units. Bukoshi named him commander of a rival military structure known as the Armed Forces of the Kosovo Republic. The effort to join the armed struggle was a belated attempt by the Rugova administration, which had swiftly lost political support in Kosovo, to regain credibility by playing a role in the "liberation" of the Serbian province.

Thaci and Haliti accepted the money and the trained volunteers, integrating them into KLA units, but began to thwart Krasniqi's attempt to build an independent military force. In June 1998 the KLA, which controlled the border, began to divert or block arms being taken over the mountain to these rival units fighting around Pec and Decane. As tensions rose, Thaci and the Albanian authorities decided to eliminate Krasniqi, according to former rebel commanders and two former Albanian officials interviewed in Tirana.

They said that in the middle of September 1998, Albanian police stopped Krasniqi and several aides and confiscated their weapons. Krasniqi's office in Tirana was raided by about 50 policemen and emptied of guns and munitions. On Sept. 21 at 11 p.m. on the way back from a restaurant in Tirana, Krasniqi ran into a police checkpoint about 300 yards from his office, according to a former KLA commander who was with Krasniqi. Krasniqi and his two companions were again frisked for weapons, and their vehicle was searched. The two cars behind Krasniqi, which carried aides, were not allowed through the checkpoint.

When Krasniqi and his two companions got out of their gray Opel jeep they saw three men emerge from the shadows with black hoods over their faces. The men, speaking in an Albanian accent that distinguished them from Kosovar Albanians, ordered the two men with Krasniqi down on the ground.

"Which one is it?" asked one of the gunmen, according to one of the commanders who was prone on the asphalt.

"The one in the middle," said another. The gunman, who held a pistol a few inches from Krasniqi's head, fired a shot. He then fired two more shots into Krasniqi's head once he fell onto the pavement.

American officials also had reports that the KLA killed Krasniqi, but said there were also subsequent, conflicting reports from the region that he was killed by disaffected members of his own unit.

After Krasniqi's death, former KLA commanders said, the killings, purges and arrests accelerated. KLA police, dressed in distinctive black fatigues, threw into detention anyone who appeared hostile to Thaci. Many of these people were beaten.

One commander, Blerim Kuci, was taken away in October 1998 to a KLA jail and hauled before a revolutionary court. He was held for weeks on charges that he was a Serb collaborator and then suddenly released in the face of a large Serb offensive and allowed to rejoin the fight.

"I saw an accused collaborator tried before a revolutionary court and then tied to the back of a car in Glodjane and dragged through the streets until he died," said a former KLA officer in Albania, who asked not to be identified. A senior State Department official and a Western diplomat in the Balkans confirmed this account.

As NATO bombs fell on Kosovo this April, two more outspoken commanders, Agim Ramadani, a captain in the former Yugoslav army, and Sali Ceku, were killed, each in an alleged Serb ambush.

Although a former senior rebel officer in Tirana said that Thaci was responsible, a Western diplomat contends that Ceku was killed by a Serb sniper. He said that his contacts indicated that Ramadani was killed in battle, but those contacts did not mention an ambush, or politically related killing, in either case.

The former KLA officer said, however, that rebel officials had told Ceku that he and his lieutenant Tahir Zemaj should leave the movement, but the stubborn Ceku had refused to depart. Zemaj, however, fled to Germany. "Tahir knew they were serious, and he got out," said the officer. "Sali stayed, and he was killed."

Reuters Spanish police arrest robbers who funded KLA

03:09 p.m. Jun 22, 1999 Eastern

MADRID, June 22 (Reuters) - Spanish police said on Tuesday they had arrested eight ethnic Albanians from Kosovo and charged them with carrying out armed robberies to fund separatist guerrillas and humanitarian efforts in their war-torn country.

"They are people who are organised along military lines and who act all over (Spanish) territory," a senior police officer said by telephone from the coastal city of Malaga.

A police statement said the funds raised were "presumably destined for Albano-Kosovar guerrillas."

"Their modus operandi...suggested a well organised structure and a clear aim -- to finance the Kosovo Liberation Army," the police statement said.

The group specialised in breaking into company safes and stealing cargo from trucks, the police officer said.

"They are Kosovans and we have proof that they have maintained contact with Albanian paramilitary groups," the officer said.

The eight suspects were arrested on Sunday and Monday in rented apartments in Malaga and the nearby resort of Torremolinos.

"The product of the robberies -- always money, jewellery or documents of value -- reached astronomical figures, but they always transferred it in amounts less than one million pesetas (\$6,200), thereby avoiding investigations," the statement said.

The police officer said Spain was becoming a favourite base for armed criminal gangs from Eastern Europe because of the country's relatively light sentences for robbery.

Croats from Janjevo Afraid of Terrorists

June 22, 1999

Zagreb, June 22 (Tanjug) - We are afraid that Albanians will return our good with evil, transfers the Vecernji List from Zagreb the words of a resident of the Kosovo town of Janjevo, which is inhabited by another four hundred Croats.

In its reportage from this town, the newspaper quotes the words of Croats from Janjevo, who state that, with the arrival of the terrorist so-called KLA to this town, provocation from Albanians has commenced, provocation that "the Croats found increasingly hard to bear".

A couple of days ago, disturbing information on the destiny of the Croats from Janjevo has arrived to the Croat embassy in Skopje. It was said that the members of the so-called KLA maltreat them and that the Croats were once even lined before a firing squad, informs the Vecernji List.

Except that, the Albanians have, "for the first time in the decades long history under different rule", taken off the building of the primary school the tablet with the name of the poet Vladimir Nazor.

Reporters of the Zagreb newspaper quote the words of the Croats from Janjevo, who state that it had been a lot easier for them while "the Serbs were in power" in their town. No one bothered them, they could get food and cigarettes through Serb policemen and the Serb army and, when leaving, a Yugoslav Army unit left 350 kilograms of flour for the Croats at the local bakery, accents the Vecernji List.

The newspaper adds that parish priest Matej Palic negotiates with the Albanians, representatives of the KFOR and the so-called KLA, in the hope that "reason will triumph". "I cannot say with certainty whether it will be so but, if it be any different, we will have to move", Palic stated.

19-6-99

"Los Angeles Times": KLA terrorists have to be disarmed

June 19, 1999

New York, June 18 (Tanjug) - "Los Angeles Times" reports today the review of the situation in Kosovo and Metohia and implementation of the UN Security Council resolution in which the main task is immediate disarmament of terrorists from the so called KLA.

The newspaper reminds today that Albanian terrorists possess about million pieces of weapons which is stolen from storage in Albania in 1997, also mentioning that the terrorists were getting weapons through illegal channels from other sides, paying for it with money earned by drug smuggling.

The newspaper gives a fact that only in Switzerland about 500 Albanians from Kosovo or Albanians from Macedonia were imprisoned because of weapon and drug smuggling, while about 1000 more are being chased.

"Los Angeles Times" warns then that if the disarmament of the terrorists does not get to be implemented totally, they will become the biggest threat to the international KFOR in Kosovo.

Even now the news about what the terrorists from so called KLA are doing, are disturbing, reports the newspaper and gives the lists of the attempts of road check-ups established in order to threaten the ordinary people and molest non-Albanians citizens.

Sending a critique to the western countries for the patronage relation towards terrorists, the newspaper gives a report that the western countries turned their heads away and pretended that they didn't see when the weapons arrived to the terrorists by illegal channels.

Now, when the implementation of the peace process started, international forces have to be the one who is going to guarantee the safety of all citizens in Kosovo and Metohia, and that's why the key point for that is immediate disarmament of so called KLA leaving them without any type of weapons, reports "Los Angeles Times".

Eric Laurent: Kosovo war, secret file

June 13, 1999

Paris, 15th June (Tanjung) - The book "Kosovo war, secret file" of Eric Laurent is the first investigation work on causes of the war in Yugoslavia which appeared in French bookstores.

Laurent, who has already published two books about the Gulf War, collected in the entire world, particularly in the USA wherefrom, according to his knowledge, the NATO aggression on Yugoslavia started, the material and evidences of main participants for the book on Kosmet.

In a short review of the book having about 200 pages, the weekly "Marianne" of Paris writes in the latest issue that Laurent, in addition to the confirmation that "the initiative for the war (against Yugoslavia) originated in America" proves that the strategy of bombing was chosen prior to the mass ethnic-Albanians' leaving Kosmet.

Particularly characteristic is a documented conviction of the book author that the political resolution for Kosmet was possible on the same principles as those on which the now adopted peaceful plan is based, but the American dictation in Rambouillet prevented any agreement. Laurent also writes that the so-called KLA chose the strategy of provoking the Serbian repression in order to speed up the NATO intervention, that American Secretary of State Madeleine Albright promised to "eradicate" the independence of Kosmet, that NATO refused to let international forces be under the UN patronage and that NATO did not plan Russian participation in these forces.

One chapter is about the propaganda created in the NATO headquarter in Brussels, where, according to Laurent, "about twenty experts worked on creating "good stories" for journalists instead of supplying them with facts".

"Pion" publishing house published the book "Kosovo war, secret file".

21-6-99

Clinton thanks KLA leader for signing disarmament agreement. telephone conversation with political leader of the Kosovo Liberation Army Hashim Thaci on Monday morning to thank him for signing an agreement on KLA disarmament.

Clinton phoned Thaci from Cologne where he participated in a G-8 summit which ended on Sunday. The agreement to this effect was signed on Sunday night by Thaci and KFOR commander Michael Jackson.

White House representative Mike Hammer said that the conversation lasted for 15 minutes. During the conversation, the president described the signing of the agreement as an important step and noted that the U.S. will closely cooperate with Kosovo.

Clinton and Thaci were unanimous on the goals of Kosovo settlement, including self-government in compliance with democratic principles to ensure the protection of human rights in the whole province.

Ook UÇK betraapt op martelingen

Van onze redactie buitenland)

19-6-99
AMSTERDAM - Ook de Kosovaarse vrijheidsstrijders van het UÇK maken zich schuldig aan martelingen. Duitse Kfor-eenheden hebben in een politiepost in Prizren vijftien gevangenen van het UÇK bevrijd die ernstig mishandeld waren. Voor een zeventigjarige man kwam de redding te laat, hij was kort tevoren overleden. De man was vastgebonden aan een stoel en geslagen. De 25 UÇK-bewakers werden ontwapend.

De vijftien bevrijden, zigeuners en etnische Albanezen, waren geketend aan radiatoren en tot bloedens toe geslagen. In het politiebureau werden stokken gevonden met spijkers erdoorheen. Verder lagen er granaten, machinegeweren en mortieren.

Van Servische kant worden allerlei aanvallen van het UÇK gemeld. Daarbij werden drie Serviërs vermoord. Een echtpaar werd dood in de deuropening van hun huis gevonden, een jongen van zestien werd gedood in een hinderlaag.

USA SUPPORTING TERRORISTS FOR LONG TIME, NOW MACEDONIA TOO

June 18, 1999

SKOPJE, TIRANA, HELSINKI, June 18 - When the modern history of the Balkans is written, Macedonia will find itself ridiculed, because its government is the first (after the one in Tirana) to try to maintain terrorists and separatists in Pristina, the terrorists and separatists feared even by the majority of the Albanian population in Kosovo and Metohija - and all this according to the suggestion of the White House.

Macedonia has been pressured by the Washington ever since it gained independence, the Washington trying - after the break-up of the former Yugoslavia - to let its roots in the region. But it is very likely that the new Skopje government, headed by Ljupco Georgievski, will become another star in the American flag and turn into a Washington protectorate.

"For (the ex-Yugoslav) Republic of Macedonia, the establishing of Hashim Thaqi's administration in Kosovo and Metohija is of special interest, because of the political stability and economic prosperity in the region", stated Georgievski while explaining his government's decision to maintain terrorists in Pristina.

Many could not, at the moment, believe that a President of the Macedonian Government could state such a thing - the President of the same Macedonian Government that has been suffering because of the Albanian separatists of the very same Thaqi for months. The separatists are opening terrorist training camps and bringing in mercenaries and arms.

But the confirmation arrived during yesterday's visit of the Albanian Prime Minister Pandeli Maiku to Skopje, the first one since he became the President of the Tirana Government last September.

"We have agreed completely in Skopje on the supporting of Hashim Thaqi, the President of Kosovo and Metohija", stated Maiku and openly supported the breaking up of Yugoslavia into Serbia and Montenegro, without Kosovo and Metohija, of course.

This is even more noticeable since the beginning of the application of the peace plan, because Washington obviously fears that the latest developments in the events benefit the moderate current in Kosovo and Metohija, that is to say, the leader of the Democrat Alliance of Kosovo (DAK) Ibrahim Rugova and Buja Bukoshi.

rifles and bombs, as is confirmed by the latest armed incidents in Kosovo and Metohija.

The White House still counts, through Thaqi, Maiku and Georgievski, on the so-called KLA, although the majority of the residents of Kosovo and Metohija have turned their backs on the so-called KLA. What we have here is a "game" started by Madeleine Albright when promoting Thaqi as the leader of the Albanians from Kosovo and Metohija, right before the talks in Rambouillet and Paris.

Washington obviously estimates that it will secure its interests in the region the easiest way through the so-called KLA. Especially since Thaqi must listen obediently, because he is dependent on America that also blackmails him, since it knows all about his dirty work: drug and arms smuggling and the "washing" of dirty dollars.

In the crucial moment for Kosovo and Metohija, maybe even the Balkans, the agencies report from Helsinki that the official representative of the State Department James Rubin will be arriving in Skopje shortly. Not for talks with Kiro Gligorov and Ljupco Georgievski, but for meetings with the representatives of the so-called KLA. Just to remind: Rubin is Albright's "right hand man" and he stated in Rambouillet that his favourite Thaqi still has to learn English.

The divisions between the Albanians in Kosovo and Metohija have caused divisions between the Albanians in Tirana. Maiku has, following orders from Washington, stood by Thaqi without reserve. Thaqi's government found refuge in Tirana, while the ex-Chief of State and current leader of the opposition Sali Berisha supports Rugova and Bukoshi. He recently declared that the so-called KLA is a gathering of "criminal gangs dealing with blackmails and that its representatives killed the DAK Vice-president Fehmi Agani".

The separatist so-called KLA - contrary to the Resolution of the Security Council - still demands the independence of Kosovo and Metohija, where it would represent regular army. Its final goal is the creation of a "Greater Albania" that should, according to those dreams, include half of Macedonia. This is something that Prime Minister Georgievski must not (because of America) or cannot understand when greeting Thaqi with a hug and a kiss.

The Macedonian people will very quickly realise the price of this shortsighted politic of the Skopje government towards Washington.

7-6-49

On 12/21/48, the operation of the...
...the...
...the...
...the...
...the...

The...
...the...
...the...
...the...

The joint operation began to...
...the...
...the...

During 1950, several...
...the...
...the...

The...
...the...
...the...

ACIO...
...the...
...the...

New York Times: Albanian terrorist - the biggest burden for NATO and the peace plan

June 06, 1999

New York, June 5th (Tanjung) - The disarmament of the terrorist so-called KLA will represent one of the biggest problems in the next period of the realization of the agreement about the peace in Kosmet, such is the conviction of the American strategists.

In today's text, New York Times claims that Washington is very much aware of the complexity of the task of disarmament of the terrorists, and warns that they will "make harder the realization of the plans for the establishment of the peace at Kosovo".

"New York Times" reminds that the so-called KLA is an organization that is known for a long time as related to the international drug and weapon smuggling channels. The same paper warns that the terrorist may represent a greatest danger for the international peace forces. NATO is actually trying, it is claimed, to formulate a new strategy for the terrorists.

NATO would like to soothe the fact that the terrorists keep on repeating that their aim is "the independent Kosovo", concludes the journal from New York. It also reminds that the so-called Rambouillet agreement has predicted a political part for the KLA, which is not mentioned now. This is very hard for the terrorists, who had relations with the aggressor, and counted to be admitted as its assistants.

The paper from New York points out at the false affirmation of NATO that it doesn't have relations with the terrorists, and quotes a high official in the administration who has confirmed that there is "the fluctuation of information" between the terrorists and NATO airplanes which are bombing Yugoslavia. The same source provided the information that "the State department diplomats are regularly contacting the leaders of the rebels", as they are called in the United States.

With the peace at arm's length, the allies in NATO are not quite in the mood to discuss with the terrorists about their dreams of becoming "a politic and military power".

The dimensions of the problem that the terrorists represent for NATO are confirmed by the remark of the terrorist Jakup Krasnici, who is expecting NATO, according to the New York Times, to demand officially KLA to accept the peace document, which previews its disarmament. Krasnici has concluded with resignation that Clinton has not mentioned them in his declarations, and also that he doesn't expect their approval for the peace plan, whose realization has already been

4-6-99

WASHINGTON, June 4 (UPI) -- The Washington Times reports that the Kosovo Liberation Army is buying sophisticated weapons with cash from an "independence tax" levied against expatriates and from profits of illicit drugs and prostitution.

The Washington Times reports today that, according to a secret intelligence report by NATO's Office of Security, the weapons have been smuggled to the KLA from arms dealers in Albania, Italy, Switzerland, Cyprus, Turkey, Croatia, Bosnia-Herzegovina and Montenegro.

The report says the weapons include SA-7 and Stinger anti-aircraft missiles, RPG-7 anti-armor rocket launchers, AK-47 and HK G3 assault rifles, SIG-69 sniper rifles, 9mm submachine guns, 82mm and 120mm mortar shells, shotguns, hand grenades, grenade launchers, ammunition, explosives, detonators and anti-personnel mines.

"The acquisition of arms from abroad is funded mainly by the Kosovar Albanian communities in Western Europe, using the proceeds of a 3 percent 'independence tax' on expatriate income, drug trafficking and prostitution," the Times says, citing the report.

The Times says the report adds: "Some funds from the drug trade, in which the Albanians traditionally acted as couriers and more lately as suppliers, reportedly are being used to purchase weapons for the Kosovo insurgents. The profitability of the drug trade and the Kosovo Albanians' extensive involvement in it suggests this activity is a significant source of income for the insurgency and other Albanian causes."

According to the Times, the NATO report said the KLA has bank accounts in at least 19 countries, a dozen of which are not allies.

plan. The West promised no letup in the allied bombings until there is a verifiable withdrawal of 40,000 Serb forces from Kosovo and more than 855,000 ethnic Albanian refugees are then allowed to return home. In wake of Belgrade's acceptance, Jacques Chirac said NATO would refocus its air campaign "to strictly military objectives." The French president did not elaborate but it appeared "dual-use targets" - factories making both civilian and military products - would no longer be attacked.

1536 GMT, 990604 - French President Jacques Chirac said today that NATO would limit its air strikes in Kosovo to "strictly military targets." He said that the EU leaders were also "unanimous in considering that military action of the allies should take into account the new political situation" and that the Europeans had asked the Americans for "limiting strikes to strictly military objectives."

Jane's Intelligence Review estimated in March that drug sales could have netted the KLA profits in the "high tens of millions of dollars."

The British-based journal noted at the time that the KLA had rearmed itself for a spring offensive with the aid of drug money, along with donations from Albanians in Western Europe and the United States.

Soldaten van het UCK in Kosovo, augustus 1998 Foto ABC Press

Geen weg meer terug

2-6-99

Raymond Detrez: Kosovo. De uitgeverij Houtekiet, 205 blz f 32,90

Patrick Denaud en Valerie Pras: Kosovo. Naissance d'une lutte armée UCK. L'Harmattan, 197 blz f 47,30

Peter Michiels

De Balkan, heeft Winston Churchill eens gezegd, heeft de kwaadaardige gewoonte meer geschiedenis te produceren dan ze aankan. De Nederlandse mediaconsument kan er inmiddels van meepraten: hij wordt sinds ruim een jaar, en vooral sinds het begin van de NAVO-luchtacties tegen Joegoslavië, overspoeld met golven van informatie over het conflict om Kosovo. En het kwalitatieve gehalte wisselt nogal, afhankelijk van het medium, want het moet snel, het moet kort en het moet vooral niet te ingewikkeld. Met name op de televisie wordt gehusseld met data en gegevens (Servië en Joegoslavië zijn namen die worden gebruikt alsof ze hetzelfde betekenen) en worden plaats- en persoonsnamen afschuwelijk verhaspeld door soms matig of slecht ingevoerde verslaggevers – de goede niet te na gesproken – met als treurig dieptepunt de televisieverslaggever die van de Albanese schrijver Ismail Kadare een lesje geschiedenis krijgt dat ze nauwelijks kan volgen en nauwelijks kan geloven – een lesje dat ze had moeten leren vóórdat ze Kadare überhaupt ging opzoeken.

In die schotgolf van dubieuze informatie is *Kosovo. De uitgestelde oorlog* van Raymond Detrez een verademing. Uitgever Houtekiet afficheert de Vlaamse hoogleraar op het front van het boek als 'veruit de beste schrijver in het Nederlands taalgebied over Balkan-aangelegenheden' en daar is geen speld tussen te krijgen.

Het boek is een deskundige, knopie en overzichtelijke inleiding op het conflict. De overdaad aan geschiedenis is teruggebracht tot een handzaam overzicht van zestig, zeventig pagina's, de mythen die de Balkanbe-

woners ook na eeuwen nog bezighouden worden weergegeven met hun relevantie. En de aanloop tot het huidige conflict – dat wil zeggen: de periode van 1981 tot 1989, toen de Kosovaren hun autonomie kwijttraktten, en die van de jaren negentig, de jaren van het door de Kosovaren zelfgekozen passieve verzet tegen de Servische onderdrukking – worden kundig en accuraat neergezet. Ten aanzien van de jaren negentig toont Detrez aan hoezeer de Serviërs en de Kosovaren er elk hun eigen fictie over Kosovo op na hielden. De Serviërs bleven ervan uitgaan dat Kosovo Servisch was, omdat ze er immers formeel de dienst uitsmaakten. De Kosovaren, die zich in hun zelfopgerichte 'parallele' staat hadden teruggetrokken, een ondergrondse staat die geen rankvlak had met het Servische bestuur, bleven er op hun beurt van uitgaan dat ze hun eigen republiek hadden. De twee ficties werden uiteindelijk in 1997 en 1998 door het Kosovo Bevrijdingsleger UCK aan farden geschoten.

Het is Detrez' pech dat zijn boek afsluit ruim voordat de NAVO op 24 maart met schieten begon: het eindigt na het akkoord tussen het bewind in Belgrado en de Amerikaanse onderhandelaar Richard Holbrooke in oktober vorig jaar. De lezer mist dus de mislukte conferentie van Rambouillet en de bombardementen – met alle consequenties voor Kosovo zelf, voor het Servische gezag, en voor de posities van Ibrahim Rugova en het UCK binnen de Kosovarase gemeenschap.

Detrez laat twee onderwerpen een beetje liggen. Het thema Groot-Albanie wordt niet genegeerd, maar komt er toch wat bekaid af. Als minderthedenspecialist had Detrez misschien wat meer kunnen vertellen over de vraag in hoeverre de Albanen in Albanie, Kosovo, in Macedonië en in Montenegro zo'n Groot-Albanie eigenlijk zien zitten. Hij vertelt wel hoe buurvölkeren als de Grieken en Macedoniërs zo'n Groot-Albanie zien, maar uitgerkend van hem had ik niet onder de voet van de opties onder de vier Albanese gemeenschappen op de Balkan.

Verder besteedt hij geen aandacht

aan de vraag of het door de Albanen nagestreefde onafhankelijke Kosovo economisch überhaupt kan bestaan. Kosovo is tot de desintegratie van het oude Joegoslavië afhankelijk geweest van de subsidies van het 'rijke' noorden, vooral Kroatië en Slovenië. De 'ondergrondse' staat van Rugova en de zijnen werd na 1991 vooral gefinancieerd door de 'belasting' die werd opgehaald bij Kosovarase arbeiders in West-Europa. Veel andere economische activiteiten was er het afgelopen decennium in Kosovo niet, afgezien van de activiteit van veel kleine middenstanders en kleine boeren en het bestaan van weinig rendabele mijnen. De vraag naar het economisch bestaanrecht van een onafhankelijk Kosovo is theoretisch zolang we de afloop van de huidige crisis (en het lot van het Rambouillet-plan) niet weten en zal nog lang theoretisch blijven gezien de verdrijving van honderdduizenden Kosovaren. Maar als de wapens eenmaal rusten is de vraag wel aan de orde.

De onafhankelijkheid van Kosovo staat centraal in *Kosovo. Naissance d'une lutte armée UCK* van Patrick Denaud en Valerie Pras – ook een boek overigens dat is voltooid vóór 'Rambouillet' en de huidige oorlog. Het bestaat uit een reeks aan elkaar geschreven vraaggesprekken met Bardhyl Mahmuti, politiek vertegenwoordiger van het Kosovo Bevrijdingsleger UCK in Genève (nu Parijs). De gesprekken worden afgewisseld met citaten uit kranten, tijdschriften en rapporten over het verloop van de Kosovo-

Twee boeken over Kosovo

vo-crisis in de perioden waarin die vraaggesprekken werden gehouden. Als uit het boek iets duidelijk wordt, dan is dat dat de UCK-veugel binnen de Kosovarase gemeenschap (die waarschijnlijk het afgelopen jaar doorslaggevend is geworden) geen enkele mogelijkheid ziet nog onder Servisch gezag te leven. 'Het is onafhankelijkheid of niets. Het is absurd van de Albanen te eisen binnen de Joegoslavische federatie te blijven. De Kroaten, Bosniërs, Slovenen en Macedoniërs zijn Slaven, en zij kunnen niet met de Serviërs leven, al staan ze cultureel dicht bij hen en hebben ze samen gevochten om de Joegoslavische staat te stichten – en dan vraagt men de Albanen dat wel te doen?' (...) De internationale gemeenschap heeft de Serviërs entiteit in Bosnië erkend. Als men een republiek erkent die zich heeft gegroundvest op (oorlogs)misdaden, waarom erkent men de onafhankelijkheid niet van de Albanen die zulke misdaden nooit hebben begaan?'. Het is een logica waar weinig tegen in te brengen is.

Nog een punt waarover Mahmuti geen misverstand laat bestaan: Ibrahim Rugova heeft algeëdian als leider van de Kosovaren. Hij heeft, zegt Mahmuti, met zijn 'pacifistische pseudo-discours' de Kosovaren jarenlang voor de gek gehouden. Rugova reisde jarenlang de wereld rond, werd overal met schouderklappies weggestuurd en hield de Kosovaren vervolgens voor dat die wereld hem (en hen) steunt. Die Kosovaren dachten aldus al die tijd dat de wereld hun streven naar onafhankelijkheid steunde. En vervolgens heeft Rugova zich ook nog met de Servische leiders op tv verontwaardigd gemaakt en minzaam lachend. Hoe het met Rugova's populariteit onder de Kosovaren gaat weet even niemand, maar duidelijk is dat de radicales van het UCK aanzienlijk meer argumenten aan hun kant hebben dan de pacifisten die jarenlang niets bereikte. In die zin is het boek van Denaud en Pras de moeite van het lezen waard: het zegt iets over de argumenten en de mentaliteit van diegenen die het waarschijnlijk straks binnen de Kosovarase gemeenschap voor het zeggen krijgen.

Danger! KLA in the U.S.A.

by William Norman Grigg

When Bill Clinton stopped in Detroit on April 17th on a fundraising visit, he met with a small group of Albanian-Americans at the Roseville Recreation Center. According to the *Detroit News*, a banner at the Roseville speech bore the logo of the Kosovo Liberation Army (KLA). Two days earlier, during an address to the American Society of Newspaper Editors, Mr. Clinton offered an oblique reference to the KLA when he insisted that Serbian ruler Slobodan Milosevic had "not destroyed the armed opposition among Kosovars; indeed, [its] numbers and determination are growing." NATO spokesman Jamie Shea, offering a more poetic take on the establishment line, reported that the KLA is "rising like a phoenix from the ashes."

Part of the reason why the KLA's ranks are growing, reported the *Chicago Tribune* on April 1st, is forced conscription: Shortly after NATO began its bombing campaign, the KLA ordered all Albanian men of fighting age "to join its ranks within one month or face unspecified consequence." Many male refugees, who had been driven from their homes at gunpoint, "made it to the Albanian border only to encounter checkpoints of the KLA," reported the *Tribune*. "Travelers who slipped through said they saw men being pulled from buses by armed guerillas and sent to KLA training camps in the rugged hills nearby." There the conscripts are given one month of crude training before being thrust into battle.

Showcase Volunteers

Although the KLA has had to rely on press gangs to draft Kosovo Albanians into its ranks, it has attracted thousands of ethnic Albanian volunteers from Europe and the United States. Throughout émigré communities worldwide, reported the April 20th *Washington Times*, the call to enlist in the KLA "is considered obligatory for all men ages 18 to 55. Only those who are sick or who can contribute financially to the KLA are considered exempt." Albanian émigrés from Philadelphia, Detroit, New York, Chicago, and other U.S. cities have repaired to the KLA banner, joining thousands more from Germany, Switzerland, Italy, and other European nations.

The KLA's recruit army has little military value; the shopkeepers, waiters, teenagers, and middle-age professionals who have volunteered will not turn the tide of battle against Milosevic's well-equipped paramilitary squads. As with the Communist-organized "Abraham Lincoln Brigade" in the Spanish Civil War, the KLA's émigré army is a propaganda exercise intended to confer an air of romantic idealism to a movement dominated by corrupt terrorists. The KLA's founders, reported Balkans correspondent Chris Hedges in the March 28th *New York Times*, were "diehard Marxist-Leninists (who were bankrolled in the old days by the Stalinist dictatorship next door in Albania) as well as descendants of the fascist militias raised by the Italians in World War II."

Hedges fleshes out his portrait of the KLA in an essay published in the May-June 1999 issue of *Foreign Affairs*. "The KLA fighters are the province's new power brokers," Hedges writes. "Whatever political leadership emerges in Kosovo will come from the rebel ranks, and it will be militant, nationalist, uncompromising, and deeply suspicious of all outsiders." The KLA's leadership cadres, according to Hedges, are "given to secrecy, paranoia, and appalling mendacity when they feel it serves their interests, which is most of the time."

the other," continues Hedges, and its leadership includes the heirs and descendants of "the Skanderbeg volunteer SS division raised by the Nazis ... [who] took part in the shameful roundup and deportation of [Kosovo's] few hundred Jews during the Holocaust." Such is the character of the group that, in Hedges' view, "represents the aspirations of most Kosovar Albanians," which is to create "an independent Kosovo now and a Greater Albania later." A map circulated among KLA supporters, including the Albanian-American Civic League (AACL), depicts a "Greater Albania" that includes not only Kosovo, but a slice taken from Serbia proper, in addition to portions of Montenegro, Macedonia, and Greece.

Despite repeated assertions from NATO that the war against Yugoslavia is intended to contain ethnic conflict, the alliance with the KLA effectively guarantees that the conflict will spread throughout the Balkans and beyond. Were Milosevic to relent and allow international "peacekeepers" to occupy Kosovo, the occupation force would be required to disarm the KLA, as specified by the Rambouillet framework. The KLA has made it clear that it has no intention of relinquishing its arms or renouncing its irredentist aims. Indeed, the terrorist group has already expanded its campaign in Macedonia, which has been overrun by Albanian refugees. On April 22nd, Interior Minister Pavle Trajanov reported that KLA arms caches totaling 4.5 tons of firearms, grenades, and ammo have been discovered in several Macedonian locations. The KLA has also reportedly recruited more than 1,000 "volunteers" from that country's refugee population.

Unless the Clinton Administration decides to support the KLA's drive for a "Greater Albania," a NATO "victory" over Milosevic would almost certainly presage another conflict with the KLA, which — as the success of its international fundraising and recruiting efforts illustrates — has a disciplined and tightly organized international network at its disposal. The KLA would be well positioned to bring its war home to America in the form of terrorism.

Narco-Revolution

As previously reported in these pages (see "Diving into the Kosovo Quagmire" in our March 15th issue), the KLA is allied with Osama bin-Laden's international terrorist network and funded, in large measure, by Albanian organized crime — particularly heroin trafficking. In 1994, when the insurrectionary KLA was still in its larval stage, France's *Observatoire Geopolitique Des Drogues*, a counter-narcotics bureau attached to the European Commission, reported that "heroin shipment and marketing networks are taking root among ethnic Albanian communities in Albania, Macedonia, and the Kosovo province of Serbia, in order to finance large purchases of weapons destined ... for the brewing war in Kosovo."

A 1995 report from Kosovo published in the left-wing journal *Mother Jones* described how Kosovo Albanians committed to insurrection would work as "camels": "By the hundreds, they cross the mountains, lakes, and seas that comprise affluent Europe's outer frontiers — usually in the dead of night — carrying the mob's narcotics in one direction and its laundered money in the other."

"Here and in a half-dozen other Western countries," declared Pascal Auchlin, a criminologist with Switzerland's National Center for Scientific Research, "there is now an ant's trail of individual drug traffickers that leads right to Kosovo." In 1995, nearly 500 Kosovo Albanians were in Swiss prisons on drug-related charges, and more than 1,000 others were under indictment. Many other "camels" were not so fortunate. noted

Mother

Sicilian coasts. Decomposed bodies are discovered each spring in the Alps, when the seasonal thaw opens snowbound passes."

In the United States, wrote criminologist Gus Xhudo in the Spring 1996 issue of *Transnational Organized Crime*, Albanian mobsters have been involved in "drug and refugee smuggling, arms trafficking, contract killing, kidnaping, false visa forgery, and burglary." Between 1985 and 1995, wrote Xhudo, "authorities estimated that 10 million U.S. dollars in cash and merchandise had been stolen from some 300 supermarkets, ATM machines, jewelry stores, and restaurants" by Albanian gangsters, a healthy cut of which was sent to fund "Greater Albanian" ambitions.

In Albanian gangs, reported Xhudo, "the basic command structure, reliant upon their politico-cultural experiences with communist rule, is one rooted in community party apparatus." A Leadership Council (whose membership, according to law enforcement officials, includes several leading Albanian politicians) directs the syndicate's international efforts through a decentralized chain of command. Recruits into Albanian gangs "swear an oath of allegiance and secrecy, an *omerta* or *besa* (literally, promise or word of honor in Albanian)," Xhudo explained. The executive committee of each Albanian *bajrak* (or crime "family") provides "the requisite tactics and training necessary for conducting arms and drug smuggling, as well as sophisticated burglaries."

The hands-on work of the crime syndicates is performed by "crews" made up of four to ten members: "A-team" units trained in the use of sophisticated tools and communications gear, and "B-teams" who, "while lacking in sophistication ... make up for it in brutality and cunning." In the mid-1990s, law enforcement officials in New York and New Jersey noticed that Albanian gangsters had dramatically improved their surveillance and counter-surveillance skills. This led some officials to suspect that former agents of the *Sigurimi*, the Communist Albanian secret police, had begun to train "crews" in this country. Even without the *Sigurimi's* help, however, the Albanian mob had established itself as a force to be reckoned with in the world of narcotics smuggling. Xhudo wrote that "by the mid-1980s, Albanians ... were already gaining notoriety for their drug trafficking," playing a predominant role in the "Balkan Connection" through which passed up to 40 percent of the heroin sold on U.S. streets.

Narcotics Network

Asked by THE NEW AMERICAN about accusations that the KLA is implicated in drug smuggling and terrorism, Shirley Cloyes, the Balkan affairs adviser for the Albanian American Civic League (AACL), dismissed the charges as "absolutely preposterous" products of "Serb propaganda." "These reports are quite baffling, and it is very, very disturbing that such propaganda has been given wide currency in the press," Cloyes declared. "As the atrocities of Milosevic's regime have been exposed to the public, the Serb propaganda machine has stepped up its rhetoric about the supposed connections between the KLA and drug traffickers and Islamic fundamentalists. There is simply no merit to any of these charges."

Former counter-narcotics agent Michael Levine, author of the exposés *Deep Cover* and *The Big White Lie*, begs to differ with Cloyes' assessment. "Backing the KLA is simply insane," Levine protests. Levine, a highly decorated former undercover agent for the Drug Enforcement Administration (DEA), told THE NEW AMERICAN, "My contacts within the DEA are quite frankly terrified, but there's not much they can say without risking their jobs. These guys [the KLA] have a network that's active on the streets of this country. The Albanian mob is a scary operation. In fact, the Mafia relied on Albanian hitmen to carry

out a lot of their contracts. They're the worst elements of society that you can imagine, and now, according to my sources in drug enforcement, they're politically protected."

"It's the same old story," Levine notes. "Ten years ago we were arming and equipping the worst elements of the Mujahadeen in Afghanistan — drug traffickers, arms smugglers, anti-American terrorists. We later paid the price when the World Trade Center was bombed, and we learned that some of those responsible had been trained by us. Now we're doing the same thing with the KLA, which is tied in with every known middle and far eastern drug cartel. Interpol, Europol, and nearly every European intelligence and counter-narcotics agency has files open on drug syndicates that lead right to the KLA, and right to Albanian gangs in this country."

In early April, the FBI announced that an anonymous fax had been sent to Serbian Orthodox churches across the country urging Serbian-Americans to carry out terrorist acts against members of the U.S. Armed Forces. Although the FBI subsequently dismissed the message as a "rant" rather than a terrorist threat, the incident still served to misdirect public attention, according to Levine. "It's possible that a Serb might commit an act of terrorism, but the KLA's got a whole network up and running in this country, and they're in bed with Osama bin-Laden, who's shown that he intends to kill Americans and has the means to do it," Levine declares.

Robert Gelbard, the Clinton Administration's former special envoy for Kosovo, told Agence France Presse in February 1998 that the KLA "is, without any questions, a terrorist group." After this remark provoked criticism from the KLA's American partisans that it amounted to a "green light" for Milosevic to carry out repression against Kosovo's Albanian population, Gelbard clarified his point by telling the House Committee on International Relations that while the KLA had committed terrorist acts, it had never "been classified legally by the U.S. government as a terrorist organization."

In light of the fact that the KLA has been embraced by Osama bin-Laden, who has been identified by the Administration as the kingpin of global terrorism, this omission is a curious one indeed. On August 24th of last year, shortly after U.S. cruise missiles struck supposed assets of bin-Laden's network in Sudan and Afghanistan, the Saudi terror chieftain's World Islamic Front (WIF) issued a communiqué urging its followers to "direct your attacks to the American army and her allies, the infidels." Kosovo was listed among the locales in which the communiqué claimed the WIF had "achieved great victories" in recent years. In a November 30th dispatch from Pristina, Kosovo, *The Scotsman* reported that bin-Laden's operatives were active in Albania. In addition, intelligence officials reported that "Mujahadeen units from at least a half dozen Middle East countries [are] streaming across the border into Kosovo from safe bases in Albania."

Complement to Bloodshed

As preparations for NATO's war in Kosovo proceeded, according to *The Scotsman*, the Clinton Administration asked the KLA "to distance themselves from so-called Mujahadeen fundamentalists." In exchange, the Administration held out the promise of political and military support. According to the February 24th *New York Times*, Secretary of State Madeleine Albright promised the KLA leadership that in exchange for its signatures on the Rambouillet peace accord, "Officers in the Kosovo Liberation Army would ... be sent to the United States for training in transforming themselves from a guerilla group into a

"We want to develop a good relationship with them as they transform themselves into a politically oriented organization," declared deputy State Department spokesman James Foley. "We want to develop closer and better ties with this organization."

Military cooperation between the KLA and NATO is already a reality in Kosovo. The *Times* of London reported on April 20th that KLA guerillas, using satellite communications systems, have been target-spotting for NATO bombing runs over the province. "The intelligence is passed to Western 'handlers' who relay the targets to the alliance, enabling NATO to claim that it has no 'formal links' with the rebels," continued the *Times*. Some of those "handlers" are commandos from the British SAS Special Forces; others reportedly are from the U.S. Delta Force.

One British report suggested that Military Professional Resources Incorporated (MPRI), the Virginia-based private military training firm, had been retained by the Albanian government to train and equip the KLA. MPRI spokesman Ed Soyster told THE NEW AMERICAN that while the firm has ongoing programs in Croatia, Bosnia, and Macedonia, "we've not been contacted by the Albanian government, and we're not going to get in the middle of that thing in Kosovo." Alluding to the KLA's background in drug smuggling and terrorism, Soyster said that "this group is something that we simply don't want to associate with" — an interesting assessment, given the firm's willingness to contract with unsavory elements in both Croatia and Bosnia-Herzegovina.

Some KLA partisans in the U.S. are urging the Administration to dispense with "handlers" and arm the KLA directly. On April 21st, Senators Mitch McConnell (R-KY) and Joseph Lieberman (D-CT) introduced the "Kosovo Self-Defense Act," which would (in McConnell's words) "provide \$25 million to arm and train members of the ... KLA" and "equip 10,000 men or 10 battalions with small arms and anti-tank weapons for up to 18 months." McConnell told his colleagues, "Given Administration reluctance to deploy U.S. troops, there is only one option — the KLA must be given the means to defend their homeland." Congressman James Traficant (D-OH) has introduced a complementary measure in the House.

Not surprisingly, the AACL supports the proposal to arm the KLA — but only in combination with the deployment of U.S. troops, rather than as a substitute for such a deployment. "Mr. President, how many Albanians must die before we do the right thing — namely arm the KLA, as we did the Croats in Bosnia — and committing NATO ground troops to stop the genocide and finish the job we started?" pleaded AACL director Joseph DioGuardi in a letter to Bill Clinton. Asked by THE NEW AMERICAN why American troops are necessary if the KLA can recruit Albanians from the diaspora to fight on the ground, the AACL's Shirley Cloyes replied, "Our position has always been that we should start with arming the KLA before we send in ground troops." This is to say that the AACL — which is essentially the KLA's public relations organ — does not see arming the KLA as an alternative to shedding American blood on the ground in Kosovo, but as a complement to a ground campaign: The KLA gets U.S. arms to continue its irredentist campaign, and U.S. servicemen get the dubious privilege of dying on behalf of "Greater Albania" and, of course, the new world order.

A "Greater Albania"

Advertisement

MOJOwire

TOTAL COVERAGE

TOP STORIES

- [Reality Check: Genocide American Whale Hunt](#)
- [Dispatches from Belgrade](#)
- [Alternative News](#)
- [Sideshow](#)
- [Must Reads](#)

MAGAZINE

- [June Issue](#)
- [Back Issues](#)
- [Subscribe](#)
- [Reader Services](#)

INVESTIGATE

- [The 1998 MoJo 400](#)
- [CoinOp Congress](#)
- [Action Atlas: U.S. Arms](#)
- [Action Atlas: Coral Reefs](#)

PHOTO FUND

- [About the Fund](#)
- [Winners](#)
- [How to Apply](#)

SERVICE

- [About Us](#)
- [Letters](#)
- [Corrections](#)
- [Contact Us](#)
- [FAQ](#)
- [Site Map](#)
- [Donate to MoJo](#)
- [Jobs](#)
- [Advertise](#)

Archive

[Search](#) The MoJo Wire or

Sort By

Free Newsletter

The MoJo Wire

War Criminal, Ally, or Both?

The KLA's new leader, Agim Ceku, may have helped mastermind the most brutal ethnic-cleansing campaign in post-communist Yugoslavia's history. Now he's on NATO's side in the war over Kosovo.

by [Jeffrey Bennet](#)
May 21, 1999

Ethnic Serbs flee ethnic cleansing by the Croatian army in 1995.

The Kosova Liberation Army (KLA)'s new chief of staff, Agim Ceku, has been linked to two of the grizzliest episodes of brutality in the ongoing war in the former Yugoslavia, perhaps even

worse than the current Serb campaign against ethnic Albanians. Now he's on NATO's side in the war for Kosovo. Who is this man, and why is NATO making excuses on his behalf?

Ceku joined the newly formed Croatian military (HV) in 1991 during that region's effort to secede from Yugoslavia. He quickly rose to the rank of brigadier general, and retired last February. Though it sounds lifted from a résumé, a short description of Ceku in *Jane's Defense Weekly* credits him with helping to orchestrate Operation Storm and the Medak offensive, which involved the cleansing of ethnic Serbs from the Krajina region of Croatia, the deliberate shelling of civilians, rape, and systematic arson.

According to *Jane's*, "in 1993 Ceku masterminded the successful HV offensive at Medak, and in 1995 was one of the key planners of the successful 'Operation

Your e-mail here

Subscribe

Storm,' in which the HV quickly defeated [its] Serb opponents."

Ceku also has some well-placed references to go along with that résumé: An unnamed retired U.S. military official told *Jane's*, "We were impressed by [Ceku's] overview of the battleground and the ability to always predict his enemy's next move."

In Operation Storm, a four-day offensive in August of 1995, the Croatian army regained control of the Krajina region, which was primarily inhabited by ethnic Serbs. Many analysts say Operation Storm was undertaken with the tacit approval of the West, and perhaps even with the assistance of U.S. military advisers (much the same way it is reportedly advising the KLA in Kosovo).

According to an Amnesty International report, "Croatia: Impunity for killings after 'Storm,'" nearly the entire ethnic Serbian population of the region, estimated to be at least 180,000 people, fled in face of the attack. Hundreds of civilians were murdered, most of the victims being elderly and disabled persons who were unable to flee. The report estimates that 5,000 structures were torched by the advancing Croatian army.

According to *The New York Times*, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia has determined that war crimes were indeed committed during Operation Storm. In a March 21, 1999 article, the *Times* revealed an unpublished report produced by the Tribunal. Among the report's assertions: "During the course of the military offensive, the Croatian armed forces and special police committed numerous violations of international

Related Articles:
War Criminal, Ally, or Both?
(5/21/99)

The Forgotten Peace Movement
(5/18/99)

Reality Check: Genocide
(5/14/99)

Alternative News
(Updated daily)

Dispatches from Belgrade
(Updated frequently)

The Balkan Tribe
(January 1993, *Mother Jones*)

More Kosovo Coverage

Ceku with "masterminding," is also known as the "Medak massacre." While the name may not ring a bell for most readers in the U.S., it is remembered in Canada as that nation's largest military action since the Korean War. According to the book, *Tested Mettle*, Canadian peacekeepers in the "Medak Pocket" engaged Croatian soldiers in a firefight to stop them from terrorizing Serbian civilians. Four Canadians were wounded in the battle, which left nearly 30 Croatian soldiers dead.

Excerpts of the book's account of the fighting at Medak were published in newspapers across Canada last November. Atrocities witnessed by Canadian soldiers are described in detail. "A drunken Croat soldier emerged from a building and staggered toward [a Canadian soldier]," begins one section. "A girl could be heard screaming inside the house. Draped on the drunken soldier's head was a pair of blood-soaked panties."

While details about his role in such horrors remain unconfirmed, the mere mention of Ceku's possible connection to war crimes is enough to put NATO on the defensive, especially since the U.S. has been linked with him in the past. During the May 14 NATO press briefing, a reporter asked Jamie Shea to comment on reports of Ceku's involvement in ethnic cleansing while he was serving in the Croatian military.

"Well, I have always made it clear ... that NATO has no direct contacts with the KLA," answered Shea. "Who they appoint as their leaders, that is entirely their own affair. I don't have any comment on that whatever."

However, unable to restrain himself, Shea did comment. Using a laughable chain of reasoning, he lay the blame for NATO's association with the KLA at the feet of their mutual arch enemy, Milosevic. "If Milosevic had not started a policy of brutality in Kosovo some years ago, the KLA would never have existed," Shea said. "It is a very recent creation, and it is a creation of Belgrade, first and foremost."

Chillingly, Shea went on to imply that the Krajina atrocities during Operation Storm were a case of the Serbs getting what they deserved. "When you spoke about the Serbs who were driven from the Krajina, this

humanitarian law.”

Wa

The Medak offensive in 1993, which

Jane's credits

http://www.motherjones.com/total_coverage/kosovo/ceku.html

24.5.99

is absolutely true," he admitted. "But as somebody who remembers these events particularly well, do not forget that there were many, many Croats who were persecuted and also driven from their homes in that part of the world, when the Yugoslav national army moved there in 1991."

In fact, this sort of response from a Western official regarding atrocities committed by the Croatian army is hardly new. The West has long seen Croatia as a valuable ally against Milosevic, so misdeeds by the Croatian military have been downplayed by Western European and U.S. officials. According to the *Times*, American lawyers hired by the Pentagon argued at the International Criminal Tribunal against indicting the Croatian generals who led Operation Storm. The lawyers argued that only legitimate military targets were shelled during the attack.

The following assessment, printed in the August 22, 1995 edition of *The Washington Post*, still rings true:

"In the battle for international public opinion, Croatia has so far escaped serious criticism for Operation Storm despite increasing evidence of shootings of civilians and officially sanctioned arson of many Serb houses in the Krajina [region]. International attention has focused on rebel Serbs, who are being charged with digging mass graves near Srebrenica -- a U.N. 'safe area' in Bosnia that fell to a combined Yugoslav-Bosnian Serb assault in July."

While the Krajina battle is often cited as the turning point which brought opposing parties to the negotiating table in 1995, for Ceku it served as inspiration to make war. According to a BBC translation of a May 14 Croatian news report, Ceku issued a statement saying: "There is only one way out. And we have advocated it from the very beginning: a final defeat of the Serbian army and its expulsion from Kosovo; a defeat similar to the one they [the Yugoslav army] suffered in Croatia."

[More Kosovo Coverage from the MoJo Wire](#) | [E-mail the Editors](#) | [Other Articles by Jeffrey Benner](#)

deVerdieping

De groei van een schimmig leger

Het Kosovo-Bevrijdingsleger UCK groeit en groeit. En het krijgt een steeds belangrijker rol in het conflict om Kosovo. Wat zijn de doelstellingen van het UCK? Is het wellicht een fascistische organisatie die zich laat financieren met duistere gelden? Een dub die uiteindelijk streeft naar een Groot-Albanië? Een portret van een beweging die je beter niet als te innige bondgenoot kan hebben.

Het UCK

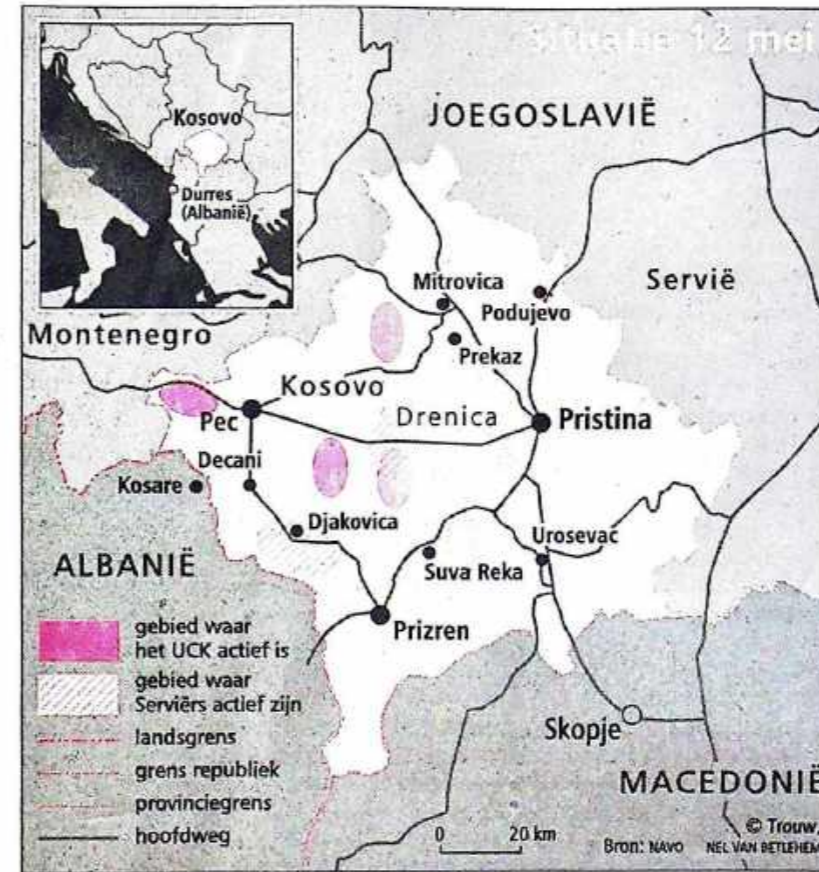
Martijn Roessingh

Tot vorig jaar was het een schimmenleger. Een los, ondergronds verband van strijdgroepen en clans met jachtgeweren. Vanaf 1995 werd de naam UCK gebruikt als per fax de moord op een Servische politie-agent of een Albanese collaborateur werd opgeëist.

Nu groeit het Kosovo bevrijdingsleger, in rap tempo zelfs. Tot 60 000 goedgetrainde militairen op dit moment, beweert woordvoerder Jakup Krasniqi. Tot ongeveer 30 000 slechtgetrainde recruten, schatten westerse specialisten. Maar het *Ushtria Clirintare e Kosoves* groeit onmiskenbaar.

In de Verenigde Staten gruwen sommigen hiervan, want de rebellen hebben veel suspecte kanten. Het UCK wordt volgens de *Washington Times*, die zich baseert op rapporten van geheime diensten, deels gefinancierd door de terrorist Osama bin Laden – de Saoediër die verantwoordelijk is voor de aanslagen op Amerikaanse ambassades in Nairobi en Dar es Salaam, waarbij 224 mensen het leven lieten. Leden van de islamitische strijdgroepen, moedjahedien, zouden in Kosovo meevechten en in Albanië UCK-leden trainen.

En het is nog ernstiger: „het UCK wil een autoritaire, fascistische staat op de Balkan stichten”, beweert de rechts-conservatieve politicoloog Amos Perlmutter in dezelfde krant. De waarschuwing is duidelijk: de Albanese rebellen zijn geen

van de belangrijkste leveranciers van de politieke leiders van het UCK. Het was een fusie van Albanese groepjes op marxistisch-leninistische grondslag, intellectuelen die zich nauw verbonden voelden met de in 1985 overleden Albanese dictator Enver Hoxha. De huidige leider van het UCK, de 31-jarige Hashim Thaci, kreeg zijn politieke scholing van zulke ballingen.

Maar het UCK heeft ook andere wortels, minstens even verdacht, schrijft Balkan-kenner Chris Hedges in het Amerikaanse tijdschrift *Foreign Affairs*. Sommige leiders zijn nakomelingen van Albanese SS-vrijwilligers, de mannen van de Skanderbeg-divisie. „Hoewel ze als strijdmacht niet veel voorstelde, assisteerde de divisie tijdens de holocaust bij het bijeen drijven van de honderden joden in de provincie”, meldt Hedges. Restanten van de divisie probeerden na de oorlog te voorkomen dat Tito Kosovo in zijn greep zou krijgen; hun kinderen hebben de grondige afkeer van Joegoslavië geërfd. De extreem-linkse en extreem-rechtse UCK-oprichters hebben volgens Hedges slechts gemeen dat ze autoritair zijn, én fel gekant tegen Servisch gezag over Kosovo.

De Jashari's vormden slechts één van de clans binnen het UCK, lokale boerenleiders die als 'warlords' criminaliteit combineerden met een separatistische ideologie. In totaal voerden ongeveer dertig mensen het commando; de UCK-leiders leken meer bezig elkaar en de ondercommandanten in de gaten te houden dan de Serviërs te bestrijden.

Toen Belgrado in de zomer van 1998 zware wapens stuurde, was het dan ook snel gebeurd: in Drenica – Midden-Kosovo – en bij de Albanese grens werden de dorpen waar UCK-strijders vandaan kwamen met de grond gelijk gemaakt. De guerrillamacht bleek niet bij machte terrein te behouden, zoals ze ook de afgelopen maanden niet bij machte is gebleken de bevolking te beschermen tegen de etnische schoonmaakcampagne van de Serviërs.

Maar het geweld van afgelopen zomer heeft de positie van het UCK wel radicaal veranderd. De steun onder de Albanesezelen groeide met ieder dorp dat werd afgebrand. Internationaal brak het UCK door op de conferentie van Rambouillet, waar Thaci de delegatie leidde en het Westen schokte met zijn langdurige weigering het vredesakkoord te ondertekenen. Uit

en moet storten. Dat geld werd voor een deel gebruikt voor ondergrondse instellingen die de Kosovo-Albanesezelen hadden opgericht, zoals het parlement, scholen en een universiteit.

Nu de gehele maatschappij in de provincie is weggevaagd, komt een nog groter deel van dat geld bij het UCK terecht. Het gaat om forse bedragen: de norm is drie procent van het inkomen. In Duitsland, waar zo'n 400 000 Kosovo-Albanesezelen wonen, geldt dertig mark per maand als redelijk; de rijken moeten sinds het begin van de oorlog maandelijks 500 mark storten.

Heffingen in de diaspora vormen overigens niet de enige inkomstenbron. In Zwitserland en Duitsland hebben Kosovo-Albanesezelen Turkse bendes verdrongen in de drugshandel, concludeert het gezaghebbende Parijse *Observatoire geopolitique des drogues*. Met het geld kan het UCK wapens kopen, vooral in Albanië waar de wapendepots tijdens de anarchie van 1997 zijn geplunderd. Het UCK zegt er 100 000 kalasjnikovs te hebben gekocht, en verder jachtgeweren, pistolen, een enkel mortier of anti-tank wapen. Maar ze halen de wapens „overal vandaan, zelfs uit Servië”, zoals een van de commandanten enkele maanden geleden pochte.

Het drama in Kosovo heeft de toestroom van recruten een geweldige impuls gegeven. Alleen al in Duitsland hebben zich spontaan 50 000 mannen en vrouwen gemeld, zegt het UCK. Dat getal is vrijwel zeker overdreven, maar dat zich dagelijks nieuwe manschappen melden is te zien in de Albanese haven Durres en de vluchtelingenkampen. „Het is onze plicht”, zeggen de nieuwelingen. Na twee weken training worden ze dwars door een tien kilometer breed Servisch mijnenveld Kosovo in gestuurd.

Het UCK is zeker niet verslagen, zoals het Joegoslavische opperbevel maandag meldde. De afgelopen dagen zijn hevige gevechten gemeld bij Djakovica en Kosare (west), Suva Reka en Urosevac (zuid), en tussen Pristina en Podujevo (midden). Servische troepen vallen nu ook dorpen in Albanië aan, in een poging de stroom munitie en manschappen naar Kosovo in te dammen. Zo raakten woensdag bij Padeshat tientallen UCK-ers daarbij gewond. Hoewel de organisatie langzaam verbeterd, melden waarnemers dat ook het vergrote UCK als leger nauwelijks een vuist kan maken.

In de huidige strijd is de politieke discussie naar de achtergrond gedrukt. De UCK-leiding is vooral pragmatisch, ideo-

Navo, blijf volhouden!

Vervolg van pagina 17

... is de achtergrond van het fanatisme dat de Navo-leiders zagen ontstaan, toen hij nog over grondtroepen nadacht. Het fanatisme, gevoegd bij de niet gerin- bewapening van het Servische leger, heeft hen doen terugschrikken, lijkt mij. Vestelijke leiders zoals Tony Blair en Jothka Fischer willen herkozen worden of thans niet tussentijds ten val gebracht worden en ze zijn daarom geneigd terug te deinken voor het risico van dode solda- ten: slachtoffers van gemotiveerde vech- ters, die ook met gifgassen raad weten. Vekenlang zette ik drie maal daags het NOS-journaal aan, maar het hielp niet. Ik verloor mijn weddenschap.

Vaak vind ik het NOS-journaal over Ko- ovo nogal argeloos. Of beseft het niet lat de westerse journalisten - die aan- rankelijk uitgezet zouden worden - al- een mochten blijven omdat het Servi- sche ministerie voor pers en voorlichting n hen geschikte overbrengers ziet van de Servische propaganda? Beseft het NOS- journaal niet, dat ook Gerrie Eickhof in Belgrado onder druk wordt gezet? Over de opmerkelijke, aan verraad grenzende activiteiten van Rugova in Belgrado - handje schuddend met de tiran, ook een leek kon chantage vermoeden -, zei Eick- hof dat er misschien hoop in school (in- middels heeft Rugova in Italië verklaard dat hij inderdaad onder druk gehandeld had).

Eickhof verscheen zelfs openlijk met het Servische anti-Navo symbool op zijn kleding (de target-schijf) in beeld. Als Mi- losevic zogenaamd zijn troepen terug- trekt (een routinetruc van de man, hij heeft daarmee zowel in Bosnië als in Ko- sovo eerder de Navo misleid, maar nu ge- lukkig niet meer) zingt Eickhof dat dit 'een meesterzet' is.

Maar wie doorziet Milosevic's propa- ganda niet? Alleen al het feit dat de we- gen nogal onbegaanbaar zijn en dat er geen overtuigende beelden door Tanjug

worden geleverd zou toch tot nadenken kunnen stemmen. Een ander dieptepunt in het doorlaten van Servische propagan- da in onze huiskamers was toen, half april, naar zeggen van presentator Philip Freriks eindelijk weer eens een filmbij- drage kon worden getoond uit Kosovo zelf, door een Belgische journalist 'die vrij kon rondreizen'.

Wij kregen geen brandende dorpen te zien, maar een beeld van een Joegoslavi- sche soldaat die simultaan tegen 19 te- genstanders speelde: een propagandashot uit Pristina, dat de eenzame, dappere strijd van het éne leger met de 19 te- genstanders moest symboliseren. Vervol- gens een interview met de burgemeester van Prizren (uiteraard een Serviër), die

Er mag geen pauze komen in de strijd tegen de orthodoxe maniakken

pochte over het multiculturele karakter van zijn stad en - zonder tegenspraak - ons mocht wijsmaken dat ook moslims in Kosovo vrijwillig dienst nemen in het Joegoslavische leger. Het journaal zou aan informatieve betekenis winnen als het er voortaan openlijk bij zegt dat ver- slaggevers uit Servië - voordat zij in beeld komen - onder druk staan.

Door het uitblijven van de grondtroep- en, zelfs van de inzet van de Apaches en ook door de blunders is er aan mijn eigen moreel wel geknaagd, maar ook van- daag zet ik het toestel toch weer aan met een vleugje hoop op een militaire door- braak. Ik vind het vreselijk dat ook de Servische burgers worden getroffen, zo- veel aardige mensen die al jarenlang blootstaan aan leugens en racistische

praatjes over Kosovo.

Aan de andere kant is dit hoe oorlog gaat. Zelf ben ik als peuter op het nipper- tje ontsnapt aan een oud voorbeeld van *collateral damage*: het Engelse bombardement op het Beuzidenhout, dat bedoeld was voor de Duitse raketten in het Haag- se Bos. Maar de blunders ten koste van de Servische bevolking laten wel zien dat een geconcentreerde aanval in Kosovo zelf, via de grond, de vijand meer recht- streeks zou raken. Volgens mij treft een landoorlog tegen de beulen en folteraars in Kosovo zelf hen veel meer dan de zo- veelste bom op een brug in Vojvodina.

Of zou de systematische bommenre- gen de regering, in haar geheime bun- kers, toch op andere gedachten brengen? Voorlopig geloof ik dat niet; Milosevic en Seselj voelen naast de pijn ongetwijfeld ook grote voldoening over de geslaagde etnische zuivering, de destabilisatie van Macedonië, over de voor de Navo verne- derende duur van de oorlog, over de steun van de christelijke Balkanvolkeren en beleven zelfs momenten waarop zij met rakija proosten; zoals het godsge- schenk van de verwoeste Chinese ambas- sade. Alsof zij het bedácht hadden.

Nee, voor de bommenregen gaan deze jongens zo gauw niet opzij. Mijn strate- gie zou dus een andere zijn dan de Navo nu kiest. Maar waar ik last van begin te krijgen is dat ik mijn gloednieuwe lid- maatschap niet zo maar kan opzeggen. Als je eenmaal hebt ingestemd met zoiets verplichtends als een bombarde- ment, kun je je steun niet opzeggen als het anders loopt dan je gewild had. Ook Nederlandse jongens zijn met mijn steun aan dit gevaarlijke werk begonnen en hen, vind ik, moeten we toeroepen te blij- ven volhouden. Want het vijf eisen-pro- gramma van de Navo is goed en nodig.

Ben ik dan een havik geworden? Nee, conflictbeheersing is voor mij het doel. Dat is waarom ik een diplomatiek com- promis vrees. Een gedeeltelijke terug- trekking van de folteraars, gepaard aan

Het harde Servische ingrijpen in Koso- vo, dat in het voorjaar van 1998 begon, heeft het UCK op de voorgrond geplaatst. Zeven jaar eerder was het opgericht door Albanezen die vanwege hun separatisme in ballingschap waren gestuurd en soms jaren hadden doorgebracht in Joegoslavi- sche cellen.

De LPK, de vooral vanuit Zwitserland opererende Volksliga voor Kosovo, is één

een onbegrijpende of met proppenschie- ters uitgeruste VN-macht? Dan gaat het spelletje verder. Zelfs als de folteraars (bijna) geheel terugtrekken en er een vrede- smacht voor in de plaats komt, maar Milosevic en Seselj in Belgrado de baas blijven, zal de Balkan geen rust kennen en zullen de etnische zuiveringen voort- duren. „Een slecht compromis nu“, zegt Fischer, „zal op langere termijn de instabi- liteit bevorderen.“

Dat is voor mij de reden waarom een pauze in de bombardementen nu niet aan conflictbeheersing bijdragen: het zou een slecht compromis en een uit- zichtloos conflict waarschijnlijker ma- ken. Een andere militaire koers heeft mijn voorkeur, maar hoe dan ook mag er geen pauze komen in de strijd tegen de orthodoxe maniakken.

Op de vijftigste dag spreek ik Spresa weer. Nee, ze heeft mijn brief na tien da- gen nog niet ontvangen. Ik heb haar ge- vraagd een verslag van haar vlucht te schrijven en daar had ik ook wat geld bij gedaan. „Maar waarom moet je voor mij geld uitgeven?“ vraagt zij weer. Ik moet weer denken aan ons bezoek aan Pristi- na, de informatie die zij via de Raad voor de verdediging van de mensenrechten kregen over het Servische gebruik van gifgassen tegen Kosovaarse schoolkinde- ren. Dat was in februari 1990: 7000 Alba- nese schoolkinderen zwaar ziek. Vijftig- ste dag? Na de eerste Navo-bommen, ja. Maar na de eerste gifgassen (het waren sarin en tabur) op scholen in Pristina, Po- dujevo en omgeving is het nu de driedui- zenddriehonderdvijfveertigste dag. Dit is een lange oorlog die tot een goed einde moet worden gebracht, nu. Ik wil nogmaals wedden dat dat de Navo luk- ken kan, maar hoog durf ik niet in te zet- ten, zolang er geen grondtroepen in ac- tie komen.

Het liefst ga ik er zelf op af.

Roel van Duijn

1998 claimden de rebellen dertig procent van Kosovo in handen te hebben, maar een gevecht met Servische troepen was nauwelijks geleverd. De eerste belangrij- ke Servische tegenactie kwam in maart. Het dorp Prekaz, waar de UCK-leiders Adem en Hamza Jashari woonden, werd uitgemoord. Servische troepen doodden meer dan vijftig dorpelingen, onder wie Adem, Hamza en twintig familieleden.

ment was het duidelijk dat het UCK de besluiten nam voor Albanees-Kosovo, en niet de pacifisten van 'president' Ibrahim Rugova. Veel lokale leiders van Rugova's partij LDK zijn het afgelopen jaar overge- stap naar het UCK.

Met de politieke aandacht groeit ook de geldstroom. Het LPK heeft enkele ja- ren geleden een fonds opgericht met de naam *Venditindja therret* (Het vaderland roept) waar de diaspora bijdrages in kan

gen gehuld over haar beginselen. Maar onder lokale commandanten en de strij- ders leeft de gedachte aan een Groot-Al- banië, dat ook delen van buurland Mace- donië moet omvatten. Niet alleen de Amerikanen staan daarom gereserveerd tegenover de rebellen. „Kosovo zal na de crisis noch door de Serviërs, noch door het UCK worden bestuurd“, stelde de Franse minister van buitenlandse zaken Hubert Védrine woensdag onverbloemd.

SPPO

STICHTING DIRECTEUR (0,8fte) m/v

De stichting Protestant-Christelijk Primair Onder-
wijs te Rotterdam deelt gemeentelijke Prins Alexander (8
scholen, 3200 leerlingen, 200 personeelsleden) zoekt
per 1 augustus 1999 een

- werkdagen in overleg
- Ze graads bevoegdheid
- Ervaring gewenst
- WU VRAGEN:
WISKUNDE 15 lessen; wft 0,5000
NATUUR/SCHIEDENDE
BIOLOGIE
VERZORGING
ALGEMENE NATUURWET
ECONOMIE/HANDELSWET
TECHNIEK
ELEKTROTECHNIEK

Coördinator

Wij zoeken een medewerker
coördinatie van de centrale st
kerndirectie en bestuur, voort
Volledige betrekking.

Stamedeewerl

Hij/zij maakt deel uit van de c
Wij zoeken iemand met ten m
boekhouding voor zijn/haar r
Christelijk onderwijs.
Solliciteerbrieven dienen uiten
voor Christelijk Voortgezet On
ontvangen te zijn (op de envelo

Systeembehe

Voor onze drie vestigingen is
beschikbaar. Wij zoeken twee
wekeloos en één voor 0,7 weel
Kennis van netwerken strekt l

Foto van ek

Pieter van ek

De week voorbij te gaan son-
der dat spannende foto in de
krant w...nen. Maar ergens in
Servië fotograaf aan het werk.
Terwijl hem de bommenwer-
pers v... onder hem de grond
dreun...le inslagen, drukte hij
af. He bekend of zijn hart vol
verw...klopte dan wel dat hij
volke...geïnteresseerd bezig was,
toer...ns in een Servische don-
kerlit beeld zag opdoemen.
Hij to zien aan een vertegen-

woordiger van het persbureau en die
zei 'tsjonge' of 'goh', 'godbewaarme'
of misschien gewoon 'good stuff', en
kocht de foto.

Wat de vrouw op de foto in de tus-
sentijd deed is evenmin bekend. Op
het moment dat de fotograaf zijn foto
maakte, stond zij daar te huilen, dat
was haar rol in de wereldgeschiede-
nis, verder weten wij niets van haar.
Misschien is zij naar huis gegaan, als
er voor haar nog een huis is, mis-
chien is zij blijven rondwalen tus-
sen de ruïnes van de kerk. Zij is de hui-
lende Balkanvrouw met het hoofd-
doekje die duizend keer per dag op de
televisie is, en niemand die weet hoe
zij heet.

De foto werd gedigitaliseerd, geco-
deerd, gecomprimeerd en weer gede-
comprimeerd en verscheen in hon-
derd landen op beeldschermen en
prints. 'Tsjonge', 'zeiden de ontvan-
gers. 'Goh', 'godbewaarme'. De foto
werd geplaatst en ingewikkeld be-
talingsverkeer kwam op gang. De foto-
graaf kreeg zijn deel, en het persbu-
reau, en beide zijn alweer gebogen
over een volgend beeld.

Ten slotte is er de krantenlezer die
kijkt naar de foto en hoopt dat de
vrouw heeft begrepen wat het grote
kruis haar bemoedigend toefluistert:
draai je om, kijk achter je en zie dat in
het felle zonlicht nog drie kruizen op
het dak fier overeind staan.

125-99

FRANK VIVIANO

KLA Linked To Enormous Heroin Trade Police suspect drugs helped finance revolt

Wednesday, May 5, 1999
San Francisco Chronicle
CHRONICLE SECTIONS

Frank Viviano, Chronicle Staff Writer

Officers of the Kosovo Liberation Army and their backers, according to law enforcement authorities in Western Europe and the United

States, are a major force in international organized crime, moving staggering amounts of narcotics through an underworld network that reaches into the heart of Europe.

In the words of a November 1997 statement issued by Interpol, the international police agency, "Kosovo Albanians hold the largest share of the heroin market in Switzerland, in Austria, in Belgium, in Germany, in Hungary, in the Czech Republic, in Norway and in Sweden."

That the Albanians of Kosovo are victims of a conscious, ethnic-cleansing campaign set in motion by Yugoslav President Slobodan Milosevic is clear. But the credentials of some who claim to represent them are profoundly disturbing, say highly placed sources on both sides of the Atlantic.

On March 25 -- the day after NATO's bombardment of Serb forces began -- drug enforcement experts from the Hague-based European Office of Police (EUROPOL), met in an emergency closed session devoted to "Kosovar Narcotics Trafficking Networks."

EUROPOL is preparing an extensive report for European justice and interior ministers on the KLA's role in heroin smuggling. Independent investigations of the charges are also under way in Sweden, Germany and Switzerland.

Get a [printer-friendly version](#) of this article

CRISIS IN KOSOVO

SOUND OFF

What are your thoughts on the bombings?

[KLA linked to enormous heroin trade.](#)

[Apache helicopter crashes near Albanian border, two Americans killed.](#)

[Senate approves resolution praising Jesse Jackson.](#)

[First group of Kosovo refugees heads to the US.](#)

AID AGENCIES

[A list of organizations accepting contributions for Kosovo refugee assistance](#)

[FREE ATHLETES](#)

04/02/1999 - NATO bombs dep. in w. Yugoslavia, court takes up U.S. soldiers case.

01/15/1999 - 15 KLA fighters reported killed in southern Kosovo clash.

- [SF Gate Home](#)
- [Today's News](#)
- [Sports](#)
- [Entertainment](#)
- [Technology](#)
- [Live Views](#)
- [Traffic](#)
- [Weather](#)
- [Health](#)
- [Business](#)
- [Bay Area Travel](#)
- [Columnists](#)
- [Classifieds](#)
- [Conferences](#)
- [Search](#)
- [Index](#)

1999-05-05

1999

head of the drug enforcement unit in the Swedish police intelligence service, told the London Times in late March.

As long as four years ago, U.S. officials were concerned about alleged ties between narcotics syndicates and the People's Movement of Kosovo, a dissident political organization founded in 1982 that is now the KLA's political wing.

A 1995 advisory by the federal Drug Enforcement Administration warned of the possibility "that certain members of the ethnic Albanian community in the Serbian region of Kosovo have turned to drug trafficking in order to finance their separatist activities."

If the drug-running allegations against the KLA are accurate, the group could join a rogues' gallery of former U.S. allies whose interests outside the battlefield brought deep embarrassment and domestic political turmoil to Washington.

In 1944, the invading U.S. Army handed the reins of power in Sicily to local "anti-fascists" who were in fact Mafia leaders. During the next half century, American governments also turned a blind eye to, or collaborated with, the narcotics operations of Southeast Asian drug lords and Nicaraguan Contras who were allied with the United States in Indochina and Central America.

In each case, the legacy of these partnerships ranged from global expansion of the power wielded by criminal syndicates, to divisive congressional inquiries at home and lasting suspicion of American intentions overseas.

The involvement of ethnic Albanians in the drug trade is not exclusively Kosovar. It includes members of Albanian communities in Europe's three poorest countries or regions -- Kosovo, Macedonia and Albania -- where the appeal of narcotics trafficking is self-explanatory, even without a separatist war to fund.

The average 1997 monthly salary in all three communities was less than \$200. In Albania, it was less than \$50.

kilogram (2.2 pounds) of heroin costs \$8,300 in Albania, which lies at the western terminus of a "Balkan Route" that today accounts for up to 90 percent of the drug's exports to Europe from Southeast Asia and Turkey.

Across the border from Albania in Greece, the same kilo of heroin can be sold for \$30,000, yielding an instant profit equal to nine years' normal income in Macedonia and more than a third of a century in Albania or prebombardment Kosovo.

The Balkan Route is a principal thoroughfare for an illicit drug traffic worth \$400 billion annually, according to Interpol.

Although only a small number of ethnic Albanian clans profit directly from the trade, their activities have cast a dark shadow on the entire Albanian world.

There is a growing tendency among foreign observers, says former Albanian President Sali Berisha, "to identify the criminal with the honest, the vandal with the civilized, the mafiosi with the nation."

Those ethnic Albanians who have embraced the narcotics trade are extraordinarily aggressive.

Albanian speakers comprise roughly 1 percent of Europe's 510 million people. In 1997, according to Interpol, they made up 14 percent of all European arrests for heroin trafficking.

The average quantity of heroin confiscated per arrest, among all offenders, was less than two grams. Among Albanian-speakers, the figure was 120 grams (4.2 ounces).

Until the war intervened, Kosovars were the acknowledged masters of the trade, credited with shoving aside the Turkish gangs that had long dominated narcotics trafficking along the Balkan Route, and effectively directing the ethnic Albanian network.

Kosovar bosses "orchestrated the traffic, regulated the rate and set the prices," according to journalist Leonardo Coen, who covers racketeering and organized crime in the Balkans for the Italian daily La Repubblica.

"The Kosovars had a 10-year head start on their

cousins across the border, simply because their Yugoslav passports allowed them to travel earlier and much more widely than someone from communist Albania," said Michel Koutouzis, a senior researcher at Geopolitical Drug Watch who is regarded as Europe's leading expert on the Balkan Route.

"That allowed them to establish very efficient overseas networks through the worldwide Albanian diaspora -- and in the process, to forge ties with other underworld groups involved in the heroin trade, such as Chinese triads in Vancouver and Vietnamese in Australia," Koutouzis told The Chronicle.

On assignments in Kosovo and Macedonia between 1992 and 1996, a Chronicle reporter frequently encountered groups of ethnic Albanian men -- ostentatiously dressed in designer clothing and driving luxury cars far beyond the normal means of their community -- at restaurants in the Macedonian capital of Skopje and near the Kosovo frontier.

The men were quite willing to speak about politics, confirming that they were Kosovar, and asserting their determination to bring down Milosevic. But when asked how they earned their livings, they uniformly answered "in business," declining to provide any details.

The rise of Kosovar bosses to the pinnacle of the drug trade -- and the sudden, simultaneous appearance of the KLA -- dates from 1997, when the Berisha government fell in Albania amid nationwide rioting over a collapsed financial pyramid scheme that destroyed the savings of millions and wrecked the economy. In the unchecked looting that followed, the nation's armories were emptied of weapons, explosives and ammunition.

In June 1997, Berisha was succeeded as president by Rexhep Mejdani, who unlike Berisha was openly sympathetic to a separatist rebellion in Kosovo.

Last year, a NATO official in Brussels quoted by Radio Free Europe cited intelligence findings of "the wholesale transfer of weapons to Kosovo" in 1997, destabilizing the precarious balance

negotiations with Belgrade.

A U.N. study found that at least 200,000 Kalashnikov automatic assault weapons stolen from Albanian military armories wound up in the KLA arsenal. So many, according to reliable sources, that KLA operatives were themselves exporting guns to overseas black markets at the start of 1999.

In effect, the KLA's armed insurgency, escalating at a time when U.S. and Western European diplomats were seeking a peaceful solution to the crisis, provided a pretext for Milosevic to press for a nationalist solution to the Kosovo problem.

Then came the failed Rambouillet talks, the NATO bombing decision, and with it what Koutouzis calls "the militarization" of the Kosovar drug trade.

"Narcotics trafficking has been a permanent part of the Kosovo picture for a long time. The question is where the profits go," Koutouzis said.

"When Rugova held sway and the object was a peaceful settlement, the drug proceeds of Kosovo clans were at least invested in growth, in things like better housing and health care. It was a form of social taxation in a sense, and the more illegal the activities, the more that their 'businessmen' were expected to pay."

But with the outbreak of war, Koutouzis adds, "the investment is only in destruction -- and the KLA's first effort was to destroy the influence of Rugova, and no one in the West did much to help him."

Nonetheless, NATO military officers and diplomats have always been troubled by the murky origins and financing of the KLA, which materialized for the first time in Kosovo on Nov. 28, 1997, outfitted in expensive Swiss-manufactured uniforms and equipped with the purloined Albanian Kalashnikovs.

The mistrust is reciprocated. According to Veton Surroi, the widely respected editor of Kosovo's Albanian-language daily newspaper Koha Ditore, U.S. negotiator Richard Holbrooke had a Kalashnikov held to his head when he arrived for a meeting with KLA officers during one of his

As recently as February 25, U.S. Ambassador Chris Hill, another of the negotiators, said, "The KLA must understand that its members have a future as members of political parties or local police forces, but not in the continuation of armed struggle."

The eruption of war changed almost everything. Since the bombing campaign opened, NATO has had little alternative but to rely on the KLA for intelligence. Its guerrilla units inside Kosovo are the only eyewitness sources of information on Serb troop movements.

Solid intelligence about the KLA itself is nearly impossible to nail down. NATO estimates put its forces at 15,000. Avdija Ramadom, the organization's official spokesman, claims that the KLA has more than 50,000 men.

In addition to alleged drug receipts, the group is said to be funded by a war tax of 3 percent imposed by the People's Movement of Kosovo on the earnings of 500,000 ethnic Albanian emigrants in Western Europe, a population that is soaring with the immense exodus of refugees. Half of the prewar immigrants have settled in Germany, according to the International Migration Organization, and a third in Switzerland.

A single fund-raising evening in Switzerland earlier this year is believed to have raised \$7 million from ethnic Albanian immigrants, much of it earmarked for the KLA struggle against Serbia.

©1999 San Francisco Chronicle Page A1

Chronicle Sections

Feedback

San Francisco Symphony's	Country Time for 20th Civil Center Area	Black & White Ball
-----------------------------	---	-----------------------

11-5-99

The Washington Times, on May 4, reported that KLA troops are training with terrorists. According to the report, some members of the KLA, which is financing the war through the sale of heroin, were trained in camps run by Osama bin Laden who is wanted for the 1998 bombing of two US embassies that resulted in the deaths of 224 persons, including 12 Americans.

Last year, State Department officials called the KLA a terrorist organization and charged it was using terrorist tactics against Serbian and ethnic Albanian citizens, according to the paper. And France's Geopolitical Observatory of Drugs said the KLA helped transport \$2 billion in drugs a year into Western Europe.

---

www.serbia-info.com/news

SERBIA
INFO

NEWS

POLITICS

- KOSOVO & METOHIA

ECONOMY

CULTURE

SPORT

[HOME](#) [ENCYCLOPEDIA](#) [FACTS & FIGURES](#) [NEWS](#) [SEARCH](#)

KOSOVO & METOHIA GUIDE

The New York Times: Albanians flee terrorists and NATO bombs

May 10, 1999

New York, May 9 (Tanjug) - Kosovo-Metohija's ethnic Albanians are not running away where the terrorist Kosovo Liberation Army (KLA) is not active, a New York Times reporter was told when he spoke to an ethnic Albanian family in the village of Velika Dobranja in that province of the Yugoslav republic of Serbia.

"No one has bothered us here," Rahman Llugiqi told a New York Times reporter. In a village which is purely populated by ethnic Albanians, five families who are threatened only by the NATO bombs. Recently, a bomb fell on the house of Rahman Llugiqi and killed his six-year old daughter Arta.

Rahman told the New York Times reporter that his other three children had been wounded in the NATO bombing, and were rushed by Serbs to hospital in Pristina. The horrors of war are being felt, food is in short supply, but nobody is asking them to leave or is harassing them, Llugiqi said, explaining they have heard stories about such things but have seen and experienced nothing like that themselves.

The New York Times put this truth to its readers who read and hear only lies from most other national media about alleged "ethnic cleansing" of Kosovo-Metohija of its Albanian population. U.S. President Bill Clinton, too, keeps repeating this lie without offering a shred of proof, so as to justify NATO's continued aggression Yugoslavia.

The report from Velika Dobranja proves that ethnic Albanians are being driven away only by KLA terrorists and separatists in order to create a refugee crisis as a pretext for NATO's brutal aggression and attempt to occupy Yugoslavia.

In answer to the reporter's question, Llugiqi said that the ethnic Albanians and Serbs must live together in Kosovo-Metohija.

www.serbia-info.com/news

HOME ENCYCLOPEDIA FACTS & FIGURES NEWS SEARCH

NEWS

CIVIL ISSUES

POLITICS

MILITARY

* KOSOVO AND METOHIA

ECONOMY

CULTURE AND RELIGION

SPORT

KOSOVO & METOHIA

NEW TERRORIST LEADERSHIP ORDERED AGANI'S EXECUTION

May 10, 1999

PRISTINA, 9 May 1999 (Tanjug) - Those who are familiar with the happenings in Kosovo and Metohija put the murder of Fehmi Agani, the most prominent representative of the moderate wing of the Albanians of Kosovo and Metohija, who had spoken, perhaps even more than Ibrahim Rugova, for a peaceful solution to all problems, in direct connection with the new disturbances within the terrorists' forces and the putting of Croatian Army General Agim Ceku to the head of this criminal formation.

Ceku, to whom Croatian President Franjo Tudjman gave no more, no less than eight medals for his crimes over Serbs between 1991 and 1995, is the new person made commandant, in Albania only though (where all those who had run away from Kosovo and Metohija are now), by the terrorist leadership, surely not without suggestions and blessings from the criminal alliance.

The Croatian General, Albanian by nation, as well as his boss until recently, also General of Tudjman's army, Rahim Amedi, was one to directly order and carry out one of the most monstrous war crimes - the atrocious murder of more than eighty Serbian civilians in the so-called Medacki Dzep in Lika in September 1993. He is well known for his brutal methods, so it should not be surprising that this is exactly how he began settling scores with those who disapprove of him, starting with Agani.

When they did not succeed in murdering Rugova, whom they had on several occasions sentenced to death and publicly invited their compatriots to lynch him, so as to ascribe it to the Serbian police, the terrorists murdered his first collaborator instead, facing the departure to foreign countries of the leader of Albanians from Kosovo and Metohija and his intense activities on maintaining of dialogue.

They tried, according to the already well known recipe, to ascribe this crime to the Serbs, using some Western media that they had been using for broadcasting their ideas for a long time now, and put through a Swiss cheese story that is very hardly believable.

It wasn't by chance that, soon after the beginning of the aggression on our country, the very same media claimed that the Serbian police had

executed Agani, along with some other distinguished representatives of the Albanians from Kosovo and Metohija, only to suddenly go silent on the case when the very same persons appeared in public and thus proved the allegations false directly. But, that was only until the next opportunity presented itself..

Agani never appeared in public since the beginning of the aggression, except to denounce his alleged execution. He didn't, like Rugova, seek police protection, so all the circumstances of his murder, undoubtedly committed by Albanian terrorists, are yet to be discovered during the course of the investigation.

The appointment of Ceku for the main terrorist leader clears a good many things. It is obvious that the headman of this criminal gang is now someone who does not shrink away from crime. At the same time, other heads of terrorist gangs - various "Snakes", "Sultans" and "Remis" - are now pushed out of sight, for they most probably did not succeed in fulfilling the orders given to them.

Statements by various representatives of terrorists that Ceku, ex artillery officer of the Yugoslavia People's Army, "collaborated with the so-called Kosovo Liberation Army from the beginning and did a lot" only confirmed the claims made last summer that Croatia takes active part in the training and sending of terrorists to Kosovo and Metohija.

When a large terrorist group was scattered and destroyed on the Albanian-Yugoslav border on 18 July, numerous evidence of the existence of a "Croatian connection" for the transport of terrorists, including Mujahedins and mercenaries, from Western countries through Sibenik and Split to Albania via boat - either across Italy or directly - were found.

Croatian General Rahim Ademi, who at the time held the position of Deputy Commander of the Knin District, meaning in direct connection to the harbors in Sibenik and Split, played a key role in all this.

Sibenik is especially important because, last autumn, a large shipment of arms and equipment for Albanian terrorists, that had arrived to this city from Bosnia and Herzegovina through Knin, was discovered there. Who made it all possible and secured everything, it is not hard to guess. It is supposed that a large quantity of arms arrived for the terrorists in this fashion.

According to the latest reports, Albanian officers in the Croatian Army, including Ademi, believing that the aggression will be successful, made requests for retirement or withdrawal as soon as the aggression started. All this so that they could join the terrorists waiting in Albania for a chance to transfer into the territory of Kosovo and Metohija, using the air support of the NATO.

These expectations, however, did not come true, because they hit the solid wall of the Yugoslavian Army that did not allow itself to be

Apart from the already known conflict of the Lab and the Drenica terrorist wing, which continues even after the gang leaders' escape into Albania, now another conflict has sprung up between "old" terrorists and the "newcomers" (imposed leaders from Croatia and other countries), because the distinguished evildoers were pushed into the background.

The "negotiator" from Rambouillet, Taci, got the position of "Prime Minister" of the non-existing government, which he will never be able to assemble, while the previous terrorist "Commander", Sulejman Selimi - "Sultan", was placed in the position of the, also non-existing, "National Guard".

After that, they began, in order to frighten others, liquidating those that do not agree with them. The first victim was the most esteemed and most mild of them all - Agani, whom everyone in Kosovo and Metohija acknowledged and esteemed.

It is not hard to guess that the next one will probably be Rugova, so that the terrorist option would lose any alternative.